

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๗/๒๕๑๕ (สามัญ สมัยแรก)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕
ณ ที่ประชุมสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๒๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ

เปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมได้รับหนังสือจาก
ประธานวุฒิสภาว่า ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเลือกนายบุญ บริสุทธิ์ เป็นกรรมการ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาในฐานะประธานคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาในคราว
ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓/๒๕๑๕ (สามัญ สมัยแรก) เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๑๕
แล้วจึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ค้างระเบียบ
วาระประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๖/๒๕๑๕ (สามัญ สมัยแรก) คือร่าง
พระราชบัญญัติการชลประทานย่อย พ.ศ. ซึ่งมี คุณสันติ เทพณี นายกรัฐมนตรี
เหมะญาติ นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์ กับพวกเป็นผู้เสนอ

อนึ่ง คุณสันติ เทพณี ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้เสนอขอ
แก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ภายหลังจากประธานสภาสั่งให้บรรจุระเบียบวาระแล้ว
ซึ่งจะกระทำใ้ใดก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของที่ประชุมตามข้อบังคับข้อ ๕๐ คือขอแก้
เฉพาะชื่อร่างว่าจาก "ชลประทานย่อย" เป็น "ชลประทานขนาดเล็ก" ผมอยากจะ
ถามที่ประชุมว่าที่ประชุมจะอนุมัติหรือไม่ แต่ที่นี้ผมจะตั้งข้อสังเกตก่อนที่คณะ

๒๓๖

ที่ประชุม เนื่องจากว่า พระราชบัญญัติการชลประทานย่อยมีผู้เสนอเข้ามา ๒ ร่าง คือ
ร่างของคุณนิยม วรปัญญา ควย ซึ่งมีหลักการเดียวกัน คือต้องการให้มีชลประทานขนาด
เล็ก ๆ หรือขนาดย่อยตามชนบท ผมก็ได้บรรจุเข้ามาเพราะเห็นว่า เป็นหลักเดียวกันทั้ง เมื่อ
เป็นอย่างนี้แล้วถ้าแก่ของคุณสันต์ เทพมณี ถ้าที่ประชุมแก่ของคุณนิยม ชื่อมันก็ต่างกันไป
ผมก็ขอสั่ง เกตอย่างนี้ ท่านผู้ใดจะมีความเห็นอย่างไรบ้าง

เรือตรี พายัพ ณะอบเหล็ก (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่า
เรื่องนี้ท่านประธานก็มีอำนาจในการที่จะสั่งรวมเกี่ยวกับการพิจารณาได้เกี่ยวกับเรื่องข้อนั้น
กระผมคิดว่าไม่ใช่ปัญหาสำคัญอะไรเลย เนื้อหาเป็นสิ่งสำคัญมากและ เกี่ยวกับเรื่องเนื้อหา
ท่านประธานก็ได้แจ้งต่อที่ประชุมแล้วว่ามีสาระอย่างเดียวกัน กระผมก็มีความคิดเห็นอย่างนี้
จึงขอกราบเรียนท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ทำไปตามขั้นตอนอยู่แล้วกัน คืออย่างนี้ครับ
ที่ผมยังไม่ให้ลงมติก็เพราะว่า ถ้าที่ประชุมนี้ลงมติแก่ของคุณสันต์ เทพมณีแล้ว ของ
คุณนิยม วรปัญญา ก็มีคำว่าชลประทานย่อยทุกแห่งเหมือนกันแต่ถ้าไม่แยกแล้วรวมการพิจารณา
ก็รวมกันไปก็เลย สาระสำคัญอย่างที่จดหมายพวกก็จริงอยู่ แต่ว่าถอยค้าย่อยกับขนาดเล็ก
เมื่อ ๒ ร่างนี้ผิดกันแล้ว จึงขอหารือที่ประชุมเสียก่อน

นายอราม อมรคิษฐ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอราม
อมรคิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ สังกัดพรรคธรรมาธิปไตย ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ที่กระผมอ่านร่างพระราชบัญญัติการชลประทานย่อย กระผมได้ไปศึกษาคูแล้ว
ก็เข้าใจว่าเป็นการชลประทานที่เรียกว่าเหมืองไส้ไก่หรือเป็นคลองซอย ที่นี้มาเปลี่ยนเป็น
การชลประทานขนาดเล็กนี้ กระผมยังไม่เข้าใจว่ามันจะเป็นอ่างเก็บน้ำ หรือเป็น
คลองสายย่อย กระผมยังข้องใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือข้องใจเป็นเรื่องสาระในร่างของกฎหมาย ซึ่ง
ผู้เสนอจะได้อธิบายต่อไป แต่ที่นี้มันเป็นเรื่องถ้อยคำที่สมาชิกขอแก้มานี้ คือผมเห็นว่า
ของคุณสันต์ ซึ่งเดิมที่ยังไม่แก้ไขของคุณนิยม ซึ่งไม่ได้ขอแก้มา ทุกถ้อยคำเหมือนกันหมด
ทั้งหลักการและถ้อยคำ แต่พอคุณสันต์ เสนอแก้มาเป็นคำว่า "การชลประทานขนาดเล็ก"

ถ้อยคำบางอย่างจะผิดกันหมดทั้งฉบับเลย จากคำว่า "การชลประทานย่อย" เป็น "การชลประทานขนาดเล็ก" ผิดกันหมดเลย หลักการถ้าสมมุติว่าแก่แฉวงนะครับหลักการของคุณสันติจะกลายเป็นว่า หลักการเพื่อจัดสร้างชลประทานขนาดย่อย ก็เป็นว่า "เพื่อจัดสร้างชลประทานขนาดเล็ก" ไป

นายวิชาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม วิชาล ภัทรประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร พรรคพัฒนาจังหวัด ขออาศัยข้อบังคับข้อ ๓๓ (๑) ขอถามเป็นการด่วนว่า เรื่องการประกันราคาข้าวกับการพยุงราคาข้าวขึ้นซึ่งรัฐบาลก่อนได้ทำไว้ กระผมในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรในสมัยนั้น ได้เสนอให้รัฐบาลให้ที่ประชุมคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณส่งสุข ภัคเกษม เป็นประธานคณะกรรมการอยู่นั้น ขอให้รัฐบาลเปลี่ยนจากการพยุงราคาข้าวมาเป็นประกันราคาข้าว แต่รัฐบาลก็ได้รับไปดำเนินการ ปรากฏว่ารัฐบาลสมัยนั้นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ หรือหาข้อมูลไม่ได้ขอเท็จจริง จึงประกาศประกันราคาข้าวสูง เกินกว่าเหตุ ทำให้การประกันราคาข้าวขึ้นไม่ได้ผล แลกระผมก็พยายามหาข้อมูล เสนอรัฐบาลสมัยนั้น แต่ปรากฏว่ามีสิ่งที่ทำให้ราคาข้าวขึ้นไม่เข้าหลักเกณฑ์ ก็มีเรื่อง เกี่ยวกับการขายข้าวสารถูก อันนี้ เป็นสิ่งสำคัญที่สุด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คุณวิชาลพอได้ใจความ ที่คุณต้องการเสนอที่ประชุมแล้ว แต่เนื่องจากว่าที่ประชุมกำลังกำลังปรึกษากันเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติ อยู่ ญัตติก่อนก็ยัง เสนอไม่ได้ นะครับคุณวิชาล ขอความกรุณา

นายวิชาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) : ขอนี้จะให้ กระผมถามวันเนี่หรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นเรื่องที่ไว้เสร็จจากญัตติ ที่กำลังปรึกษากันอยู่ ซิคครับ แล้วคุณถอยวามานะครับ ผมจะรับปากอะไรไม่ได้หรอกครับ

นายวิชาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) : ครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณเอาละครับผมก็ถือโอกาสนี้ถามที่ประชุมถามที่คุณสันติ เทพณีย์ ขอแก้ข้อคำว่า "ชลประทานย่อย" เป็น "ชลประทานขนาดเล็ก" ความระ เบียบวาระที่ค้างมาที่ส่งไปแล้วนั้น ท่านผู้ใดเห็นควรอนุมัติให้แก้ได้ถามที่คุณสันติ เสนอมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

โดยความ แต่เนื่องจากว่าการที่จะตอบกระทู้ใดนั้น ทางรัฐบาล หรือรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องจะ
 ต้องสอบข้อเท็จจริงเสียก่อน ถ้าเขาสอบข้อเท็จจริงแล้ว เขาพร้อมที่จะตอบก็แจ้งมาทาง
 สภา สภาก็บรรจุให้ ถ้าสภาจะบรรจุเอาเองก็มีข้อกระทู้เขามากับบรรจุ ๆ เข้าไปถ้า
 รัฐมนตรีเขาไม่ได้สอบข้อเท็จจริงมาก็ตอบไม่ได้มันก็ไม่เกิดประโยชน์ในการบรรจุเข้าไป
 ประการหนึ่ง แล้วประการที่ ๒ ในรัฐธรรมนูญเอง ก็มีเขียนไว้ในมาตราหนึ่งว่า ถ้าเป็น
 กระทู้บางเรื่อง เพื่อประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีเขายังมีเอกสิทธิ์ที่จะไม่ตอบได้
 เพราะฉะนั้น กระทู้ที่ทางสภารับไว้ก็ไม่ได้มันงอนใจ ส่งไปให้ทางรัฐบาลมากที่สุดเท่าที่จะ
 ส่งไปได้ เวลานี้ก็ส่งไปมากแล้ว แต่ยังไม่ได้รับแจ้งมากับบรรจุไม่ได้ก็เท่านั้นเองคุณญาติครับ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : คืออย่างนี้ครับ เมื่อขอบังคับกำหนดไว้ว่าให้จัด
 ลำดับกระทู้ตามเป็น ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗ ตามข้อบังคับข้อ ๑๔ เพราะฉะนั้นในการ
 จัดระเบียบวาระก็ควรกำหนดระเบียบวาระนั้นแต่ละเรื่อง ๆ ไปด้วย มาถึงข้อ ๓ กระทู้
 ตามนี้ก็ควรจะบอกว่รัฐบาลยังไม่พร้อมที่จะตอบ หรือรัฐบาลยังไม่ได้ตอบอย่างนี้ เพื่อจะให้
 สมาชิกได้ทราบไปด้วยไม่ใช่ไปถ่วงเวลาหรือเวลาเฉย ๆ อย่างนี้ไม่ถูกต้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับขอบคุณครับ ต่อไปก็ขอให้ที่ประชุมพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติการชดเชยประธานขนาดเล็ก พ.ศ. (นายสันติ เทพมณี กับคณะ
 เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติการชดเชยประธานย่อย พ.ศ. (นายนิยม วรปัญญา
 เป็นผู้เสนอ) เชิญคุณสันติ เทพมณี

๑๒๘

๒๔๐

วันที่ ๑๓๕/๒๕๑๕ วันที่ ๒๕ พ.ค. ๒๕๑๕

สำนักเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๕

เรื่อง ขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการชลดพระทานเยอย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการชลดพระทานเยอย พ.ศ.

ต่อสภาเพื่อพิจารณา และท่านประธานได้กรุณาบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมใน
วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ในลำดับที่ ๑๐ นั้น

เพื่อความเหมาะสม ข้าพเจ้าจึงขอแก้คำว่า "การชลดพระทานเยอย"
เป็น "การชลดพระทานขนาดเล็ก" ทุกแห่ง ขอให้โปรดดำเนินการอนุมัติด้วย จะขึ้น
พระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สันต์ เทพณี

(นายสันต์ เทพณี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน

(ลงชื่อ) วัชรินทร์ เกตะวันดี พันตำรวจเอก วัชร อุษัยเฉลิม

วินัย นามเสถียร ประยูร โง่นคำ

สมศาสตร์ รัตนศักดิ์

ผู้รับรอง

วันที่ ๑๕๒๐/๒๕๑๘ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๓๐ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติการชดประทานย่อย พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นพร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติการชดประทานย่อย พ.ศ. ฉบับนี้มา เพื่อให้โปรดเกล้า เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือแนบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สันต์ เทพมณี

(นายสันต์ เทพมณี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน

๑๓๑

๒๔๒

บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติการชลประทานย่อย

พ.ศ.

หลักการ

เพื่อจัดสร้างชลประทานย่อยให้แก่เกษตรกรได้ใช้น้ำเพื่อการเกษตรทั่วถึง

เหตุผล

เนื่องจากบริเวณจังหวัดภาคเหนือและภาคอื่น ๆ ที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารยังขาดการจัดระบบการชลประทาน เป็นต้นเหตุให้เกิดการขาดแคลนน้ำใช้ในการเกษตรกรรม และทำให้เกิดอุทกภัยอย่างฉับพลันทันทีในฤดูฝน เป็นผลให้ได้รับความเสียหายแก่กระจายไปสู่จังหวัดในภาคอื่นตลอดทั้ง เมืองฝาย ในทุกท้องที่ ยังขาดแคลนเงินในการก่อสร้างให้เป็นเมืองฝายถาวรอยู่ในสภาพใช้งานได้ดีหากมีการจัดสร้างชลประทานย่อย ให้ทั่วถึงจะเป็นประโยชน์แก่การเกษตร ป้องกันอุทกภัย และทำให้มีการใช้น้ำตามธรรมชาติ ให้เกิดความสมดุลอันจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัตินี้ไว้บังคับ

๑ ๓๓

๒๔๔

(ลงชื่อ)

สันต์ เทพมณี

เพ็ญ ทัณบรรจง

วินัย นามเสถียร

สงสุข ภัคเกษม

กวีศักดิ์ เหมะภูติ

สมศาสตร์ รัตนลัก

สุทิน ภูษุทธานนท์

ณินทรา ภัคเกษม ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

เทอดพงษ์ ไชยนิพนธ์

ประชา ทงศิริ

สุวัฒน์ วีระเศรษฐกุล

สุชาติ อภัยวงศ์

ณรงค์ สุนทรวร

สุธรรม ปัทมติก

เฉลียว คล้ายหนองสรวง

เพิ่มศักดิ์ จริตงาม

ประยูร โง่นคำ

อำนวย สุวรรณศิริ

ภักดี กุลบุญ

เจริญ เปรมฤทัยรัตน์

จุฬ เทียมรัตน์

ไพโรจน์ ศาสตราวาทะ

คณัย นพสุวรรณวงศ์

สุทิน ใจจิต

พินัย ภูใจปการ

สมชาญ ศรีสองชัย

โสภณ วัชรสินธุ์

ปณิธาน ธาระวานิช ผู้รับรอง

วันที่ ๑๓๓/๒๕๑๕ วันที่ ๒๕ พ.ค. ๒๕๑๕

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๑๕

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติการชดประทานยอม พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการชดประทานยอม พร้อมทั้งบันทึกหลักการ
และเหตุผล

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติการชดประทานยอม พ.ศ.
ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำ เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา พร้อมนี้ได้แนบ
บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มา พร้อมหนังสือแนบแล้ว
ขอได้โปรดพิจารณาดำเนินการให้ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

นิยม วรปัญญา

(นายนิยม วรปัญญา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี

๑๓๕

๒๔๖

บันทึกหลักการ และ เหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการชลประทานย่อย

พ.ศ.

หลักการ

เพื่อจัดสร้างการชลประทานขนาดย่อย และสำรวจก่อสร้างบูรณะ
ห้วยคลองหนองบึง ใหม่น้ำคึม น้ำไ้ การเกษตรและเลี้ยงสัตว์ และเพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำ

เหตุผล

เนื่องจากป่าถูกทำลายหมดไป แหล่งน้ำตามห้วยคลองหนองบึงต้นเขิน
ต้นน้ำลำธารแห้งหายไป เป็นเหตุให้เกิดการขาดแคลนน้ำคึมน้ำไ้การเกษตรและ
เลี้ยงสัตว์ ต้นฤดูฝนเกิดวาตภัยน้ำท่วม เกิดการเสียหายปีละมาก ๆ โดยทั่วไป
เพราะสาเหตุจากการป่าถูกทำลายหมดไป

หากมีการจัดสร้างการชลประทานขนาดย่อยหรือชลประทานย่อยขึ้นใน
ราบสูง ก็จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก การขุดลอกคลองหนองบึง
ทำฝายน้ำล้นกักเก็บน้ำไว้ จะช่วยให้เกิดการชุ่มชื้นในตอนล่างจะทำให้ประชาชน
ปลูกไม้ยืนต้นขึ้นมาชดเชยป่าที่เสียไป และเกิดสัตว์น้ำเป็นทรัพยากร โดยธรรมชาติ
จากการทำการชลประทาน ให้ประชาชนได้เป็นอาหาร จึงเห็นสมควรตรา
พระราชบัญญัตินี้ขึ้นบังคับ

ร่าง

พระราชบัญญัติการชลประทานย่อย

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรตราพระราชบัญญัติการชลประทานย่อย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการชลประทานย่อย

พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับอื่นใด ที่ขัดแย้งกับ
บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในกรมชลประทานดำเนินการสำรวจก่อสร้างชลประทานย่อย
อ่างเก็บน้ำ และแหล่งน้ำอื่น ๆ ชุกตอกคลอง หนอง บึง ที่ดินเขิน ตามคำร้องขอ
ของราษฎร ที่ให้ประโยชน์ร่วมกัน เมื่อทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าสมควรก่อสร้าง
ได้ ให้ดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยรีบด่วน

จัดการบูรณะซ่อมแซม ชุกตอก ทำคันคู ปรับปรุงดูแลเหมืองฝาย ที่ราษฎร
ร้องขอให้อยู่ในสภาพใช้การได้ดี ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมชลประทาน

๑๓๖

๒๔๘

มาตรา ๕ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ กรมชลประทาน มีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปสำรวจในเขตชลประทานย่อย หรือจะสร้างคันกั้นน้ำ และขุดลอก หรือก่อสร้างอื่น ๆ ที่ประชาชนร่วมกันก่อสร้างหรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ ศึกษาคำบด ไคก่อสร้างไปแล้ว หรือสิ่งก่อสร้างอื่น เพื่อการชลประทานย่อยได้

มาตรา ๖ และให้กรมชลประทานเมื่ออำนาจหน้าที่ รับเงินสมทบจากรัฐบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ศึกษาคำบด หรือวัสดุก่อสร้าง หรือแรงงานจากรัฐบาลได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

(ลงชื่อ) นิยม วรปัญญา ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)	ประเจิด สุริยจำมร	กวีศักดิ์ เหมะภุติ
	แนบ ผ่องแผ้ว	ยศ อินทรโกมาลย์สุต
	พันโท บุญจง รัศมี	วิจิตร ยืนนาน
	พันเอก อุกม ทวีวัฒน์	ประมวดี กุศลมาศย์
	สุนัน ชนสมจิตต์	สุธรรม ปัทมกิดก
	แกล้ว นรปที	อุกร คันทิสุนทร
	ใหญ่ ศวิษฐาต	พานิช สัมภาวคูปต์
	แสวง พิบูลสรารุข	ชูชีพ หาญสวัสดิ์
	สนอง ตูจินดา พันเอก	สมคิด ศรีสังคม
	ชะโลม รัตนเสถียร	ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์

ผู้รับรอง

นายสันติ เทพมณี (ลำพูน) : ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสันติ เทพมณี ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำพูน สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมและเพื่อน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการชลประทานขนาดเล็ก พ.ศ.

โดยมีหลักการ เพื่อที่จะจัดสร้างชลประทานขนาดเล็กให้แก่เกษตรกรได้ใช้น้ำเพื่อการเกษตรโดยทั่วถึง

เหตุผล เนื่องจากบริเวณจังหวัดภาคเหนือและภาคอื่น ๆ ที่เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารยังขาดการจัดระบบการชลประทาน เป็นต้นเหตุให้เกิดการขาดแคลนน้ำใช้ในการเกษตรกรรม และทำให้เกิดอุทกภัยอย่างฉับพลันทันทีในฤดูฝนเป็นผลให้ได้รับความเสียหายแก่กระจายไปสู่จังหวัดในภาคเหนือและภาคอื่น ๆ ตลอดทั้งเหมืองฝาย ในทุกท้องที่ซึ่งขาดแคลนเงินในการก่อสร้างให้เป็นเหมืองฝายถาวรซึ่งอยู่ในสภาพใช้งานไม่ได้ หากมีการจัดสร้างชลประทานขนาดเล็กให้ทั่วถึงจะเป็นประโยชน์แก่เกษตรกร เป็นการป้องกันอุทกภัยและทำให้มีการใช้น้ำตามธรรมชาติ ทำให้เกิดความสมดุลอันจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนโดยทั่วไป จึงเห็นสมควรตราพระราชบัญญัตินี้ไว้บังคับ

กระผมอยากจะชี้แจงเหตุผลที่กระผมได้เปลี่ยนชื่อร่าง จากร่างพระราชบัญญัติการชลประทานย่อยเป็นการชลประทานขนาดเล็ก เพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้รับทราบ ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่านโยบายของรัฐบาลซึ่งได้แสดงต่อสภาในหน้า ๘๘ เกี่ยวกับนโยบายทางเศรษฐกิจในข้อ ๗ ซึ่งรัฐบาลบอกว่าจะเร่งดำเนินการดำเนินโครงการชลประทานขนาดเล็กให้แพร่หลายทั่วประเทศ และสำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งขาดแคลนน้ำจะพัฒนาการชลประทานและคลองส่งน้ำให้กว้างขวางยิ่งขึ้น สาเหตุที่กระผมเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เนื่องจากกระผมและเพื่อนสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนราษฎรได้ไปเยี่ยมเยียนราษฎรและได้พบปะราษฎร เป็นส่วนมาก ต้องการให้รัฐบาลได้สนใจในการที่จะสร้างชลประทานขนาดเล็กให้ทั่วถึงในทุกภาค ทั้งนี้เนื่องจากการชลประทานขนาดเล็กนี้ได้แก่การทำเหมืองฝาย คลองส่งน้ำเล็ก อ่างเก็บน้ำ และประตูระบายน้ำ ถ้าหากว่าท่านประธานโดยเฉพาะทางรัฐบาลและเพื่อนสมาชิกจะอ้างว่า เรามีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับชลประทานราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๒ แล้วก็ตาม กระผมอยากจะชี้ให้ท่านได้เห็นว่ามีเมื่อสภาชุดที่แล้วนั้น ปรากฏว่ามีเพื่อนสมาชิกได้เสนอกฎหมายให้ยกเลิกพระราชบัญญัติชลประทานราษฎร พ.ศ. ๒๔๘๒ ทั้งนี้เนื่องจากว่าตั้งแต่มีการออกพระราชบัญญัติการชลประทานราษฎร

๒๕๐

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นต้นมา รัฐบาลทหารรัฐบาลละเลยเพิกเฉย มิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนั้น เพื่อนสมาชิกของคณะก็เลยเสนอ เพื่อเป็นการประชวรรัฐบาลในสมัยนั้น ฉะนั้นในสมัยนี้ ซึ่งรัฐบาลต้องการที่จะเข้าถึงประชาชนต้องการที่จะช่วยเหลือประชาชนให้ยุติกันคือตามนโยบายซึ่งได้แถลงไว้พร้อมกับมีนโยบายว่า จะสร้างชลประทานขนาดเล็กด้วย คณะจึงขอให้เพื่อนสมาชิกและสภา ได้โปรดพิจารณาให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ท่านประธานกรรมาธิการที่คณะเสนอร่างพระราชบัญญัติ การชลประทานขนาดเล็กนี้ ก็เนื่องจากว่าในสมัยที่รัฐบาลปรากฏว่า รัฐบาลมีว่แก่สนใจในการสร้างเขื่อนโครงการใหญ่ ๆ โครงการขนาดเล็กไม่เข้าถึงประชาชนโดยเฉพาะถ้าคณะจำไม่ได้คือที่ท่านนายกรัฐมนตรีสมัยที่แล้วเคยไปตรวจราชการในภาคเหนือ ได้ยินยอมให้ประชาชนในภาคเหนือหลายจังหวัดโดยเฉพาะจังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปาง จังหวัดเชียงราย ว่านโยบายของรัฐบาลในขณะนั้น จะสร้างเขื่อนกั้นน้ำ และคลองส่งน้ำขนาดเล็กให้ถึงประชาชนแต่ก็ปรากฏว่าในถึงประมาณ ปี ๒๕๑๕ ซึ่งรัฐบาลอดีตที่แล้วยะ เสนอในสภาที่ไม่มี แต่คณะก็ขอขอบเขตที่ท่านนายกรัฐมนตรี อดีตคนที่แล้วได้ชี้แจง ซึ่งคณะได้ถามท่านอดีตนายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น ณ ที่จังหวัดลำพูนว่า ในจังหวัดภาคเหนือโดยเฉพาะจังหวัดลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำปางและจังหวัดเชียงรายนั้น ในฤดูน้ำท่วมหากว่าน้ำท่วมมากทางรัฐบาลจะมีวิธีการช่วยเหลืออย่างไรในฤดูแล้งปรากฏว่าขาดแคลนน้ำเป็นอย่างมากทางรัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลืออย่างไร ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีคราวที่แล้วก็ได้ชี้แจงขอหาประชาชนจำนวนมากว่า คุณสันทัดกรรมาธิการที่น้ำท่วมนั้นก็ถึงฤดูน้ำท่วมน้ำก็ท่วม และในฤดูแล้งน้ำแล้งก็เพราะว่าเป็นฤดูแล้ง น้ำก็ต้องแล้ง การตอบเช่นนี้เป็นการตอบเล่นลิ้นทำให้ประชาชนเสอาหัวเราะ แต่หาเกิดประโยชน์อย่างไรไม่ ฉะนั้นคณะก็หวังว่ารัฐบาลชุดนี้คงจะไม่ตอบเช่นนี้ ท่านประธานกรรมาธิการ โดยเฉพาะในจังหวัดเชียงใหม่ก็จะมีโครงการสร้างเขื่อนกั้นน้ำแมกวง ซึ่งเขื่อนนี้เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็จะส่งประโยชน์ให้เกิดแก่ประชาชนในจังหวัดลำพูน และจังหวัดเชียงใหม่อย่างมากมาย คณะเป็นห่วงในเรื่องว่าเมื่อสร้างเขื่อนกั้นน้ำแมกวงซึ่งทางรัฐบาล โดยเฉพาะคณะได้พบกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คือ คุณไกรสร ตันติพงศ์ ก็ยืนยันว่าในถึงประมาณ ปี ๒๕๒๐ นี้ จะมีการลงมือทำการก่อสร้างโดยเสนองบประมาณ

เป็นการผูกพัน กระผมในฐานะ เป็น ส.ส. จังหวัดลำพูนก็รู้สึกดีใจและโดยเฉพาะ ในการ
 สร้างเขื่อนแล้ว คลองส่งน้ำนี้เป็นปัญหาใหญ่อากหากว่ามีเขื่อนสร้าง เขื่อนใหญ่ ๆ แล้วจะเกิด
 ความเสียหาย ถ้าหากไม่สร้างเขื่อนเล็กไว้ก่อนไว้ กระผมยังรู้สึก เสียหายที่รัฐบาลชุกที่
 แล้ว ได้เงินจำนวนปี ๒๕๑๘ ๒,๕๐๐ ล้านบาท และปี ๒๕๑๙ ๓,๕๐๐ ล้านบาท เป็น
 จำนวนเงินถึง ๖,๐๐๐ ล้านบาทเอาไปผันสู่ประชาชน แต่ว่าผลที่ได้นั้น กระผมคิดว่าถ้าหากว่า
 เอาเงินจำนวน ๖,๐๐๐ ล้านบาทหันมาสร้างการชลประทานขนาดเล็กหรือขนาดย่อมนี้จะก่อให้เกิด
 เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างมากมาย ทำให้เกษตรกรได้ใช้ได้อย่างมากมาย ฉะนั้นกระผม
 คิดว่าในการที่กระผมเสนอกฎหมายการชลประทานย่อนี้ ก็เพื่อที่จะเป็นการให้ประชาชนได้ใช้
 น้ำในฤดูแล้ง และเป็นการป้องกันน้ำท่วม เกิดจากภัยน้ำท่วมในฤดูที่จะถึงน้ำท่วม โดยเฉพาะ
 ขณะนี้ปรากฏว่าประชาชนยังต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลหลายสิ่งหลายอย่างโดยเฉพาะ
 หากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปแล้วก็เป็นกรับกับให้กรมชลประทาน ต้องเข้าไป
 ช่วยเหลือประชาชนในการที่จะขุดลอกคลอง/ **เขื่อนฝาย** โดยเฉพาะถ้าหากว่ามีกรมการสภาท้องถิ่น หรือ
 กรมการเหมืองฝาย หรือกลุ่มเกษตรกรเป็นผู้ร้องขอ ซึ่งกระผมคิดว่า ถ้าหากหน่วยงานหรือ
 บุคคลที่กระผมกล่าวนี้ใครร้องขอมาแล้ว ทางกรมชลประทานซึ่งขณะนี้มีหน้าที่ในช่วยเหลือ
 ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับชีวิตของคนทุกภาคในแดนเกษตรกรชาวไร่ชาวนา ฉะนั้นกระผม
 จึงขอเสนอว่าถ้าหากว่าการชลประทานขนาดเล็กนี้ทางรัฐบาลจะรับหลักการ พวกกระผม และ
 เพื่อนสมาชิกก็จะเป็นการดีใจอย่างยิ่ง กระผมขอเสนอเพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ เสนออีกร่างหนึ่ง คุณนิยมนครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ที่เคารพ กระผม นายนิยม วรปัญญา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรกกิจสังคมนกระผมขอเรียน
 ช้แจงประกอบเหตุผลที่กระผมได้ เสนอกฎหมาย เพื่อให้มีการชลประทานขนาดย่อมขึ้น ทั้งนี้ เพื่อ
 แก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำทั้งน้ำค้ม น้ำไร่ การ เกษตรและเลี้ยงสัตว์ เพราะเท่าที่ปรากฏอยู่
 ทุกวันนี้ตามชนบทขาดแคลนน้ำเนื่องจากป่าถูกทำลายไปหมด บางหมู่บ้านต้องไปตักน้ำเป็นน้ำค้ม
 น้ำไร่ไปถึง ๕ กิโลเมตร ๑๐ กิโลเมตร ซอน้ำกันถึง แกลลอนหนึ่งประมาณ ๑๐ ปีบ ๑๐ บาท
 ๒๐ บาท ราษฎรก็ยากจนอยู่แล้วสูญเสียแรงงานไปจนไม่ได้ประกอบอาชีพนอกจากนั้นสัตว์เลี้ยง
 ก็กำลังเป็นอันตราย ส่วนกริวตามปกติชาวชนบทที่จะปลูกพืชไว้สำหรับบริโภค เคี้ยว

๒๕๒

ไม่ค่อยจะมีเพราะขาดน้ำ

แล้วประการที่ ๒ ก็อยากจะให้กรมชลประทานได้ทำการสร้างทำนบ เขื่อนฝาย อ่างเก็บน้ำ สร้างคันคู เป็นชลประทานขนาดย่อย และก็อยากจะให้มีการขุดลอกคลองหรือ มีสระน้ำ

ประการที่ ๓ เพื่อให้กรมชลประทานช่วยทำนบบำรุงทำนบเขื่อนฝาย คลองหนองบึง ฝัมน้ำดินเขื่อนอยู่เวลานี้ก็มีอยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าปล่อยทิ้ง ประชาชนก็จะบุกรุกที่ดินเข้าไป ต่อไปที่ดินที่จะ เป็นเขตสาธารณะ เป็นหนอง เป็นคลองบึงก็จะหายไป

ประการที่ ๔ ที่รัฐบาล หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้ทำการผันเงินไปเรียกว่า เงินบำรุงสภาพตำบล ๒ ครั้ง ๖,๐๐๐ ล้านบาท ก็ได้ไปทำ ทำนบ เขื่อนฝาย แล้วก็ทำอ่าง ขนาดย่อยไว้รู้สึกว่าจะมีเป็นจำนวนมาก ถ้าไม่มีผู้รับผิดชอบ หรือไม่มีเงินงบประมาณ ที่จะไปบำรุงแล้วต่อไปก็จะใช้การไม่ได้ จากที่กระผมได้เรียนมานี้ กระผมอยากจะเรียน ชี้แจงเกี่ยวกับประโยชน์เพิ่มเติมต่อไปอีกว่ากรมที่ขาดน้ำคั้นน้ำไซ้ ถ้ามีการจัดให้มีการ ชลประทานขนาดย่อยก็จะได้น้ำคั้นน้ำไซ้ การเกษตร สวนครัว และเลี้ยงสัตว์

ประการที่ ๕ เมื่อน้ำก็ข้อมจะเกิดความชุ่มชื้นจะทำให้ได้ป่าขึ้นมา โดยธรรมชาติ เพราะว่าเมื่อมีการกักเก็บน้ำไว้ทั้ง เหนือน้ำและใต้น้ำข้อมมีบริเวณพอที่จะปลูกป่าขึ้นมาชดเชย เพราะว่าประชาชนก็มีความสนใจในเรื่องการปลูกไม้ยืนต้นเป็นจำนวนมากแล้วขณะนี้ เช่นผลไม้ มะม่วง มะพร้าว ขนุน หรือป่าไม้ที่จะ เป็นประโยชน์ในการที่จะใช้ในอนาคตต่อไป

ประการที่ ๖ เราจะได้ทรัพยากรธรรมชาติจากน้ำ เช่น ฝักในห้วยคลอง หนองบึง ปลา สัตว์น้ำอื่น ๆ ปืหนึ่ง เมื่อสมัยที่การประกอบอาชีพของชาวไร่ชาวนา ไม่กว้างขวาง อย่างทุกวันนี้ก็ได้อาศัยตกปลาหรือจับสัตว์น้ำอื่น ๆ มาเป็นอาหาร มนุษย์เราต้องอาศัยบริโภค สัตว์และพืช ฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้ามีการสำเร็จและสร้างชลประทานขนาดย่อยขึ้นเร็ว ปืหนึ่ง จะได้ผลตามมาจากสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก

ประการที่ ๗ ชลประทานขนาดย่อยยอมจะก่อสร้างในที่ราบสูงได้ เพราะใช้บริเวณ เนื้อที่ไม่มากนัก เคียงวนที่ดินที่กว้างไม่ค่อยจะได้ เพราะมีประชาชนเข้าไปครอบครอง อยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าขนาดเล็กขนาดน้อยหรือขนาดย่อย ๆ อย่างนี้ก็พอจะได้เนื้อที่ให้เกิด ชลประทานขึ้นมาได้ น้ำเกิดอยู่ในที่สูงก็ข้อมซึมไหลมายังที่ต่ำ ของผู้ที่อยู่ในที่ต่ำก็จะเกิด ความชุ่มชื้น

ประการที่ ๔ ราษฎรก่อสร้างทำนบเหมืองฝายโดยขาดหลักวิชาการ ถ้าสมมุติว่ามีกฎหมายฉบับนั้นขึ้นไปบังคับก็ได้จะมีการปรึกษาหารือกับกรมชลประทาน ที่มีการสร้างเมื่อสร้างถูกแบบก็ไม่ค่อยพังไม่ชำรุดหรือไม่เกิดความกระทบกระเทือนไปถึงผู้อื่น เว้นแต่อาจจะมากไป ไปท่วมคนอื่นเขาและเป็นการกักน้ำไม่ไหลท่วมตอนล่างได้ควยเพราะกรมชลประทานเขาจะคำนวณหาเนื้อที่กักน้ำ ถ้ากักได้มาก ๆ การที่น้ำท่วมกรุงเทพฯ ฯ ก็จะไม่เบาบางลง

ประการที่ ๕ กรมชลประทานยังมีโอกาสได้รับเงินบริจาค และแรงงานตามที่ระดมได้เสนอไว้ในมาตรา ๒ เพื่อให้มีการรับเงินบริจาคจากประชาชนได้ นอกนั้นก็จากองค์การบริหารส่วนจังหวัด สภาตำบล หรือกลุ่มชน เช่น เคียงนี้ก็กรรมลูกเสือชาวบ้าน มีความเจริญมาก การเสียสละก็มาก อย่างเมื่อปีที่ผ่านมาทำท่วมอำเภอท่าวุ้ง อำเภอบ้านหมี่ ถูกเสือชาวบ้านก็ไปช่วยกันกักกั้นน้ำช่วยการลงทูนเอาทรายใส่กระสอบไปกั้นน้ำช่วยนา เป็นจำนวนหมื่นไร่ ไม่ให้นาจม อันนี้ถ้าสมมุติมันเป็นประโยชน์ส่วนใหญ่ ถูกเสือนี้เขาอาจจะเสียสละเงินจากกลุ่มชนเหล่านี้จะช่วยให้กรมชลประทาน บางที่กรมชลประทานก็ขาดเงิน เพราะการที่จะขอร้องประมาณแผ่นดินนั้นก็ย่อมจะทำได้เท่าที่ทราบแล้วก็มีครั้ง ที่นี้ถ้ามีความจำเป็น กรมชลประทานมีเครื่องจักรอยู่แล้ว อย่างทำนบมันขาดจะขอเครื่องจักรไปตัก โดยมีเงินค่าน้ำมันและค่าเบี่ยเลี้ยงจ่ายให้เขาไปทำได้เลยอย่างนี้กระผมเห็นว่ามีควมจำเป็นมากกระผมจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา กระผมจึงกราบขอฝากความหวัง และความกรุณาจากเพื่อนสมาชิกทุกท่านได้ช่วยกรุณาพิจารณาอย่างรอบคอบ และขอความกรุณาช่วยให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไปด้วย เพื่อจะได้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนชาวนานนท์ ซึ่งเขาทนทุกข์ทรมานมาหลายชั่วคนแล้ว อย่างอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ เปิดกอน้ำก็ไหล เปิดสวิทซ์ไฟก็สว่าง ทั้งที่เขาก็เป็นคนไทยส่วนหนึ่งเราจะเห็นว่าคนไทยที่อยู่ในชนบทนั้น ซอสนี่ ๆ นามสกุลสนี่ ๆ นำสงสารเหลือเกิน ไม่มีโอกาสเลยที่เขาจะได้เข้ามาได้รับบริการจากรัฐ เหมือนอย่างคนในเมือง อันนี้ก็เป็นกรการกระจายแจกจ่ายโภคทรัพย์ไม่ทั่วถึงกัน หรือว่าไม่เท่าเทียมกัน การที่เขาจะได้ความเสมอภาคทางโอกาสนั้นหายากเหลือเกิน กระผมคิดว่าทั้งนี้ถึงแม้จะกระจายเงินเป็นจำนวนเล็กน้อยแต่ก็เป็นประโยชน์ทางตรง อย่างน้อยท้องที่ของเขา เขาก็จะได้รักบ้านรักเมืองเขา อย่างทุกวันนี้ปรากฏว่าอย่างจังหวัดอ่างทอง ไปทำไร้อยู่ที่จังหวัดฉะบุรีอยู่ไม่ได้ พอถึงสิ้นฤดูทำไร่แล้วไม่มีน้ำดื่มน้ำใช้ เขาก็ย้ายกลับมาบ้าน อย่างนี้เป็นกร

๒๕๘

เสียหลายทาง เศรษฐกิจมากต้องย้ายไปย้ายมาอย่างนี้ กระผมจึงขอกราบขอฝากความหวังไว้
กับท่านสมาชิกทุกท่าน ช่วยกรุณาพิจารณารับรองกฎหมายฉบับนี้ผ่านวาระที่ ๑ ท่อไปค่าย
ขอขอบคุณครับ

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านผู้ เป็นประธานที่เคารพ และท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอัมพล จันทระเจริญ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม
สังกัดพรรคธรรมสังคม กระผมขอขอบพระคุณคณะรัฐบาลชุดนี้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ท่านผู้ เป็นประธานที่ได้นำเอาร่างพระราชบัญญัติการชลประทานขนาดเล็ก เข้าสู่
สภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ท่านได้เล็ง เห็นถึงเจตนาและความต้องการของประชาชน ที่มีความ
ลำบากยากแค้นที่สุดเกี่ยวกับเรื่องการทำไร่นา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครับ ท่านผู้ เป็น
ประธานที่เคารพ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นผลดียิ่งที่สุดสำหรับประชาชนชาวไร
ษาวนาที่กำลังรอคอยการตอบสนองของรัฐบาล เกี่ยวกับ เรื่องการจัดน้ำ เพื่อการ เกษตร
โดยเฉพาะ กระผมเป็นผู้แทนราษฎรจากที่ราบสูงของประเทศไทยนั่นก็คือ ภาคอีสานจาก
จังหวัดมหาสารคาม กระผมจะขอยกตัวอย่าง เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนที่ต้องการ
น้ำในจังหวัดมหาสารคามของกระผม เพื่อประกอบการอภิปรายสนับสนุน ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ จังหวัดมหาสารคามครับป่าก็ไม่มี ประสพภาวะฝนแล้งมาแล้วหลายปี และโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งอำเภอวาปีปทุมก็ดี อำเภอบริบูรณ์ก็ดี โดยเฉพาะอำเภอบริบูรณ์ ประสพภาวะฝนแล้ง
พร้อม ๆ กับอำเภอนาเชือก แล้งมาเป็นเวลา ๔ ปี ๕ ปีแล้วครับไม่เคยได้รับความช่วยเหลือ
จากรัฐบาลเท่าที่ควร เลย นอกเหนือไปจากนี้ประชาชนต้องลำบากลำบาก การก่อสร้างการ
ชลประทานย่อยขนาดเล็กขนาดกลางก็ดี ล้วนแล้วแต่ไปโกหกปกปิดมราษฎรทั้งสิ้น เมื่อราษฎร
ร้องทุกข์กรมชลประทานก็รับปากจะทำให้ ๆ ผลท้ายจบป่านนี้ ประชาชนต้องลำบากทนทุกข์
ทรมานมาตลอด ท่านผู้ เป็นประธานที่เคารพกระผมจำได้ว่าเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม
พุทธศักราช ๒๕๑๘ กระผมได้นำเรื่องความเดือดร้อนของราษฎรชาวอำเภอเวียงชัย โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในเขตตำบลนาทอง ตำบลกู่ทอง อำเภอเวียงชัย และตำบลหนองบัว
คำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย มาพูดในที่ประชุมแห่งนี้และนำเสนอคณะรัฐบาลให้ดำเนินการ
สร้างอ่างเก็บน้ำแก่งอีโตน กระผมขอตั้งงบประมาณทั้งสิ้น ๓ ล้านบาท ไปช่วยเหลือวันที่
๒๑ ธันวาคม ๒๕๑๘ ครับ ท่านผู้ เป็นประธานที่เคารพ พวกเรา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

เกษตรและสหกรณ์ ขอประทานโทษกระผมต่อขอเอียนาม นั่นคือ พงศ คาบชัย อัครราช
 ทานได้เดินทางไปที่กระผมกล่าวมาแล้วคืออำเภอยะยี่ ในเขตการสร้างอ่างเก็บน้ำ
 แก่งอีโตน ท่านไปพร้อมกับเจ้าหน้าที่ของกรมชลประทาน เมื่อไปถึงราษฎรในเขตตำบลนั้น
 ก็ได้พยายามโอ้อวดร้องทุกข์ เพราะมีความลำบากยากแค้น แก่งอีโตนแห่งนั้นครับ
 ทำให้ประชาชนชาวอำเภอยะยี่ต้องเดือดร้อนเป็นจำนวนมากนั้น ๆ ครอบครัวยุ เพราะ
 ตกถึงฤดูแล้งไม่มีน้ำจะให้วัวควายหรือสัตว์เลี้ยงในฤดูแล้ง ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ
 ในขณะที่ท่านเดินไปนั้นท่านก็รับปากกับประชาชนว่าจะดำเนินการก่อสร้าง หรือทำให้โดย
 รีบด่วน จนผ่านไปประชาชนเขาคั่งทาคอย ในแก่งอีโตนแห่งนั้นเมื่อก่อนนั้นก็เป็นที่หนองสาธารณะ
 ประชาชนเคยใช้ประโยชน์ร่วมกันมาตลอดระยะเวลาตั้งแต่ ๕ ปี ๑๐ ปี หรือ ๒๐ ปี แต่ต่อมา
 ครับได้มีนายทุนบางคนบางกลุ่มได้ใช้อิทธิพลได้ใช้อำนาจของเงินเข้าครอบครอง หนอง
 สาธารณะของประชาชนขนาดหนึ่งไร่ออก น.ส. ๓ ให้ซึ่งกันและกัน เป็นภาพพจน์ที่น่าอัศจรรย์
 และน่าเห็นใจประชาชนที่สุด เรื่องนั้นนอกเหนือจากนั้นครับ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ
 เหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องการขากแคลนนานี้ ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้ว จะเป็น
 ผลดีต่อประเทศชาติและต่อประชาชนอย่างมหาศาลค่าเลยทีเดียว กระผมเคยนำรัฐมนตรี
 คาบชัยไปพบกับชาวอำเภอกันทรวิชัย เพื่อขุดคลองระบายน้ำ จากบึงอรามาสูหนองบัวระย
 ทางประมาณ ๕ - ๖ กิโลเมตร ผลสุดท้ายท่านไปรับปากกับประชาชน แล้วจนผ่านไปเรื่องก็
 เงียบหายไป กระผมเศร้าใจที่สุดในการทำงานของรัฐมนตรียุคนั้น ท่านผู้เป็นประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอยากยกมือหงส์สับสนุนยกขึ้นเหนือหัว กราบแทบเท้า
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านได้โปรดช่วยกันสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ผ่านสภาโดย
 เร็วที่สุด เพื่อขจัดปัดเป่าความทุกข์ยากของประชาชน ซึ่งกำลังต้องการน้ำอยู่ในขณะนี้ ทาย
 ที่สุดกระผม นายอัมพล จันทระเจริญ หรือนายกมลวชิฐุการคาม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัด
 มหาสารคาม ขอขอบพระคุณครับ

นายศิลาปชัย นุ้ยปรี (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายศิลาปชัย
 นุ้ยปรี จากอุทัยธานี ถ้าจะพูดถึงเรื่องน้ำแล้วกระผมเองอยากจะพูดว่า มันมี ๒ ประการ
 ด้วยกัน คือน้ำบาดาลกับน้ำผิวดิน และในขณะนี้การบริหารประเทศไทยของเราที่รู้สึกว้าว้าสน
 มากครับ เพราะมีหน่วยงานซ้ำซ้อนกันมากมายเหลือเกินเป็นคณวณาน้ำบาดาลก็มีกรมทรัพยากร

๒๕๖

กรมชลประทาน กรมโยธาธิการ ซึ่งในการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลนี้ ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง อาจจะเรียกได้ว่าเป็นการชลประทานย่อยหรือว่าชลประทานเล็กได้อย่างหนึ่งซึ่งประเทศไทยของเราขาดการพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง ถ้าเรามองดูประเทศทั่วโลก เช่น อิสราเอล ซึ่งเขาเป็นประเทศที่กันดารมีความต้องการน้ำเป็นอย่างยิ่งเช่นเดียวกับประเทศไทย เขาก็มีการพัฒนาแหล่งน้ำบาดาลให้เป็นประโยชน์ ถ้าเรามองดูการชลประทานตามที่ผู้ร่างเสนอนี้ กรมเองก็ยังทึ่งทึ่งใจเหลือเกินครับว่า จะมีสตางค์มาทำหรือเปล่า เพราะค่าว่าการชลประทานย่อยหรือว่าชลประทานเล็กก็ตาม ก็ไม่ได้บอกไว้เลยว่า เป็นวงเงินเท่าไร เท่าไรครับจึงจะเรียกว่าเป็นชลประทานย่อย เท่าไรจึงจะเป็นชลประทานเล็กเพราะการที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำแต่ละอ่างนั้นจะเป็นเงินมากมายเหลือเกินอันนี้เป็นความวิตก และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการชลประทานย่อมความหมายของท่านประธาน หรือของสถานีหรือว่าของประชาชนทั่วไป ก็หมายความว่าใช้ทุนทรัพย์น้อย และมีการชลประทานราษฎรเข้ามาเกี่ยวข้องเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่อย่างไรก็ตามการติดตามผลงานต่าง ๆ นั้น ก็ไม่สามารถที่จะกระทำให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ อันนี้ก็เป็นอย่างวิตกอย่างหนึ่ง ฉะนั้นการที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอมาคือสภา กรมเองก็เห็นด้วยครับ เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งตามที่ใครกล่าวมาแล้วว่า เรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่ผูกพันงบประมาณรัฐบาลตามที่ใดแถลงนโยบายต่อรัฐสภา มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ผูกพัน เกี่ยวกับการเงิน การทองทั้งนี้ ถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาไป กรมเองก็วิตกเหลือเกินว่า เราจะมีการคมนาประชาชนอีกครั้งหนึ่งหรือไม่ อันนี้เป็นข้อวิตก อยากรู้ก็ดี ถ้ารัฐบาลในยุคปัจจุบันกล้ารับปากต่อสภาว่าจะดำเนินการหาเงินมาให้เพียงพอสำหรับการชลประทาน กรมเองก็เชื่อได้แน่ว่า สมาชิกสภาผู้แทนทั้งสภาจะต้องยกมือให้ความยินยอมเป็นอย่างยิ่ง กรมขอประทานกราบเรียนเสนอแค่นี้ครับ ขอขอบคุนมากครับ

นายแสวง พิบูลสรารุช (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กรม แสวง พิบูลสรารุช แห่งอุตรธานี พรรคเกษตรสังคม ก่อนอื่นกรมใครจะขอประทานกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ ใครขอประทานกราบเรียน ต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่าไปรคอยารับไปพิจารณาก่อนรับหลักการถ้าหากรัฐบาลนี้มีความจริงใจต่อประชาชน หวังชาติขอให้ได้รับหลักการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือคุณแสงครับ การขอรับไปก่อนรับหลักการนี้ เป็นวิธีการหรือเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาลเขา เป็นเรื่องซึ่งเรายังคาดไม่ถึง เป็นเรื่องข้างหน้า ส่วนเหตุผลที่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะดีเสียอย่างไร ขอให้คุณแสง เน้นทั้งนั้นเถอะครับ

นายแสง พินธุสรวุช (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ในฐานะกระผม เป็นสมาชิกและเป็นผู้แทนราษฎรนี้จะขอรับรัฐบาลไม่ได้เฉียวหรือ ท่านประธานกระผมไม่ได้บังคับรัฐบาลนะครับท่านประธาน กระผมขอรับรัฐบาลว่าอย่าไปปฏิบัติเช่นนั้น เพราะสิ่งซึ่งประชาชนเขาต้องการนี้กระผมขอรับ กระผมไม่ได้บังคับรัฐบาลกระผมทราบ ท่านประธานว่าเป็นเอกสิทธิ์ของรัฐบาลซึ่งจะขอรับไปพิจารณาไปก่อนรับหลักการ กระผมเชื่อแน่ว่ากฎหมายฉบับนี้พรรคประชาธิปัตย์ซึ่งเป็นรัฐบาล เป็นผู้เสนอเข้ามาโดยคุณสันติ เทพมณี ส.ส.จังหวัดลำพูน ขออภัยที่ต้องขอเอนามนะครับ เอะละครับท่านประธาน กระผมขอพูดแค่นี้ และกระผมจะ เข้าประ เค้นแล้วครับท่านประธาน การที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการชลประทานย่อย ชลประทานเล็กนี้เข้ามา กระผมใครจะขอสนับสนุนอย่างเต็มที่ ท่านประธาน เราทราบมาแล้วว่าเรามีรัฐบาลมาหลายรัฐบาล เริ่มต้นตั้งแต่สมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ใช้เงินงบประมาณของแผ่นดินในการสร้างเขื่อนใหญ่ ๆ เป็นราคาไม่ต่ำกว่าหลายหมื่นหลายพันล้านบาทที่ผ่านมา ก่อนที่จะนำเรื่องนี้เข้ามาสู่สภา เพื่อขออนุมัติต่อสภา เพื่อไปกู้เงินจากต่างประเทศมาสร้างเขื่อนใหญ่ ๆ เหล่านั้น รัฐบาลแต่ละรัฐบาลก็ได้อางเหตุผลเพื่อให้สภานี้พร้อมและอนุมัติไป โดยมีเหตุผลว่าจะสร้างเขื่อน เพื่อกักเก็บน้ำเอาไปใช้เกี่ยวกับการชลประทาน เอาไปช่วยเหลือแก่เกษตรกรชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้แต่ปรากฏผลออกมาเป็นเวลาถึงเกือบ ๒๐ ปี แล้วท่านประธานเราโคคลองส่งน้ำก็สาย ท่านประธานที่เคารพผลออกมาก็คือการโคกกระแสไฟฟ้า การสร้างเขื่อนใหญ่ ๆ เหล่านั้น รัฐบาลที่ผ่านมาไปกู้เงินนั้นได้ผลประโยชน์ท่านประธานหากสร้างชลประทานเล็กหรือว่า ชลประทานย่อยนั้น รัฐบาลส่วนใหญ่จะไม่คอยมองถึง เพราะไม่ได้ผลประโยชน์ท่านประธาน มันเป็นเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ มองไปแต่เขื่อนใหญ่ ๆ หลายหมื่นล้านบาทหลายพันล้านบาท ไปกู้เงินเขาวงกตโคคลานคอมมิชชันในสมัยเท่าที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่สภา กระผมก็ตั้งใจว่าพี่น้องชาวภาคอีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จังหวัดอุตรธานี ก็ได้รับผลประโยชน์จากการ

๒๕๔

ได้รับน้ำเป็นจำนวนมาก ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อคืนนี้กระผมได้นั่งดูโทรทัศน์ได้เห็น
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คือ คุณสมัคร สุนทรเวช ขอภัยต่อขอ
 เอยนาม ไคกลาวไปเรื่อย ๆ กระผมก็นั่งฟังว่าพี่น้องชาวโรฮานกา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ภาคอีสานคงจะได้รับความเมตตาจากกระทรวงมหาดไทย ซึ่งมีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุข
 แก่ประชาชนอาณาประชาราษฎร์ทั้งสิ้น แต่ฟังไปฟังมาท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ท่านไคกลาวท่านไคมอง เห็นคนกรุง เพมหานครมีความสำคัญต่อประชากร พี่น้องชาวไทย
 ๕๐ กว่าล้านคน ท่านต้องการเงินไปสร้างถนนลอยฟ้า เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็วิตก
 ซึ่งกระผมได้ขอประธานกรรมาธิการเรียนต่อท่านประธานเมื่อกี้ ซึ่งขอประธานกรรมาธิการ
 ๗ พรรค นายกรัฐมนตรีได้ไปรับหลักการ เรื่องนี้ไปพิจารณา

อีกเรื่องหนึ่งท่านประธานครับ กฎหมายเกี่ยวกับชลประทานราษฎร ชลประทาน
 หลวงเหลานั้น เราก็เคยมีมาหลายฉบับด้วยกัน แต่ปรากฏว่ามีไปปฏิบัติไม่ได้ผลเต็มเม็ด
 เต็มหน่วยแก่ประการใดทั้งสิ้น เพียงแต่ออกกฎหมายมาล่อใจประชาชนให้ตีใจไปแต่ละ
 ครั้งแต่ละคราว เพราะฉะนั้นคราวนี้กระผมจึงได้กราบเรียนต่อท่านประธาน เมื่อกี้ซึ่ง
 ท่านประธานได้พักท้วงกระผม กระผมเกรงว่ารัฐบาลจะรีบไปพิจารณาก่อนรับหลักการ
 เท่านั้น ที่กระผมมีเหตุผลจะกล่าวไม่ใช่กระผมไปบังคับรัฐบาล ไม่ใช่อย่างนั้น ท่าน
 ประธาน เพราะมันมีมาหลายฉบับแล้ว กฎหมายชลประทานราษฎร ชลประทานหลวง
 ชลประทานอะไรมีมากันเยอะแยะครับ แต่ไม่ได้ปฏิบัติไปทั้งสิ้น ซึ่งกระผมห่วงและวิตก
 กังวลถึงที่กระผมกราบเรียนมาเมื่อกี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมใครจะขอประธาน
 กรรมาธิการเรียนต่อท่านประธานว่า ในภาคอีสานนั้นโดยเฉพาะจังหวัดอุดรธานี มีอำเภอนิ่ง
 คืออำเภอนโนนสังและอำเภอสรีบุญเรือง ซึ่งอยู่ติดกับเขื่อนกักเก็บน้ำ เรียกว่าเขื่อน
 อุบลรัตน์ เหนือเขื่อนอยู่ติดกับเขื่อนครับ แต่ ๒ อำเภอนี้ได้ถูกกรมชลประทาน
 ๒ - ๓ ปีติด ๆ กัน เขาไม่สามารถที่จะเอาน้ำนั้นมาตกกล้า หวานกล้า หรือมาทำ
 การเกษตรได้แก่ประการใดทั้งสิ้น เมื่อจะไปสูบน้ำในอ่างเก็บน้ำ การพลังงานก็ขัดข้อง
 และก็เป็นการผิดกฎหมายด้วย ชักของอย่างไรท่านประธานบอกเอา เอ๊ะ ถ้าประชาชน
 เอาน้ำไปเขื่อนไฟฟ้าที่สร้างขึ้นก็จะมีน้ำไปหมุนกระแสไฟฟ้า ประชาชนของกระผม
 ก็ได้แต่นั่งมองนอนมองครับ ถึงจะแล้งมา ๒ ปี ๓ ปีอย่างไรก็ตาม นี่เป็นความคับแค้นใจ

ของประชาชน ซึ่งเงินภาษีอากรของเขาเหล่านั้นได้ออกมาให้รัฐบาลได้สร้างเขื่อนอุบลรัตน์ เมื่อเขาเห็นว่าแทนที่เขาจะได้รับผลประโยชน์บ้าง เขาไม่ได้เสียทานประชาชน เขานั่งมองนอนมองทั้งคืน การออกกฎหมายเกี่ยวกับการชลประทานเล็กนี้ กระทบใครจะขอประทานกราบเรียนว่า จะเป็นผลประโยชน์อย่างมากจากวาทภัย น้ำท่วมเพราะปัจจุบันนี้ตามห้วยหนอง คลองบึงบางต่าง ๆ นั้นได้สิ้นเงินโดยธรรมชาติ หากเราไม่มีการขุดลอกห้วยหนองคลองบึงบ้างแล้ว น้ำทุกปีหากปีใดมีการฝนตกจะเกิดวาทภัย น้ำท่วมในภาคอีสานนี้เป็นเสมอมา หากท่านประธานหัตถ์คานึกคิดไปสักนึกหนึ่งหลังจากนี้ประมาณสัก ๑๐ กว่าปี เราคงจะไม่ได้ยินคำว่ามีน้ำท่วมในภาคอีสานและภาคเหนือ ในขณะที่ตามห้วยหนองคลองบึงบางต่าง ๆ ยังลึกไม่ทันเงินเหมือนปัจจุบันนี้ หากกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วเราสามารถจะขุดลอกห้วยหนองคลองบึงบางกันเหมืองฝายได้ การกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งก็จะเป็นผลประโยชน์ต่อประชาอาณาจักรเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่ขอประทานกราบเรียนสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ ขอขอบพระคุณรับทานประธาน

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ขอบคุณรับทานประธานที่เคารพ กระผมสุทิน ใจจิต ส.ส. ยโสธร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอประทานกราบเรียนทานประธาน และท่านสมาชิกแห่งสภาอันอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ การชลประทานขนาดเล็ก ซึ่งท่านสมาชิกเป็นผู้เสนอตามเหตุผลย่อ ๆ ดังต่อไปนี้ ทานประธานที่เคารพ เราคงทราบกันแล้วว่าเมืองไทยนี้มีเกษตรกรกว่าล้านคน แต่เกษตรกร เหล่านี้ยังใช้ชีวิตอยู่ภายใต้กฎแห่งธรรมชาติคือฟ้ากับดิน ดินไม่ดีถึงจะมีปุ๋ยก็แพง จนกระทั่งไม่พอจะไปไหนเขาเมื่อขอมมาไร่แล้ว ฝนไม่ตกก็ไม่มีน้ำคอยพึ่งแต่เหวคาแถวภาคอีสานในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทนจังหวัดยโสธรในภาคอีสานก็จะยกตัวอย่างง่าย ๆ ประเพณีบุญบั้งไฟนี้ มันก็มาจากการขอน้ำขอฝนนี้แหละครับ เราจะปล่อยให้ประชาชนเกษตรกร เหล่านี้ต้องพึ่งฟ้าพึ่งดินต่อไปเช่นนั้นอีกไม่ได้ทานประธานที่เคารพ กระผมจะยังไม่โทษรัฐบาลเก่า ๆ ที่แล้มา ว่าไม่ได้เอาใจใส่ต่ออาณาจักรประชาอาณาจักร อันนั้นเห็นจะไม่จริงหรือครับ ทานเอาใจใส่อยู่ แต่

๒๐

ยังทำไม่ถูกเป้าเพราะอะไร ท่านไปคิดที่จะช่วยเหลือราษฎรเหล่านั้นด้วยการสร้างเขื่อน
ใหญ่ ๆ งบประมาณจะไม่ยกตัวอย่างเขื่อนในภาคอื่น จะยกตัวอย่างเขื่อนในภาคอีสาน
สำหรับจังหวัดกระผมนั่นแม่น้ำชีไหลผ่าน เขื่อนคอนบนของลำน้ำชื่อนั้น เช่นเขื่อนลำปาว
เขื่อนอุบลรัตน์ สร้างขึ้นมาแล้วก็อย่างเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดอุดรธานีพูดเมื่อกี้ แทนที่จะ
ไต่ถามมาให้เกษตรกรรมในคาน้ำยหรือกรับน้ำเหนือเขื่อนสำหรับเป็นแหล่งเลี้ยงปลาเล็ก ๆ
น้อย ๆ ของคนกลุ่มเล็ก เป็นแหล่งเล่นเรือใบเล่นสกีของเหล่าเจ้าหน้าที่ชลประทานที่
เป้าเขื่อนคลองส่งน้ำที่ส่งออกมานั้นมันไม่มี ไปสร้างอ่างเก็บน้ำเล็ก ๆ ประมาณอ่างละ
๓๐ - ๔๐ ล้านบาทย่อย ๆ ไร่ ก็ไม่มีน้ำกรับ ถึงฤดูแล้งยังไม่ทันจะแล้งน้ำในอ่างมันไม่มี
คลองส่งน้ำไม่กลับเป็นผลร้าย น้ำในลำน้ำชี น้ำมูลตอนใด หลายจังหวัดในภาคอีสาน
ตกแห้งลงทุกปี ๆ งบประมาณชลประทานตะวันออกเฉียงเหนือบอกว่า ลดลงถึงปีละ
๑๑ นิ้ว เมื่อเป็นเช่นนั้น นอกจากทำให้การคมนาคมในลำน้ำใหญ่ ๆ เหล่านั้นใช้ไม่ได้เลย
จนบัดนี้แล้วยังทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำ น้ำที่กินสูญหายไปกรับ ห้วยหนองคลองบึงจุด
ต่าง ๆ แห่งหมด เพราะเราไปกินเขื่อนตอนเหนือไว้ นอกจากนั้นก็ได้ไฟฟ้า ไฟฟ้านั้น
ก็อย่างที่ว่าแหละกรับ แล่นมาหัวชาวบ้านไป โรงงานอุตสาหกรรม คนดูโทรทัศน์ในเมือง
ไม่กี่คนได้ผลประโยชน์เพราะฉะนั้นมาที่ที่แล้ว มีกลุ่ม ส.ส. อีสานเกือบ ๕๐ คน ได้เสนอ
ไปยังรัฐบาลว่าการจัดทำงบประมาณนั้น ที่แล้วมานะกรับแล้วกันไปกระผมไม่อยากจะตำหนิ
แต่ต่อไปนี้เรามาตั้งหลักกันเสียใหม่ว่าเขื่อนใหญ่ ๆ เหล่านั้น อย่าเพิ่งสร้างมากมายเลย
กรับลดลงเสียบ้าง อย่าไปสร้างให้คนชายเหล็ก คนชายปูน คนชายไม้ ชายอิฐ ไร่รวบ
มากนักเลย หันมาสร้างชลประทานขนาดเล็กห้วยหนองคลองบึงต้นต้นลอกขึ้น เพื่อให้มีน้ำ
เมื่อมีน้ำแล้วเกษตรกร เหล่านั้นก็จะได้ใช้น้ำเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ ท่านประธาน
ที่เคารพ มันก็น่าประหลาดใจอย่างเหลือเกินว่าเมืองไทยเรานั้น ระบบบริหารราชการ
แผ่นดินจากส่วนกลาง มีที่กินอำเภอ มีที่กินจังหวัด มีหน่วยงานอื่น ๆ นะกรับ มีหมกสังเกตุ
ชิดกรับ แต่หน้าจังหวัดไม่เคยมีสักที ทั้ง ๆ ที่คนไม่มีกินน้ำตายก่อนคนไม่กินข้าวท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ งบประมาณจะไม่อภิปรายให้ยืดยาวไปมากกว่านี้กรัก งบประมาณ
อยากจะกราบเรียนขอให้ท่านทั้งหลายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ตลอดรอดฝั่งไป
และก็ขอให้รับรองกฎหมายฉบับนี้ซึ่งจะทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ได้รับความ

ประโยชน์อย่างแท้จริง กระผมกราบขอบพระคุณครับ

นายถนอม แสงสุริยจันทร์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถนอม แสงสุริยจันทร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม สังกัดพรรคกิจสังคม ตามที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการชลประทานขนาดเล็ก เข้ามาสู่สถาบัน กระผม ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ทางภาคอีสาน หรือภาคที่เรียกว่ามีความแห้งแล้งของสนับสนุน ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างยิ่ง แต่เนื่องจากว่าในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หรือ ภาคอีสานนั้น พอถึงเดือนมีนาคม เมษายน น้ำในแม่น้ำลำคลองห้วยหนองคลองบึงนั้นแห้งขอด ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ตลอดจนสัตว์พาหนะก็จะไม่มีน้ำกิน การที่เราจะมัวให้แต่ทางราชการสร้างชลประทานขนาดใหญ่ หรือชลประทานราษฎร ตามที่มีในร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดไว้ นั้น กระผมว่าไม่เป็นไปตามความต้องการ หรือ ไม่ทันความต้องการของประชาชน ที่ท่านสมาชิกกล่าวว่า สมัยก่อนนั้นทางราชการไม่ได้สนใจในเรื่องการสร้างชลประทาน หรือเรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำนี้ ให้แก่ทางภาคอีสาน อันนั้นเป็นความจริง เพราะว่าทางราชการนั้นมุ่งสร้างเฉพาะไปเรื่องเขื่อน หรือ ชลประทานหรืออ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ส่วนชลประทานขนาดเล็กไม่ได้สนใจ การชลประทานขนาดเล็ก หรือการชลประทานขนาดย่อมนี้ เราใช้งบประมาณไม่มากนัก บางแห่งเราใช้แค่เพียง ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท หรือ ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท ก็สร้างได้ ทำให้เกิดประโยชน์เอนกประสงค์ ประโยชน์ที่ได้จากการสร้างชลประทานขนาดเล็กนี้ กระผมจะไม่กล่าวถึงว่าถ้าสร้างขึ้นแล้วจะทำประโยชน์อะไรให้แก่ประชาชนบ้าง ที่นี้ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวว่าในสมัยรัฐบาลก่อน ๆ นั้นไม่ได้สนใจ หรือรัฐบาลที่ท่านมานั้นไม่ได้สนใจในเรื่องการช่วยเหลือภาคอีสานในเรื่องการชลประทานนี้ อันนี้ กระผมขอเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่าในเมื่อปี ๒๕๑๘ เราได้รวมกลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานนี้มาปรึกษาหารือกันว่า เราสมควรจะให้ทางรัฐบาลนี้ช่วยทางภาคอีสานเรื่องใดเป็นเรื่องแรก ทางกลุ่มของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรภาคอีสานก็ได้พิจารณาเห็นว่าควรจะให้รัฐบาลนี้ไปช่วยเหลือ ในเรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำนี้เป็นอันดับแรก จึงได้เสนอรัฐบาลให้ดำเนินการช่วยเหลือ รัฐบาลสมัยนั้น หรือสมัยที่ผ่านมาซึ่งมีหม่อมราชวงศ์กฤษณ์ ปราโมช เป็นหัวหน้ารัฐบาลนั้น ได้มีความสนใจและได้

๒๒๒

เอาใจใส่ในเรื่องการช่วยเหลือการพัฒนาแหล่งน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอันดี
 กระทบจะยกตัวอย่าง เมื่อก่อนนั้นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทางรัฐบาลเคยตั้ง
 งบประมาณไว้ให้แต่เพียงปีละ ๒๐๐ ล้านบาท เมื่อปี ๒๕๑๕ รัฐบาลได้เห็นความจำเป็น
 จึงได้ตั้งงบประมาณเพื่อการนี้เพิ่มมาอีก ๒๕๐ ล้านบาท เป็น ๑,๒๕๐ ล้านบาท กระทบ
 ได้ศึกษาดูแล้ววางประมาณต่าง ๆ ที่ทางรัฐบาลทุ่มเท ไปทางภาคอีสานนี้อยู่ในกรมกอง
 ไหนบ้าง จะมีอยู่ในกรมการปกครองบ้าง อยู่ในกรมชลประทานบ้าง อยู่ที่สำนักงาน
 เร่งรัดพัฒนาชนบทบ้าง อยู่ที่กรมทรัพยากรบ้าง สำหรับกรมชลประทานนั้นกระทบได้ติดตาม
 ได้ศึกษาประมาณแล้ว กรมชลประทานได้ตั้งงบประมาณเพื่อการนี้ไว้ทั้งหมด ๕๐
 ล้านบาท เขาได้แยกไว้สำหรับการสร้างชลประทานขนาดเล็ก ตามความต้องการของ
 ประชาชนหรือราษฎรร้องขอเป็นจำนวนเงิน ๓๐ ล้านบาท สร้างอ่างเก็บน้ำขนาดเล็ก
 ตามความต้องการหรือที่ประชาชนร้องขอเป็นจำนวนเงิน ๒๐ ล้านบาท อันนี้เฉพาะ
 กรมชลประทานมีอยู่ ๕๐ ล้านบาท อันนี้แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลที่เข้ามา โดยเฉพาะรัฐบาล
 ที่หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ได้เป็นนายกรัฐมนตรีนั้น ได้มีความเอาใจใส่ สนใจในเรื่อง
 การพัฒนาแหล่งน้ำในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่นเดียวกัน กระทบก็คิดว่ารัฐบาลนี้ท่าน
 ก็ได้ให้ความสนใจในเรื่องการสร้างชลประทานขนาดเล็กนี้ทั่วประเทศ และโดยเฉพาะ
 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านก็เขียนไว้ในนโยบายว่าจะช่วยเหลือ หรือดำเนินการ
 เป็นกรณีพิเศษ อันนี้ในฐานะ กระทบเป็นผู้แทนราษฎรของทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 จึงใคร่ขอขอบคุณรัฐบาลนี้ไว้ ณ โอกาสนี้ แต่เนื่องจากในวันแถลงนโยบายของรัฐบาล
 เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๕ ที่ผ่านมานั้น กระทบตั้งใจจะซักจะถามว่า จะมีวิธีการ
 ดำเนินการอย่างไร ชลประทานขนาดเล็กนั้นจะมีขนาดหรือไซ้งบประมาณขนาดไหนถึงว่า
 ขนาดเล็ก อันนี้กระทบได้ตั้งกระทู้ถามเขาสู่สภานิติบัญญัติไปแล้ว แต่ยังไม่มีโอกาสได้
 ให้อะไร สำหรับเรื่องช่วยเหลือการชลประทานที่กระทบกล่าวเมื่อก่อนในจำนวนเงิน
 ๑,๒๕๐ ล้านบาทนี้ กระทบได้ติดตามไปที่กรมการปกครอง ได้ติดตามไปที่สำนักงาน
 เร่งรัดพัฒนาชนบท ได้ติดตามไปที่กรมชลประทาน ทั้ง ๓ - ๔ แห่งนี้ พร้อมทั้งจะอำนวยความสะดวกที่จะดำเนินการให้ ถ้าหากผู้แทนราษฎรได้เสนอโครงการเข้าไป สำหรับ
 กระทบนั้นได้เสนอโครงการนี้ในการสร้างชลประทานก็ดี ชุดลอกหนองคลองบึงก็ดีไปยัง

กรมการปกครอง ทางสำนักงาน ร.พ.ช. สำหรับกรมการปกครองนั้น งบประมาณได้รับเงินงบประมาณจากสำนักงานประมาณจัดสรรให้แล้ว เป็นเงิน ๑ ล้านบาท ซึ่งขณะนี้ทางกรมการปกครองได้สั่งการไปยังจังหวัดให้ดำเนินการให้แล้ว และทางสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท โดยมากงบประมาณได้เสนอไปในเรื่องการขุดลอกหนองคลองบึงซึ่งเห็นว่าต้นเงิน งบประมาณได้เสนอเข้าไปอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๔๐ - ๕๐ แห่ง ในจังหวัดนครพนม งบประมาณก็ยังมีควมตั้งใจและขอขอบคุณทางฝ่ายสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เมื่อ ๒ - ๓ วันมานี้ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทได้ออกไปดำเนินการสำรวจหาข้อมูลตามโครงการที่งบประมาณได้เสนอไว้ พื้นที่ทางกรมชลประทานที่งบประมาณได้เสนอโครงการย่อย หรือโครงการชลประทานขนาดเล็กนี้ไว้ทั้งหมด ๔๕ โครงการ เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔ โดยความเอาใจใส่ของกรมชลประทานเช่นเดียวกัน ทางกรมชลประทานได้ส่งเจ้าหน้าที่ทางส่วนกลางออกไปดำเนินการสำรวจตามโครงการที่งบประมาณเสนอเข้าไปนั้น เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๑๔ ที่ผ่านมา งบประมาณเพื่อความแน่ใจในเมื่อ ได้มีโอกาส เป็นผู้แทนราษฎรอีกครั้งหนึ่งก็ได้ติดตามเรื่องนี้ไปยังที่กรมชลประทาน กรมชลประทานก็ได้คำแนะนำว่า ถ้าหากว่าท่านอยากจะรู้ว่าโครงการต่าง ๆ ที่ท่านเสนอมาทั้งหมด ๔๕ โครงการนั้น เกี่ยวพันทางกรมชลประทานเขตที่จังหวัดอุบลราชธานีดำเนินการไปได้แค่ไหนเพียงใดแล้ว งบประมาณจึงได้ถือโอกาสเดินทางไปจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อไปติดตามโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ บัดนี้ชลประทานเขตหรือชลประทานเขตที่ ๕ จังหวัดอุบลราชธานี ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลขั้นต้น โครงการชลประทานย่อยหรือชลประทานขนาดเล็ก ซึ่งผู้แทนราษฎรได้เสนอเพื่อให้พิจารณาดำเนินการช่วยเหลือแล้ว บัดนี้โครงการต่าง ๆ นั้น งบประมาณได้นำมาเพื่อจะไปให้กรมชลประทานพิจารณาพิจารณาว่าในปี ๒๕๑๕ นี้ จะสร้างได้แค่ไหนเพียงใด นอกจากนั้น งบประมาณก็ขอเรียนให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบว่า นอกจากโครงการของ งบประมาณ ยังมีโครงการของผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีอยู่อีก ๒ - ๓ โครงการ และยังมีของผู้แทนจังหวัดยโสธร ๕ - ๖ โครงการที่เขาได้สำรวจแล้ว อันนี้งบประมาณขอเรียนให้ทราบวารัฐบาลที่ผ่านมามันไม่ได้ตั้งใจเอาใจใส่สนใจในเรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำ หรือช่วยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่งบประมาณก็คิดว่ารัฐบาลที่ท่านก็ได้เขียนไว้แล้วในนโยบาย แจ่มแจ้งว่า จะช่วยเหลือเรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำหรือชลประทานขนาดเล็กนี้ ให้แก่

๒๑

๒๒๔

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ธรรมดาที่มีความยินดีและก็ขอสนับสนุนอย่างยิ่งถ้าหากว่ารัฐบาล
ได้ดำเนินการทุ่มเทเงินมาช่วยในเรื่องการพัฒนาแหล่งน้ำ เรื่องเกี่ยวกับชลประทาน
ขนาดเล็ก การลอกหนองคลองบึงก็ดี จะทำให้ทั่วทุกภาคในประเทศไทย โดยเฉพาะ
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสานซึ่งมีความแห้งแล้งนั้นจะมีความอุดมสมบูรณ์ขึ้น
ขึ้น นอกจากเงินงบประมาณที่ธรรมดาได้เรียนเมื่อก่อนว่า ทางกรมชลประทานก็ดี ทางกรม
กองทาง ๆ ก็ดี ได้ตั้งงบประมาณไว้ให้แล้วนั้นก็ยังต้องมีเงินอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งได้บรรเทา
เบาบางความเดือดร้อนของราษฎรทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งได้แก้ไขความเดือดร้อน
ความจำเป็นเรื่องนี้ได้อีกขณะหนึ่งก็คือเงินผัน ซึ่งรัฐบาลชุดที่ผ่านมานั้น ได้กรุณาผันเงิน
จำนวนหนึ่งหรือจัดจ่ายเงินจำนวนหนึ่งออกไปยังสภาตำบล เพื่อให้สภาตำบลได้พิจารณาว่า
เงินที่จะจัดจ่ายออกไป ๔ - ๕ แสนบาทนั้น เขามีความต้องการอะไรเป็นอันดับแรก ถ้า
เขามีความต้องการเรื่องน้ำเป็นอันดับแรกก็ให้เขียนโครงการเสนอเรื่องน้ำอันดับแรกเท่า
ที่ธรรมดาออกไปสัปดาห์บ้างและ เข็มเข็มประชาชน สิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดคือ
เรื่องน้ำ ฉะนั้นเงินผันหรือเงินของสภาตำบลที่เขาจัดจ่ายให้ไปนั้น เป็นการช่วยในเรื่อง
การพัฒนาแหล่งน้ำ การสร้างเหมืองฝายชลประทานขนาดเล็กนี้ได้เป็นอย่างดี ถ้าหากว่า
รัฐบาลนี้ยังเห็นความจำเป็นหรือได้พิจารณาเห็นว่า เงินผันที่เราผันออกไปสู่สภาตำบลนั้น
จะเป็นประโยชน์ขอความกรุณาฝากรัฐบาลนี้ไว้ด้วย ฉะนั้นธรรมดาขอขอบคุณครับ

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อก่อนได้มีท่าน ส.ส. จังหวัดมหาสารคาม
คือ คุณอัมพล จันทระเจริญ ได้กล่าวถึงโครงการแก่อีสานและโครงการขุดคลองส่งน้ำจาก
คลองส่งน้ำลำปาวไปยังหนองบัว อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ท่านพูดไปใน
ทำนองที่ว่า ในขณะที่ธรรมดาเป็นรัฐมนตรีอยู่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้น ได้เดินทางไป
พบปะกับราษฎรตามคำร้องเรียนแล้วรับปากแล้ว แต่ในรัฐบาลชุดนั้น ก็ได้ดำเนินการใน
เรื่องนี้แต่อย่างใด ธรรมดาขอเรียนขอเท็จจริงต่าง ๆ นี้ ให้แก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
รับทราบ ความจริงนั้นธรรมดาเองและรัฐบาลชุดนั้นก็มิได้มีใจดังจากรับคำร้องเรียน
จากราษฎรแล้วก็ออกไปตรวจสอบข้อเท็จจริง ก็เป็นไปตามคำร้องของคุณอัมพลว่า

เป็นความจริงตั้งนั้นจริง แกงอีโล่นปรากฏว่าถูกปลอยปละละเลย ให้ประชาชนเข้าไป
 บุกรุกยึดเป็นที่ทำกินประมาณ ๓๐๐ ครอบครัวเศษ ประชาชนผู้ยึดครองนี้ บางท่านก็มี
 เอกสารสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งทางอำเภอและจังหวัดออกให้บางคนนั้นไม่มีเอกสารสิทธิ์
 แต่สำหรับแกงอีโล่นนั้นกระผมเองก็ได้สอบถามขอเท็จจริงจากกรมชลประทานว่า ได้มี
 โครงการหรือยังที่จะดำเนินการรักษาที่สาธารณะแห่งนี้ไว้ และจะสร้างเป็นอ่างเก็บน้ำไว้
 ตามคำร้องเรียนของราษฎร หลักฐานทาง ๆ จากกรมชลประทานนั้น ปรากฏว่าได้สร้าง
 โครงการไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้วซึ่งอยู่ที่ปัญหาว่าเราจะแก้ไขปัญหาราษฎรผู้มีเอกสารสิทธิ์
 นั้นได้โดยวิธีใด ทั้งนี้เพราะเขาถือว่าเขาได้มาชอบธรรมตามกฎหมายเมื่อจะให้เขาออก
 ไปทันทีทันใดโดยไม่จ่ายเงินชดเชยให้แก่เขาแน่ กระผมเองในฐานะเป็นรัฐมนตรี
 ช่วยราชการ ซึ่งเดินทางไปในแถบนั้นก็ได้ออกไปว่าจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่เขาจะต้อง
 มีการชดเชยเงินทองเหล่านี้ให้แก่เขาบ้าง ครั้นกลับมาแล้วสอบถามปรากฏว่า งบประมาณ
 ในการชดเชยที่ดินในบริเวณนั้นไม่มี ไม่มี จึงไม่สามารถที่จะดำเนินการ ให้ทันอกทันใจ
 ประชาชนผู้ต้องการในขณะนั้น แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้หลังจากกลับมาแล้ว กระผมเองได้
 ทำบันทึกเสนอต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ในยุคนั้น คือท่านทวีชัย
 กลิ่นประทุม หัวหน้าพรรคของคุณฉมพลเอง ให้ท่านรับทราบ และหาทางแก้ไขต่อไป
 สำหรับเรื่องที่ ๒ นั้น เกี่ยวกับหนองบัว อำเภอกันทรวิชัย ซึ่งได้รับความ
 เดือดร้อนมาทุกปี ถึงหน้าแล้ง ฤดูแล้ง น้ำในหนองไม่มี ชาวอำเภอกันทรวิชัยใช้น้ำใน
 หนองบัวนั้น เป็นน้ำใสตลอดจนน้ำคั้นน้ำประปา แต่พอถึงหน้าแล้งมา ปรากฏว่าเห็นแต่ดิน
 น้ำไม่มี ซึ่งกระผมเองก็เห็นด้วยตา ความเดือดร้อนอันนี้ กระผมเองก็รู้สึกเห็นใจ
 ส.ส. มหาสารคาม คุณฉมพล และเห็นใจประชาชนในเขตจังหวัดมหาสารคาม ใน
 ขณะเดียวกัน เมื่อกระผมกลับมาแล้ว กระผมก็ได้เรียกเจ้าหน้าที่ ทางฝ่ายกรมชลประทาน
 มาสอบถามและชี้แจงว่า โครงการนี้ได้ดำเนินการไปแค่ไหน มีหรือไม่ ก็ปรากฏว่าได้ทำ
 การเซอร์เวย์ (survey) ทำการตรวจสอบพื้นที่ และบริเวณระยะทางที่จะ
 ก่อสร้างทั้งหมดประมาณ ๕ กิโลเมตรเศษ แต่ในงบประมาณปี ๒๕๐๕ มิได้ตั้งไว้
 ถึงกระนั้นก็ดี เพื่อให้เป็นไปตามความเรียกร้องของประชาชนชาวอำเภอกันทรวิชัย กระผม
 เองก็ได้สั่งให้ท่านอธิบดีกรมชลประทานหาทางแก้ไขในปีหน้า จะมีวิธีช่วยได้อย่างไร

๒๓

๒๖๖

เครื่องแทรกเตอร์ เครื่องจักรกลของเรานี้มีอยู่มากมายกายกอง จะพอแบ่งปันไป
ช่วยเหลือชุกคลองดินให้ก่อนในปีนี้ได้ไหม ก็ได้รับคำตอบยืนยันจากอธิบดีกรมชลประทานว่า
จะดำเนินการให้ ครั้นต่อมาก็ปรากฏว่า ได้ดำเนินการชุกคลองดินนี้ไปแล้วประมาณ
๒ กิโลเมตร แต่ปัญหาที่มีอุปสรรคอยู่ในขณะนี้ ก็เนื่องจากว่า เดิมทีนั้นทางอำเภอและ
จังหวัดแจ้งมาว่าเจ้าของที่ดินนั้นไม่ขัดข้องในการที่จะชุกคลองผ่าน ส่วนเงินค่าชกเขยนั้น
จะให้เมื่อไรก็ได้ขอให้ดำเนินการชุกคลองไปก่อน แต่ปรากฏว่าพอลงมือชกไปแล้วได้ ๒
กิโลเมตร เกิดมีราษฎรซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ เกิดคัดค้านขึ้นมาไม่ยอมให้ชุกผ่าน
ในที่ของเขา จะต้องชกเขยเงินให้ก่อน เมื่อเป็นดังนี้การชุกคลองในระยะนี้
จึงหยุดชะงักไป อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ถึงแม้ว่ากระผมจะออกมาจากกระทรวง เกษตรและ
สหกรณ์แล้วก็ตาม กระผมได้มีบันทึกเรื่องนี้เสนอต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตร
และสหกรณ์ ขอให้ดำเนินการโครงการนี้ต่อไป ดังนั้นกระผมจึงขอเรียนชี้แจงให้
ท่านสมาชิก และ ส.ส.อัมพล ได้เข้าใจเพื่อชี้แจงให้ราษฎรของท่าน ได้เข้าใจต่อไป
ขอขอบคุณครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผม แคล้ว นรปติ
จากจังหวัดขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยม กระผมได้ตรวจดูร่างพระราชบัญญัติ
การชลประทานย่อย ทั้งของคณะสันติ เทพฉวี และของคณะนิยม วรปัญญา แล้ว โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ กระผมได้เป็นผู้ลงชื่อสนับสนุน กล่าวโดยย่อคือ
หมายความว่าให้กรมชลประทานให้เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานสำรวจการก่อสร้างการ
ชลประทานย่อย อ่างเก็บน้ำหรือแหล่งน้ำตามคำร้องขอของสภาท้องถิ่น หรือกรรมการ
เหมืองฝายหรือกลุ่มเกษตรกร เมื่อสำรวจแล้วปรากฏว่ามีการสมควรจะก่อสร้าง ณ ที่ใด
หรือราษฎรใครร้องขอให้ทำการก่อสร้าง ณ ที่ใดแล้ว ก็ให้ทำการก่อสร้าง ณ ที่ตรงนั้น
ใจความสำคัญของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ว่าดังนี้ ความจำเป็นที่จะต้องใช้น้ำนั้น
ปรากฏว่ามีอยู่หลายภาคในประเทศไทย เป็นต้นว่า ในภาคเหนือบางจังหวัด และในภาค
อีสาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็เป็นที่ยอมรับกันว่าในภาคอีสานนั้นเป็นภาคที่กั้นการนำ การ
ทำนาของอาศัยน้ำฝน ถ้าหากว่าเราจะอาศัยการชุกคลองส่งน้ำ เช่นคลองส่งน้ำ
จากเขื่อนอุบลรัตน์ในอำเภอน้ำพองแล้ว มันก็ไม่พอ จะให้มีการสูบน้ำจากลำแม่น้ำโขง

รัฐบาลก็ยังยับยั้งอยู่ คงทำเฉพาะบางจังหวัดเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะอาศัยการ
ชลประทานขนาดใหญ่ เป็นต้นว่าการขุดคลองส่งน้ำนั้นก็ไม่ใช่เป็นการเพียงพอจึงสรุปได้ว่า
โดยเฉพาะอย่างยิ่งกล่าวโดยเฉพาะในภาคอีสานนั้น การทำนาของอาศัยน้ำฝนน้ำฝน
ยังเป็นน้ำซึ่งต้องอาศัยธรรมชาติ เมื่อต้องอาศัยธรรมชาติก็ต้องอาศัยน้ำฝายน้ำเหมืองฝาย
ต้องอาศัยการทดน้ำ การกักเก็บน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง ตามสถิติของกรมชลประทานเท่าที่
กระผมได้ทราบมาแล้วในภาคอีสานนั้นก็ปรากฏว่าได้มีน้ำฝนตกมากชุกไม่แพ้ว่าภาคอื่นแต่
ข้อสำคัญมันอยู่ที่ว่าการกักเก็บน้ำ มันมีไม่พอ ราษฎรจึงไม่สามารถที่จะรักษาน้ำไว้ใช้ในการ
ทำไร่นา กล่าวโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความมุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัติที่เพื่อน
สมาชิกทั้ง ๒ ได้เสนอ ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นสิ่งที่วิเศษวิโสมาก ถ้าหาก
สามารถปฏิบัติได้ตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็จะทำให้ราษฎรมีน้ำไว้ใช้สำหรับกิน
สำหรับอาบ สำหรับรดทำนา สำหรับการทำนาและมีน้ำไว้ใช้สำหรับสัตว์พาหนะอย่างนี้เป็น
ต้น ดังจะเห็นได้ ถ้าหากว่าสมควรถัดลอกหนองคลองบึงที่กินเขิน หรือว่าสมควรถัด
ที่จะปิดกั้นทำนบเหมืองฝาย ถ้าหากว่าราษฎรได้แข็งแรงแนะนำให้เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทาน
ทำแล้ว เจ้าหน้าที่ของกรมชลประทานก็จะต้องทำตามคำแนะนำ หรือคำสั่งแนะของราษฎร
นั้น ดังนั้นเป็นต้น อันนี้เป็นข้อประสงค์ของกฎหมาย ท่านประธานครับ ในทางที่นั้น
สรุปว่าไม่มีข้อติครับไม่มีข้อตำหนิ กระผมขอกราบเรียนว่า ปัญหาที่สำคัญจึงมีอยู่ว่ารัฐบาล
พร้อมหรือไม่ในขณะที่เรากำลังพูด ๆ กันอยู่ว่า สมควรถัดรับร่างพระราชบัญญัตินี้
เรายังไม่ได้ฟังจากปากคำของรัฐบาลเลย ว่า พร้อมทั้งจะรับกฎหมายฉบับนี้ใหม่มีเงินที่จะ
จัดสรรให้หรือไม่ กระผมขอกราบเรียนว่าการปิดกั้นทำนบเหมืองฝาย หรือการลอก
หนองคลองบึงบาง เป็นผลประโยชน์เกี่ยวกับปากก้นท้องของประชาชนโดยตรง เป็นผล
ประโยชน์ที่เกี่ยวกับการผลิตครับรัฐบาลจะว่าไม่มีเงินก็ไม่ถนัด เท่าที่กระผมได้ทราบว่า
รองผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณให้สัมภาษณ์ว่างบประมาณปี ๒๕๒๐ คือปีต่อไป
ที่จะเข้าเดือนกรกฎาคมนี้ จะมียอดสูงถึง ๗ หมื่นล้านบาท ซึ่งหมายความว่า เป็นยอดที่สูง
ที่สุดเท่าที่ประเทศไทยได้เคยมีมา ปีกลายนี้ก็แค่เพียง ๒๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทเท่านั้น
และค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลจะกระทำไปมากที่สุดหรือกระทรวงที่จะได้รับมากที่สุด ก็คือ
กระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย นั่นได้แก่การรักษาความสงบเรียบร้อย กับการ

ป้องกันประเทศ แต่ท่านผู้เป็นประธานกระผมก็ขอกราบเรียนว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับความ
อยู่ดีกินดี เกี่ยวกับปากกับท้องของประชาชน เป็นข้อสำคัญอย่างไรไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้
เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะพูดว่าไม่มีเงินไม่สามารถที่จะทำตามคำร้องขอ
ของราษฎรได้เกี่ยวกับปากกับท้องเหมือนฝ่าย ซึ่ง เป็นข้อที่ฟังไม่ขึ้นด้วยประการทั้งปวง
เพราะฉะนั้นโดยเหตุที่ว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ทั้ง ๒ ฉบับ ปรารถนาที่จะให้ถึง
ปากถึงท้องให้ถึงความอยู่ดีกินดีของประชาชน เพราะว่ามันก็เป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ ซึ่งรัฐบาล
จะต้องชวนชวย รัฐบาลจะบอกว่าไม่มีเงินนั้นเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าค่าใช้จ่ายอย่างอื่น
เกี่ยวกับการป้องกันประเทศก็ เกี่ยวเกี่ยวกับรักษาความสงบก็ รัฐบาลก็ยังหามาได้ แต่ที่ว่า
ปัจจัยสี่เป็นของสำคัญสำหรับราษฎร ถ้าหากว่าราษฎรไม่มีกินไม่มีใช้ เพราะว่าเมื่อมีน้ำแล้ว
ราษฎรก็สามารถที่จะทำนาได้ สามารถจะใช้สัตว์พาหนะให้อาบอยู่กินได้ สามารถที่จะใช้
ประโยชน์อย่างอื่นเกี่ยวกับการเพาะปลูกได้ อันนั้นเป็นการกินคืออยู่ที่ของประชาชนโดยตรง
เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าสมควรว่ารัฐบาลชอบที่จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่วนการ
ที่จะทำได้แค่ไหนนั้นรัฐบาลก็ต้องพยายามที่จะจัดสรร เงินงบประมาณให้แก่กรมชลประทาน
ให้มากที่สุด เท่าที่ทราบจากกรมชลประทานนั้นก็ปรากฏว่า กรมชลประทานพร้อมที่จะ
ทำงานให้ เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนเสมอในด้านที่เกี่ยวกับน้ำ แต่ว่าปัญหาที่
ขัดข้องก็คือว่าเกี่ยวกับด้านการเงินเท่านั้น เพราะฉะนั้นในโอกาสที่ กระผมจึงใคร่ขอฟัง
ความคิดเห็นของฝ่ายรัฐบาล คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ว่า ท่าน
สามารถที่จะจัดสรร เงินให้แก่กรมชลประทาน เพื่อปฏิบัติกรตามร่างพระราชบัญญัติ การ
ชลประทานย่อยของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งสองได้เพียงใดหรือไม่ ขอขอบพระคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
กระผมไม่ได้ตอบคำถามที่ท่านสมาชิก เพิ่งนั่งลงไป เมื่อกี้ ประเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ท่านคงจะเป็นคนตอบเอง กระผมอยากจะขออนุญาตท่าน
ประธานเรียนชี้แจงข้อความที่พาดพิงถึงกระผม เมื่อกี้มันก็เกี่ยวกับท่านเอง เพื่อความเข้าใจ
อันนี้ ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงว่า เมื่อกี้เห็นท่านดูโทรทัศน์ แล้วท่านบอกว่าไถ่หนึ่ง ฝ่ายคุณกระผม
ตั้งแต่ตนว่ากระผมจะพูดถึง เรื่องความอดอยากยากแค้น หรือความเดือดร้อนของประชาชน

ในทางจังหวัดหรือไม่นั้น กระผมคิดว่าถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อตะกี้ไ้ไ้ตั้งฟัง ตั้งแต่นั้น
 ท่านคงจะไ้ทราบนะครึ้บว่ากระทรวงมหาดไทยนั้นมีรัฐมนตรีอยู่ ๕ คน แลวงงานกระทรวง
 มหาดไทยนั้นก็แบ่งกันไปเป็นฝ่าย ๆ ตามฉันทัก กระผมคิดว่า เมื่อคืนนี้กระผมไ้ไ้กรวบรวมเรียน
 ท่านสมาชิกที่ไ้ตั้งฟังไว้แล้วตั้งแต่นั้นว่า กระผมสั่งงานกรมโหนดกองโหนด กระผมขอเรียน
 อีกนึ้คิดหนึ่งว่ากระผมสั่งงานกรุงเทพมหานคร สำนักงานฉังเมือง กรมโยธาธิการ
 ประปานครหลวง ไฟฟ้านครหลวง กระผมถึงไ้ไ้พบในขอบเขตที่กระผมสั่งงาน กระผม
 ขอเรียนอีกนึ้คิดเดียวครึ้บว่าตัวเลขที่ไ้ใช้ ๒ พันกว่าล้านบาทมาทำงานในกรุงเทพมหานคร
 นั้นไ้ไ้เอาไปเปล่า ๆ จากรัฐบาลหรือกรึ้บ กทม. ขอไ้มีรัฐบาลก่อนแล้วจะเก็บชคไ้
 ในภายหลัง แล้วอันที่จริงถ้าจะคิดถึงความเป็นธรรมแล้วในกรุงเทพ ฯ นี้มีพลเมือง
 ที่ไ้จดทะเบียนอยู่ ๔ ล้านกว่าคน ที่เข้ามาอยู่โดยไม่มีทะเบียนอีก ๑ ล้านกว่าคน
 ประมาณ ๕ ล้านคนแล้วคนพวกนี้แหละครึ้บเสียภาษีอากรที่เป็นงบประมาณของบ้านเมืองราว
 ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วใน ๓๐ เปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นเงินประมาณ ๔ หมื่นล้านบาท คอไ้นี้เอง
 รัฐบาลส่งกลับไปให้ กทม. เพียงปีละ ๑๕๐ ล้านบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า
 เพื่อความเป็นธรรมกับคนกรุงเทพ ฯ ที่เขาเสียภาษี และเพื่อความเข้าใจอันดีของเพื่อน
 สมาชิก กระผมขออนุญาตท่านประธานสภาฯแจ้งเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

นายสุกิจ ศรีสาคร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม สุกิจ ศรีสาคร แห่งศรีสะเกษ พรรคชาติไทย กระผมเป็นผู้แทนอีสาน
 เมื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน เกือบจะพูดไ้ทุกพรรค เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 เกี่ยวกับน้ำ กระผมก็สนใจ เพราะศรีสะเกษเองก็เป็นที่ขาดน้ำ เป็นแดนอีสานซึ่ง
 ขาดการเห็ดวแลมานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดศรีสะเกษนั้น เป็นจังหวัดที่ติดกับ
 เขตแดนของประเทศเขมร ความทุกข์ยากของประชาชน ทำให้ผูกอกการร้ายเข้ามาอยู่
 เนื่อง ๆ โดยเฉพาะในอำเภอขุนหาญ และอำเภอขุขันธ์ ที่เขาจะมายุงส่งเสริมไ้
 เนื่องจากเขาอาจวขาดความคุดจากรัฐบาลในเมื่อราษฎรส่วนใหญ่ของอีสาน หรือ
 ศรีสะเกษคุดคั้งที่กระผมชี้แจงนั้น ถ้าหากว่าราษฎรนั้นขาดในสิ่งที่เขาต้องการ คือ น้ำ
 ถ้าการบ้บุมากขึ้นเขาก็เชื่อ จังหวัดศรีสะเกษเป็นเขตติดต่อกับประเทศเขมรแฉฉฉฉฉ
 ตรงที่ว่าจังหวัดศรีสะเกษนี้ เป็นเขตอีสานนั้นเป็นที่สูง แฉเขมรนั้นเป็นที่ต่ำ เขาจึงเรียก

๒๗

๒๗๐

ประเทศเขมรว่าเขมรต่ำ และชนชาติไทยที่มีเชื้อสายเขมรในจังหวัดศรีสะเกษนั้น ก็เป็นเขมรสูง เนื่องจากว่าทางศรีสะเกษนี้เป็นเขตที่ราบสูง เพราะฉะนั้นจึงปรากฏว่าน้ำฝนที่ตกมาได้ไหลผ่านเป็นที่ผ่านเป็นที่ทางผ่านทั้งนั้น ผ่านแล้วก็ไหลลงลุ่มลุ่ม เพราะฉะนั้นในการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายพรรคเสนอที่จะจัดตั้งชลประทานย่อย ซึ่งทำให้กระผมรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่ามีแหล่งน้ำหลายแห่งมันคนเขิน และเป็นที่แปลกอยู่อย่างหนึ่งว่าแหล่งน้ำต่าง ๆ นั้น ไปขึ้นกับกระทรวงแตกต่างกัน กระผมเคยเสนอขอให้ทางกรมชลประทานไปดูแล้วแหล่งน้ำนั้นมันคนแต่ปรากฏว่าแหล่งน้ำนั้นบางแห่งนั้นไปขึ้นสังกัดอยู่กระทรวงมหาดไทย เขาบอกว่า ถ้าแหล่งน้ำไซ้ก็เป็นเรื่องของกระทรวงมหาดไทย ถ้าแหล่งน้ำที่เกี่ยวกับการเกษตรจึงไปขึ้นกับกรมชลประทาน ก็เป็นที่น่าแปลกอยู่ครับบางที่แหล่งน้ำที่มันกว้างตั้ง ๓ กิโลเมตร ยาวตั้งหลาย ๆ กิโลเมตรนั้น ไปขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย ซึ่งจะเสนอให้กรมชลประทานขุดลอกเพื่อการเกษตรนั้น ก็กลายเป็นเรื่องขัดข้อง กระผมจึงฝากเรื่องนี้ไว้กับรัฐบาลว่าควรจะพิจารณากันว่า แหล่งน้ำอันไหนจะให้กรมชลประทานซึ่งทำหน้าที่ช่วยการเกษตรได้ เพราะว่าแหล่งน้ำที่ทางราชการชี้แจงว่าเป็นแหล่งน้ำไซ้ซึ่งขึ้นกับกระทรวงมหาดไทยนั้น ความจริงถ้าเราจะขุดลอกให้มันสมบูรณ์ให้มันไซ้ได้มันก็ช่วยเหลือการเกษตรได้มาก ในต่างประเทศนั้น ท่านผู้เป็นประธานกระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใดผ่านต่างประเทศหลายท่านคงจะเห็นว่า บางประเทศมันก็มีเขาชุกทะเลสาบเทียม ทะเลสาบเทียมนี้ คือที่กักเก็บน้ำเอาไว้ไว้ในฤดูแล้งนั่นเอง เขาลงทุนขุดเลยรับท่านประธาน แต่ว่าในประเทศเราเนี่ย เรามีแหล่งน้ำชนิดนี้มากมายเหลือเกินครับ แต่ว่าขาดการขุดลอก เมื่อมันคนเขินมันก็เก็บน้ำไม่ได้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย บางแห่งนี่ฝังอยู่บนผิวน้ำสูงตั้งศอก ขอบประทานโตะครับ สันยังเดินวิ่งข้ามไปได้ครับ แต่ว่าคนหนักกว่าสันซึกคงจะจม ข้างล่างเป็นน้ำ แหล่งน้ำเหล่านี้ครับขาดการพัฒนาให้ไซ้เพราะในภาคอีสานนั้น เป็นที่ราบกันน้ำ เป็นที่ราบสูง เมื่อฝนตกมานี้เป็นที่ทางผ่านน้ำเท่านั้น ไม่มีแหล่งเก็บน้ำ เพราะฉะนั้นการชลประทานย่อยนี้จึง เป็นความสำคัญของทางภาคอีสานด้วย เช่นเดียวกันทางภาคเหนือ กระผมจึงขอสนับสนุนเรื่องนี้กระผมใครจะขอเรียนต่อไปครับว่าในทางภาคอีสานนั้นเรามีน้ำถึง ๓๓ ล้านไร่ กระผมไปหาข้อมูลว่าเป็นเช่นนั้น

ถึงแม้ว่าภาคอีสานที่ฝนจะตกมามากมายเพียงใดก็ตาม คงไม่สามารถที่จะหล่อเลี้ยงนาถึง ๓๓ ล้านไร่แน่ได้ แต่ถ้านักเราขาดการชลประทานที่ค้ำค้ำยิ่งไปกว่านี้ใหญ่ ก็ไม่สามารถจะช่วยนา ๓๓ ล้านไร่แน่ เพราะฉะนั้นการชลประทานย่อนั้น จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ภาคอีสานทุกจังหวัดนั้นมีน้ำใช้ คือเก็บกักน้ำใช้ไว้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

โดยเฉพาะกรณีถือโอกาสที่จะกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ว่า ในภาคอีสานนั้นมีนาถึง ๓๓ ล้านไร่ ถ้าเราทำชลประทานไม่ค้ำค้ำก็แยกอยู่แล้ว แต่ถึงแม้ว่าการชลประทานจะค้ำค้ำอย่างไรพืชไร่กับปริมาณน้ำฝนก็ไม่ได้สัดส่วนกัน คือหมายความว่าถึงแม้ฝนจะตกมามากเพียงใดก็ตาม ไม่สามารถจะหล่อเลี้ยงนาถึง ๓๓ ล้านไร่ของภาคอีสานนั้นได้

กระผมขอฝากความคิดเห็นต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ว่า ควรจะหาพืชไร่บางอย่างที่ใช้น้ำน้อยและมีประโยชน์และมีคุณค่า เพื่อช่วยเป็นการปะทะปะทั้งที่จะให้ชาวไร่ชาวนานั้นได้ทำมาหากินกันได้ ถึงแม้ว่าน้ำจะน้อยก็จะมีพืชไร่บางอย่างที่โครงการน้ำน้อยนั้นได้ช่วยเหลือความเป็นอยู่ของประชาชนให้ได้ตามสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการชลประทานย่อนั้น ในภาคอีสานนั้นกระผมคิดว่ามีหลายแห่งครับที่จะทำได้ ซึ่งเราจะใช้เงินจำนวนไม่มากนักเพียงแต่จำนวนแสนบาทไม่ใช่เป็นล้านๆ บาท อย่างโครงการชลประทานที่ทำเขื่อนต่างๆ เพราะฉะนั้นการชลประทานย่อนั้น กระผมใคร่รวบรวมข้อมูลไว้มาก แต่ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไปแล้วก็ไม่อยากจะพูดให้ซ้ำซ้อนที่จะให้เสียเวลาแก่สภาอันมีเกียรตินี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอฝากความคิดเห็นว่า ถ้าเราจะทำชลประทานย่อนั้น รัฐบาลต้องหาข้อมูลโดยทั้งกระทรวงเกษตร ฯ และกระทรวงมหาดไทย สืบรวจแหล่งน้ำที่ว่าอันใดที่ไม่ใช่แหล่งน้ำใช้ หรือเป็นแหล่งน้ำใช้ ซึ่งช่วยเหลือต่อการเกษตรได้ก็ขอได้โอนแหล่งน้ำแห่งนั้นมาอยู่กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อจะจัดเป็นชลประทาน เพื่อช่วยเหลือประชาชนให้มีน้ำเกี่ยวกับการเกษตร เพราะว่าเมื่อมีน้ำแล้วมันไม่แถมมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเท่านั้นนะครับ ท่านประธานสภาที่เคารพในน้ำก็ยังมีปลา นอกจากราษฎรจะได้น้ำใช้เพื่อการเกษตรแล้ว ก็จะได้มีผักปลาอาหาร เพราะว่าในเขตอีสานนั้นกระผมเคยช่วยเหลือพี่น้องจากอีสานเข้ามาจำนวนมาก พี่น้องอีสานจำนวนมากนี้ตามหมอดูโคกรับเป็นโรคขาดอาหาร ก็เพราะว่าแก่กินอาหารที่ให้อิ่มเท่านั้นแหละครับ แต่ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เพราะว่าถ้าเรามีน้ำช่วยเรื่องการเกษตร

๒๗๒

แล้วเราก็จะไ้ช่วยเรื่องความเป็นอยู่ที่พี่น้องชาวอีสานให้มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงแล้วก็ปราศจากโรคขาดอาหาร ตามสถิติสำรวจแล้วประมาณกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของชาวอีสาน เมื่อหมอสํารวจแล้วนี้เป็นโรคขาดอาหาร เพราะฉะนั้นในการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกือบจะทุกพรรคนั้น เสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับชลประทานย่อนั้น กระทบเห็นด้วยและขอสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งครับ ขอพระคุณครับ

นายอร่าม อมรดิษฐ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระทบ
นายอร่าม อมรดิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ สังกัดพรรคธรรมราชปไทย
ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบมีความข้องใจเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการชลประทาน
ราษฎร หรือการชลประทานเล็กที่เสนอมานี้ ในมาตรา ๔ บรรทัดที่ ๒ ที่มีคำว่า
"เหมืองฝาย" นั้น หมายความว่าอย่างไร เพราะตามพระราชบัญญัติชลประทานราษฎร
ปีพุทธศักราช ๒๔๘๒ และตามพระราชบัญญัติการชลประทานหลวง ปีพุทธศักราช ๒๔๘๕
ก็มีใคร่ระบุว่าเหมืองฝายนี้ไว้ให้ชัดเจน เพียงแต่ระบุว่า "ฝาย" หมายถึงสิ่งที่
ก่อสร้างเพื่อใช้ทกน้ำให้หน้าที่เหลือจากการเก็บกักแล้วไหลผ่านไปได้ กระทบจึงมีความ
สงสัยในคำว่า "เหมืองฝาย" นี้ว่ามีความหมายอันเดียวกันหรือเปล่า และก็ในมาตรา ๔
ซึ่งระบุไว้ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ชลประทานเมื่ออำนาจเข้าไปสำรวจในที่ดิน ที่อยู่ในเขต
ชลประทานเล็ก แล้วก็สร้างคันคูลองส่งน้ำและก่อสร้างส่งน้ำได้ ปัญหาข้อนี้แหละละครับ
ที่กระทบต้องกราบเรียนขออภัยของ เอยนามท่านรัฐมนตรีคาบชัยที่พูดถึง เมื่อกันที่สร้างควม
เคื่อกรอนให้แก่ราษฎร เพราะว่าโดยข้อเท็จจริงคามธรรมชาติ พื้นที่ดินในภาคอีสานนั้น
เป็นที่สูง ๆ ต่ำ ๆ การสร้างคลองส่งน้ำก็ดี หรือสร้างคลองชลประทานขนาดเล็กก็ดี
ยอมต้องสร้างไปในที่คืนที่ไม่เสมอกัน เพราะฉะนั้นการส่งน้ำจะส่งได้เพียงฝั่งเดียว ถ้าส่ง
ฝั่งขวาฝั่งซ้ายก็ส่งไม่ได้ ซึ่งไม่เหมือนกับในภาคกลางหรือในภาคเหนือ ปัญหาอยู่ที่ว่า
เมื่อการสร้างคันคูลองส่งน้ำเข้าไปในที่ไร่นาของชาวไร่ชาวนา แต่เขาไม่ได้รับ
ประโยชน์ครับ เขาจึงทักท้วงและ ไม่ยอมให้เขาไปขุดคันคูลองส่งน้ำในที่คืนของเขา
กระทบเกรงว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าออกมาใช้อีก ก็เกิดปัญหาไม่มีวันที่สิ้นสุดครับ
กระทบขอกราบเรียนให้ทราบ และก็การชลประทานในภาคอีสานนี้ เท่าที่กระทบมีความ

ใกล้ชิดและสนใจงานคานนี้ เพราะกระผมก็เป็นชาวไร่ชาวนาเหมือนกัน จะเห็นได้ว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ในภาคอีสานนั้นเป็นดินปนทราย การที่จะสร้างชลประทานย่อย หรือสร้างชลประทานเล็ก ถ้าไม่ใช่เงินเป็นจำนวนหลาย ๆ ล้านบาทนี่ กระผมว่าไม่สามารถที่จะสร้างได้ครับ เพราะน้ำจะถูกคกซึมลงไปสู่ในพื้นดินหมด และการสร้างคลองส่งน้ำชลประทานที่พัฒนาแบบแควอ่างเก็บน้ำก็ ก็มีได้สร้างอย่างถูกหลักวิชาการ ในท้องที่จังหวัดของกระผมนั้นมีอ่างเก็บน้ำหลายอ่าง แต่ไม่สามารถที่จะส่งน้ำได้จนเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันในหมู่ชาวไร่ชาวนาว่า น้ำชลประทานนี้ไม่ถึงชาวไร่ชาวนา ก็เพราะระบบการสร้างคันคูคลองส่งน้ำซึ่งไม่มีหลักวิชาการ สร้างไปในพื้นที่ที่เป็นดินปนทราย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะกราบเรียนเชิญ พลต. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้โปรดเอาไปพิจารณาข้อเท็จจริงที่กระผมกราบเรียนมานี้บ้างแห่งสร้างมาสิ้นเปลืองเงินเป็นสิบ ๆ ล้านบาทครับ แต่ไม่มีคลองส่งน้ำ มันน้ำแปลกมากครับไม่ทราบว่าสร้างกันขึ้นมาเพื่ออะไร อ่างเก็บน้ำชลประทานก็หรือคลองส่งน้ำชลประทานก็ไม่มีครับ ถึงมีก็ใช้ไม่ได้กระผมพร้อมเสมอที่จะเรียนเชิญท่านไปพิสูจน์ความจริงครับ กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศาสตร์บุญเสนอ เรื่องประโยชน์เราก็คouldฟังกันมากแล้ว ขอของใจที่เขาทักท้วงก็ลองชี้แจงหน่อยนะครับ

นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์ (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์ ส.ส. เชียงราย พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นกระผมขอชี้แจงข้อของใจของเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้นั่งลงไป เกี่ยวกับคำว่า "เหมืองฝาย" คำว่า "ฝาย" ก็เป็นไปตามที่ท่านได้กล่าวมา เมื่อกี้ทุกประการ และคำว่า "เหมือง" ก็หมายความว่าถึงกัน คู คลองส่งน้ำต่าง ๆ แค่นั้นเขาเรียกรวมกันไปเป็นเหมืองฝายเลย ท่านประธานที่เคารพ กระผมเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา ก็เป็นการเสนอตามความต้องการของชาวนาชาวไร่เกษตรกรทั่วประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางภาคเหนือซึ่งกระผมอยู่ใกล้ชิด ซึ่งก็ขอให้ทางการได้ช่วยสร้างเก็บน้ำเหมืองฝาย - ชลประทานต่าง ๆ ให้แก่เขา ท่านประธานที่เคารพ ที่แล้วมา ที่ผ่าน ๆ มาชาวไร่ชาวนา

เหล่านี้ต้องช่วยตัวเองทุกอย่างทุกประการ เมื่อเสร็จจากทำไร่นานา เขาก็ต้องเสียสละ
 เงินทองเก็บเกี่ยวจากการขายพืชไร่นานาต่าง ๆ ตั้งเป็นงบประมาณจำนวนหนึ่ง และต้องสละ
 แรงกายกำลังงานต่าง ๆ ไปบูรณะอ่างเก็บน้ำเหมืองฝายของเขาทุกประการ ทั้ง ๆ ที่
 เกษตรกรเหล่านี้ก็ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ภาษีต่าง ๆ ทุกประการ รวมทั้งต้องไปเสียค่า
 ภาษีเมี่ยม ซึ่งเป็นภาษีที่เขาต้องแบกภาระแทนผู้เดียวในที่สุดด้วย อย่างที่ท่านรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยพูดเมื่อก่อนบอกว่า คนกรุงเทพฯ ต้องเสียภาษีมาก
 เสียถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์อะไรทำนองนั้น แต่กระผมคิดว่าในที่สุดคนกรุงเทพฯ ก็ต้องไป
 ถอนทุนจากการเสียภาษีเหล่านี้ต่อชาวไร่ชาวนาในชนบทเช่นกัน โดยการตั้งราคากำหนด
 ราคาต่าง ๆ เพิ่มขึ้น คนกรุงเทพฯ เป็นนายทุนส่วนใหญ่ เป็นผู้กำหนดราคาต่าง ๆ
 เอง แก่ชาวไร่ชาวนา แต่ในขณะเดียวกันคนกรุงเทพฯ ก็เป็นผู้กำหนดราคาข้าวหรือ
 ผลผลิตต่าง ๆ ทางเกษตรกรรมเองอีกเหมือนกัน อันนี้เป็นความอาภัพส่วนหนึ่งของ
 ชาวชนบทที่แล้ว ๆ มานาน งานค่านี้นี้เราได้รับความช่วยเหลือจากทางราชการนอมาก ที่
 เคยได้มาบ้างนี้ กระผมจะขอกราบเรียน เช่นได้จากเงินอุดหนุนสภาตำบล ซึ่งนอมาก
 เท่าที่ผ่าน ๆ มา ปีหนึ่งอาจจะได้เพียงหมื่นสองหมื่นบาท และก็ไม่ได้ทุกปี นาน ๆ อาจจะ
 ได้ครั้งหนึ่ง และแต่ละครั้งต้องมีการวิ่งเต้นอย่างขนาดหนัก บรรดาท่านผู้ที่เกี่ยวข้อง
 เช่น ทางงานสยามมหาดไทย นายอำเภอต่าง ๆ หรืออะไรต่าง ๆ ต้องยื่นเรื่องยื่นราว
 ข้างแล้วข้างอีก และบางครั้งก็ต้องอาศัยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาวิ่งเต้น เค้นเข้า
 เค้นออกในกระทรวงมหาดไทย ลักษณะคล้าย ๆ กับไปขอแบ่งส่วนบุญส่วนอะไรต่าง ๆ นั้น
 ซึ่งเราก็ต้องกระทำเพราะเป็นความต้องการของราษฎรมีอีกทางหนึ่งที่เคยได้ก็ได้จากทาง
 ร.พ.ช. แต่ปรากฏว่า ทาง ร.พ.ช. มุ่งช่วยเหลือประชาชนในถิ่นผู้ก่อการร้าย หรือ
 อะไรทำนองนั้น ส่วนที่เขาคิดว่าเราอยู่ที่กินดีเขาก็ไม่ช่วย ปล่อยให้เราต้องรับภาระเอง
 และทาง ร.พ.ช. ก็ไม่ได้มีหลักวิชาการอะไรทำนองนี้ ก็เที่ยวทำไปทุกอย่าง ๆ โดยที่
 ไม่มีผู้เชี่ยวชาญที่แท้จริงในค่านี้นเลย และขอที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่พูดไปเมื่อก่อน
 ๒ - ๓ ท่าน ได้คุยไว้ว่าได้จากเงินมันครั้งที่แล้ว เป็นประโยชน์มหาศาล อันนี้กระผมขอ
 ถัดค่านี้นรับ เพราะว่าเงินมันครั้งนั้นให้ไปอย่างเร่งด่วน และกำหนดเวลาไว้นอมาก

และปรากฏว่าเขื่อนที่สร้างขึ้นไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร เพราะทำโดยเร่งรีบขาดหลักวิชา ปรากฏว่าพังทลายเสียหายไปมากต่อมาก และผู้ที่ได้รับประโยชน์จากกรณีนี้ก็กลายเป็น กำนันผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาตำบล ผู้รับเหมาต่าง ๆ ดังที่เราทราบกันอยู่ เพราะฉะนั้น กระทบก็คือว่าเราควรจะต้องมีหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือชาวไร่วิชาวานานี้ได้โดย ถูกต้องตามหลักการมีกฎหมายรองรับ ซึ่งก็ควรจะเป็นกรมชลประทาน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในเรื่องนี้ การขาดหลักวิชานี้มันทำให้เสียหายมาก อย่างกรณีเงินผันคราวที่แล้ว หรือแม่ กระทั่งบางครั้งที่ทางกระทรวงมหาดไทยทำเองก็เคยเสียหาย กรมจะยกตัวอย่าง เรื่องจริง อย่างที่อำเภอคอกคำใต้ เคยมีท่านนายอำเภอครั้งนั้น มีความต้องการอย่าง รุนแรงที่จะพัฒนา ก็ได้เสนอของบประมาณมาแล้วก็ได้ไปครั้งใหญ่ ประมาณ ๒ แสนบาท ที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำ เตาที่จำใครสักว่าเป็นอ่างเก็บน้ำในชุมชนหรืออะไรทำนองนี้ แต่ขาด หลักวิชาการ ทำได้ไม่เท่าไรก็พังไม่ทันได้ใช้เลย ผันตกเพียงไม่กี่ครั้งน้ำเอ่อมาก็พังหมด เสียหายไปอย่างที่สุด ถ้าหากกรมชลประทานเข้าไปกระทำเอง เราจะได้ผลอย่างที่สุด เลย เพราะเขามีผู้เชี่ยวชาญในคาน้อยอยู่แล้ว อย่างเมื่อเขานี้ กรมชลประทาน วิทยุกระจายเสียงกรมประชาสัมพันธ์ออกข่าวเกี่ยวกับประเทศมาเลเซีย เพื่อนบ้านใกล้ซิค ของเราเขาได้รับผลสำเร็จอย่างยิ่งจากการทำเขื่อนกั้นน้ำ คั้นคลองส่งน้ำรายย่อย เหมือนแบบชลประทานย่อยของเราได้ผลสำเร็จอย่างดีที่สุด โดยการใช้ไม่อาบควายโยเคมี และผลที่เขาเคยมาบอกว่าไผดเป็นสองเท่าสามเท่า ทำให้ชาวไร่วิชาวานาเขาได้ผลอย่าง ที่สุด อันนี้ถ้าหากว่าเรานำเอามาพิจารณา การที่จะส่งคนไปดูงาน หรืออะไรทำนองนี้ ก็ต้องเป็นเจ้าหน้าที่จากกรมชลประทานโดยเฉพาะ แต่ขณะนี้เจ้าหน้าที่กรมชลประทาน จะไปดูมาทำไม เพราะเขาไม่ได้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับชลประทานย่อยเลย เราจะส่ง พวก ร.พ.ช. ไป เขาก็ไม่ถนัดในเรื่องนี้ แล้วเราจะส่งใคร เพราะฉะนั้นถ้าหากเรา กำหนดให้แน่นอนว่าเป็นหน้าที่ของกรมชลประทาน กรมชลประทานก็อาจจะส่งผู้เชี่ยวชาญ ของเขาไปดูงานเพิ่มเติมในคานี้โดยเฉพาะ แล้วก็กลับมาให้ความช่วยเหลือโดยตรง แก่ชาวไร่วิชาวานาของเราอีกต่อไป เตาที่เป็นอยู่ขณะนี้ กรมชลประทานก็มีความประสงค์ อย่างยิ่งที่จะช่วยชาวไร่วิชาวานาในคานี้ แต่เขาไม่มีอำนาจหน้าที่อย่างแท้จริงของกรม

บางครั้งเราจะทำอะไรในทำนองนี้ เราก็ต้องไปขออนุญาตจากชลประทานแม่ลาว ซึ่งนายช่างเหล่านั้นก็อาจจะเสียสละเวลามาช่วยโดยใช้เวลานอกราชการ ถ้าเขาจะมาในเวลาราชการก็อาจจะถูกกล่าวหาว่าใช้เวลาของทางราชการมา เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือค่านอกก็ได้ อาจจะมีความคิดเห็น หรืออะไรแล้วแต่ที่จะถูกกลั่นแกล้งในภายหลัง แต่ถ้ากำหนดไว้เป็นหน้าที่ของเขาแล้ว เขาก็อาจจะมาช่วย ถึงแม้ว่าตอนนี้เราอาจจะไม่มีงบประมาณที่จะไปทำนั่นทำนี่ แต่เมื่อทางกรมชลประทานได้รับนโยบายอันนี้เป็นทางการถูกต้องมีกฎหมายรองรับแล้ว เขาก็อาจจะจัดคนไปช่วย เหลือค่านวิชาการศึกษาต่างๆ ก่อนได้อย่างสบาย หรือในบางเรื่องโครงการของชลประทานเองที่มีข้อผิดพลาดอย่างเช่น ที่กระดม ขอโทษ กระดมต้องยกตัวอย่างในท้องที่ของกระดม อย่างเช่นฝ่ายแม่ลาวนี่ ก็อีกเหมือนกันที่ทำมาได้ผลทุกประการ แต่ปรากฏว่ามีข้อผิดพลาดชนิดหนึ่งคือคลองส่งน้ำเดิม ซึ่งเป็นฝ่ายแม่ทาหรืออะไรนั้น ทางชลประทานไม่แบ่งน้ำให้ จะแบ่งให้เฉพาะ เมื่อน้ำล้นเหลือแล้ว เรียกว่าเป็นฝ่ายน้ำทิ้งและคลองชลประทานก็ไปสกัดกั้นคลองอันนี้ ที่เขาเคยได้รับผลอุดมสมบูรณ์ดั้งเดิมก็กลายเป็นไม่ไค้ผล ในขณะที่อันซึ่งไม่เคยได้รับผลกลับดีขึ้น อันนี้ประชาชนได้มีความน้อยเนื้อต่ำใจ ได้มาขอให้นายช่างกรมชลประทานได้ช่วยนายช่างกรมชลประทานก็บอกว่าจะช่วยไม่ได้ เพราะอันนี้เป็นโครงการของชลประทานราษฎร ชลประทานย่อยอะไร ซึ่งเป็นของทางฝ่ายปกครอง เขาเขาเพียงแต่จะให้ขอเสนอแนะอะไรเท่านั้น อันนี้แหละครับกระผมคิดว่า ถ้าหากเรากำหนดให้ถูกต้องว่าหน้าที่ในค่าน้ำให้เป็นของกรมชลประทานซึ่งจะตั้งกองหรือแผนกอะไรขึ้นมาโดยเฉพาะ ก็จะได้ผลแก่ประชาชนชาวไร่ชาวนาอย่างที่สุด เจตจำนงของกระผมที่ร่วมเสนอขึ้นมาก็มีเพียงเท่านั้น คือใครที่จะให้หน่วยงานของทางราชการที่รับผิดชอบค่าน้ำนี้โดยเฉพาะ กระผมก็คิดว่าเพื่อนสมาชิกคงจะให้ความสนับสนุนในเรื่องนี้ กระผมขอขอบพระคุณครับ

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์) :

ผม พลตรี ประมาณ อติเรกสาร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ท่านประธานที่เคารพ ผมใคร่ขอกราบเรียนต่อสภานี้ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แถลงมาแล้วนั้นก็ตรงกับนโยบายของรัฐบาลซึ่งได้รับความไว้วางใจจากสภานี้

ไปแล้ว ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้มีความที่เราจะไม่เห็นอกเห็นใจประชาราษฎร หรือไม่เห็นใจแก่ชาวไร่ชาวนา รัฐบาลนี้มีความเห็นใจเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้น จะเห็นได้จากนโยบายของรัฐบาลนั้นก็กำหนดในเรื่องนี้ทั้งระยะสั้น ระยะ เร่งด่วน และระยะยาว ในการที่จะหาน้ำเพื่อการเกษตร คือการชลประทาน ทั้งการชลประทาน และการชลประทานขนาดเล็กให้กับชาวไร่ชาวนา และยังได้เน้นหนักไปถึงทางภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นแหล่งที่ขาดน้ำเป็นอย่างมากด้วย เพราะฉะนั้นความที่ท่าน ผู้มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา นั้น ทางรัฐบาลก็รู้สึกขอบคุณเป็นอย่างมาก ที่ได้เป็นการสนองหรือว่าสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลที่จะดำเนินการต่อไป แต่อย่างไร ก็ตามรัฐบาลก็ใคร่ที่จะอยากเรียนเป็นข้อสังเกต และให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้พิจารณา ว่าเราจะดำเนินการตามความมุ่งหมายหรือความประสงค์ของท่านผู้มีเกียรตินี้ได้อย่างไร ในการที่จะดำเนินการนั้นเราจะต้องมีทั้งกำลังคน กำลังเงิน และวิธีการที่จะปฏิบัติ คือโครงการ แต่ทว่าถ้าเราได้พิจารณาตามร่างพระราชบัญญัติที่ท่านผู้มีเกียรติได้เสนอมาแล้ว โดยเฉพาะมาตรา ๔ นั้น ซึ่งเป็นการบังคับให้กรมชลประทานหรือให้รัฐบาลนั้น จะต้องดำเนินการทันทีโดยที่ท่าเมื่อกรรมการสภาท้องถิ่น หรือกรรมการเหมืองฝาย หรือ กลุ่มเกษตรกร เมื่อยังไม่พร้อมเมื่อใดสำรวจแล้วหรือเมื่อใดทำแล้วกรมชลประทานจะต้อง เขาไปดำเนินการให้มีการก่อสร้างให้แล้วเสร็จโดยรีบด่วน ข้อนี้ยังไม่เท่าไรยังมีอีก ฉบับหนึ่งนั้นได้บอกว่าการร้องขอของราษฎรที่มีประโยชน์ร่วมกันคือหมายความว่าถ้าร่วมกัน ถึงตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ท่านลองคิดซิว่าถ้าราษฎรตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปแล้วมาร้องขอ หรือมา บอกแล้วกรมชลประทานหรือรัฐบาลจะต้องกระทำตามกฎหมายที่ออกไปแล้วนี้ ความยุ่งยาก สับสนมันจะมีประการใดท่านทั้งหลายคงจะทราบ และเห็นอยู่แล้วเวลานี้ราษฎรก็มีการ แข่งน้ำ มีการอะไรต่าง ๆ นานากันนั้น ก็มีการสับสนกันอยู่มาก เพราะฉะนั้นในการที่จะ ปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติดังที่กล่าวมานี้ กระทบก็ใคร่ขอความเห็นใจจากท่านสมาชิกว่า ตามร่างพระราชบัญญัติที่ร่างขึ้นมานั้นก็ เป็นสิ่งซึ่งทำให้ในการปฏิบัตินั้น จะเป็นไปได้หรือไม่ ขอได้พิจารณาตามมาตรา ๔ และนอกจากนี้ ในการจัดการบูรณะซ่อมแซมรับบำรุงดูแล เหมืองฝายที่ราษฎรใดร่วมกันก็ยังบัญญัติไว้ว่าให้ เป็นหน้าที่ของกรมชลประทานจะต้องทำให้

๓๕

๒๓๘

อยู่ในสภาพที่ดีตามที่ตามคำร้องขอของราษฎร คือเมื่อราษฎรบอกมาเมื่อไร ต้องทำให้ดีเมื่อนั้นทันที นอกจากว่าการปฏิบัติจะเป็นไปได้ตามนี้หรือไม่ และนอกจากนี้จำนวนเงินที่จะต้องไต่ถามจะเป็นจำนวนเงินเท่าไร ซึ่งไม่มีใครที่จะประมาณการได้เพราะว่าจะต้องทำตามใจของประชาชนผู้ที่ต้องการไต่ถาม เพราะฉะนั้นงบประมาณที่จะจัดตั้งขึ้นมาในท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ยอมรับได้แล้วว่า งบประมาณที่จะผ่านจากสภาไปนี้ จะต้องมีการที่จะต้องมีจำนวนเงินให้แน่นอนลงไปว่า จะมีโครงการทำอะไรบ้าง และเป็นจำนวนเงินเท่าไร แต่ว่าถ้าราษฎรราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้วก็จะแลเห็นที่เคียวว่า รัฐบาลไม่มีทางที่จะตั้งจำนวนเงินให้พอเพียงกับความต้องการที่ว่าไว้ได้ นี่แหละครับเป็นความหนักใจของรัฐบาล แต่ที่รัฐบาลได้กล่าวมานี้ไม่ใช่จะไม่เห็นด้วยกับความต้องการของท่านสมาชิก ซึ่งเป็นความต้องการอันเดียวกันตรงกันกับนโยบายของรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตามในเมื่อรัฐบาลนี้ก็ยังมีนโยบายดังที่ปรากฏที่แถลงต่อสภานี้แล้ว และเป็นความมุ่งหมายของสมาชิกอันมีความมุ่งหมายตรงกัน รัฐบาลก็ใคร่ที่จะขอประทานโทษคุณแสงที่ขอออกชื่อ คือรัฐบาลใคร่ที่จะขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ เพื่อที่จะให้เป็นการผสมผสานระหว่างการปฏิบัติงานของทางรัฐบาลและของท่านผู้แทนราษฎรที่มีความประสงค์คือแผ่นดินนี้ไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอรับร่างนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ สภาเราก็มีทางทำโดยอย่างเคียวว่าเราจะกำหนดวันหรือไม่ หรือจะแล้วแต่รัฐบาลจะส่งขึ้นมาเมื่อใด ฝ่ายข้อสังเกตไม่มีแล้วครับ เอาว่าเราจะกำหนดเวลาให้รัฐบาลหรือไม่

(นายสงสุข ภัคเกษม ไต่ถามมือและยืนขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสงสุขมีอะไรครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม สงสุข ภัคเกษม พรหมประชาธิบดี จังหวัดเชียงใหม่ กระผมมีความเสียใจเหลือเกิน และไม่เคยมี่ความตั้งใจเลยว่า ในฐานะที่เป็นลูกพรหมประชาธิบดี และท่านประธานสภาเป็นพรหมประชาธิบดี แล้วกระผมจะลุกขึ้นมาประท้วงท่านประธานอย่างนี้ แต่เหตุการณ์อันนี้เป็นเหตุการณ์จำเป็น ที่กระผมจะต้องดำเนินการ

กระผมเสียใจมากที่ให้ความเคารพต่อท่านประธานด้วยสุจริตใจ เสมอมาแต่ท่านประธานได้กระทำการอันเป็นการผิด ในฐานะที่กระผมและเพื่อนสมาชิกจากภาคเหนือ จากจังหวัดเชียงใหม่ได้เป็นร่วมเสนอกฎหมายฉบับนี้ ยังไม่ได้มีการอภิปราย ซึ่งการอภิปรายอาจจะทำให้รัฐบาลเห็นคล้อยควยก็ได้ว่า กฎหมายฉบับนี้จะต้องผ่านการพิจารณาจากสภาฯ และประกาศใช้ เป็นกฎหมาย ไม่ใช่โดยรัฐบาลรับไป แต่เมื่อท่านประธานได้ดำเนินการและปฏิบัติอย่างนี้ กระผมเสียใจเหลือเกิน เสียใจมากในฐานะที่กระผมเคยพบกับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสงสุขครับ คือ เมื่อก่อนผมให้โอกาสคุณก็ เพราะว่าคุณยกมือแล้วก็ขึ้นขึ้น หมายความว่าประท้วงว่าสภานี้ทำผิดข้อบังคับ เพราะฉะนั้นถ้าคุณจะว่าประธานทำผิดข้อบังคับหรือใครทำผิดข้อบังคับอย่างไรก็ตาม เลขครับ ผมจะได้ชี้แจงถูก เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีโอกาสอภิปรายหรือว่าอภิปรายแล้ว จะทำให้แจ่มแจ้งนั้นก็ เป็นความเข้าใจของคุณผมก็เห็นใจ ยังมีอีกหลายคนครับ เขาก็เข้าใจอย่างนั้นถ้าได้พูดแล้วก็จะแจ่มแจ้ง เหมือนคุณเหมือนกัน แต่เขาก็ไม่ได้พูด แล้วก็พูดกันมาเป็นเวลาพอสมควรแล้ว อีกอย่างหนึ่งทางรัฐบาลท่านฟังแล้วพอได้ความแล้ว ท่านก็ว่ามีประโยชน์ท่านจะรับไปพิจารณา เพราะมันเกี่ยวกับเรื่องการปฏิบัติ ผมเห็นว่า เมื่อรัฐบาลท่านเสนอมาขอรับพิจารณาก่อนรับหลักการก็เป็นอำนาจของรัฐบาลแล้วในทางปฏิบัติก็เห็นว่า เป็นเรื่องของปฏิบัติ เขาก็จะต้องคำนึงถึงเหมือนกันว่า เอาไปแล้วทำได้หรือไม่ก็สมเหตุผลเพราะฉะนั้นสภาเราต่อไปปัญหาที่เราจะพิจารณาก็มีอยู่ว่าสมควรจะกำหนดเวลาหรือไม่ครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอความกรุณาท่านประธานจะให้โอกาสกระผมพูดบ้างหรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาว่าจะกำหนดเวลาหรือไม่เท่านี้ขึ้นขึ้นต่อไป

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : กระผมขอเรียนว่า ท่านประธานเรียกชื่อผู้เสนอกี่ไม่ตามลำดับชื่อ ท่านประธานมีเจตนาและตั้งใจที่จะข้ามชื่อด้วย นี่คือความไม่เป็นธรรม และไม่ยุติธรรมของท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ชอบคุณครับ เชิญครับกำหนดวันใหม่ครับ

๓๖

๒๔๐

นายกวีศักดิ์ เหมะภุที (ระนอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กวีศักดิ์ เหมะภุที สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอท่านประธาน และสมาชิก ขอให้รีบไปพิจารณาก่อนรับหลักการภายใน ๒๐ วันครับ กระผมขอคุณครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายอนันต์ สุขสันต์ (ชัยนาท) : ท่านประธานครับ ผมขอเสนอ ๓๐ วันครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

พลตรี ประมวล อภิเรณูสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ผมต้องขอประทานโทษต่อท่านผู้เกี่ยวข้องครับ คือทางรัฐบาลใครขอความกรุณาว่าอยากจะขอไป ๒๐ วัน ทั้งนี้เพราะว่าเวลานี้เรากำลังเริ่มพิจารณาเรื่องงบประมาณที่จะได้มีเวลาให้ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องนั้นได้มีเวลาที่จะแปรญัตติกี่ตาม หรือจะเสนอโครงการประกวาก็ตามจะได้มีเวลา เวลานี้ทางรัฐบาลเริ่มจะทำงานงบประมาณแล้ว ก็นอกจากในค่านี้นี้แล้วก็จะได้ผสมกันกับเรื่องงบประมาณที่จะต้องขอต่อสภาด้วย ก็จะได้มีเวลาพอๆเพียง ๓๐ วัน ผมว่าไม่ทันครับ ที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย ผมอยากจะขอร้องเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือรัฐบาลขอความกรุณาจากสภานี้ว่า จะขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ๒๐ วัน ตามที่ผู้เสนอ

นายอนันต์ สุขสันต์ (ชัยนาท) : ท่านประธานครับ เพราะวาชลประทานยอนี้มีความจำเป็นมาก กระผมเห็นว่าถ้าเมื่อทางรัฐบาลต้องการ ๒๐ วัน เพราะใต้อางมาแล้วว่าเพื่อเกี่ยวกับการพิจารณางบประมาณ กระผมว่าการพิจารณางบประมาณนี้ได้อาเรื่องนี้เข้าไปพิจารณาร่วมด้วยก็ยิ่งเป็นการดีคือรัฐบาลและคือประชาชน กระผมขอยืนยัน ๓๐ วัน ถ้ารัฐบาลพิจารณา ๒๐ วันก็ขอไหวครับ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ และท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายทางด้านเศรษฐกิจข้อ ๗ บอกว่า จะเร่งดำเนินการโครงการชลประทานขนาดเล็กให้แพร่หลายทั่วประเทศ และสำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งขาดแคลนน้ำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาที่วันครับ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : นี่เกี่ยวกับเรื่องจำนวนวันครับ เพราะว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล จะพิจารณาการชลประทาน และคลองส่งน้ำให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เมื่อรัฐบาลได้มีนโยบายออกมามากอย่างนี้ ที่แสดงต่อสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอจำนวนวันเพื่อที่จะเป็นการแสดงว่า รัฐบาลนี้มีความตั้งใจที่จะปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชน ไม่ว่าทางภาคเหนือหรือทางภาคไหน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอกี่วันครับ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ๗ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรองไม่ครบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกรับรองไม่ครบครับ คุณศรายุทธจะ
เสนอกี่วัน

นายศรายุทธ ชะนะกุล (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมศรายุทธ ชะนะกุล ส.ส. จังหวัดชัยนาท พรรคกิจสังคม กระผมเห็นว่านโยบายของคลองส่งน้ำนั้น กระผมใคร่ขอกราบขอบพระคุณท่านประธาน ที่บรรจุเข้ามาอย่างเร่งด่วน เพราะโครงการนี้เป็นโครงการเร่งด่วน คือจุดประสงค์ของชาวไร่นานานอย่างแท้จริง กระผมใคร่ขอเสนอระยะเวลาเป็นกลางครับ คือเอาแต่พอไปพอมหาที่รัฐบาลพอทำได้ และราษฎรพออดทนรอได้ ขอเสนอ ๕๐ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โอ้ท่านครับผมจะถามที่ประชุมจะมีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ผมว่าท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่เคารพครับ ผมว่าเพื่อเป็นการลอมชอมไม่ต้อง ๖๐ วัน ไม่ต้อง ๕๐ วัน ไม่ต้อง ๓๐ วัน ขอ ๕๕ วัน ไม่ต้องมีการโหวตกันเลย ขอ ๕๕ วัน ให้มันผ่านไปเสียเลย ขอความกรุณาครับ

๒๘๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีขอ ๕๕ วันผู้เสนอมีความ
เห็นอย่างไรครับ เฉพาะผู้เสนอจำนวนวันนะครับ คุณอนันต์ครับ

นายอนันต์ สุขสันต์ (ชัยนาท) : ท่านประธานครับ ผมขอยืนยัน ๓๐ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ครับ

นายวิจิตร ยืนนาน (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วิจิตร ยืนนาน ขอเสนอเปิดการเสนอวันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือ
ไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ผมก็จะถามมติจากที่ประชุมที่ว่า
ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ทางรัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ไปพิจารณาก่อน
รับหลักการคือของคุณศรายุทธเสนอภายในเวลา ๕๐ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วยขอได้
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปของคุณอนันต์เสนอภายใน ๓๐ วัน
ท่านผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปของคุณทวีศักดิ์เสนอภายใน ๒๐ วัน
ท่านผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ทางรัฐบาล
รับร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการภายใน ๒๐ วัน

(นายสงสุข ภัคเกษม ไต่ถามและยื่นขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะประท้วงอะไรเชิญครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ที่ผมเสนอ ๗ วัน มีผู้รับรองถูก
ทองแล้วนี่ครับ ทำไมท่านประธานไม่ขอมติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ครบหรือครับ ผมนับอยู่แล้ว ต่อไป
ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้

นายสงสุข ภัคเกษม (เจียงใหม่) : ท่านประธานครับ กระผมขอประท้วง
อีกครับ เมื่อกระผมเสนอ ๓ วัน ท่านประธานทำไมไม่บอกว่ามีผู้รับรองไม่ครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมบอกนะครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เจียงใหม่) : ไม่ได้บอกครับ คือท่านประธาน กระผม
ขอความกรุณาขอให้ความสุจริต จงต่อสมาชิกหน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราช-
บัญญัติป่าไม้ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้มีผู้เสนอมาทั้งหมด ๕ ร่างด้วยกัน คือในระเบียบ
วาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๗ เชิญคุณยิงครับ

นายยิง สิทธีธรรม (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน ถ้าหากว่า
ท่านประธานจะถามทางสมาชิกว่าจะรวมร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ - ๕ ฉบับนี้เข้าด้วยกัน
กระผมคิดว่ายังไม่เป็นการที่ถูกต้องนักเพราะโดยวิธีการที่จะรวมร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ
เข้าด้วยกันนี้ถ้าควรจะเป็นหลักการอันเดียวกัน ในร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ทุกฉบับที่ส่ง
เข้ามานี้จะแบ่งหลักการใหญ่ ๆ ออกได้เป็น ๓ หลักการซึ่งไม่เหมือนกันเลย กระผม
จึงอยากจะขอเรียนปรึกษากับท่านประธานว่า ทางท่านประธานจะกรุณาไม่รวมได้หรือ
เปล่าครับ ไม่รวมพิจารณาพร้อมกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แล้วแต่ที่ประชุมนะครับ เชิญคุณใหญ่ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ผมคิดว่ามีเพื่อนสมาชิก
มาให้พิจารณาถึงหลักการมี ๓ ฉบับที่เหมือนกัน แต่อีก ๒ ฉบับไม่เหมือนกัน คือ ๒ ฉบับ
มันเน้นไปในเรื่องการจำกัดหรือเพิกถอนไม้สัมปทาน ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้โคตัดไม้ไป
ปลูกบ้านสร้างเรือนสะควกสบายยิ่งขึ้น อันนี้ผมเหมือนกันอยู่กลุ่มหนึ่ง ผมว่าถ้าแยกแล้วละก็
ปัญหามันจะคลี่คลาย ผมหมายถึงว่าอย่างตัวผมเองนี่เอามาเป็น เครื่องวินิจฉัยว่า บางฉบับ
ผมเห็นด้วย และโดยเฉพาะที่หลักการเหมือนกัน อย่างให้ตัดไม้ไปปลูกบ้านสร้าง เรือน
นี้เห็นด้วย แต่เรื่องสัมปทานผมไม่เห็นด้วย ถ้าเอาไปรวมกันแล้วมันลำบากลำบากในการ
ที่จะวินิจฉัยว่าบางส่วนเราไม่ชอบ บางส่วนเราชอบ มันก็จะเหมือนว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้นตกไปโดยไม่ได้พิจารณาแยก อยากขอความกรุณาให้วินิจฉัยว่า ถ้าหลักการ

๒๘๘

มันเหมือนกันคล้ายกัน เอารวมกันประหยัด เวลาแล้วถ้ามันแตกต่างกันอย่าก็ให้พิจารณาแยก
แถมเสนอนั้นครับ ยังไม่เป็นผู้ตติ เสนอให้พิจารณาเท่านั้น

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน กระผม
สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน พรรคธรรมสังคม ท่านประธานครับคือพูดถึง เกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ในวันนั้นกระผมเองก็เห็นว่ามันเป็นมคทายในสหพรรค ก็ไม่ได้
สนับสนุนอย่างเต็มที่ เพราะรู้ว่าวันนี้มีร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าไม้จะ เข้ามาอีกกระผม
มาพิจารณาอยู่แล้ว ถึงแม้ว่ามันแตกต่างกันไปบ้างในบทความก็ดี ในความหมายบางข้อก็ดี
แต่กระผมพิจารณาแล้วว่าเราารวมกันพิจารณาในวันนี้เลย จะจ่ายต่อการที่จะรับหลักการ
หรือว่าทางฝ่ายรัฐบาลจะรับไปด้วยครับ

นายเสวีรุแสง ณ นคร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
เสวีรุแสง ณ นคร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดตรังการพิจารณากฎหมายป่าไม้ทั้ง ๕ ฉบับนี้
ไม่เหมือนกันครับ กฎหมายที่เหมือนกันอย่างเพิ่มมาตรา ๑๑ ตรินั้นก็มีของ ขอโทษที่ของ
เอียนาม ของคุณนิยม วรปัญญา ของคุณอัมพล จันทระเจริญ และของคุณเปรม
มาลาภุด ณ อุษยา นี้เหมือนกันเกี่ยวกับการเพิ่มมาตรา ๑๑ ตรี สำหรับการตัดไม้ใช้สอย
ของคุณยิ่ง สิทธิธรรม นั้น แยกออกจากกันครับ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งของคุณสันติ เทพมณี
นั้น เกี่ยวกับเรื่องสัมปทานป่าไม้ เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ทั้ง ๕ ฉบับนั้น
แยกออกได้เป็น ๓ ประเภท ประเภทแรกเกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มมาตรา ๑๑ ตรี แล้ว
ประเภทที่ ๒ ไม้ไร่สอยของชาวบ้านทั่ว ๆ ไป ประเภทที่ ๓ เรื่องการสัมปทานป่าไม้
เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอให้แยกออกเป็น ๓ ประเภทครับ ขอขอบคุณครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ปัญหาพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ร่างที่เสนอเข้ามา นี้ ถ้าว่าโดยแท้จริงแล้ว
ก็เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ทั้งสิ้น เมื่อเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้โดยเหตุผลก็น่า
จะให้พิจารณาารวมกันเสียคราวเดียวกัน แต่เมื่อได้พิจารณาโดยละเอียด ถึงหลักการของ
กฎหมายทั้ง ๕ ร่างพระราชบัญญัตินั้น เห็นว่ามีหลักการแตกต่างกันไปเป็นอันมาก บาง
หลักการเราก็สามารถที่จะมีความเห็นไปอย่างหนึ่ง บางหลักการหรือบางฉบับเราก็อาจจะ
มีความเห็นขัดแย้งไปอีกอย่างหนึ่ง จึงเห็นควรที่จะให้พิจารณาแยกกัน พอจะสรุปได้ว่า

๔๒

ในกฎหมายทั้ง ๕ ฉบับนั้น แบ่งออกได้เป็น ๓ หลักการใหญ่ ๆ ฉบับแรกเป็นปัญหาเกี่ยวกับ
 เสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาจัดสรรไม้ไผ่สอย ให้แก่ประชาชน
 ทั่วไป คือให้มีการตั้งกรรมการพิจารณาไม้ไผ่สอย เพื่อให้ประชาชนได้ยื่นคำร้องขอไม้
 ไผ่สอยได้โดยสะดวก ส่วนอีกฉบับหนึ่งเป็นเรื่องกรณีที่กำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติในการออก
 สัมปทานป่าไม้ หรือออกใบอนุญาตผูกขาดป่าไม้ให้มีจำนวนเนื้อที่จำกัด ไม้มีจำนวนมีจำกัด
 นี้จะเห็นได้ว่าหลักการทั้ง ๒ ร่างพระราชบัญญัติที่แตกต่างกันเป็นอันมาก มาอีก ๓ ฉบับ
 หลังสุดท้ายนี้มีหลักการแตกต่างไปกว่า ๒ หลักการ เดิมอย่างไกลเป็นอันมาก โดยให้มีการ
 ขออนุญาตตัดฟันไม้เพื่อไผ่สอยหรือเพื่อการค้าในที่คืนที่ครอบครองมา ๕ ปีได้ นั่นก็เป็น
 อีกหลักการหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่าในกรณีกฎหมาย
 ทั้ง ๕ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการที่แตกต่างกันอย่างมากรวมกัน สมควรที่สภาจะได้
 พิจารณาเป็นหลักการ ๆ เป็นฉบับ ๆ ไป ๓ ฉบับสุดท้ายมีหลักการเหมือนกันทุกประการก็
 น่าที่จะพิจารณารวมกันทั้ง ๓ ฉบับ ส่วน ๒ ฉบับแรก หลักการแตกต่างกัน ก็ควรจะได้
 พิจารณาเป็นฉบับ ๆ ไป ขอประทานเสนอด้วยความเคารพ

นายไพโรจน์ ศาสตราวาทะ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายไพโรจน์ ศาสตราวาทะ ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์
 กระผมดูร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ทั้ง ๕ ฉบับแล้ว ก็แบ่งเป็นได้ ๓ อย่าง อย่างที่ ๑
 ของคุณสันติ เพ็ญณี นี้เป็นการกำหนดเรื่องขอสัมปทานป่าไม้ ส่วนของคุณบุญยัง
 ส.ส. อุบลนั้นก็เกี่ยวกับการตัดไม้ไปไผ่สอยเกี่ยวกับที่สาธารณะ อย่างโรงเรียนวัด
 อย่างนี้เป็นคน ส่วนอีก ๓ ฉบับของคุณเปรม ของคุณนิม ของคุณอัมพณี มันจะเป็น
 กฎหมายทำลายป่าไม้มาก เมื่ออาทิตย์ที่แล้ว เราก็ได้อภิปรายกันเรื่องการทำลายป่าไม้
 แคว้นลาวนี้ ๓ ฉบับนี้จะมาทำลายป่าไม้ทั่วประเทศ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าเอาถึงขนาดนั้นเลยครับ คุณไพโรจน์ เอา
 เป็นว่าสภาจะรวมพิจารณาฉบับไหนบ้าง

นายไพโรจน์ ศาสตราวาทะ (กาฬสินธุ์) : ทราบแล้วครับท่าน ให้แยกเป็น
 ๓ อย่างครับ

๔๓

๒๘๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมฟังว่าอย่างนั้นครับ ผมฟังว่าระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ นั้นหลักการเดียวกัน เห็นชัดเจน ส่วนระเบียบวาระที่ ๖ ที่ ๗ นั้นแตกต่างออกไป ก็หาข้อที่ประชุมอย่างนี้ไม่เห็นมีใครเสนอสักที ผมก็จะถามที่ประชุมว่าระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ นี้เห็นควรจะรวมกันพิจารณาหรือไม่ หรือว่าจะรวมหมด ผมจะถามเฉพาะระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ก่อน เอาละครับระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ นี้ ผมคุยด้วยตัวเองเห็นว่าพอจะรวมกันได้ผมจะขอลงถามที่ประชุมว่าสมควรจะพิจารณารวมกันเฉพาะระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ เป็นวาระเดียวกันหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยว่าสมควรจะพิจารณารวมกันเฉพาะระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะพิจารณารวมกันไปเสียเลย คือระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ และที่ ๗ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้ไม่มีมติให้รวมการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ เข้าด้วยกัน

ต่อไปก็ขอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอัมพล จันทระเจริญ และสืบคำรวจโท ผอง เกษเสน เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายนิยม วรปัญญา และนายสุระชัยวิรัตน์ เป็นผู้เสนอ) ขอเชิญผู้เสนอร่างแรก คุณเปรมครับ

๑๓๘

๒๘๗

วันที่ ๑๓๘๑/๒๕๖๕ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๖๕

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๓๐ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึก

หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือแนบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เปรม มาลากุล ณ อยุธยา

(นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑๓๗

๒๘๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ ครี

เหตุผล

เนื่องจากไม้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน ประชาชนส่วนใหญ่
ต้องใช้ไม้ในการสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและทำเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ
มากมาย แต่ไม่เป็นสิ่งหายาก และมีราคาแพง คนยากคนจนไม่สามารถจะหาซื้อ
ใช้ได้ จะตัดไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองมาใช้ ก็ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่
เสียก่อน ซึ่งเป็นการไม่สะดวก และสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนมาก จึงเห็น
สมควรแก้กฎหมายให้เจ้าของที่ดิน ที่ได้ครอบครองที่ดินมาเกินกว่า ๕ ปี หรือที่ดินที่
มี น.ส. ๓ หรือ โฉนดที่ดิน ได้ตัดไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองมาใช้สอยส่วนตัวหรือ
ขายได้ และมีการบำรุงรักษาต้นไม้ในฐานะเป็นทรัพย์สินของตนเอง

๑๔๐

๒๔๘

ร่าง

พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ตรีแห่งพระราชบัญญัติ
ป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๑๑ ตรี บัญญัติตามมาตรา ๑๑ มีให้ใช้บังคับแก่เจ้าของที่ดิน
ที่ป่า หรือของป่านั้น ซึ่งอยู่ในที่ดินที่โอบรอบรองมาเกินกว่า ๕ ปี หรือที่ดินที่มี
น.ส. ๓ หรือมีโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ให้เจ้าของที่ดินเป็นเจ้าของไม้หรือของป่านั้น ตัดฟัน แปรรูป ใช้สอย
ส่วนตัว โดยไม่ต้องขออนุญาตและมีสิทธิยื่นคำร้องขอตัดไม้ เพื่อขายได้โดยเสียคา
ถุชาธรรมนิยม

การยื่นคำร้องนั้น ให้ยื่นต่อนายอำเภอในท้องที่ที่ไม้นั้นตั้งอยู่ และให้
นายอำเภอ เป็นผู้ออกใบอนุญาต"

.....

.....

(ลงชื่อ) เปรม มาลากุล ณ อยุธยา ผู้เสนอ

๑๔๑

๒๕๐

(ลงชื่อ)

นายจำนงค์ ศรีวรรณ	นายสุชน ชื่นสมจิตต์
นายมานิตย์ พรหมมานนท์	นายแสวง ชวัชระทุม
นายญาติ ไหวดี	นายแคล้ว นรปติ
รอยเอก ชะโลม รัตนเสถียร	นายสอาด ปิยวรรณ
นายไพฑูรย์ เครือแก้ว	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์
นายอุคมศักดิ์ หังทอง	นายองอาจ ตั้งสถิตชัย
นายไรราน อรุณรังษี	นายจารุบุตร เรืองสุวรรณ
พันเอก สมคิด ศรีสังข์	นายสมพงษ์ ศรีสุธี
นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์	นายทองหยด จิตตวีระ
นายคำรณพันธุ์ อสุนี ณ อยุธยา	นายเชวง วงศ์ใหญ่

(ผู้รับรอง)

๑๔๒

๒๔๑

วันที่ ๑๕๕๐/๒๕๑๘ วันที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำ เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึก
หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือแนบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

อัมพล จันทระ เจริญ

(นายอัมพล จันทระ เจริญ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม

๑๔๓

๒๔๒

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ ตรี

เหตุผล

เนื่องจากไม้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน ประชาชนส่วนใหญ่
ต้องใช้ไม้ในการสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและทำเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ
มากมาย แต่ไม้เป็นสิ่งหายากและมีราคาแพง คนยากคนจนไม่สามารถจะหาซื้อ
ไม้ได้ จะตัดไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองมาใช้ ก็ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่
เสียก่อน ซึ่งเป็นภาระไม่สะดวก และสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนมาก จึง
เห็นสมควรแกกฎหมายให้เจ้าของที่ดินที่ได้ครอบครองที่ดินมากเกินกว่า ๕ ปี
หรือที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือ โฉนดที่ดิน ได้ตัดไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองมาใช้สอย
ส่วนตัวหรือขายได้และมีการบำรุงรักษาต้นไม้ในฐานะเป็นทรัพย์สินของตนเอง

๑๔๕

๒๕๘

(ลงชื่อ)

ปิยะนัฐ วัชรารักษ์

สมาน ชมภูเทพ

พันเอก อุกม ทวีวัฒน์

มานัส ชูวณลิน

จารุบุตร เรืองสุวรรณ

ทองคำ บาคาล

สุชน ชันสมจิตต์

ทองมาก รามสุท

ทวนทอง อิศสระวงศ์

จาสิทธิ์ อนันต์ เรืองกุล

แฉม คีนุณมี

พานิช สัมภาคุปต์

ประมวล กุดมาศย์

มานิตย์ พรหมมานนท์

ชุมพล มณีเนตร

กำจร คุณรัตนศิริ

สุทิน ใจจิต

ธีระ ปิยะสุวรรณ

เฉลิมชัย เด็กขม

แคล้ว นรปติ ผู้รับรอง

๑๔๖

๒๕๕

วันที่ ๑๕๓๓/๒๕๑๓ วันที่ ๗ พ.ค. ๒๕๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๗ พฤษภาคม ๒๕๑๓

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ฉบับนี้มาเพื่อให้ได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึก
หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือแนบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

นิยม วรปัญญา

(นายนิยม วรปัญญา)

ส.ส. จังหวัดพบุรี

๑๔๗

๒๘๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ ตรี

เหตุผล

เนื่องจากไม้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน ประชาชนส่วนใหญ่
ต้องใช้ไม้ในการสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและทำเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ
มากมาย แต่ไม้เป็นสิ่งหายากและมีราคาแพง คนยากคนจนไม่สามารถจะหาซื้อ
ไม้ได้ จะตัดไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองมาใช้ ก็จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่
เสียก่อน ซึ่งเป็นการไม่สะดวกและสร้างความเดือดร้อน ให้แก่ประชาชนผู้เป็น
เจ้าของที่ดิน จึงเห็นสมควรแกกกฎหมายให้เจ้าของที่ดิน ที่ได้ครอบครองที่ดินมา
เกินกว่า ๕ ปี หรือที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือ โฉนดที่ดิน ตัดไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเอง
มาใช้สอยส่วนตัวหรือขายได้ และมีการบำรุงรักษาต้นไม้ในฐานะเป็นทรัพย์สิน
ของตนเองด้วย

๑๕๗

๒๕๕

รายนามผู้รับรองร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับ ..) พ.ศ.

๑. บุญพันธ์ แซ่วั้นะ ๒. รัตน์ พนมขวัญ ๓. โกศล แวงวรรณ
๔. มานิตย์ พรหมมานนท์ ๕. สมาน ชมภูเทพ ๖. สอาด ปิยะวรรณ
๗. สละ หนูเงิน ๘. พ.ท. บุญจง รัศมี ๙. จ.ส.ต. อนันต์ เรืองกุล
๑๐. ร.ต. สุพจน์ กิ่งกระกูด ๑๑. เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ๑๒. สนิทพงษ์ มุกดาสนธิ
๑๓. กุศลย์ ควงเกตุ ๑๔. เปรม มาลากุล ๑ ๑๕. บุญสง วิสมหมาย
๑๖. สุรจิตต์ จันทร์สาขา ๑๗. นิสิต เวทย์ศรียานันท์ ๑๘. ญาติ ไหวที
๑๙. แกล้ว นรปติ ๒๐. วีรวิธ สิทธิธรรม ๒๑. เฉลิมพล หริทวาร
๒๒. ไพศาล แสนใจงาม ผู้รับรอง
-

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม เปรม มาลากุล ณ อยุธยา พรรคสยามใหม่ จากจังหวัดอุตรดิตถ์ กระผม
 ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑ ทรี

เหตุผล เนื่องจากไม่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน ประชาชนส่วนใหญ่
 ต้องใช้ไม้ในการสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยและทำเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ มากมาย
 แต่ไม่เป็นสิ่งหายากและมีราคาแพง สำหรับคนยากจนไม่สามารถจะหาซื้อมาใช้ได้
 จะตัดไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองมาใช้ก็ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่เสียก่อน ซึ่งเป็น
 การไม่สะดวกและสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนมาก จึงเห็นสมควรแก้กฎหมายให้
 เจ้าของที่ดินที่ครอบครองที่ดินมาเกินกว่า ๕ ปี หรือมีที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดิน
 ได้ตัดไม้ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองมาใช้สอยส่วนตัวหรือขายได้ และมีการบำรุงรักษาต้นไม้
 ในฐานะ เป็นทรัพย์สินของตนเอง

ท่านประธานที่เคารพ การที่กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็เพื่อ
 ที่จะให้ประชาชนที่ยากจนที่ไม่สามารถมีเงินทองในการที่จะไปซื้อไม้ตามโรงเลื่อย ที่ได้ตัด
 มาเพื่อที่จะขาย ประชาชนส่วนใหญ่ของชาตินี้ปัจจุบันนี้ไม่มีที่อยู่อาศัยของตนเอง แต่ก็
 ปราบกฏว่ารัฐบาลได้ให้สัมปทานป่าไม้แก่มือถือพิพดทำการชักลาก ตัดไม้ทั้ง ๆ ที่ขอเท็จจริง
 ที่ปรากฏอยู่ปัจจุบันนี้ ซึ่งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา หรือชมรมของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา
 ได้ทำหนังสือประท้วงต่อรัฐบาลแล้ว ว่า ที่จังหวัดชัยภูมินั้นถึงแม้จะมีสัมปทาน ก็ปรากฏว่า
 ได้มีการตัดไม้นอกเขต จากการให้สัมภาษณ์ของผู้อยู่บังคับการป่าไม้เมื่อเช้านี้ จากสถานีวิทยุ
 กระจายเสียงแห่งประเทศไทย ซึ่งท่านเองมีหน้าที่ที่จะต้องตรวจดูทุกขณะทุกเวลา จากคำ
 สัมภาษณ์ของท่านนั้นปรากฏว่าท่านเองยังไม่ทราบ ท่านเองยังไม่เคยเข้าไปเฝ้าจากการ
 ที่ตรวจสอบกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่จังหวัดชัยภูมิ ท่านเองยังให้คำตอบไม่ได้ว่า ป่าไม้เหล่านั้น
 ได้ถูกทำลายถูกต้องตามกฎหมายสัมปทาน หรือได้เข้าไปชักลากมาจากป่าอื่น และ
 ขอเท็จจริงที่ปรากฏปัจจุบันนี้มีมือถือพิพดหรือรับผิดชอบในป่าไม้ หากการตัดไม้ออกมาที่ไม่มี
 เจ้าหน้าที่ทำการจับกุม โดยเฉพาะจังหวัดอุตรดิตถ์เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๓๐๐

รวมอยู่ด้วย อยู่ในเขตอำเภอลับแล ทำการตัดไม้สักในเขตนี้คน เจ้าหน้าที่จะสำรวจได้
 ติดตาม ปัจจุบันคนสำรวจถูกกล่าวหาว่าตนจะทำกรจับกุม เพราะบุคคลนั้นเป็นสำรวจ
 ชนเขื่อนอยู่ก็ตาม แต่ก็พยายามที่จะทำตามหน้าที่ของตำรวจที่ก็ปรากฏว่าถูกคนรายล้อม
 ทำร้ายโดยใช้ไม้หนามแทงสำรวจจนถึงแก่ความตายในขณะที่มือเคอร์ไลด์ตามจับรถไม้สัก
 ซึ่งบรรทุกเข้ามาเต็มคันรถ และศพของตำรวจนั้นก็ยังคงอยู่ ควบเหตุฉลประการณ์
 ส่วนประชาชนจะทำการตัดไม้ในเขตในที่ดินของตัวเอง ซึ่งบรรพบุรุษของเขาเหล่านั้นได้
 สร้างเขาไว้เพื่อที่จะทำการปลูกบ้านที่อยู่อาศัย ซึ่งฐานะเศรษฐกิจของเขาเหล่านั้น ไม่
 สามารถที่จะนำเงินไปปลูกบ้านไปซื้อไม้มาปลูกบ้านเป็นที่อยู่อาศัยของตนเองได้ ก็คงทำ
 การขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่ กว่าจะขออนุญาตได้แต่ละครั้ง สร้างความเดือดร้อน
 สร้างความสับสนให้แก่ประชาชนผู้ยากจนผู้ยากไร้เหล่านั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่ง กระผม
 เองจึงใคร่ขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกและท่านประธานสภา ซึ่งเมื่อสักครู่มีเพื่อนสมาชิก
 บอกว่ากระผมมีกฎหมาย ๓ ฉบับที่เสนอให้หลักการเดียวกันนั้น เมื่ออาทิตย์ที่แล้วได้เสนอ
 เกี่ยวเกี่ยวกับไม่ให้การทำลายป่า แต่กระผมเสนอกฎหมายฉบับนี้ก็เพื่อเห็นแก่ความจำเป็น
 และความเดือดร้อนของประชาชนส่วนใหญ่ของชาติที่ไม่มีที่อยู่อาศัย เพราะจะไปซื้อ
 ปูนซีเมนต์มาสร้างก็ไม่มี แม้กระทั่งไม้เองก็ยังไม่ปัญหาที่จะมีทรัพย์สินเงินทองไปซื้อ เพื่อ
 มาปลูกสร้างที่อยู่อาศัยของตนเอง ควบเหตุนี้ในฐานะที่รัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบในการที่
 จะหาที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนตามโครงการและนโยบายของรัฐบาลดังนั้นไม้อยู่ในเขต
 หรือประชาชนใดครอบครองมาเกินกว่า ๕ ปีแล้ว ก็ควรที่จะอนุญาตให้ประชาชนเหล่านั้น
 ได้ตัดเอามาทำการปลูกบ้านเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนเหล่านั้นได้ หรือเพื่อเป็น
 ที่ทำมาหากิน และในกฎหมายของกระผมฉบับนี้ก็มี การเสนอให้ว่า ประชาชนเหล่านั้น
 เมื่อตัดแล้วก็ต้องบำรุงรักษาต้นไม้หรือปลูกขึ้นมาทดแทน เพื่อให้เป็นทรัพยากรของชาติ
 ต่อไปให้แก่บรรพบุรุษของเขาเหล่านั้น กระผมเองจึงใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานและ
 เพื่อนสมาชิกที่เห็นแก่ความเดือดร้อนของประชาชนส่วนใหญ่ที่ได้รับอยู่ในปัจจุบันนี้ให้มีสิทธิ
 ในการที่จะตัดไม้ในที่ดินของตนเองที่ใดครอบครองที่ดินมาเกินกว่า ๕ ปีแล้ว เพราะว่า
 บุคคลใดก็ตามที่ใดครอบครองที่ดินมาเกินกว่า ๕ ปีนั้น ย่อมถือว่าเป็นทรัพย์สินสมบัติของเขา
 แก่เขาหากว่าเป็นพ่อค่านายทุนก็ไม่สามารถที่จะกระทำเช่นนั้นได้ เพราะไม่สามารถที่จะ

ไปครอบครองเกินกว่า ๕ ปีได้ ด้วยเหตุนี้เพื่อความสะดวกสบายใจของประชาชน และ
 ตามนโยบายของรัฐบาลที่เห็นความเดือดร้อนของประชาชนที่ไม่มีที่อยู่อาศัย เป็นจำนวนมาก
 ทั้งในต่างจังหวัดและในกรุงเทพมหานคร กระผมเอง จึงใคร่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ป่าไม้ฉบับนี้ขึ้นมา ตามหลักการที่แก้ไขเพิ่มเติมของ มาตรา ๑๑ ทวิ ดังนั้นกระผมจึงใคร่
 ขอกราบเรียนท่านประธานและ เพื่อนสมาชิกได้มองเห็นความสำคัญอันนี้ กระผมจึงใคร่
 ขอกราบเรียนท่านประธานเพียงแค่นี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างต่อไปนะครับ ร่างที่ ๒ คือ คุณอัมพล และ
 คุณมองดู เสนอมอบให้ใคร เสนอครับ เชิญคุณอัมพลครับ

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ และ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผม นายอัมพล จันทระเจริญ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัด
 มหาสารคาม ดังกัดพรรคธรรมสังคม สำหรับร่างนี้ซึ่งมีกระผม และสืบตำรวจโท ผ่อง
 เกษ เสนอ พรรคเดียวกัน ส.ส. จากยโสธรร่วมเสนอนั้น โดยกระผมจะเป็นผู้เสนอและจะ
 อภิปรายดังต่อไปนี้ครับ

ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ก่อนที่จะอภิปราย
 เน้นหนักในหลักการต่อ ๆ ไปก็ตาม เกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับนี้ กระผม
 ใคร่ที่จะกราบเรียนและเล่าความเบื้องหลังของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่านได้โปรดทราบ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ในสภาแห่งนี้ที่เดิมาแล้ว
 เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับนี้แหละครับ ด้วยการเสนอให้อ่านจให้สิทธิเสรีภาพ
 กับประชาชนผู้ยากจนให้มีโอกาสตัดฟันไม้ตามหัวไร่ปลายนา และตามที่คืนที่มีเอกสารสิทธิ์
 เป็นตนว่าที่คืนที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดินถ้าหากคนไม่มีมันเกิดขึ้นในที่คืนดังกล่าวนั้นก็ให้
 ประชาชนชาวไร่ชาวนาที่เป็นเจ้าของสามารถตัดมาใช้สอยส่วนตัว หรือเลยปลูกสร้าง
 อาคารบ้านเรือนได้ กฎหมายฉบับนั้น เมื่อปีที่แล้วได้มีผู้เสนอเข้ามาสู่สภานี้หลายท่านพอ
 สมควร กระผมต้องขอประทานโทษและต้องขอเอนามในที่ประชุมแห่งนี้ เป็นต้นว่า
 ท่านอาจารย์ ชุนทอง ภูนิเวศเอน สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็น
 เขตติดต่อจังหวัดเดียวกันกับกระผม และอีกท่านหนึ่งครับที่กระผมจำไม่ได้ชื่อนั้น ก็คือท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ปัจจุบันนี้ ก็คือคุณไกรสร ต้นทิพย์
 จากจังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์และแล้ว เมื่อกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภาแห่งนี้ครับ

คะแนนเสียงจากบรรดาเพื่อนสมาชิกทุกคนที่เห็นความเดือดร้อนของราษฎรผู้ยากจน ต้องการเอาไม่ไปสร้างบ้านเรือนระเนระนาดในสถาน้อย่างท่วมท้น แต่เนื่องจากวาอุบัติเหตุทางการเมือง เป็นสิ่งที่ระงับกันทำให้ความเดือดร้อนของประชาชนต้องเกิดขึ้นอีก โดยยุบสภาผู้แทนราษฎรไป กฎหมายฉบับนี้จึงตกไปอีก เมื่อมีการเลือกตั้งครั้งที่ ๔ เมษายนผ่านพ้นไป บัดนี้เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่รักและเคารพทุกท่านเราก้าวเข้ามาสู่สถานด้วยความรัก และความพึงพอใจของประชาชน เลือกเข้ามาเป็นปากเป็นเสียงแทนเขาในสภาแห่งนี้ กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่า เรื่องป่าไม้เป็นเรื่องที่เราจะต้องพูดถึง เพราะว่าในขณะนี้ตามท้องตลาดและร้านค้าไม้ต่าง ๆ ซึ่งตกอยู่ในมือของพวกนายทุนทั้งหมด ไม้ต่าง ๆ ในขณะนี้แพงมาก บรรดาคนยากคนจนชาวไร่ชาวนาผู้มีฐานะยากจนไม่สามารถที่จะไปซื้อไม้ตามร้านขายไม้ได้ เพราะมันแพงเกินไป เศรษฐกิจของประเทศชาติกำลังทรุด ประชาชนกำลังยากจนอย่างหนักในขณะนี้ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อไปอีกว่า ปัญหาเรื่องไม้ที่พระราชบัญญัติป่าไม้หรือกฎหมายป่าไม้เก่า ๆ เป็นการเอาเปรียบประชาชนมากเกินไป ซึ่งคนยากจนไม่มีสิทธิที่จะไปตัดฟันไม้ในป่าได้ นอกจากพวกพ่อค่านายทุนโหดที่หน้าหยกจากลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง ซึ่งเป็นเจ้าของโรงเลื่อย ซึ่งเป็นร้านค้าไม้ พวกเหล่านี้เป็นนายทุนซุนศึกไม้ในป่าใหญ่ ๆ ครัว ในป่าสัมปทานก็ตีหรือในป่าสงวนก็ตี บรรดาพวกเจ้าของโรงเลื่อยซึ่งมีเงินมาก ๆ ขอโควตาตัดก็ละ ๕๐๐ ต้น แต่เวลาตัดมาเลื่อยขายจริง ๆ ตัดทีละ ๕,๐๐๐ ต้น ๖,๐๐๐ ต้น ไม่มีมนุษยหน้าไหนกล้าไปจับ แต่ต้นไม้ที่เกิดขึ้นตามหัวไร่ปลายนาของราษฎรเพียงไม่กี่ต้นเพียง ๒ ต้น ๓ ต้น หรือไม่เกิน ๑๕ ต้น เมื่อราษฎรไปตัดฟันลงมา หวังที่จะนำมาซ่อมแซมอาคารบ้านเรือนเท่านั้น ก็ถูกเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองกวดขันรังควานอยู่ตลอดเวลา ถ้าราษฎรตัดไม้ลงมาต้องไปจับต้องไปตรวจอยู่เป็นประจำ แต่ที่โรงเลื่อยตัดเกินโควตาไม่กล้าไปตรวจ ไม่กล้าไปจับ เพราะเกรงกลัวต่ออำนาจหรืออิทธิพลหรืออำนาจเงินของเขายัดเข้าไปเท่านั้นท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งท่านประธานได้ให้ความเป็นธรรมกับร่างพระราชบัญญัตินี้ตลอดเวลา เมื่อสืบคืบคืบแล้ว พุทธิสมบัติแล้ว พรรคธรรมสังคมของเราก็เพียง เผ่าพยายามที่สุดที่จะทำการรักษาป่าไว้จริง เสนอร่างพระราชบัญญัติห้ามนำไม้ท่อนคอกออกนอกประเทศ แต่แล้วเราก็ต้องแพ้เสียงข้างมากในสภา บัดนี้เกี่ยวกับ

เรื่องป่าไม้เป็นความจำเป็นของคนยากคนจนที่สุด กระผมไต่ยื่นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจาก
จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอประทานโทษคงเคยนามว่าคุณไฟโรจนศรีรับ ไต่กล่าววว่า ๓ ฉบับ
หมายถึงร่างของคุณเปรม จากจังหวัดอุดรธานี และร่างของกระผม นายอัมพล จันทรเจริญ
จากมหาสารคาม และร่างของคุณนิยม วรปัญญา เป็นกฎหมายทำลายป่า กระผมเศร้าใจ
มากครับเรามีได้ เจตนาที่จะพาราษฎรทุกคนเข้าไปบุกรุกป่าสงวนของชาติ ป่าสัมปทาน
ของชาติก็ดี แต่ในกฎหมายฉบับนี้หลักการและเหตุผล กระผมจึงอยากขอประทานโทษ
ให้คุณไฟโรจนศรีอันให้ลึกซึ้ง ท่านจะได้เห็นว่า จึงเห็นสมควรแก้กฎหมายให้เจ้าของที่ดิน
ที่ใครครอบครองที่ดินมาเกินกว่า ๕ ปี หรือที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดที่ดิน ได้คัดค้านไม่
ที่ขึ้นในที่ดินของตนเองมาใช้สอยส่วนตัวหรือขายได้ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม
ใคร่ขอยกหลักการและเหตุผลและเป็นสิ่งประกอบในการพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้
ในจังหวัดมหาสารคามของกระผมครับ ไม่มี ป่าไม้ใหญ่ ๆ เหมือนเช่นกาฬสินธุ์ กาฬสินธุ์
ซึ่งเป็นเขตจังหวัดติดต่อกันไกล เคียงกับจังหวัดมหาสารคามของกระผมนั้นมีป่าใหญ่ ๆ หลาย
ป่ามีคงใหญ่หลาย ๆ คง รวมแล้วประมาณ ๑๔ - ๑๕ คง แต่ในขณะนี้ไปสังเกตได้
กระผมอยากจะขอกราบแทบเท้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์คนปัจจุบัน
นี้ครับ ไปสังเกตได้ว่าป่าใหญ่ ๆ ในจังหวัดกาฬสินธุ์ ขณะนี้เตียนโล่งหมดแล้ว เพราะ
ฝีมือใคร ไม่ใช่ฝีมือของคนยากคนจน ประชาชนคนยากคนจนชาวไร่ชาวนา ไม่
สามารถที่จะมีโอกาสไปตัดฟันไม้ตามป่าใหญ่ ๆ ได้ นอกจากพวกเขาเจ้าของโรงเลื่อย ซึ่ง
เขามีพร้อมทุกอย่างมีทั้งช่างชักสาก มีรถแทรกเตอร์ มีรถคันใหญ่ ๆ ยาว ๆ ไป
บรรทุกออกมาเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นการทำลายป่าไม้ของคนยากคนจนทำลายจึงขอ
ฝากคุณไฟโรจนศรีไว้ด้วย ผู้ที่ทำลายป่าคือพวกเขาเจ้าของโรงเลื่อย นายทุนคนที่ที่ร่ำรวย
มหาศาลทั้งหลาย ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ และพวกโรงเลื่อยนี้ กระผมใคร่ขอ
กราบเรียนต่อไปอีกว่ายังมีสวนพืชรอบหลักเสี่ยงภัยในการจกดทหะ เบียนรถยนต์กัวย
กัวยการสมคร กับเจ้าหน้าที่กองหะ เบียน รถพวกโรงเลื่อยมีเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อไป
จกดทหะ เบียนแล้วอีกไม่กี่วันก็แจจจก แต่เมื่อแจจจกแล้วครับ รถพวกนี้ไม่จกดตามคำที่
เขาไปแจจจกกรมตำรวจแต่เอารถพวกนั้นกลับไปชนไม้ออกมา ซึ่งหลักฐานต่าง ๆ เหล่านี้

๔๗

๓๐๘

ก็มีพอที่จะพิสูจน์กันได้ ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพจังหวัดมหาสารคามของกระผมนั่น เป็นที่
น่าสมเพชเวทนาจริงๆ เป็นอย่างยิ่งในขณะนี้ เพราะจังหวัดมหาสารคาม เป็นจังหวัดที่
ประสบภาวะฝนแล้งมาตลอดระยะเวลาที่ยาวนานจนตลอดระยะเวลา ถ้าหากว่าอีกครึ่งปีหรือพันปี
ข้างหน้าของโลกนี้จังหวัดที่จะเป็นทะเลทรายก่อนเพื่อนก็คือจังหวัดมหาสารคามของกระผม
นี่แหละครับ เพราะมันแห้งและกันดารจริงๆ กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อไปอีกว่า ใน
เขตอำเภอบรบือนั้นประชาชนประสบภาวะฝนแล้งมาตลอดด้วยความยากจนอยากจะทำ
ไม่ตามหัวไร่ปลายนาคตามที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือตามที่ดินที่มี ส.ค. ๑ แต่ก็ไม่สามารถ
ที่จะไปตัดไปฟันได้ทั้งนี้เพราะมันมีกฎหมายอย่างร้ายแรง แต่กระนั้นก็คือด้วยความยาก
ความจนของประชาชนและราษฎรก็ยังอดสู่อุสาคใจเข้าไปตัดฟันไม่อีก เสี่ยงต่อกฎหมาย
เสี่ยงต่อกฎเสี่ยงต่อตารางทำไม่จึงต้องเสี่ยง ก็เพราะว่าคนเรานั้นยากจนครับ จะติด
ตาราง ๕ ปี ๑๐ ปี มิได้หว่านหัว ถ้าไม่กล้ากระทำแล้ว เหตุไฉนครับจึงจะประสบ
พบกับความสุขได้ ด้วยเหตุฉะนั้นในเขตจังหวัดมหาสารคามของกระผม คนจากจังหวัด
มหาสารคามนั้นต้องการอยากจะทำบ้านอยู่แต่อนิจจาว่าสนาเพราะเราจน จะซื้อไม่ตาม
โรงเสียมันก็แพงด้วย เหตุฉะนั้นคนมหาสารคามครับ ส่วนมากจึงต้องเดินทางไปติดขอซื้อ
บ้านเก่า ๆ จากจังหวัดอุดรธานีจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอถูกต้องตามกฎหมาย บ้านเก่า ๆ
นั้นปลูกมา ๕ ปี ๑๐ ปี แล้วเมื่อขายให้ต่อกัน แต่ที่นี้ครับในระหว่างการซื้อขายนั้นก็มี
พยานหลักฐาน มีก้านผู้ใหญ่บ้านเป็นพยานหลักฐานให้เป็นอย่างดี แต่เวลาชนชั้นรูดาน
คานต่าง ๆ มาจะนำเอาไม้ไปปลูกสร้างอาคารบ้านเรือนของตนเอง กระผมได้รับ
คำบอกเล่าจากประชาชนว่าเราซื้อถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แต่ว่าในระหว่างทางเราถูก
โจรปล้นโจรกักกันเป็นใครครับ ประชาชนเล่าให้กระผมฟังว่า โจรกักกันแต่งชุดสีกากี
ใส่รองเท้าที่ปูอย่างดีและในขณะที่เดียวกันโจรกักนั้นใส่หมวกครับ หน้าหมวกของโจร
กักนั้นเขียนไว้อย่างใบบอกว่าผู้พิทักษ์สันติราษฎร เมื่อเป็นเช่นนี้ครับก็แสดงว่ายังมี
เจ้าหน้าที่ตำรวจหอยรังควานและหากินกับรูดานไม้เก่า ๆ อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งวิธีการ
ต่าง ๆ เหล่านี้ควรจะหาทางแก้ไขต่อไป คานต่าง ๆ ที่คอยชูครีตราษฎร ตั้งแต่เริ่มออก
จากอุดรธานีคานชุมแพ คานขอนแก่น คานเขียงยืน คานกันทรวิชัยครับยังมีเจ้าหน้าที่ชั่ว ๆ

แล้ว ๆ บางคนได้สวมเครื่องแบบอันทรงเกียรติของราชการคอยชู้รประชาชน อยู่ตลอด
 เวลา รายชื่อของเจ้าหน้าที่รับที่คอยชู้รราชภูมุนั้น เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับชั้นจ่า
 ชั้นไป ซึ่งกระผมได้พยายามสอบถามหาหลักฐาน เพื่อจะนำเสนอต่อท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ได้โปรดกำจัดเจ้าหน้าที่เหล่านี้ ซึ่งเป็นเสี้ยนหนามของแผ่นดินให้
 หลุดพ้นไปจากแผ่นดินไทย ท่านประธานกรับกระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า กฎหมายฉบับนี้
 เมื่อออกมาแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อคนยากคนจนอย่างมหาศาล ด้วยการเปิดอำนาจให้กับ
 ประชาชนซึ่งเขาเป็นเจ้าของประเทศเป็นเจ้าของในหลักการปกครองแห่งระบอบ -
 ประชาธิปไตย เขาจะได้มีโอกาสตัดสินใจไม่ตามใ้ตามนาคามที่คิดที่มี น.ส. ๓ ของเขา
 ไปใช้สอยประโยชน์ไ้มากก่ามหาศาล ในจังหวัดของกระผมกรับ ซึ่งเหตุการณ์อันนี้ได้
 เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่น่าสลดใจเป็นอย่างยิ่งมีราษฎร เป็นจำนวนประมาณ ๕ คน ถึง ๑๐ คน
 ไ้ถูกพิศคนไม่ใ้ไรไ้ในนาของตนเองให้กั้ชีวิต เพื่อที่จะ เสดยหรือตักไปทำกากรซ่อมแซม
 ศาลาการเปรียญ แต่แล้วกรับก็ถูกเจ้าหน้าที่รังควานอีกตลอดระยะเวลา บั้ดูหาเหล่านี้
 มัน เป็นทุกขมหันต์ทุกขซึ่งประชาชนชาวไทยไม่ไ้ได้รับความ เป็นธรรมตลอดมา ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ รัฐบาลนี้เป็นของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน เมื่อราษฎรถูกกด
 เมื่อราษฎรถูกบีบ เมื่อประชาชนไม่ไ้ได้รับความ เป็นธรรมเราจะยืนอยู่เฉย ๆ ทำไ้กระผม
 อยากรวบรวมเท่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านไ้โปรดสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติป่าไม้
 ฉบับนี้ ให้ผ่านพ้นจากสภานี้ให้ เป็นกฎหมายเพื่อ เปิดอำนาจอันพึงมีพึงชอบ ให้ประชาชนใน
 ประเทศของเราไ้มีโอกาสตัดสินใจตามคิดที่มี น.ส. ๓ ตามที่คิดที่ครอบครองมาแล้ว
 เกินกว่า ๕ ปี และตามหัวไร่ปลายนาไ้ได้อย่างเสรีด้วย กระผม อัมพล จันทรเจริญ หรือ
 กลวย ลูกมหาสารคาม ผู้แทนมหาสารคาม ขอขอบคุณกรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเสนออีกร่างหนึ่งนะกรับ ร่างที่ ๕ กรับ
 คุณนิยม กับคุณสุระ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 กระผม นิยม วรปัญญา ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคกิจสังคม ไ้ร่วมกับคุณสุระเสนอ
 ขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ตามมาตรา ๑๑ เหตุผลที่ขอขอนี้ ก็คล้ายคลึงกับท่าน
 สมาชิกที่ไ้อภิปรายไปแล้ว ที่กระผมไ้เสนอร่างพระราชบัญญัติ หรือขอแก้กฎหมายฉบับนี้

๓๐๖

ก็เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรที่ยากจนสามารถตัดไม้ในที่กินของตนเอง มาใช้สอย
 ได้ ที่กินนั้นหมายถึงที่ดินที่ครอบครองมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ถ้าจะให้ที่ดินที่มีหนังสือสำคัญ
 แสดงกรรมสิทธิ์ เช่น น.ส. ๓ โฉนด รู้สึกจะน้อย เพราะท้องที่จังหวัดของกรม
 ที่ดินยังไม่ค่อยได้รับกรรมสิทธิ์ที่ดิน คือไม่มีหนังสือสำคัญแสดง เคียงไว้ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้
 ราษฎรคิดไม่มาปลูกบ้าน ถ้าตำรวจเจอจับ และมาขอเอาตัดเอาไปเลื่อยขายหรือขนไม้ซุง
 ไปขายนี้ไม่ได้ ทำให้ราษฎรเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ก็เลยตัดเผาทิ้งไปเสีย ไม่ถึงสุงไป
 เยอะครับจากประเภทอย่างนี้ ทั้งนี้กรมก็อยากจะให้เจ้าของที่ดิน คือผู้ครอบครองที่ดินนี้
 มีความรักและหวงแหนไม้ในฐานะที่เป็นทรัพย์สินส่วนตัว จะได้บำรุงรักษาให้ไม้นั้น
 เจริญงอกงาม เมื่อต้องการจะเอามาใช้ก็เอามาใช้ได้ เมื่อต้องการจะขอขายก็ขอ
 อนุญาตแก่นายอำเภอ อันนี้ก็จะได้เกิดมีประโยชน์มากกับการที่รัฐไม่ต้องลงทุนเลย กรมอยาก
 จะเรียนแจ้งเพิ่มเติมเงื่อนไขประโยชน์เสียเล็กน้อย ประโยชน์นี้กรมเชื่อเหลือเกินว่าราษฎร
 จะต้องนิยมปลูกไม้ขึ้นมาเพราะการปลูกไม้หรือไม้ที่น้อย ถ้าบำรุงรักษาให้เจริญงอกงาม
 ใช้งานได้แล้ว เขาก็ถือว่าเป็นทรัพย์สินของเขา เช่นนี้กรมอยากจะเรียนยกตัวอย่าง
 ง่าย ๆ ว่าทรัพย์สินของใครใคร่รัก ถ้าเป็นต้นไม้ที่เขาปลูกขึ้นมาเป็นไม้ที่กินผลได้ เขาก็
 จะบำรุงรักษา ใครจะไปตัดไปฟันเขาก็จะแจ้งเจ้าหน้าที่จับ ที่ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกมา
 ผ่านสมานไปได้ เมื่อใครไปตัดไม้ของเขา เขาก็จะไต่แจ้งความให้เจ้าหน้าที่จับได้

ประการที่ ๒ เพื่อให้เขาช่วยรักษาป่าหรือปลูกป่าขึ้นมาชดเชย รัฐจะได้ไม่ต้อง
 ลงทุนอย่างที่ผ่านมา ๆ มา เมื่อวันที่ ๒๐ ที่ผ่านมาก ได้มีการอภิปรายในการที่จะห้ามไม่ออก
 ก็ปรากฏว่ามีการลงทุนที่รัฐได้ไต่แจ้งมาเป็นจำนวนนับเป็นร้อย ๆ ล้านบาท แต่กรมก็ไม่
 เห็นป่าที่ไหนเกิดขึ้นมาได้เลย ที่นี้ถ้าสมมุติว่าราษฎรนี้เขาปลูกแล้วเป็นของเขาเอง รัฐไม่
 ต้องลงทุนเลยครับ จะไต่ป่าขึ้นมาชดเชยแทน

ประการที่ ๓ ราษฎรจะได้เตรียมปลูกไม้เอาไว้ใช้สอยของเขา เพื่อให้ลูก
 หลานของเขา เพราะเขาแน่ใจว่าปลูกแล้วจะเป็นของเขา เขาก็จะได้ปลูกใหม่ขึ้นเกิดป่าขึ้นมา

ประการที่ ๔ ถ้ามีป่าแล้ว ก็จะช่วยป้องกันไม่ให้เกิดวาทภัยหรืออุทกภัยตามปกติ
 ในต้นปีฤดูฝนเช่นเดือนมีนาคมนี้ กระทรวงมหาดไทยคงจะได้รับรายงานถึงวาทภัยที่เกิดขึ้น
 เสียหายปีหนึ่งหลายร้อยล้านบาท ในฤดูฝนก็จะเกิดอุทกภัยน้ำท่วม สิ่งเหล่านี้สร้างควม

๕๒

เสียหายให้กับชาติบ้านเมืองเป็นจำนวนมาก รัฐก็ต้องตั้งงบประมาณช่วยปีหนึ่งมากมาย
 ราษฎรเขามั่นใจปลุกบ้าน ป่านนั้นเขาจะได้รับประโยชน์นำไปซื้อขายได้ ไปใช้เองได้
 เขาก็จะไถลงทนกัน การที่เกิดป่า ทานประธานที่เคารพ มีปากย่อมจะมีสัตว์ป่าตาม
 มาด้วยเหมือนกับที่โบราณกล่าวไว้ว่า มีน้ำก็ต้องมีปลา ถ้ามีปากก็ต้องมีสัตว์ป่า อันนี้ก็เป็น
 ขรรษชาติจะ เห็นได้ว่าถ้ามีป่าเกิดขึ้นมาอาจจะไม่มีสัตว์เลยก็เลย สัตว์เลยก็เลย
 ช่วยทำลายศัตรูพืช นกก็จะกินสัตว์ที่เป็นศัตรูของพืช นี่ประโยชน์มันได้มาอย่างนี้ กระผม
 จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาแก้ไขตามที่ได้อธิบายแจงไปแล้ว กระผมอยาก
 จะเรียนเป็นข้อสังเกตุและก็จะได้ชี้แจง เหตุผลประกอบอีกสักนิดหนึ่งว่า ในท้องที่จังหวัด
 ของกระผมนครราชสีมา คลองลำสนธิกับแม่น้ำแควป่าสัก มีคนเขาไปครอบครองที่ดินอยู่หลาย
 ครัวเรือนแล้วครับ มีไม่ยั้ง ไม่ประคุดสวย ๆ เกิดขึ้นในที่ดินนั้น เขาอยู่มาหลายครัวเรือน
 หงษ์พิบูลย์ น.ส. ๓ บางรายก็มีโฉนดแล้ว เขาคิดไม่เองใจไม่ใคร่รับแต่เอาโรง
 มาตัดโค่นครับ ถ้าชาวบ้านถึงแม่ไม่มีกฎหมายให้ขออนุญาต ไม่ใช่ที่ดินกรรมสิทธิ์ตัดเอาไป
 ใช้สอยได้ แต่ชาวบ้านขอไม่ใคร่รับทานประธานครับ ขอที่ครั้งก็หนักก็ไม่ได้ขออนุญาต
 ไม่ทราบเป็นเพราะเหตุใด บางคนก็มาตัดต่ออำเภอตั้ง ๒๐ ครั้งก็ยังไม่ได้เรื่อง หรือ
 ตัดต่อจังหวัดพออำเภอผ่านมาแล้วก็มาตัดจังหวัดอีก จังหวัดก็ยังแยกไม่ได้ไม่ยั้งต้องผ่าน
 ไปถึงกระทรวง ราษฎร จน ๆ หรือครับ จะเข้าพบรัฐมนตรีได้จะ เข้าพบปลัดกระทรวงได้
 แฉวราชการจังหวัดก็เข้าพบไม่ได้แล้วครับ อย่างนี้ครับ กระผมจึงขอแก้ไขให้เป็นอำนาจ
 ของนายอำเภอซึ่งใกล้ชิด ที่ผ่านมามีความเห็นว่าเห็นสมควรมอบอำนาจให้โรงเลย หรือพอ
 ไม้ไม่ถึง ๒ เดือน ใบอนุญาตเข้ามาแล้วมันเป็นอย่างนี้จึงทำให้เขาเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ
 ว่าเขารักษาไว้ทำไมตัดทิ้งเสียดีกว่า ทานประธานครับ ไม่ใช่ใหญ่เกิดขึ้นไม่เล็กมันเกิดไม่ได้
 เพราะไม่ใช่หมันที่ตายหมกหรือรมเงาของมันยังหมกก็เลยตัดทิ้งเผาทิ้งกัน บางรายไม่กล้า
 ตัดก็เอาไฟไปเผาโลนมันเข้าไม้นั้นก็ตายไปและก็ให้มันยุไปอย่างนี้ครับ และกระผมเอง
 ไปเยี่ยมราษฎรหลายแห่งจะได้รับการร้องเรียนจากราษฎรว่า เขาคิดไม่มาปลุกบ้านไม้นั้น
 อยู่ที่ดินของเขา เขาคงถูกจับต้องถูกเสียเงิน บางรายวัดครับพระยังถูกจับก็มี กระผมยัง
 เคยไปวิ่งช่วยมา เรื่องอย่างนี้ครับ ไปขอร้องขอให้พระได้เอาไปข่มขู่ไว้ว่าอารามเถอะ
 เขาก็ปล่อยให้ ที่ดินสามัคคีว่าไม้นั้นยังเป็น เข่น้อยอยู่ตลอดไปครับ ใครจะรักษาไว้ในที่ดิน

๕๓

๓๐๘

ของเขา เขาก็จะตองเผาทั้งหมดป่าก็ยิ่งถูกทำลายไปเป็นเข่นนี้ครับ กระทบจึงขอเรียน
กราบขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านและรัฐบาลนี้ ขอให้เห็นแก่ความจำเป็น
ของชาติบ้านเมืองที่จะเกิดภัยพิบัติในอนาคตต่อไป และเพื่อช่วยแก้ปัญหาความเดือดร้อน
ของประชาชนที่ไม่มีที่อยู่อาศัย และที่จะไม่มีไม้ใช้ในโอกาสต่อไป ใ้มีกฎหมายฉบับนี้เป็น
หลักประกันให้เขา เขาจะได้ช่วยกันบูรณะหรือบำรุงต้นไม้รดน้ำพรวนดิน หรือปลูกขึ้นใหม่
ใหม่ป่าขึ้นมาชดเชยป้องกันภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายไพโรจน์ ศาสตราวาทะ (ภาพสีนฐ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และ
บรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระทบ นายไพโรจน์ ศาสตราวาทะ ส.ส. จังหวัด
ภาพสีนฐ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ที่ขึ้นมาอภิปรายในวันนี้ ขึ้นมาเพื่ออภิปรายคัดค้าน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เขียนแต่ว่าที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือมีโฉนดกระทบเห็นด้วยครับ
เพราะถ้าหากจะไปเขียนรวมถึงป่าไม้หรือของป่าที่ขึ้นอยู่ในที่ดินที่ได้ครอบครองมาเกินกว่า
๕ ปีนั้น กระทบเห็นว่าข้อนี้แหละครับจะทำให้ป่าไม้มันราบคาบหมดทั่วประเทศ เพราะว่า
การครอบครองนี้บางคนก็ไม่มีหลักฐานเป็นหนังสือ บางคนก็มีหลักฐาน ส.ค. ๑ครอบครอง
ฉะนั้นนายทุนบางคนอาจจะไปครอบครองป่าเป็นแสน ๆ ไร่ และก็อาศัยกฎหมายฉบับนี้
ไปตัดไม้ขาย นี่แหละครับการขออนุญาตก็ง่ายมาก มันยังเป็นการทำลายป่า เวลานี้อาจจะ
มีบุคคลที่ชื่อโทณะครับที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาอาจจะไปครอบครองป่าไว้แล้ว แต่หา
ทางตัดไม้มาขายไม่ได้เป็นพัน ๆ ไร่ แล้วก็ออกกฎหมายฉบับนี้ เพื่อจะตัดไม้ไปขายเอง
ให้มันง่ายขึ้น เพราะฉะนั้นตั้งแต่เวลานี้กฎหมายป่าไม้ของเรา ยังคุ้มครองอยู่ก็ยังมี
การทำลายป่าอยู่แล้ว ถ้ากฎหมายนี้ออกไปแล้วการตัดไม้ก็ง่ายขึ้น บรรดาโรงเลื่อยต่าง ๆ
ก็นั่งยิ้มกันตลอดเวลานี้ครับ เพราะเขาจะได้ไปครอบครองเป็นกอง ๆ ไปเลย เป็น
๓ หมื่นไร่ ๔ หมื่นไร่แล้วก็อาศัยกฎหมายฉบับนี้ตัดเข้ามาเลื่อยขายตามสบายเลยโรงเลื่อย
เดือนก็จะเกิดขึ้นเพราะว่าให้แปรรูปเอาไปใช้เลย เพราะฉะนั้นทุกคนก็มีสิทธิไป
ครอบครอง สมมติว่าครอบครองในวันนี้แต่ก็บอกว่าผมครอบครองมาแล้ว ๑๐ ปี แล้วก็
เอาเครื่องจักรนี้ไปเลื่อยไม้ขายสบายเลยครับ ท่านประธานสภาที่เคารพ กระทบเป็น
ห่วงเหลือเกินครับ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเราห้ามไม่ให้ส่งไม้ออกนอก เพราะไม่ยอม

จะให้ทำลายป่า แก้วนั้นกฎหมายจะออกมาตัดไม้ขายขึ้นกว่าเดิม เมื่อก่อนนี้เรามีกฎหมายห้ามตัดไม้และก็ยังบังคับให้พวกที่ซื้อสัมปทานป่าไม้นั้นไปตัดเป็นแปลง ๆ แล้วก็ปลูกแทน ปรากฏว่าพวกที่ซื้อสัมปทานไปก็ไม่ได้ปลูกเลย แต่เขายังยังตัดได้ เป็นหมื่น ๆ แสน ๆ ไร่ เลยครับ แล้วจะเอาอะไรไปปลูกแทน ป่ายังจะรวมไปหนัก การที่มีผู้เสนอบอกว่า เพื่อให้คนยากจนได้มีไม้ใช้สอย นั่นก็เป็นความจริงครับ ถ้าหากว่าจะ เป็น น.ส. ๓ หรือโฉนดซึ่งมีหนังสือรับรองแล้ว แต่ปรากฏว่าเวลานี้ประชาชนที่มี น.ส. ๓ หรือโฉนดนั้นได้ขายไม้ในท้องของตนนั้นให้แก่ขายกันไป ไปซื้อเอาหมกตนละ ๔๐ บาท ไปขายตนละ ๔๐๐ บาทตนละ ๕๐ บาท ไปขายตนละ ๑,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น ที่นี้พวกมีทุนทั้งหลายก็จะไปครอบครองไม้ในขายก็ได้หรือเลื่อยก็ได้ แล้วพวกนายทุนนี้อาจจะไปเอาที่ดินทำสวนนี้ ไปครอบครองที่ดินแล้วตัวเองก็จะไปซื้อจากเขาอีก แล้วก็ขายไปตัดเอาไปขายอีก เพราะว่าเวลานี้ไม่มีอยู่ใน น.ส. ๓ หรือโฉนดนั้นตัดไปหมดแล้วรับทานประทาน ไปซื้อตัดเอากันไปหมดแล้ว แต่ก็ไม่มีอะไรจะไปห้ามเขา เพราะกฎหมายไม่ได้ห้ามว่าเมื่อที่ดินที่เป็น น.ส. ๓ แล้วห้ามไม่ให้ขายคนอื่น แต่เขาก็ขายไปแล้วเวลานี้กฎหมายไม่ได้ห้ามเขาก็ซื้อได้ ถ้ายังมีการครอบครองเกินกว่า ๕ ปีแล้วยังจะไปหนักกว่านั้นครับ เพราะฉะนั้นบางท่านอาจจะคิดว่า กระทบขึ้นมาอภิปรายคัดค้านที่ราษฎรจะตัดไม้สร้างบ้านสร้างเรือนอะไรนั้น กระทบเห็นใจครับ อย่างกาฬสินธุ์ของกรมเวลานี้มีอยู่ทั้งหมด ๔ คงด้วยกัน ที่กรมเคยอภิปรายไปแล้ว ปรากฏว่ามีนายทุนไปตัดจนหมดแล้ว คงแม่แค้น คงมูล คงฝาง คงแดง ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกมาอีกก็มีบางโรง เลื่อยมีนายทุนบางคนไปจองเอาที่ดินในจังหวัดนี้เป็นพัน ๆ ไร่ ถ้ากฎหมายนี้ออกมายังจะหมดไปมากกว่านี้ เพราะฉะนั้นกรมจึงขออภิปรายคัดค้าน กรมหวังว่าบรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายที่เห็นความสำคัญของป่าไม้ และความอุดมของประเทศไทย ความร่มรื่นของพสกนิกรไทยเรา คงจะให้การสนับสนุนในการคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างเต็มที่นะครับ ขอขอบคุณครับ

พันตำรวจเอก กฤษ สังขทรัพย์ (เลย) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน กรมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ที่ขออนุญาตเอยนาม นะครับ คุณเปรม คุณนิยม และคุณอัมพล เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ทั้ง ๓ ฉบับ มาแล้ว กรมเห็นด้วยครับในความปรารถนาดีของบุคคลทั้งสามที่กรมได้ เอยนามมาแล้วที่มีความ

ปรารภนาติคือประชาชนที่ยากไร้ แต่ท่านประธานรับความปรารภนาติของคุณอัมพลกิติ ของ
 คุณเปรมและคุณนิยมกิติ ทั้ง ๓ ท่านนี้ ความปรารภนาติดังกล่าวนั้น กระทบเชื่อว่าประชาชน
 ที่ยากไร้ในนั้นคงจะไม่รับความปรารภนาติของคุณทั้ง ๓ นั้นเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะเหตุว่า
 ตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ระบุให้ประชาชนได้คัดค้าน และจำหน่ายไม่ในที่คืนที่
 กรอบครองเกินกว่า ๕ ปี และที่ดินที่มีหลักฐานใบ น.ส. ๓ สำหรับโฉนดนั้นกระทบไม่ติดใจ
 นะครับ ที่ดินที่กรอบครองเกินกว่า ๕ ปี หรือที่ดินที่มีใบ น.ส. ๓ นั้น ปรากฏขอเท็จจริงว่า
 ปัจจุบันนี้ประชาชนทั่วทั้งประเทศได้กรอบครองที่ดินเกินกว่า ๕ ปีนี้ เป็นจำนวนหลายแสน
 หลายล้านไร่ และเฉพาะที่ดินที่มีใบ น.ส. ๓ นั้นก็ยังปรากฏว่ามีมือพิพลาข้าราชการชั้น
 ผู้ใหญ่เป็นจำนวนมาก ออกใบ น.ส. ๓ ทั้งที่ดินหวงห้ามหรือที่ดินป่าสงวนที่มีการร้องเรียน
 กันอยู่อีกเป็นจำนวนมากเช่นกัน ความปรารภนาติของท่านทั้ง ๓ นั้นกระทบเห็นด้วย แต่
 มีความข้องใจหรือมีความติดใจว่าความปรารภนาตินั้นประชาชนที่ยากไร้ในนั้น คงจะไม่ได้รับ
 ความปรารภนาตินั้นตามที่สมควร ทั้งนี้เพราะเหตุว่า หากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้
 ได้ผ่านรัฐสภาไปแล้วผู้มีมือพิพลาเหล่านั้น ซึ่งมีเครื่องมือ เครื่องมือมีอำนาจ มี
 เสถิเพทนายรอมประการก็จะทำการบุกรุกป่าสงวน ทำการบุกรุกป่าเขาไปกรอบครองป่าไซ
 คนงานมักเซต กำหนดเขต ไซแทรกเตอร์บุกเบิกเขาไป ท่านประธานที่เคารพครับชาวบ้าน
 ที่ยากไร้ในนั้นมีแต่จอบ มีแต่เสียมมีแต่มีด ไม่สามารถที่จะเข้าไปกรอบครองป่าต่าง ๆ เมื่อ
 นายทุนได้ใช้เสถิเพทนายต่าง ๆ หรือผู้มีมือพิพลาได้ใช้เสถิเพทนายต่าง ๆ นั้นท่านประธาน
 ซึ่งอยู่ที่จังหวัดชลบุรีก็คงจะทราบดีว่าป่าถูกทำลายนั้นทั้ง ๆ ที่มีกฎหมายบังคับไว้อย่างรัดกุม
 แล้วก็ตาม ก็ยังใช้เสถิเพทนายเสถิเหล็กต่าง ๆ ซึ่งอันนี้ กระทบเห็นว่าหาก
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้ผู้มีสิทธิกรอบครองที่ดินเกินกว่า ๕ ปีก็มี น.ส. ๓ ก็ดี
 แล้ว ก็จะเป็นช่องทางที่ทำให้มีมือพิพลาและเป็นช่องทางใหม่ที่มีอำนาจ มีทุนรอนมหาศาล
 บุกรุกที่ดิน ประชาชนที่ยากไร้ในนั้นจะเสียประโยชน์อย่างใหญ่หลวงท่านประธานที่เคารพครับ
 ประชาชนโดยทั่วไปนั้น มีความลำบากยากแค้นดังบรรดาผู้มีเกียรติทั้งหลายได้อภิปรายไปแล้ว
 ว่า จะหาไม่มาปลูกบ้านสร้างเรือนนั้นยากแค้นแสนเข็ญ อันนี้กระทบเห็นด้วย เป็นความจริง
 แต่เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องกลไกของรัฐที่เจ้าหน้าที่ไม่อำนวยความสะดวกให้เท่านั้น แต่มีใช้
 หมายความว่าไม่มีกฎหมายหนึ่งกฎหมายใดที่จะไปหวงห้ามมิให้ประชาชนนั้นได้คัดค้านมา เพื่อ

ปลูกบ้านแปลงเรือนกัน อันนี้เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รื้อของไหม่มาก จึงเป็นที่น่า
 สันเกตว่าจะทำให้ประชาชนชุกไร้นั้นมิได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงจากร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ อีกประการหนึ่งจะครั้นกระผมเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเป็นร่าง
 พระราชบัญญัติที่จะทำลายป่าอย่างมหาศาลดังที่ท่านสมาชิกโคกลาวอภิปรายไปแล้ว ทั้งนี้
 เพราะเหตุว่าการครอบครองที่ดินเกินกว่า ๕ ปีนั้น จะมีมาตรการใดมารับ ท่านประธาน
 ครั้นมาพิสูจน์ หากผู้มีสิทธิพลมีอำนาจเงิน หรือพ่อค้านายทุนได้ใช้เครื่องจักรกลเข้าไปบุกเบิก
 แล้วนำคนไม่ขึ้นคนชั่ง เป็นผลผลิตไปปลูก และเขาประกาศว่าที่ดินแปลงนี้เขาครอบครองมา
 เกินกว่า ๕ ปีแล้ว ทั้งนี้เพราะมีเหตุผลว่าเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นกลไกของรัฐนั้น แต่ละอำเภอ
 แต่ละจังหวัดนั้นมีจำนวนน้อยเหลือเกิน อำนาจเล่ห์เหลี่ยมมีสิทธิพลต่าง ๆ ของผู้มีสิทธิพล
 ผู้มีเงินทองนั้นย่อมสูงเหนือกว่า หรือมากกว่าชาวบ้านที่ยากไร้ก็จะเป็นช่องทางใหญ่ผู้มีสิทธิพล
 ต่าง ๆ นั้นได้ครอบครองที่ดิน และอ้างสิทธิเอาไม่ในที่ดินนั้นมาขาย มาจำหน่ายมาแปรรูป
 จำหน่ายหรือขายเป็นทอนใด และอีกประการหนึ่งครับ ป่าไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่ายิ่ง
 ของชาวบ้านที่ยากไร้ ป่าเป็นต้นกำเนิดแห่งปัจจัยสี่ ทำให้เกิดอาหาร เกิดยารักษาโรค
 เกิดบ้านเรือน เมื่อตัดป่าหมดแล้วนั้นเรามีร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง เขามานำส่งไม้ทุกชนิด
 ออกนอกเพื่อส่งวนไว้อิงป่าทรัพยากรของชาติ แต่มาตัดป่าหมดแล้ววันนี้สภาของเรา
 ได้มีร่างพระราชบัญญัติรวม ๓ ฉบับออกมาเพื่อบังคับให้ทำลายป่า ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมมีความห่วงกังวลเหลือเกินว่า หากร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ นี้ ผ่านรัฐสภาไป
 เชื่อนั่นเหลือเกินว่าป่าในเมืองไทยนี้จะสูญสิ้นหมดโดยรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะมีเหตุผลว่า
 จะมีมาตรการใดมาชี้ชัดว่า ไม้ซึ่งออกจากชาวบ้านที่ตัดขายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 คือครอบครองเกินกว่า ๕ ปี จะมีมาตรการใดมาบอกว่าไม้เป็นไม้ที่ตัดจากที่ดินครอบครอง
 หรือที่ดิน น.ส. ๓ สมมุติว่า นาย ก. มีที่ดินครอบครองอยู่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๑๐ ไร่
 มีไม้อยู่ ๑,๐๐๐ ต้น นาย ก. ตัดเสีย ๑๐๐ ต้น แล้วไปตัดในป่าอื่น ๆ อีก ๑๐๐ ต้น
 ตัดทุกป่า ๆ ละ ๑๐๐ ต้น แล้ว นาย ก. ก็เอาไม้มาจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิพล หรือ
 โรงเลื่อยหมุนเวียนอยู่นี้เสมอ ๆ ไม่มีสิ้นสุด ทางรัฐบาล หรือทางเจ้าหน้าที่จะเอา
 มาตรการใดไปทำการตรวจสอบว่าไม้ซึ่งออกจากป่าที่มอบขายตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๕๗

๓๑๒

และอีกประการหนึ่งที่กระผมสืบทราบมา คือก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเข้าสภา
 ได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติได้เอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาให้กระผมดูในสภาแห่งนี้ เพื่อให้
 ลงนาม แต่กระผมไม่ยอมลงนามเพราะอ่านดูแล้วมันเป็นกฎหมายที่ทำลายป่า ทำลาย
 ทรัพยากรของชาติบ้านเมือง เมื่อกระผมทึ่ใจข้อนี้ กระผมก็ออกเดินทางไปจังหวัดของ
 กระผม และไปจังหวัดอุดรธานี ไปจังหวัดหนองคาย สอบถามชาวบ้าน โรงเลื่อยคู้ปรางภู
 ความจริงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โรงเลื่อยในภาคอีสาน ซึ่งมีเป็นจำนวนมากนั้นคัดค้าน
 ไม่เห็นควย เพราะเป็นไม้สุดท้ายของบรรคานายทุน พอคาโรงเลื่อยในภาคกลางที่ไม่มีไม้
 จะป้อนโรงงาน และประการสุดท้ายมีความต้องการที่จะโค้ที่คิน เมื่อเปิดป่าแล้วจะโค้ที่คิน
 มากครอบครอง อันนี้แหละครับซึ่งเป็นลางอันตรายอันหนึ่ง หากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่าน
 สภาอันมีเกียรตินี้แล้ว จะเป็นลางเป็นสัญญาณถึงเหตุอันหนึ่งว่า ป่าไม้เมืองไทยเรา
 จะสูญสิ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านลองหลับตานึกถึงภาพที่ครับว่า หากร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาอันมีเกียรติอันนี้แล้วความวุ่นวายความสับสน การทะเลาะวิวาท
 การฆ่ากัน การทำร้ายร่างกายกันจะมีขึ้นในชนบทต่าง ๆ มากมายแค้ไหนเพียงไร ทุกคน
 อ้างสิทธิครอบครองที่ดินเกินกว่า ๕ ปี เพื่อต้องการเอาไม้มาขายกัน พอคา นายทุน
 ผู้มีอิทธิพลต่าง ๆ จะสอดแทรกเข้าไปทุกหัวระแหงเพื่อเสวยผลประโยชน์อันนี้ เพราะฉะนั้น
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งความปรารถนาดีของท่านผู้ร่างนั้น กระผมจึงกล่าวตอนแรกว่า
 ความปรารถนาดีนั้นประชาชนผู้ยากไร้จะไม่ได้รับผลประโยชน์เท่าที่ควร แต่จะเป็นผล
 ประโยชน์อันยิ่งใหญ่สำหรับผู้มีอิทธิพลผู้ร่ำรวยหรือเจ้าของโรงเลื่อยเท่านั้นเอง กระผม
 ขอขอบคุณครับ

นายญาติ ไหวคิ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวคิ
 ผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ สังกัดพรรคสังคมนิกาวหนา ขอคัดค้านการอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้ง ๒ ท่านไปแล้ว ที่ท่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในฐานะที่กระผมเองได้ เห็นชอบรับรอง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คนหนึ่งควย ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เนื่องจากว่า คำคัดค้านของท่านผู้มีเกียรติ
 ทั้ง ๒ ท่านนั้น ได้คัดค้านไปในข้อปลีกย่อยไม่ใช่ในหลักการ เพราะว่าในข้อปลีกย่อยที่
 อ้างถึงการครอบครองที่ดินมาเกินกว่า ๕ ปีนั้น เราอาจแปรผู้คดีในชั้นกรรมวิธีการได้

แต่ในชั้นหลักการนั้นเราเป็นที่ยอมรับกันว่า ประชาชนในชนบทแต่ละครอบครัวต่างมีบ้านแบบกระท่อมแบบไม่มีไม้แก่นปลูกบ้านหรือไม่มีฝากระดาน ทั้งนี้นั้นก็เป็นไปทั่วทุก ๆ แห่งในชนบทในตำบลในหมู่บ้านต่าง ๆ เรื่องนี้เป็นที่เคืองกรอนเป็นอย่างมาก แต่ละคนแต่ละครอบครัวต่างก็ต้องการจะเอาไม้ในส่วนทั่วไปทำการแปรรูป เพื่อสร้างบ้านพักหรือสร้างบ้านที่อาศัย ความจริงนั้นถ้าเราไปดูในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในมาตรา ๑๐๘ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็มีบัญญัติว่า ไม่นับตนนับว่าเป็นส่วนความกับที่ดินที่ปลูกไม้แก่น บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอย่างนี้ และก็อีกอย่างหนึ่งในประมวลกฎหมายฉบับเดียวกันนั้น ในมาตรา ๑๐๗ วรรคสองก็ว่า ใครเป็นเจ้าของทรัพย์สินใดโดยมีกรรมสิทธิ์ในบรรดาส่วนควบทั้งหลายของทรัพย์สินนั้น มันมีกฎหมายบัญญัติไว้อย่างนี้แล้ว เพราะฉะนั้นที่ดินที่เขาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ของราษฎรจะเป็น น.ศ. ๓ ก็ถาม หรือโฉนดก็ตาม ก็ควรจะเป็นกรรมสิทธิ์ ไม่ที่ขึ้นก็เป็นกรรมสิทธิ์ของเขาไปค้ำย ที่ท่านผู้มีเกียรติอภิปรายคัดค้านในเรื่องการครอบครองที่ดินว่า ถ้าครอบครองเกิน ๕ ปีก็ให้มีสิทธิตามร่างกฎหมายฉบับใหม่นี้แล้ว ความจริงเหตุผลก็น่าฟังอยู่ แต่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ควรจะแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการหรือในชั้นการพิจารณาในวาระสองในวาระนี้ ขอให้พิจารณาในหลักการว่า ควรจะช่วยเหลือประชาชนซึ่งกำลังเคืองกรอน หรือกำลังต้องการไม้ไปปลูกบ้าน สร้างบ้าน สร้างเรือนอย่างไรบ้าง อนึ่ง ที่เป็นห่วงมากกว่าจะเอาไปขายนั้น ในร่างกฎหมายอย่างของคุณเปรมนี้ ขอโทษที่จะเอ่ยชื่อคุณเปรมมาลากุล ณ อยุธยา ที่อ้างไว้ในร่างวรรคสองว่า เพื่อไว้สอยส่วนตัวไม่ใช่เพื่อไปค้าขาย ก็ต้องขออนุญาตนายอำเภอตามระเบียบ การยื่นคำร้องนั้น ก็ยื่นต่อนายอำเภอเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกรณีเรื่องนี้กระผมว่าไม่ต้อง เป็นห่วงว่าจะเอาไปค้าขาย แต่การวิตกเรื่องนี้ก็เป็นไปอย่างที่คุณเปรมได้กราบเรียนไว้แล้วคือขอแปรญัตติที่คัดค้านว่า "ครอบครองมาเกินกว่า ๕ ปี" ออกก็ใช้ได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . ผมขอพักการประชุมครับ ประชุมต่อเวลา

๑๓.๓๐ นาฬิกาครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ
ดำเนินการประชุมต่อไป

นายอุวง เอี่ยมศิลา (อุดรธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ ในหลักการของทั้ง ๓ ฉบับนี้ เพียงขอแก้
มาตรา ๑๑ เพื่อให้ราษฎรซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นตัดไม้ได้ ก่อนที่กระผมจะ
อภิปรายกระผมใครจะขอทราบเรียนท่านประธานสภา และเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
ได้ทราบว่า ปัญหาเรื่องไม้ที่เกิดขึ้นที่กินนี้ มันเคยเกิดเรื่องขึ้นมาหลายหนหลายครั้งกระผม
ใครขอทราบเรียนว่า ได้เคยมีการฟ้องร้องกันถึงโรงถึงศาล ผลที่สุดศาลฎีกาบังเอิญวันนี้
กระผมยังค้นตัวฎีกาเลขที่ยังไม่ได้ แต่วันหลังถ้าใครสนใจกระผมจะค้นฎีกานั้นให้ศาลฎีกา
ได้พิพากษาโดยเด็ดขาดแล้วว่า ไม่เกิดในที่กินของใคร ใครเป็นกรรมสิทธิ์ของที่ดิน
ไม่ว่าของวัดเป็นของวัด ไม่ในที่กินของใคร เจ้าของที่ดินนั้นมีกรรมสิทธิ์ในไม้นั้น กฎหมาย
มีข้อยกเว้นอยู่แต่เพียงว่า ถ้ามีโบราณวัตถุในที่กินของใคร หรือมีแร่พิเศษ เช่น เพชร
หรือน้ำมัน อาจจะเป็นของรัฐ นอกนั้นศาลได้พิพากษาไว้เด็ดขาดแล้วว่า ไม่เป็นของ
เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินอันนั้น และเมื่อปี ๒๕๑๓ กระผมขอยืนยันได้สักไม่ผิด อดีตผู้แทน
ราษฎรจังหวัดลำปาง อดีตอธิบดีกรมป่าไม้ คุณสุสิต พานิชพัฒน์ เห็นได้จากที่ป่าไม้อำเภอ
คนหนึ่งถูกศาลพิพากษาลงโทษ ผลที่สุดทางราชการจำเป็นต้องไล่ออก ในฐานะข้าราชการที่
ราษฎรจะตัดไม้ในที่กินของเขาเอง อธิบดีกรมป่าไม้ในขณะนั้นคือคุณสุสิต พานิชพัฒน์ ได้สั่ง
ไปยังป่าไม้ทุกเขตทุกอำเภอทั่วราชอาณาจักร เมื่อปี ๒๕๑๓ บอกให้ป่าไม้อำเภออนุมัติให้
ราษฎรตัดไม้ในที่กินของตนเองได้ มีข้อยกเว้นแต่เพียงว่า ถ้าเป็นไม้ยางหรือไม้สักให้ไป
เสียค่าภาคหลวง ส่วนไม้อื่น ๆ นั้นเพียงแต่ไปแจ้งให้ป่าไม้อำเภอหรือป่าไม้นั้นได้รับทราบ
พอแจ้งแล้วเจ้าของที่ดินนั้นสามารถตัดไม้ของตนเองไปเป็นประโยชน์ของตนเองได้ทั้งสิ้น
นี่เป็นคำสั่งของกรมป่าไม้ ท่านประธานสภาที่เคารพ คำสั่งเมื่อปี ๒๕๑๓ ฉบับนี้ บังเอิญ
แม้แต่ในจังหวัดของกระผมเองคือจังหวัดอุดรธานี ป่าไม้บางคนย้ายไปใหม่ก็เข้าใจคำสั่งนี้
บ้าง ไม่เข้าใจคำสั่งบ้าง บางคนอนุมัติให้ราษฎรตัดไม้ในที่กินซึ่งเขามี น.ส. ๓ หรือ

เอกสารสิทธิ์ได้ แต่บางแห่งไม่อนุมัติ เพราะความเข้าใจไขว่เขวต่อคำสั่ง หรือบางคน
 ไม่ได้โอนคำสั่งซึ่งมันก็เป็นของกรรมค้ำในราชการของไทย ข้าราชการบางคนก็มีความรู้
 ในหน้าที่ของตน แต่ข้าราชการบางคนก็ไม่มีความรู้ แต่โดยความจริงนั้นโดยหลักการ
 ทางกฎหมาย ไม่น่าที่ดินของใครเป็นของคนนั้น แต่เนื่องจากคำสั่งของอธิบดีกรมป่าไม้
 มันไม่ใช่กฎหมาย มันเป็นเพียงนโยบาย ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเห็นใจผู้ที่เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ที่อยากให้ราษฎรได้มีโอกาสตัดไม้ในที่ดินของเขาเอง เพื่อ
 ทำเป็นประโยชน์ เพื่อไปทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเขาเอง ถ้าอาศัยเพียงนโยบาย
 ของรัฐบาลในยุคหนึ่งสมัยหนึ่งหรือของไหวของพระราชบัญญัติป่าไม้ อาจจะเป็นช่องทาง
 ทำให้ข้าราชการในกรมป่าไม้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของบัญญัติกับบัญชา และราษฎรก็ไม่รู้เท่า
 ก็ปฏิบัติผิด ๆ พลาด ๆ ราษฎรโดยปกติแล้วไม่คอยรบกวนกฎหมาย ถ้าเขาจะตัดไม้ในที่ของเขา
 เองซึ่งไม่ใช่ไม้ของเสียค่าภาคหลวง เป็นสิทธิ์โดยชอบธรรมของเขา ตามกฎหมายที่เขา
 จะทำได้แต่ราษฎรโดยมากไม่รู้ เขาไม่อยากจะฟ้องร้องกับเจ้าหน้าที่ ไม่อยากจะเป็น
 ความกับเจ้าหน้าที่มันเป็นอันตรายอะไรรอยแปด ซึ่งบรรดาพวกเราทั้งหลายก็รู้จักอยู่แล้ว
 ท่านประธานสภาที่เคารพ เรื่องนี้มันเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับชีวิตของราษฎร เป็นอย่างมาก
 กระผมใคร่จะขอกราบวิงวอนต่อเพื่อนสมาชิกในสภานี้ กฎหมายที่ผู้เสนอทั้ง ๓ ฉบับนี้มีความ
 ประสงค์เพียงอยากให้ราษฎรคงได้ถูกกคชจากผู้ที่มีความรู้ทางกฎหมาย เอากฎหมายไป
 บีบคั้นหัวใจของราษฎร ทั้ง ๆ ที่โดยขอเท็จจริงราษฎรเขามีสิทธิ์โดยสมบูรณ์ ที่จะตัดไม้
 ได้ เพียงแต่เขาไปแจ้งความมีไม้บางชนิดเท่านั้นต้องไปเสียค่าภาคหลวง ถ้าไม่ใช่ในสัก
 หรือไม้ยางราษฎรมีสิทธิ์ตัดไม้ในที่ของเขาเองได้ ถ้าเขาสุจริตถึงค่า ซึ่งศาลฎีกาได้
 พิพากษาเป็นบรรทัดฐานไว้แล้วว่าใครไม่มีอำนาจเหนือไม้ในที่ดินของเขา ซึ่งเขามี
 เอกสารสิทธิ์ตามกฎหมาย รวมทั้ง น.ส. ๓ ด้วย โดยความเป็นจริงนั้นผู้ที่ค้ำ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็กลับกล่าวออกมาเหมือนการสนับสนุน แต่ท่านจะมีความรู้สัก
 อย่างไรนั้น กระผมเองก็ไม่สามารถจะทราบได้ อย่างท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย
 ท่านบอกว่าพวกโรงเลื่อยไม่ชอบใจเป็นอย่างมากในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั้นแหละ
 ขอได้โปรดทราบเถิดความบรรดาพวกเสรีชนนายทุนทั้งหลาย ซึ่งทำให้เจ้าของโรงเลื่อย
 ซึ่งกลางผลาญป่าของ เมืองไทยอย่างมหาวินาศนั้นเขายอมไม่ปรารถนาจะให้ราษฎรที่ยากจน

๓๑๖

ได้มีไม่ในกรรมสิทธิ์ของเขาเองในที่ดินของเขาเอง เมื่อพวกเหล่านั้นไม่ปรารถนาอย่างนี้ เหตุใดเหล่าท่านจึงเอาเรื่องนี้มา เป็นเหตุว่าจะ เป็นการทำให้ไม่มันหมกป่า แปลความ กฎหมายทำไมถึงแปลไปอย่างนั้น ในบัดนี้แล้วพวกที่เสนอกฎหมายที่ตกไปนั้น เขามีความ ปรารถนาอย่าง เดียวแต่เพียงว่า เขาอยากให้มีอยู่ในมือของราษฎรที่ยากที่จน เขาไม่ ปรารถนาที่จะให้ไม่ไปอยู่ในกำมือของพวกนายทุน เขาจึงออกกฎหมายไม่อย่าให้ส่งไม่ออก ไปอยู่นอกประเทศ ความหมายมันอยู่ตรงนั้น เขาสงวนป่าเขายังสงวนไม่ไว้ สำหรับ คนไทยที่ยากที่จนไม่อย่าให้คนที่ไม่ใช่คนไทยแต่เอาไม่ไปทำประโยชน์ ตอนนี้เขาส่งสาร ราษฎรและความจริงโดยกฎหมายอย่างทีกระดมโคกราบเรียนให้ทราบตอนแรกนั้นก็ เป็นสิทธิ โดยชอบธรรมของเขาอยู่แล้ว แต่เนื่องจากข้าราชการของเรบางคนไม่เข้าใจกฎหมาย และไม่ได้อ่านคำสั่งของอธิบดีกรมป่าไม้ซึ่งออกมาเมื่อปี ๒๕๑๓ ผู้เซ็นชื่อคือ นายคุณิต พานิชพันธ์ อธิบดีกรมป่าไม้ในขณะนั้น ป่าไม้บางคนไม่ปฏิบัติอย่างนี้ ทั้ง ๓ ท่านนี้ จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา เพื่อความสงบของป่าไม้ และชอบธรรมโดย กฎหมายให้เขาได้มีโอกาสตัดเองเท่านั้น ในหลักการทุกอย่างกระดมคิดว่า มันถูกต้อง เพราะฉะนั้น กระดมใคร่ขอกราบวิงวอนเพื่อนผู้แทนราษฎร ขอได้โปรดเห็นใจแก่ราษฎร ซึ่งความจริงในทางกฎหมายนั้นเขาทำได้ แต่ท่านก็รู้แล้ววว่าราษฎรยากจนนั้น เขาไม่อยากจะ เป็นความกับทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เพราะฉะนั้น กระดมขอวิงวอนโปรดให้การ สนิบสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อจะให้ราษฎรได้มีโอกาสได้ตัดไม้โดยชอบธรรมของ เขาตามกฎหมายนั้น ส่วนท่านสงสัยในข้อความประการใด โปรดไปแปรญัติคดีเอาเองกับ ชอบคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุครธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราช- บัญญัติป่าไม้ ทั้ง ๓ ฉบับนี้ ท่านผู้เสนอทั้ง ๓ ท่านที่เสนอมาก็มีเจตนาดี แล้วก็มีประเด็น ทีกระดมจะขอกราบเรียนชี้แจงอยู่ ๒ ประเด็น ดังจะขอกราบเรียนดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก ก็คือว่าวัตถุประสงค์ของท่านผู้เสนอนั้นก็เพื่อที่จะช่วยเหลือประชาชน ชาวไร่ชาวนาผู้ที่ไคร่ครอบครองที่ดินประกอบการทำมาหากินมาเป็น เวลาช้านาน แล้วก็ โดยเฉพาะราษฎรผู้ที่ไคร่ประกอบอาชีพมาบนที่ดินเหล่านี้ ไคร่ดูแลรักษาต้นไม้ในที่นาที่ไร ของตนมาเป็น เวลาช้านานแล้ว และทั้ง ๆ ที่ไคร่ดูแลรักษาต้นไม้ของตนมาเป็น เวลาช้านาน

แต่จากประสบการณ์ในอดีตนั้นผู้ที่ถูกแลกรับมาตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย ไม่สามารถที่จะตัดไม้แก่น
 ไปใช้ประโยชน์สำหรับตนเองและครอบครัวได้ แต่ว่าพวกเขา หรือพวกนายทุนที่มีทุน
 ในสมัยก่อนนั้นก็สามารถที่จะเข้ามาตัดเอาไม้ในไร่ไถนา หรือในหัวไร่ปลายนาของ
 ประชาชนเหล่านั้นไปได้ โดยทั้ง ๆ ที่เจ้าของที่ดินได้ครอบครองดูแลป่าไม้นั้นเป็นจำนวน
 สิบ ๆ ปีตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายายไม่สามารถที่จะชักชวนไม่สามารถที่จะตัดทานได้ เคียงนั้น
 ก็ยังเป็นอยู่ ทั้ง ๆ ที่ทางกรมป่าไม้ได้มีหนังสือเวียนแจ้งออกไปอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ที่ได้พูดไปเมื่อก่อนว่า ประชาชนผู้ที่เป็นเจ้าของครอบครองที่ดินมานานมีสิทธิที่จะตัดต้นไม้ใน
 ไร่ปลายนาของตนได้ เพื่อที่จะมาใช้สอยเป็นค่าน้ำปลูกบ้านซ่อมแซมบ้านเรือนอะไรทำนอง
 นั้น แต่ในขณะที่เกี่ยวกับพวกนายทุนก็ได้ด้วยโอกาสเอารัดเอาเปรียบ ความไม่รู้หรือว่า
 ความโง่เขลาเบาปัญญาของประชาชนบางคนเอารัดเอาเปรียบ ซึ่งขณะนั้นก็เกิดขึ้นอยู่
 อย่างในจังหวัดอุดรธานีในขณะนี้ปรากฏว่าผู้ที่มิเอาไร้พำ น.ส. ๓ ให้แก่ประชาชนโดยไป
 หลอกหลวงประชาชนว่า ถ้าหากว่านำเอาไม้ซึ่งเกิดในหัวไร่ปลายนาของชาวนานั้นโดยให้
 ค่ายันสัญญาว่าจะขายให้แก่เขาแล้วเขาก็จะไปวิ่งเกณฑ์ น.ส. ๓ ให้ซึ่งบางครั้งเป็นแต่
 เพียงเข้าไปหลอกให้ประชาชนเขานุญาตเขานุญาตให้ตัดไม้แล้วในที่สุด น.ส. ๓ ก็ไม่ได้
 เป็นการหลอกหลวงกัน แล้วก็ในขณะที่ประชาชนกำลังเดือดร้อนในเรื่องนี้เป็นอันมาก ทั้งนี้
 ก็เนื่องจากว่ากฎหมายที่เรามีอยู่ในปัจจุบันนั้นมันคลุมไม่ถึง มันยังเปิดช่องว่างที่จะไม่ให้
 โอกาสแก่ประชาชนได้ตัดไม้ในหัวไร่ปลายนาของตน ซึ่งประชาชนเจ้าของ หรือผู้ที่
 ครอบครองทำมาหากินมานานได้ดูแลรักษามาตลอดเพราะฉะนั้นการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ทั้ง ๓ ท่าน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้มา ก็ควรที่จะได้รับการสนับสนุนจาก
 ท่านสมาชิกทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

อีกประเด็นหนึ่ง ที่ท่านเกรงว่าเมื่อเราออกกฎหมายฉบับนี้ซึ่งบังคับไปแล้ว จะก่อ
 ให้เกิดการทำลายป่าอันนั้นไม่น่าจะเป็นที่น่าวิตก เพราะว่าอันนั้นเป็นรายละเอียดย
 ถ้าหากว่าท่านจะหาทางควบคุมโดยจะไปขอแปรญัตติ เพื่อป้องกันมิให้นายทุน หรือเจ้าของ
 โรงเลื่อยเข้ามาช่วยโอกาสเพื่อเอารัดเอาเปรียบแก่ประชาชน อันนั้นเราก็มีทางที่จะ
 แปรญัตติไปได้ แต่ขอสำคัญที่สุดนั้น ถ้าเราพิจารณาจากข้อเท็จจริงในปัจจุบันนี้ ประชาชน
 ที่แท้จริงแล้วไม่มีโอกาสที่จะไปทำลายป่าได้อย่างที่บางท่านได้กล่าวไปแล้ว ผู้ที่ทำลายป่า

นั้นส่วนมากก็เป็นนายทุน พวกชาวนาแม่เตจะไปตัดไม้สักต้นหนึ่งมา เพื่อที่จะขอมบ้านหรือปลุกบ้านนั้น ก็แสนจะยาก แม่จะไปตัดที่หน้าพื้นที่มากถูกเจ้าหน้าที่รบกวน อย่างนี้เป็นคนผลของช่องโหว่ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราจะเห็นได้จากสภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบท เราจะเห็นว่าแต่ละหมู่บ้านนั้น ประชาชนส่วนใหญ่มีบ้านเป็นกระท่อม บางคนก็ทำบ้านเป็นเพิงตอกจากยุงช่าก็มี มีห้องเล็ก ๆ พอที่สองนิ้วเขียนนอน และลูกบางทีก็ไม่มีที่นอนอย่างนี้เป็นคน บ้านส่วนมากเป็นบ้านกระท่อมกันทั้งนั้น หลังคามุงแฝก มุงใบทอง และฝาก็แทบจะไม่มี เสาบางทีก็ทอไขเสามาไม่ได้อย่างนี้เป็นคน สาเหตุอันนี้แหละ เป็นสาเหตุสำคัญ เพราะว่าประชาชนเขาไม่กล้าที่จะเข้าไปตัดไม้ แม่แต่ไม้ซึ่งเขาดูแลมาเองตั้งแต่สมัยปู่ย่าตาทวดของเขานั้นมาเป็นเวลาสิบ ๆ ปี ในหัวไร่ปลายนาซึ่งเขารอบครองทำมาหากินมานั้นเขาก็ไม่สามารถที่จะไปตัดได้ เพราะฉะนั้นผลก็คือว่าความยากจน ประชาชนเขาบ่นอยู่เสมอว่ารัฐบาลนี้ส่งเสริมเขาแนะนำเขาให้พัฒนาตนเองให้สร้างตนเอง แล้วเขาจะสร้างตนเองได้อย่างไร เมื่อจะไปตัดไม้มาปลุกบ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ไม่สามารถที่จะกระทำได้ และบ้านที่ปลุกมาจะมาซ่อมแซมก็ซ่อมแซมไม่ได้ อย่างนี้เป็นคน อันนี้แหละครับความยากจนข้นแค้นของประชาชนที่บางทีเรามองไม่เห็นบางทีท่านผู้มีอำนาจอยู่ในกรุง เทพมหานครนี้ไม่เคยออกไปบ้านนอกก็ไม่เห็นความยากจนข้นแค้นอันแท้จริงของประชาชน เรานั่งวางนโยบายอยู่ในกรุง เทพมหานคร นั่งร่างกฎหมายอยู่ในห้องแอร์ แต่เราไม่รู้อาชีพอันแท้จริงของประชาชนแล้วมันก็แก้ไขอะไรไม่ได้ ประชาชนก็ยากจนอยู่คนเดียว กฎหมายป่าไม้ในฉบับปัจจุบันนี้ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๓ ท่าน ได้เสนอ เขามานี้มันก็จะช่วยแก้ปัญหา เรื่องนี้แหละครับ แกบปัญหาที่ประชาชนมีกระท่อมหลังเล็ก ๆ อยู่ตงไปทำเพิงคอกกับยุงช่า แล้วไปทำให้ฐานะของเขาดีขึ้นถ้าหากจะเทียบกับท่านผู้ทรงมีศรีสุขแล้วมันใกล้เคียงกันราวฟ้ากับดิน แม่แต่เลาไก่ของท่านก็ยังดีกว่าบ้านของพวกชาวนาที่อยู่ปัจจุบันนี้ เพราะฉะนั้นเราจะไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเขาได้มีความริเริ่มได้มีโอกาสที่จะพัฒนาตัวของเขาช่วยเหลือครอบครัวของเขา ให้มีที่อยู่ให้สมกับความเป็นมนุษย์ของเขาอย่างนั้นไม่ได้หรือ เพราะฉะนั้นอันนี้แหละครับ โอกาสที่เราจะช่วยเหลือประชาชนให้เขาได้พัฒนาตัวเองตามที่เรได้กล่าวกันมักกันหนวว่า ให้ราษฎรสร้างตนเอง ให้ราษฎรพัฒนาตนเองนั้นกฎหมายฉบับนี้จะเปิดโอกาสให้ท่านจะเกรงว่า

ราษฎรจะฉวยโอกาสให้นายทุนไปทำลายป่าอันนั้นเป็นปลายเหตุครับ ทางที่เราจะป้องกันมันมี เราไปแก้เราไปแปรวัติก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอถือโอกาสสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และก็คิดว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะได้สนับสนุน เช่นเดียวกันขอขอบคุณมาก

นายสุระ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุระ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ ก่อนอื่นกระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่ได้ออกมา และท่านสมาชิกผู้เกียรติเสนอให้รวมพิจารณาถนัดนั้น โควมที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว กระผมมีปัญหาที่จะอภิปรายปัญหาเรื่องนี้เหมือนกัน และกระผมขอขอบคุณท่านประธานที่ไ้กรุณาให้กระผมมาพูดในวันนี้ ซึ่งกระผมยกมือขึ้นตั้งแต่เปิดสมัยประชุม เป็นผู้แทนมากินเงินเดือนไปตั้งเดือนกว่าแล้วครับ ยังไม่มีโอกาสพูดเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุระครับ คือคำว่าขอบคุณประธานนี้ไม่ต้องไรหรือถกครับ เพราะ เป็นสิทธิของคุณสุระอยู่แล้ว ไม่ใช่ เป็นกรวดหาของท่านประธาน เป็นสิทธิของท่านสมาชิกอยู่แล้ว ไม่ต้องขอบคุณครับ ที่นี้ทุกท่านไม่ต้องขอบคุณะครับ เชิญเลยครับ เข้าประเด็นเลย

นายสุระ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่าอย่างนี้ครับ ในขณะนี้ประชาชนที่ยากจนนั้นไม่มีโอกาสที่จะได้เอาไม้ไผ่ของ เขามาปลูกบ้านสร้างบ้านสร้าง เรือนอยู่อันนี้แหละครับมันมีปัญหา กระผมจึง เห็นด้วยกับปัญหาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่ง เมื่อกี้มีท่านผู้เกียรติท่านหนึ่ง ได้พูดถึงบอกว่าคำพิพากษาศาลฎีกานี้ได้ เกลยระบุไว้แล้ว อันนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่า ประชาชนคนยากจนนั้นจะ เอาเงินที่ไหนมาสู่ความ กับเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย แต่ไม่ถือกฎหมาย เป็นสำคัญ ถือว่าที่ไหนมีช่องโหว่ผู้รักษากฎหมาย เหล่านี้ก็หาช่องทางที่จะกอบโกยผลประโยชน์ อันนี้ครับท่านประธาน กระผมจึงอยากจะขอกราบเรียนว่า เมื่อได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ เขามานั้นก็มีปัญหาว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาราษฎรซึ่งยากจนเหล่านี้ให้มีโอกาสได้เอาไม้ไผ่ของเราที่มีสิทธิครอบครองอยู่ได้เอามาใช้ได้ บางคนครอบครองมาแล้ว เป็นเวลา ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี

๓๒๐

ยังไม่มีโอกาสที่จะเอาไม้เหล่านี้อามาปลูกบ้านสร้างบ้านสร้างเรือนอยู่เลยครับท่านประธาน
 กระผมจึงอยากจะให้ขอคิดมีอยู่อันหนึ่งครับท่านประธาน กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่า
 ปัญหาเรื่องราวฎีกาจนที่เอาไม้มาสร้างนั้น ในขณะที่กระผมได้ไปพบเห็นมากด้วยตนเอง
 ในท้องถิ่นทุรกันดารนั้นครับท่านประธาน ประชาชนยากจนไม่มีไม้ที่จะมาสร้าง ถ้าจะเอา
 ไม้ในที่ดินของตนเองมาสร้างก็ถูกจับกุม เจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็ดี เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ดี
 อย่างนี้แหละครับท่านประธาน ในขณะที่ประชาชนต้องอาศัยใบไม้มาุงหลังคา ก็มี
 อาศัยใบไม้มาทำเป็นฝาบ้านก็มี อันนี้แหละครับท่านประธาน กระผมจึงอยากขอให้ขอคิด
 และขอเสนอว่ากฎหมายฉบับนี้อยากจะขอวิงวอนต่อสภาแห่งนี้ ซึ่งกระผมเชื่อมั่นและเคย
 ได้ยินพรรคการเมืองหลายพรรค ตลอดจนท่านผู้มีเกียรติหลายท่าน ไปหาเสียงกับราษฎร
 บอกว่าพอแม่พี่น้องที่เคารพทั้งหลาย เมื่อกระผมได้มีโอกาสไปเป็นผู้แทนราษฎรแล้วนั้นจะ
 พยายามไปขจัดความทุกข์ร้อนให้กับพ่อแม่พี่น้อง แต่เสร็จแล้วกฎหมายฉบับไหน เขามา
 ก็ถูกยับยั้งจากสภาซึ่งกระผมไม่ทราบเหมือนกันว่าคำนั้นสัญญาที่เคยไปให้คำนั้นสัญญาไว้กับ
 ประชาชนนั้น ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านลืมเสียแล้วหรือครับ อันนี้ครับท่านประธาน
 กระผมจึงอยากจะขอวิงวอนต่อสภาแห่งนี้ อย่างคร่าวๆที่แล้วก็เหมือนกัน กระผมได้เสนอ
 กฎหมายขอให้คงไม่ออกนอกประเทศ ก็ถูกยับยั้งจากสมาชิกฝ่ายรัฐบาล อันนี้กระผม
 ก็รู้สึกเสียใจครับว่า เมื่อท่านไปให้คำนั้นสัญญากับประชาชนไว้ว่าเมื่อมาเป็นผู้แทนราษฎร
 นั้นก็จะพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ประชาชนได้รับความอยู่เย็นเป็นสุข เพียงแต่ปัญหา
 เรื่องนี้จะส่งออกนอกก็ยังมีการคัดค้านกัน และวันนี้ กระผมก็คิดว่า อย่างน้อยเรื่องนี้
 คิดว่าพรรคฝ่ายรัฐบาลก็คงจะมีใจนึกเห็นความเดือดร้อนของประชาชน ท่านประธานครับ
 ปัญหาเรื่องราวพระราชนัดดาที่เอาเสนอเข้ามาในวันนั้น กระผมมีข้อคิดเห็นหลายสิ่ง
 หลายประการ แต่กระผมเห็นว่าได้มีท่านผู้มีเกียรติอภิปรายไปมากมายแล้ว กระผมอยาก
 จะขอยกตัวอย่างมาเป็นข้อสังเกตุอย่างในจังหวัดชัยภูมิของกระผมนี้แหละครับท่านประธาน
 มีอยู่ตำบลนางายกลัก อำเภอบำเหน็จณรงค์และอำเภอจัตุรัส ใต้นายทุนเข้าไปบุกรุก
 แฉวงป่า อย่างนี้กฎหมายมีอยู่ครับ แต่ไม่มีผู้ปฏิบัติครับท่านประธาน กระผมจึงอยาก
 จะขอชี้ให้เห็นว่าคนจนซึ่งมีที่ดินของเขาเป็นสิทธิครอบครองอยู่แล้ว ทำไมเขาไม่มีสิทธิ
 เอาไม้มาสร้างบ้านสร้างเรือนอยู่ ไม้ที่หัวไร่ปลายนาของเขานั้น ยังคงถูกนายทุน

บางคนทดลองเอาไม้ในที่ของเขา อ้างว่าไม่เหล่านั้ นึกกฎหมายบางอะไรบางอย่างนี้เป็นต้น อย่างไม้อย่างก็ดี หรือไม้อื่น ๆ ซึ่งไม่อยู่ในข่ายที่หวงห้ามแต่ก็ถูกเจ้าหน้าที่หลายฝ่ายซึ่งรวมกันกับผู้มีอิทธิพลทดลองวางประชาชน และเอาไม้ของประชาชนในที่ไร้ปลายน่าเหล่านั้ มาเป็นประโยชน์ เอาไม้เหล่านั้ มาจำหน่ายมาขายมาแปรสภาพเป็นคนอันนี้ละครับ กระผมถึงอยากจะขอกราบเรียนว่า อย่างผู้กระทำผิดกฎหมาย และในขณะนี้อย่างท่านนายงกถกนี้ ขอประทานโทษครับ อันนี้ก็ขอกราบเรียนต่อสถานใดหนึ่ง มีปัญหากรุกที่ป่าสงวนแห่งชาตินายงกถกนี้ ได้ทำกันเป็นลำ เป็นต้น เหลือ เกิน ซึ่งมีรถขนถ่านวันหนึ่งออกทั้งหลายสิบล้อ อันนี้ก็ถือว่ามิได้รักษากฎหมายแล้วไม่รักษากฎหมาย อันนี้กระผมใครอยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่าคนจนนั้นซึ่งมีท่านผู้มีเกียรติหลายท่านอาจจะมีความเห็นว่าการอนุญาตให้ประชาชนไปเอาไม้ในที่ของเขา ซึ่งมีสิทธิครอบครองอยู่นั้นจะเป็นการไปทำลายป่านั้น อันนี้กระผมไม่เห็นด้วย กระผมคิดว่าสิทธิในที่ของเขานั้นก็เป็นสิทธิอันชอบธรรมของเขาแล้ว ทำไมเล่าครับ เขาจึงจะไม่มีสิทธิไปเอาไม้ในที่ของเขาไปปลูกบ้านสร้างบ้านสร้างเรือนอยู่ แต่ในขณะที่เดียวกรมป่าไม้ทำไมไม่เข้มงวดกวดขันกับนายทุนเหล่านั้ ซึ่งไปตัดไม้นอกป่าสัมปทาน กระผมคิดว่ามีมากมาย เหลือ เกินไม่ใช้เฉพาะจังหวัดชัยภูมิ ที่อื่น ๆ ก็มีมากมาย อย่างนี้ละครับกระผมจึงอยากจะขอกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ และกระผมอยากจะขอวิงวอนต่อสภาแห่งนี้ว่าขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ทั้งค่านึงและอีกท่านก่อนที่ท่านจะมาเป็นผู้แทนราษฎรนั้น ท่านได้รับปากกับประชาชนไว้อย่างไรบ้างว่าจะช่วยเหลือประชาชน เพียงแต่ปัญหาเรื่องไม้ในที่ไร้ที่นั่น กระผมก็คิดว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งอาจจะไปขัดผลประโยชน์สำหรับนายทุนบ้างก็ตาม ก็คิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ทั้งค่านึง และอีกถึงว่าประชาชนคนยากคนจนตาต่ำ ๆ เหล่านั้ ก็พึงประสงค์ต้องการอยากจะได้ไม้ในที่ของตน ซึ่งมีสิทธิครอบครองอยู่นั้นมาสร้างบ้านสร้างเรือนอยู่ก็ว่าจะให้คนรวยเหล่านั้ ไปทดลองวางประชาชน แล้วเอาไม้ในที่ไร้ที่นาของประชาชนไปเป็นผลประโยชน์ของตนก่อนจะจบคำอภิปรายนี้ กระผมอยากจะขอวิงวอนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ และขอขอบพระคุณท่านประธานอีกครั้ง ขอขอบคุณครับ สวัสดี

นายเฉลิม สุขเสริม (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม เฉลิม สุขเสริม ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีสังกัดพรรคชาติไทย ขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่า ตามร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ เราได้พูดถึงไม้ในที่ดินซึ่งมีกรรมสิทธิ์โดยมี น.ส. ๓ หรือไม้ในที่ดินซึ่งมีสิทธิครอบครองตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป เราไม่ได้พูดถึงในเรื่องของไม้ไผ่ อันนี้กระผมก็ใคร่อยากจะกราบเรียนว่า ในการอภิปรายจะสนับสนุนหรือคัดค้านร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ก็ตาม ก็ควรจะคำนึงว่า ในร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่ได้พูดถึงไม้ไผ่เลย เราพูดถึงในเรื่องของไม้ในที่ดิน กรรมสิทธิ์และในสิทธิครอบครอง เพราะฉะนั้น กระผมจึงอยากจะชี้แจงและอยากจะให้ข้อคิดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติของท่านผู้มีเกียรติทั้ง ๓ ฉบับนี้ได้เสนอมานี้ ก็เพื่อจะช่วยเหลือประชาชนที่ยากจน คนที่ยากจนนั้นโดยทั่วไปแล้ว เราก็เป็นที่ยอมรับว่าประชาชนของเราที่ยากจนอยู่มาก มีจำนวนมากกว่าคนที่ร่ำรวย เพราะฉะนั้นในการที่เราจะเสนอร่างพระราชบัญญัติอะไรก็ตาม กระผมเข้าใจว่า เราก็ควรจะคำนึงถึงคนส่วนมาก และในขณะที่เดียวกันเราพยายามหาวิธีที่จะช่วยเหลือคนที่ยากจนเป็นจำนวนหมื่นคน จำนวนแสนคน เป็นจำนวนล้านคน แต่ขณะเดียวกัน เรากลับมาหากระแวงบุคคลที่จะหาโอกาสทุจริตเพียงไม่กี่คน อันนี้กระผมเข้าใจว่าบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็คงจะได้พิจารณา เราจะช่วยคนเป็นจำนวนล้านคน จำนวนหลายแสนคน ขณะเดียวกันเรามาวิกกักกันคนนั้นจะโกงจะทุจริตเพียงคนสองคน เท่านั้นกระผมเข้าใจว่าถ้าเราจะคิดกักกันโกงแล้ว เราก็ควรจะหาวิธีกักกันด้วยการออกกฎหมายอื่น ๆ ก็ไม่ควรที่จะหาวิธีกักคนที่โกงโดยให้กระทบกระเทือนถึงคนยากจนถึงจำนวน เป็นแสนคน เป็นล้านคนอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับนี้ในข้อเท็จจริงที่เราอยากจะพูดกัน ที่กระผมอยากฝากเป็นข้อคิดไว้ก็คือว่า ในทุกวันนี้ประชาชนส่วนใหญ่ของเราที่ยากจนและชาติที่อยู่อาศัย ซึ่งท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ได้พูดถึงหลายคนแล้ว จากสภาพอันแท้จริง เราก็จะเห็นได้ว่า ประชาชนคนไทยที่ยากไร้เหล่านั้นในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศ คำว่า "เจ้าของประเทศ" มีความหมายแค่นี้เพียงไร เราประชาชนคนไทย ถึงแม้จะยากจนก็เป็นเจ้าของประเทศ ซึ่งเป็นแหล่งอันอุดมสมบูรณ์

แต่ในทางตรงกันข้าม เจ้าของประเทศซึ่งเป็นคนไทย เหล่านั้นเป็นเจ้าของต้นไม้เหล่านั้น แทนที่จะมีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม ที่สมกับเป็นเจ้าของประเทศ กลับไม่เป็นไปเช่นนั้นอย่าง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปหลายคนแล้ว กระผมเห็นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน ห้องถิ่นที่กระผมเคยอยู่ก็มีแบบเดียวกัน ประชาชนตั้งบ้านเรือนอยู่ มีที่อยู่อาศัยเป็นอย่างไร จะเป็นเสาเรือนก็ดี จะเป็นฝาผนังก็ดี หรือจะเป็นผนังก็ตาม แม้กระทั่งหลังคาก็มุ่งด้วย ใบหญ้าอย่างนี้เป็นต้น ใบตองตึงเอามาทำฝ้ายบ้านอย่างนี้เป็นต้น ไม่กระลาเช่นนี้เอาไม้ปึก ซึ่งพอค่าทั้งหลายเสียแล้วเหลือไม้ปึก เขาก็เอามาปูเป็นพื้นนอนอย่างนี้เป็นต้น สมควร แล้วหรือยังครับท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ที่พี่น้องชาวไทยของเราซึ่งเป็นเจ้าของประเทศจะมี ภาวะอยู่อย่างแร้นแค้นเช่นนั้น ทั้ง ๆ ที่อยู่ใกล้ ๆ กับป่าไม้ก็ดี หรือพวกนายทุนทั้งหลาย เอาต้นไม้ไปขาย เอาไปทำลายหมดแล้วก็ตาม อันนี้เราควรจะสนใจในฐานะบุคคล เหล่านั้นก็คือพี่น้องชาวไทยที่รักของเรา แล้วเขาเหล่านั้นก็มีความรักชาติบ้านเมือง เช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย เขาเหล่านั้นเป็นเจ้าของประเทศเช่นเดียวกันเขา เหล่านั้นพวกเราจะทอดทิ้ง เขาอย่างนั้นหรือเพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้แหละครับจะช่วยให้คนจนซึ่งไม่มีที่อยู่อาศัยนั้นได้มีโอกาสเอาไม้ตามหัวไร่ปลายนา ซึ่งเป็นที่คืน ซึ่งเราได้มีกรรมสิทธิ์อยู่แล้ว โดยเอกสารสิทธิ์ น.ส. ๓ ก็ดี หรือได้เข้า ครอบครอง มีสิทธิครอบครองอยู่ก็ดี ก็ควรจะให้โอกาสแก่เขา ท่านประธานที่เคารพ ในการที่เราไม่สนับสนุนให้ประชาชนที่ยากจนได้ใช้ไม้ที่มีอยู่ในที่ดินของเขาเหล่านั้น มันมีการ เปรียบเทียบครับ ปัญหาอันนี้แหละครับ กระผมเข้าใจว่า ทางรัฐบาลคงจะทราบดี มันกระทบกระเทือนเป็นปัญหาเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ เมื่อเกิดการเปรียบเทียบขึ้นมา ทำไมบุคคลที่ร่ำรวยจึงมีโอกาสที่อยู่ในที่ดิน ทั้ง ๆ ที่ร่ำรวยอยู่แล้วก็สามารถจะตัดเอาไม้ ซึ่งเขามองดู เขานั่งดูเขามองเห็นไปเป็นสมบัติของตัวเอง และนอกจากนั้นแล้วยังไป สร้างความร่ำรวยให้แก่ตัวเอง แต่เขาผู้อยู่ใกล้กับต้นไม้แท้ ๆ ทำไมเขาไม่มีโอกาสที่จะ เอามาเพียงสร้างบ้านเรือนอาศัย หรือสร้างสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์ เช่นวัดวาอาราม อย่างนี้เป็นต้น อันนี้มันเกิดการเปรียบเทียบ เมื่อเกิดการเปรียบเทียบแล้ว ท่านทั้งหลาย ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ อย่าลืมว่ามันจะพาดพิงไปเป็นเรื่องใหญ่คือไป ซึ่งเรื่องนี้กระผมก็ไม่ อยากรจะกล่าวรายละเอียดนัก แต่อย่างไรก็ตาม อย่าลืมว่า ในการเกิดการเปรียบเทียบ

๓๒๔

ระหว่างคนรวยกับคนจนนั้น อย่างน้อยที่สุดก็ทำให้พี่น้องประชาชนคนไทยของเรา ซึ่งในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศนั้นมีความไม่สบายใจ และในทางตรงกันข้ามก็อาจจะทำให้เขาเหล่านั้นได้คิดอะไรต่าง ๆ มากมายไปยิ่งกว่านี้ กระผมจึงเห็นว่าในการที่เราจะแปรญัตติเพื่อจะให้ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ อย่างท่านสมาชิกทั้งหลายได้กล่าวไปแล้วนั้น กระผมเห็นว่าเราก็มีโอกาสที่จะทำได้ ท่านประธานที่เคารพในการ เสนอร่างพระราชบัญญัติของท่านผู้มีเกียรติทั้ง ๓ ฉบับนี้ กระผมจึงมีความเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะให้ประชาชนได้มีโอกาสคัดค้านไม่ในที่กินกรรมสิทธิ์ของเขาเพื่อปลูกสร้างบ้านเรือนหรือว่าเพื่อการยังชีพเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งประชาชนคนไทยส่วนใหญ่แล้วที่ยากจนนั้นไม่มีที่ดิน ไม่มี น.ส. ๓ เป็นพันไร่หมื่นไร่หรือกรับ แครวมกันแล้วมันหลายล้านไร่ เราจะช่วยคนได้จำนวนหลายแสนคนหลายล้านคน เราอย่าไปวิตกกับคนที่มันโกงคนที่ทุจริตเพียงคนสองคนเท่านั้น เราออกกฎหมายเราหาวิธีกำจัดพวกนั้นทางหากอย่าไปตัดความร่ำรวยของคน ๆ เดียว แล้วทำให้คนจนต้องอ้อมอแอตออกไปอีกอย่างทรมาณ อันนี้เรียกว่าเป็นการช่วยเหลือที่ไม่ถูกต้อง กระผมไม่เห็นด้วย ถ้าจะไปกำจัดคนรวยคนเดียว แล้วปล่อยให้คนยากจนเป็นหมื่นคนเป็นแสนคนเป็นล้านคนนั้น จะต้องพลอยลำบากด้วย ทั้งนี้ในการที่เราจะปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงอะไรต่าง ๆ นั้น อันนี้กระผมก็เข้าใจว่าสภาอันทรงเกียรตินี้ ท่านสมาชิกทั้งหลาย ก็เตรียมพร้อมอยู่แล้วที่เสนอร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ เข้ามา ทั้งนี้ก็เพื่อจะให้ประเทศชาติบ้านเมืองของเราได้อยู่เย็นเป็นสุข กระผมจึงอยากจะสรุปว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้จะเป็นการช่วยเหลือประชาชนคนไทยที่เป็นเจ้าของประเทศที่เป็นคนยากจนได้อย่างแท้จริงส่วนการที่จะกำจัดคนทุจริตคนโกงซึ่งมีอยู่น้อยนั้น เราควรจะใช้มาตรการอย่างอื่น กระผมขออภิปรายสนับสนุน และขอขอบพระคุณ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ท่านผู้เป็นประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม สมพร จุริมาศ แห่งพรรคเกษตรสังคม ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ กระผมสนับสนุน ขอสนับสนุนเป็นพิเศษ ความจริงร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งจะให้ราษฎรได้มีโอกาสคัดค้านในที่กินกรรมสิทธิ์มาใช้ประโยชน์ในครอบครัวของเขา นั้น กฎหมายฉบับนี้ควรจะได้ออกมา

เป็นเวลานานแล้ว กระทบจำไควว่า เมื่อกระทบคำร่างตำแหน่ง เป็นผู้แทนราษฎร จังหวัด รอย เอ็ดสมัยก่อนโน้นไม่ใช่มัยที่แล้ว และได้เป็น เจ้าของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกับ เพื่อนสมาชิกด้วยกันหลายท่าน และได้แพะแถมเสียงในสภาเพียง ๓ คะแนนเท่านั้น ทั้งนี้ในขณะนั้นรัฐบาลได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาเป็นเวลา ๑๕๐ วัน แต่กระผมขอเสนอให้รับไปแค่เย็นไว้เพียง ๓๐ วัน แต่ในที่สัปดาห์ ๓ คะแนน ในขณะ ที่รัฐบาลกำลังรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาอยู่เป็นเวลา ๑๕๐ วันหรือ ๖ เดือน นั้น สภาก็มีอันเป็นไป และในคราวที่แล้วกระผมก็ไม่มีโอกาสมานั่งในสภานี้ และได้มี เพื่อนสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งจะให้ราษฎรผู้ยากจนยากไร้ได้มีโอกาสตัดไม้ ในที่คินกรรมสิทธิ์มาไร่สอย เพื่อประโยชน์ในครอบครัวนั้น แล้วสภาก็มีอันเป็นไปอีก ในครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ แล้ว กระผมมีความวิตกอยู่เหลือเกินว่า กฎหมายฉบับใดที่จะยัง ประโยชน์ให้แก่ประชาชนผู้ยากจนจริง ๆ ผู้ที่ลงคะแนนใหญ่แทนราษฎรอันแท้จริงนั้นทำไม ออกยากนักหนาทั้ง ๒ สมัย ๓ สมัย แต่สมัยนี้กระผมไม่อยากจะให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย ประเดี๋ยวรัฐบาลจะรับไปพิจารณาอีกแล้วไปแค่เย็นไว้อีก แล้วสภาก็มีอันเป็นไป กระผม มีความวิตกอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ดี ท่านประธานที่เคารพ บรรดาท่านสมาชิกหลายท่าน ได้อภิปรายสนับสนุนซึ่งมีเหตุผลที่สมควรที่จะได้ให้สภานี้ได้พิจารณา ได้เห็นความทุกข์ยาก ของประชาชนอันแท้จริง อาทิเช่น คำว่าคำสั่งของอธิบดีกรมป่าไม้ได้ลงไปจริง เป็นการ ผอนคลาย ผอนคลาย เพื่อจะให้นายทุนหรือผู้มีอำนาจในทางการค้าไม้ ได้มีโอกาสใช้วิธี การอย่างอื่น ๆ กฎหมายป่าไม้ฉบับนี้ ภายหลังจากที่สภาได้รับหลักการ สมัยก่อนที่กระผม ได้เสนอเข้ามานั้น ก็เกิดมีการดำริจัดตั้งบริษัทป่าไม้จังหวัดขึ้นเข้ามาทดแทนเพื่อหาวิธีการ ทางออกที่จะยังประโยชน์ไว้สำหรับนายทุน อย่างไรก็ตามกระผมคิดว่า คำสั่งที่ผอนปรน ให้แก่ประชาชนได้มีโอกาสตัดไม้ในที่คินกรรมสิทธิ์นั้น มีใ้กฎหมายทางเจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็ดี หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องก็ดี ย่อมจะใช้วิธีการใช้เล่ห์ไซ้เทคนิคในการที่จะช่วยเหลือบุคคลที่มี ผลประโยชน์ร่วมกันได้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นควรอย่างยิ่งว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้าหากว่าสภานี้ได้พิจารณาได้เห็นความสำคัญอันแท้จริงแล้วกระผมใคร่อยากจะขอวิงวอน สภานี้ได้โปรดได้พิจารณาให้ลองแห้ว สำหรับบุคคลหรือนายทุนก็ตาม หรือผู้มีภารกิจ

ในทางด้านการค้าไม้ ซึ่งเกรงว่าจะเสียประโยชน์อันใดนั้น กระผมคิดว่าคงจะไม่เกี่ยว
 ทั้งนี้เพราะอะไร จะเป็นประโยชน์เสียอีกถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ รัฐบาลจตุรพรรคนี้เป็น
 รัฐบาลที่มีความปรึกษาสามารถ กระผมขอสนับสนุนว่า เป็นรัฐบาลที่สามารถ มีหูตากว้าง-
 ขว้าง จะลดช่องว่างระหว่างคนยากกับคนจน และนอกจากนั้นจะช่วยเหลือคนที่ยากจน
 ราษฎรที่ยากจนให้ทันกับเหตุการณ์ บัดนี้ประชาชนทั่วประเทศไม่มีอยู่ในที่คินกรรมสิทธิ์เป็น
 เวลา ๒๐ - ๓๐ ปีมา ครอบครัวย่อมมีลูกมีเต้า มีลูกมีหลาน มีภาระที่จะต้องปลูกบ้าน
 สร้างเรือนอยู่ เพียงมีไม้ในที่คินกรรมสิทธิ์ก็เพียงพอเท่านั้น ไม่มีโอกาสที่จะ
 ตัดได้เลย ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้จะได้พิจารณาได้เห็นความสำคัญเห็นอกของประชาชนอันแท้-
 จริงแล้ว กระผมคิดว่ากระผมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสนับสนุนในนโยบายอันนี้ อย่างไร
 ก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โปรดได้เข้าใจว่า ถึงแม้ว่าจะมีการ
 ผ่อนผันก็มีตัวอย่างมาแล้ว เช่น นาย ก. ไปซื้ออนุญาตตัดไม้ในที่คินกรรมสิทธิ์ทางอำเภอ
 ทางป่าไม้อำเภออนุญาต หลายวันเข้า ๆ หลายเดือนเข้ามาถามกับขอว่าอนุญาตแล้ว ๆ
 ทำอย่างไร ไปตัดได้เลย พอไปตัดเขาก็ไปจับ จับมาจะเอาเงินที่ไหนไปเสียค่าปรับ
 จะเอาเงินที่ไหนไปต่อสคดี ก็วิ่งมาทาบคคลที่ป่านาอาพินองบาง ต้องไปจ่ายเงินจ่ายทอง
 เสียค่านำรอนหน้าซาไปป่าไม้อำเภอ ป่าไม้จังหวัดอีก เรื่องมันเป็นเช่นนี้ ท่านประธาน
 ที่เคารพ อย่างไรก็ตาม การปราบคอร์รัปชันนั้น แม้จะมีกฎหมาย แต่หากว่าวิธีการ
 ไม่ได้ มันก็ไม่มีความที่จะสิ้นสุด ฉะนั้นกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับนี้ กระผมเห็นควรอย่างยิ่งว่า
 ที่จะให้ท่านสมาชิกที่เคารพรักทั้งหลายได้โปรดเห็นใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมต้อง
 ขอทราบประธานโทยะสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ ได้ขึ้นมาคัดค้านด้วยเหตุผลอันน่าฟัง
 อย่างยิ่ง แต่อย่างไรก็ตามกระผมเมื่อสมัยก่อนอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์ นโยบายอันนี้
 เป็นนโยบายพรรคประชาธิปัตย์ และบัดนี้ก็มีสมาชิกอยู่ในเครื่องจตุรพรรค ได้เสนอเข้ามา
 และเหตุใดพรรคประชาธิปัตย์จะเปลี่ยนนโยบายซึ่งจะคัดค้านนโยบายในอันที่จะช่วยเหลือ
 ประชาชนอย่างนี้ หรือจะยังผลประโยชน์ไว้ให้องค์การ อ.ผ.ศ. หรือว่าองค์การ
 ฝึกระสือไว้อีก ขอขอบคุณ

นายจากรุบท รื่องสุวรรณ (ตอน ๓) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

จากรุบท รื่องสุวรรณ จากจังหวัดขอนแก่น พรรคธรรมสังคม กระผมจะพยายามที่จะไม่อภิปรายซ้ำซ้อนกับบรรดาเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ แต่สำหรับประเด็นที่กระผมจะอภิปรายต่อไปนี้ กระผมจะขอชี้ให้เห็นถึงเรื่องเกี่ยวกับประโยชน์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จะได้รับ ประโยชน์ข้อที่ ๑ ก็คือ เรื่องเกี่ยวกับความขัดกันทางกฎหมายตามที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดอุดรธานี ซึ่งท่านได้เอ่ยอ้างมีฎีกาตัดสินชี้ขาดว่าไม่อยู่ในที่ดินของใครคนนั้นก็สามารทำการตัดฟันเอามาเป็นประโยชน์ได้เลย แล้วก็ยกประโยชน์ให้กับจำเลยแล้วปล่อยให้ตัวไปนั้น เป็นประเด็นที่ ๑

อีกประเด็นหนึ่ง คือพระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติป่าไม้นี้ มันมีความขัดแย้งกับหลักกฎหมายที่ศาลฎีกาได้ยกขึ้นมาชี้ประเด็นในการปล่อยตัวจำเลยไปนั้น ก็เพราะว่าพระราชบัญญัติป่าไม้นั้นคำนึงถึงเรื่องไม้ เฉพาะเรื่องไม่ว่าถ้าเป็นไม้อย่าง หรือไม้สักจะไปอยู่ในที่ของใครนั้นไม่สำคัญ หากว่าผู้ใดมีสิทธิสัมปทานก็สามารถที่จะตัดฟันเอามาเป็นประโยชน์ได้ เพราะคนมีสิทธิแล้ว ส่วนศาลฎีกาที่ใครชี้ขาดมานั้น ก็โดยศาลฎีกายึดเอากฎหมายแม่บทในเรื่องแคนกรรมสิทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับกฎหมายที่ดิน เพราะคำว่าแคนกรรมสิทธิ์ในกฎหมายที่ดินนั้นแต่ละประเทศแปลความหมายไม่เหมือนกัน อย่างเป็นต้นว่าในประเทศไทยของเราเนี่ย เกาะ ก็ไม่ถือเป็นที่ดิน นอกจากเกาะแล้วก็ยังมีเขา ก็ไม่ถือว่าเป็นที่ดิน กฎหมายเมืองไทย เรื่องที่ดินนั้นแปลความเฉพาะที่ดินผิวพื้นไม่รวมถึงเนื้อที่ดินซึ่งอยู่ใต้ดินลงไป อย่างนี้เป็นต้น แต่กฎหมายบางประเทศนั้นเขารวมคลุมหมด กฎหมายที่ดินเมืองไทยนั้นให้คำจำกัดความว่า "ที่ดิน" รวมตลอดถึงห้วย หนอง คลอง บึง บาง ทุกอย่างถือเป็นที่ดิน เมื่อใครมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินแล้ว แคนกรรมสิทธิ์นั้นครอบคลุมไปทั้งหมด รวมตลอดทั้งทรัพย์สินติดดิน ทรัพย์สินติดดินนั้นมันรวมทั้งคนไม่ควย เพราะฉะนั้นที่ศาลฎีกาตัดสินยกฟ้องก็เนื่องจากศาลฎีกานั้นได้ตีความว่าคนไม่มันเป็นทรัพย์สินติดดิน บัญหากฎหมายมันขัดแย้งอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาประกาศออกใช้แล้ว จะแก้ไขปัญหาในเรื่องความขัดกันแห่งกฎหมายได้เป็นอย่างดี เพราะเดี๋ยวนี้มีข้อขัดแย้งอยู่มาก เนื่องจากมีกฎหมายขัดกัน กฎหมายที่ดินตีความว่าคนไม่มันอยู่ในแคนกรรมสิทธิ์ของบุคคลซึ่งจะถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน แต่

๗๓

๓๒๘

ทว่าพระราชบัญญัติป่าไม้นั้นถือว่าสิทธิของผู้ได้รับสัมปทานคลุมไปถึงต้นไม้ ซึ่งอยู่ในที่ดินของใครก็ได้โดยนัยเป็นต้น หากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาแล้ว จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการที่จะจัดปิดป่าความขัดแย้งแห่งกฎหมายนี้ไม่ได้ นี้ประเด็นที่ ๑ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความขัดกันของกฎหมาย

ที่ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องเกี่ยวกับความขัดแย้งในระหว่างบุคคลเมื่อต่างฝ่ายต่างก็ถือแดนกรรมสิทธิ์ สำหรับคนที่ น.ส. ๓ คนที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นตามความเข้าใจของตนถือว่าคนไม่ซึ่ง เกิดอยู่ในแดนกรรมสิทธิ์ที่ดินของตนต้องเป็นของตน แต่สำหรับพวกโรง เลื่อยสำหรับผู้ที่ได้รับสัมปทาน เขาก็ยึดถือพระราชบัญญัติป่าไม้เป็นเกณฑ์ เมื่อเป็นอยู่อย่างนั้นแล้วก็เกิดความขัดแย้งกันมากในสังคมตามส่วนภูมิภาคทั่ว ๆ ไปในปัจจุบันนี้ ว่าเป็นคนว่าพวกโรง เลื่อยนี้พยายามที่จะเข้าไปตัดฟันชักลากไม้ยาง ไม้สัก ในบริเวณซึ่งตนได้รับสัมปทานหรือได้รับการผูกขาดจากทางราชการ แต่ชาวบ้านผู้ที่ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินถือว่าตัวมีสิทธิโดยสมบูรณ์ในคนไม้นั้นก็จึงเกิดความขัดแย้ง เกิดมีการประทัดประหารกันปัจจุบันนี้มีมากทีเดียว ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว ก็จะบรรเทาความขัดแย้งปัญหาสังคม ปัญหาเรื่องทะเลาะวิวาทบาดหมางกันลงไปได้มาก นี้ประเด็นที่ ๒

สำหรับประเด็นที่ ๓ ในเรื่องเกี่ยวกับท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาแล้ว ได้เป็นห่วงใยถึงปัญหาเกี่ยวกับการทำลายป่าไม้ ซึ่งเรื่องนี้ก็มีเหตุผลอยู่มากเหมือนกัน การที่มีเหตุผลในลักษณะเช่นนี้ กระผมขอกราบเรียนต่อสภานี้ว่า เนื่องจากว่าในการวินิจฉัยพิจารณาพิจารณาในสภานี้ เคยมีร่างพระราชบัญญัติมามาแล้ว คือสมัยนั้นอาจจะประมาณ ๑๐ กว่าปีมาแล้ว ได้มีกฎหมายฉบับหนึ่งเสนอเข้ามาในสภานี้มีสาระสำคัญที่จะให้บุคคล ซึ่งได้มีสิทธิครอบครองในที่ดินสามารถที่จะให้มีการตัดฟันต้นไม้ได้ ตัดฟันไม้ได้ทุกชนิด แม้แต่ไม้สักในที่ดินซึ่งตัวได้มีสิทธิครอบครอง กฎหมายฉบับนั้นเป็นกฎหมายเพียงหลวมๆ คือหมายความว่าถ้าหากว่าใครอยากจะทำสักไม้สัก ๑ ก็ให้คนไปถือครองที่ดิน ซึ่งอาจจะมียาอาณานิคมเป็นร้อยไร่ เป็นพันไร่ เป็นหมื่นไร่ เมื่อตัวได้รับสิทธิครอบครองก็สามารถมีสิทธิในการที่จะตัดฟันไม้เหล่านั้นได้เท่ากับเป็นการทำลายป่าอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้วิตกนั้น ก็ชอบแล้วแต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีบทบัญญัติซึ่งแก้ไขแล้ว ได้เขียนไว้อย่างแจ่มชัด คือไม่ให้ว่าคนที่มิได้กรรมสิทธิ์โดยที่เข้าไปถือสิทธิครอบครองเพียงหลวม ๆ ไปหวังป่าไม้มีสิทธิ

ครอบครองเป็นพันไร่ เป็นหมื่นไร่ เป็นแสนไร่ แล้วจะตัดต้นไม้ใดก็ตามชอบใจ แต่ทว่า
 ในบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เขียนออกมาอย่างแจ่มชัด ก็จะต้องมีสิทธิ
 ครอบครองไม่ว่ากว่า ๕ ปี หรือถ้าหากว่าท่านผู้ใดเป็นห่วงในเรื่องเกี่ยวกับการจะถูกทำลาย
 ป่าไม้ จะขยายแปรรูปตัดไปเป็น ๗ ปี ๑๐ ปี ยอมกระทำได้ และนอกจากนั้น ในร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีเฉพาะบง เฉพาะลงไปว่าบุคคลที่จะตัดไม้ได้จะต้องมี น.ส. ๓ ซึ่ง
 น.ส. ๓ นี้เป็นที่เข้าใจกันแน่ชัดว่าเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น ก่อนที่จะขออนุญาตเก็บ
 จะเท่าที่มีโฉนด ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงมีบทบัญญัติ ซึ่งแกชองไหวซึ่งมีคนที่ท้วงมาในเรื่อง
 เกี่ยวกับว่าออกกฎหมายลักษณะ เช่นนี้จะ เป็นการทำลายป่าอันโดยสิ้นเชิง และประเด็น
 สำคัญที่สุด ซึ่งท่านห่วงใยในเรื่องเกี่ยวกับการที่จะเห็นความสำคัญของป่าไม้ การที่จะ
 สงวนรักษาป่าไม้นั้นย่อมมีมาตรการหลายอย่าง ซึ่งรัฐบาลนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ท่านก็เคยอธิบายในสภานี้ว่ามีมาตรการหลายอย่าง เช่น
 เป็นคนว่าท่านบอกว่าท่านจะให้มีการทำเสาะ เข็มชี้เมณฑแทนเสาะไม้อะไรต่าง ๆ เหล่านี้
 มาตรการในเรื่องเกี่ยวกับการที่จะสงวนรักษาป่าไม้นั้นมีมากมายหลายอย่าง ถ้าหากว่า
 เรามีมาตรการช่วยกันหลาย ๆ แบบแล้ว มันก็จะช่วยบรรเทาความเครียดในเรื่อง
 เกี่ยวกับป่าไม้ถูกทำลาย เป็นอันมากและมีทางออกอยู่หลายอย่าง เช่น เป็นคนว่าบรรดา
 ไม้หมอนรถไฟซึ่งมีเป็นล้าน ๆ ท่อนนี้ ถ้าหากว่าเราสามารถที่จะทำไม้หมอนจากซีเมนต์
 มาแทนอย่างหลายประเทศที่เขาทำกัน ก็จะบรรเทาเบาบาง ในเรื่องเกี่ยวกับป่าไม้
 ถูกทำลายเป็นล้าน ๆ คน เป็นล้าน ๆ ท่อน นอกจากนั้นไม้หมอนรถไฟ ซึ่งใช้กับหัวรถจักร
 รถไฟใช้กับหัวรถจักรไอน้ำอย่างรถหวานเย็นไซ้หนึ่ง ๆ ก็ตัดต้นไม้เป็นล้าน ๆ ท่อน
 ล้าน ๆ คน และนอกจากนี้ยังมีอีกหลายอย่างแม้กระทั่ง เชื้อเพลิงอย่างนี้ เราปล่อยให้
 มีการเผาถ่านหินหรือแม้แต่เรื่องโรงบ่มอย่างนี้เราตัดต้นไม้หนึ่ง ๆ ไม่รู้จักถนอม สำหรับ
 ที่จะมาทำเชื้อเพลิงในการที่จะทำโรงบ่ม เวลานี้เรามีถ่านหินลิกไนท์ที่สามารถที่จะพัฒนา
 เอามาแทนเชื้อเพลิงในเรื่องเกี่ยวกับโรงบ่มหรือในการที่จะใช้เชื้อเพลิงในครอบครัวเรา
 มีมาตรการหลายอย่างสำหรับในเรื่องเกี่ยวกับเรื่องป่าไม้ เรื่องการสงวนรักษาป่าไม้
 ก็มีท่านผู้เกียรติอธิบายมามากแล้ว แต่กระผมเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่

๓๓๐

ร่างพระราชบัญญัติซึ่งจะเป็นของทางที่จะให้มีการทำดาบป่าไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะกลับ
เป็นประโยชน์อย่างยิ่งอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายในรายละเอียดแล้วในการ
ที่จะช่วยประชาชนผู้ยากจน ซึ่งอยู่ตามชนบทมีแผนกรรมสิทธิ์ เนื้อที่ไม่มากนักที่จะเอาไม้มาใช้
ประโยชน์ให้เกิดต่อตนเองและครอบครัว และก็เป็นที่ประโยชน์ก่อเศรษฐกิจ และสังคมของ
ประเทศชาติเป็นอย่างมาก ขอขอบคุณ

นายอนุวรรณ วัฒนพงศ์ศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าอย่างนี้ว่า ตามร่างพระราชบัญญัติป่าไม้
ทั้ง ๓ ฉบับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปนั้น โดยขอเท็จจริงแล้ว ไม้เนื้อแข็ง เป็น
กรรมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์อยู่แล้ว แต่ความไม่อยู่เพียง ๒ ประเภทเท่านั้น
ที่พระราชบัญญัติป่าไม้ได้กำหนดไว้ว่าเป็นไม้หวงห้าม ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในป่า หรือในที่ดินที่มี
เอกสารสิทธิ์ ก็ไม่สักและไม่ยาง เหตุผลที่พระราชบัญญัติป่าไม้ได้กำหนดให้ไม้ ๒ ชนิดนี้
เป็นไม้หวงห้ามก็เพราะว่าเป็นไม้เศรษฐกิจของประเทศไทยเรา เพราะฉะนั้นจึงกำหนดไม้
อันนี้ไว้ แต่ว่ากรรมสิทธิ์ของไม้ทั้ง ๒ ชนิดนี้ ถ้าหากว่าอยู่ในที่ดินของผู้ที่มีเอกสารสิทธิ์
แล้วนั้นเป็นสมบัติของเจ้าของที่ดินได้รับกรรมสิทธิ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เต็ม ทางกรมป่าไม้
จะไปแตะต้องอะไรไม่ได้ในเรื่องกรรมสิทธิ์ในไม้ที่อยู่ในที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ มีบัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัติป่าไม้เรียบร้อยแล้ว แต่ที่กรมป่าไม้ได้เข้าไปควบคุมไม้ ๒ ประเภทนั้น ควบคุม
เฉพาะในการตัดเท่านั้น ในการตัดในการที่จะไปแปรรูปไม้เนื้อแข็งไม้ ๒ ประเภทนี้ให้ขอ
อนุญาต แต่ถ้ามองนอกเหนือจาก ๒ ประเภทนี้แล้วเจ้าของที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์นั้นทำได้ทุก-
อย่างที่อยู่ทั่วไปปลายนาก็ตัดได้ ที่อยู่ในที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์อยู่แล้วก็ตัดได้การที่ไปขออนุญาต
ก็ไม่ได้ยากอะไรเลยครับ เขียนไว้เลยว่า ถ้าหากว่าจะขออนุญาตไม่เกิน ๕๐ ไร่ ก็ขอ
อนุญาตจากนายอำเภอ นายอำเภออนุญาตได้ ถ้าไม่เกิน ๑๐๐ ไร่ ก็ขออนุญาตจาก
ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้ กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าได้ทำไปตามระเบียบนี้
แล้ว ประชาชนที่จะใช้ไม้ใช้สอยส่วนตัวนั้นได้รับความเดือดร้อน กระผมในนามที่ได้ร่วม
รัฐบาลชุดนี้ และก็เป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในกระทรวงเกษตร ฯ ขอได้โปรดแจ้งให้กระผม
ทราบ หรือรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่าน ซึ่งรับผิดชอบในกระทรวงเกษตร ฯ ทราบด้วยอย่างที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอโทษด้วยที่จะต้องเอียนนามคือ ส.ส. อำพล พันธุ์ประสิทธิ์

โลกลาวไว้วางใจไม่มีใครกล้าเข้าไปตรวจ ไม่มีใครกล้าเข้าไปจับ เพราะเกรงกลัวอิทธิพล
 กระทบก็อยากจะมากราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้ว่า กระทบหรือรัฐมนตรี
 ทั้ง ๓ ท่านนั้นไม่เกรงกลัวอิทธิพลใด ๆ ทั้งสิ้น และรัฐบาลนี้จะทำตามที่ได้ให้สัญญา แล้วยก
 ทางกระทบทั้ง ๓ ท่านนี้ที่อยู่ในกระทรวงเกษตร ฯ ที่รับผิดชอบจะทำจริง ๆ ขอให้แจ้งให้
 กระทบทราบเถอะว่าที่โดนที่ได้รับอนุญาตให้ตัดไม้เพียง ๕๐๐ คนแล้วไปก็ตัดถึง ๕,๐๐๐ คน
 ๖,๐๐๐ คนแล้วกระทบจะออกไปทันที แล้วกระทบก็อยากจะกราบเรียนอีกนึกหนึ่งว่า ในกรณี
 ไม้ที่วานั้นเราขงเฉพาะไม้สักและไม้ยาง ซึ่งไม้สักไม้ยางนี้เป็นไม้ที่สำคัญในทางเศรษฐกิจ
 ของประเทศ ถ้าหากว่าเราไม่ควบคุมไม้ทั้ง ๒ ชนิดนี้แล้ว ในการตัดและรับไม้ไ้กรรมสิทธิ์
 เราไม่อาจจะบอกได้ว่าว่ามีสิทธิ์ตัดไม้ ๒ อย่างนี้ เขาไปในที่มีเอกสารสิทธิ์ โดยไม่ต้อง
 ขออนุญาต ถ้าไปแปรรูปแล้วเราไม่มีทางที่จะควบคุมได้ ไม้ที่อยู่นอกเขตที่มีเอกสารสิทธิ์นั้น
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอกสารสิทธิ์ในปัจจุบันนี้มีการไ้มาทั้งโดยทางชอบ และในทางมิชอบ
 ถ้าหากว่าเขาตัดไม้เสร็จแล้วก็ตั้งเอามาไว้ในที่มีเอกสารสิทธิ์ในไม้นั้นทุกชนิดที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติต้องการจะให้ได้ เราก็ไม่มีทางที่จะควบคุมได้ และยังกำหนดไว้ว่าเป็นไม้
 แปรรูปอยู่แล้ว ไม่มีทางเลยที่เราจะรักษาป่าไม้ธรรมชาติเอาไว้ให้ลูกหลานของเราใน
 อนาคต ซึ่งกระทบเองซึ่งได้รับความรู้ใคร่หาเรียนมาในทางนี้ ก็ตระหนักถึงความสำคัญใน
 ทรัพยากรธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง กระทบก็อยากจะฝากไว้ว่าที่อภิปรายไปในวันนี้เป็นความ
 ประารถนาคือของประชาชนที่มีใจสุจริตในการที่จะใช้สอยไม้ที่อยู่ในที่ดินของตนเอง แต่กระทบ
 เป็นห่วงสำหรับประชาชนที่ไม่มีความสุจริตใจที่จะใช้ไม้โดยวิธีของกฎหมายฉบับนี้เข้าไป
 ทำประโยชน์ในสิ่งที่พวกเขาหรือท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายห่วงหาเนน นั่นคือป่าไม้ของชาติไทย
 แก่อย่างไรก็ดีเนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติ ที่อยู่ในความสนใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 เป็นส่วนใหญ่และประชาชนทั้งประเทศก็มีความสนใจในเรื่องนี้ ในฐานะที่กระทบอยู่
 กระทรวงเกษตร ฯ ก็ใคร่จะขอรับไปพิจารณาถกก่อนรับหลักการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลได้แถลง และขอรับไปพิจารณาถกก่อนรับ
 หลักการต่อไปอยากจะถามที่ประชุมนี้ว่า สภานี้จะกำหนดเวลาหรือไม่ เชิญคุณเขวงควิบ

นายเขวง วงศ์ใหญ่ (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ เขวง
 วงศ์ใหญ่ ส.ส. จังหวัดเชียงราย พรรคกิจสังคม กระทบขอประท้วง ก็อยากจะขอเปิด

๓๓

๓๓๒

อภิปรายต่อไปในเรื่องกฎหมายฉบับนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ คือประท้วงหมายความว่า
ทำผิดข้อบังคับ ที่ที่คุณเขว่งพูดออกมาหมายความว่าอยากจะเปิดอภิปรายต่อ

นายเขว่ง วงศ์ใหญ่ (เชียงใหม่) : คือถ้าผมไม่ลุกขึ้นประท้วงอย่างนี้
เดี๋ยวท่านประธานก็ไม่ดี ผมก็เลยลุกประท้วงว่าจะขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เปิดอภิปรายต่อไป อันนี้ทำไม่ได้ สำหรับ
การอภิปรายเรื่องนี้ยังไม่จบ เพียงแต่ว่าถ้ารัฐบาลเขาขอรับไปพิจารณาถ่วงก่อนรับหลักการ
ข้อบังคับบอกให้สามารถพิจารณาไว้อีก เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จะเข้ามาอีก
ครั้งหนึ่งครับ จะเข้ามาอีกครั้งหนึ่งแล้วเราจะได้พูดกันอีก ปัญหาเฉพาะหน้าเราก็มีอยู่ว่า
สภานี้จะกำหนดเวลาให้แก่วรัฐบาลหรือไม่ เท่านั้นเอง ขอเชิญเจ้าของร่าง คุณเปรมครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผมเปรม มาลากุล ณ อยุธยา พรรคสยามใหม่ จากจังหวัดอุตรดิตถ์ กระผมขอ
เสนอกำหนดเวลาภายใน ๗ วันครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ คุณสุทินครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพกระผม สุทิน ใจจิต

ประชาธิปัตย์ ยโสธร ขอเสนอให้รัฐบาลรับไป ๓๐ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ จะมีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น

หรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเสนอเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีเรื่องจะต้องวินิจฉัย ๒

ประเด็นเท่านั้น คุณเปรมว่าอย่างไรครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
มองเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญ และมีความจำเป็นที่รัฐบาลจะเอาไป
พิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อที่จะ เป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้ยากจน กระผมขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามีสมาชิกเสนอต่อสภานี้ให้รัฐบาลรับไป
พิจารณาเพียงแค ๓๐ วัน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ เป็นอันว่าการ
พิจารณาระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕

ต่อไป ผมขอเสนอสภานี้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งนายสันติ เทพฉวี นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์ นายเทอดพงษ์
ไชยนิพนธ์ นายสุทิน ใจจิต นายกวีศักดิ์ เหมะภูติ นายสงสุข ภัคเกษม นายเพ็ญ
กันบรรจง และนายวินัย นามเสถียร เป็นผู้เสนอ ขอให้ท่านใดท่านหนึ่งมอบหมายกันว่า
จะให้ท่านผู้ใด เป็นผู้เสนอ เชิญคุณสันติครับ

๓๓๘

วันที่ ๑๘๑๘/๒๕๑๘ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๓๐ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ฉบับนี้มา เพื่อให้ได้ไปรื้อนำ เสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึก

หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือแนบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สันติ เทพธณี

(นายสันติ เทพธณี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำพูน

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๑๑ ทริ และมาตรา ๑๑ จัตวา แห่ง
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบัน กฎหมายป่าไม้ที่ใช้อยู่มีโครงสร้างหลักเกณฑ์ หรือ
เงื่อนไขในการให้สัมปทานหรือการผูกขาดในการทำไม้ไว้ ทำให้การให้สัมปทาน
และการผูกขาดการทำไม้เป็นไปโดยไม่รัดกุม เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ป่าไม้
ของประเทศเป็นอันมาก เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายเช่นว่าขึ้น จึงเป็นการ
จำเป็นที่จะต้องมีบทบัญญัติวางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่สำคัญไว้บางประการ

"มาตรา ๑๑ ตรี ผู้ได้รับสัมปทานทำไม้หรือใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ จะต้องประกอบ
การทำไม้โดยใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ
ซึ่งตนเป็นเจ้าของหรือจัดหามาใช้ในความรับผิดชอบของตนเอง

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีสั่ง เพิกถอนสัมปทาน หรือใบอนุญาตที่ออก
ให้ไว้เสีย"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔

"มาตรา ๑๑ จัตวา ผู้ได้รับสัมปทานทำไม้หรือใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ มีหน้าที่
ปลูกไม้ชนิดเดียวกันแทนไม้ที่โค่นตัดขึ้นหรือโค่นลงทุกต้น และจะต้องบำรุงรักษาไม้ที่ปลูกนั้น
ให้อยู่ในสภาพอันดีตลอดอายุของสัมปทานหรือใบอนุญาตผูกขาด ทั้งนี้ตามวิธีการและเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง"

.....

.....

(ลงชื่อ)	สันติ เทพมณี	สมศาสตร์ รัตนศักดิ์
	เทอดพงษ์ ไชยนันทน์	สุทิน ใจจิต
	กวีศักดิ์ เหมะภุติ	ดวงสุข ภักดิ์เกษม
	เพ็ญว คັນบรรจง	วินัย นามเสถียร ผู้เสนอ
(ลงชื่อ)	๑. สุวัฒน์ วีระเศรษฐกุล	๒. ณรงค์ สุนทรவர்
	๓. ประชา กงศิริ	๔. สุชาติ อภัยวงศ์
	๕. ณฉิมทรา ภักดิ์เกษม	๖. สุคิน ภูษธานนท์
	๗. เฉลียว กล้ายหนองสรวง	๘. พันธุ์ รุโจปการ
	๙. สุธรรม ปัทมคิลก	๑๐. เพิ่มศักดิ์ จริตงาม
	๑๑. สมชาญ ศรีสองชัย	๑๒. ประยูร โง่นคำ
	๑๓. อำนวย สุวรรณศิริ	๑๔. โสภณ วัชรสินธุ์
	๑๕. ภักดิ์ กุลบุญ	๑๖. ปดิชาน ชาระวานิช
	๑๗. ทนัย นพสุวรรณวงศ์	๑๘. จุฬ เทียมรัตน์
	๑๘. เจริญ เปรมฤทัยรัตน์	๒๐. สุชาติ สุกุลบัวพันธ์
	๒๑. พิธิษฐ์ สนิทวงศ์ ณ ออยุธยา	ผู้รับรอง

นายสันติ เทพณี (ลำพูน) : ท่านประธานสภา และเพื่อนสมาชิกที่เคารพ
กระผมและเพื่อนได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งมีหลักการแตกต่างกับ
ร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับที่ชี้แจงไป

โดยมีหลักการ เพิ่มมาตรา ๑๑ ทวิ มาตรา ๑๑ ตริ และมาตรา ๑๑ จัตวา แห่ง
พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔

เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบัณนี้กฎหมายป่าไม้ที่ใช้อยู่มีใ้กว้างหลัก เกณฑ์ หรือกำหนด
เงื่อนไขในการให้สัมปทานหรือผูกขาดในการทำไม้ไว้ ทำให้การให้สัมปทานและการผูกขาด
ทำไม้เป็นไปโดยไม่รัดกุม เป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ป่าไม้ของประเทศเป็นจำนวนมาก
เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหาย เช่นว่านขึ้น จึงเป็นอันจำเป็นที่จะต้องมีบัญญัติวาง
หลัก เกณฑ์และ เงื่อนไขที่สำคัญไว้บางประการ

กระผมได้พิจารณาพระราชบัญญัติฉบับเดิมเมื่อปี ๒๔๘๔ แล้ว ปรากฏว่ามีใ้
วางหลัก เกณฑ์ให้รัดกุมในการที่จะกำหนดการให้สัมปทาน หลัก เกณฑ์ เดิมนั้นโดยเฉพาะให้
อำนาจรัฐมนตรี เป็นผู้กำหนดคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่งพิจารณาการให้อายุสัมปทาน และ
ใบอนุญาตผูกขาดการทำไม้ เมื่อมีการให้อำนาจรัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการ เช่นนี้ขึ้น
คณะกรรมการซึ่งบุคคลเหล่านั้นทางรัฐมนตรี เป็นผู้แต่งตั้งยอมให้อำนาจอธิบดีพลีผลประโยชน์
ร่วมกับผู้ขอสัมปทานป่าไม้ จึงทำให้เกิดการเสียหายแก่ป่าไม้เป็นจำนวนมาก บางแห่ง
อนุญาตให้ ๒๐ ปี ๓๐ ปี ๔๐ ปี ไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน ฉะนั้นการที่กระผมเสนอให้กำหนด
ระยะเวลาเพื่อที่จะให้ป่าไม้สัมปทานอายุไม่เกิน ๑๐ ปี และใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ไม่ให้
เกิน ๓ ปีนั้น ทั้งนี้ก็โดยเหตุผลที่ว่า หากว่าเราจะไม่กำหนดกฎเกณฑ์ไว้เช่นนี้แล้วจะมีโทษ
แผ่ฝ่ายเดียว จะไม่เป็นผลประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง ทั้งนี้เนื่องจากว่า ในด้านการ
ปกครองและงานเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในด้านการปกครอง เมื่อผู้ได้รับสัมปทานได้รับสัมปทาน
เป็นระยะเวลายาวนาน ก็จะทำให้ผู้รับสัมปทานนั้นสร้างฐานอิทธิพลในเขตสัมปทานเหนือ
จิตใจของประชาชน ก่อให้เกิดความหวาดกลัวแก่ประชาชนที่อยู่ในใกล้เขตสัมปทาน ก่อให้
เกิดความเคียดแค้นแก่ประชาชน โดยเฉพาะหากว่าสัมปทานในท้องที่กตัญญูอย่างในจังหวัด
ในภาคเหนือ ในจังหวัดลำพูน ในอำเภอฝาง ก็จะมีผู้ได้รับสัมปทานนั้น ได้ใช้อิทธิพลเอาเนื้อที่
เอาป่าไม้นอกเขตสัมปทานมาทำการเพื่อชนไม่ อาจว่าอยู่ในเขตสัมปทาน เมื่อเป็นเช่นนี้

ความเสียหายก็จะเกิดขึ้นแก่ประชาชน เศรษฐกิจและต้นน้ำลำธาร ซึ่งจะทำให้ประชาชน
 ชาคน้ำในค่านการเกษตร ในค่านเศรษฐกิจ เราต้องคิดว่า การพัฒนาสังคมในปัจจุบันนี้
 เป็นไปด้วยความรวดเร็ว หากเรากำหนดระยะเวลายาวนานไปนั้น ความเสียหายคิดถึง
 ผลได้และผลเสียในค่านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะคุณค่าของเงิน โบอนุญาตสัมปทานใบหนึ่ง
 ถ้าหากอนุญาตให้ระยะเวลายาวนาน ถ้าหากว่าเราเปลี่ยนแปลงให้ระยะสั้น เงินที่จะได้
 เป็นค่าโบอนุญาตสัมปทานก็จะได้จำนวนเพิ่มขึ้นอีกเป็นประการหนึ่ง ท่านประธานครับ โดย
 เฉพาะกรรมไค้กำหนดคือกว่าบริเวณป่าไม้สัมปทานนั้นจะต้องมีเนื้อที่ไม่เกิน ๓ พันไร่ และ
 บริเวณที่จะอนุญาตให้ทำการผูกขาดทำป่าไม้นั้นต้องไม่เกิน ๑ พันไร่ ทั้งนี้เหตุผลก็เนื่องจาก
 ว่าทางคณะกรรมการชุดเดิมซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งนั้นบางแห่งอนุญาตให้เป็นจำนวน ๑ หมื่นไร่
 ๒ หมื่นไร่ ๓ หมื่นไร่ เมื่อกำหนดจำนวนมากขึ้นเช่นนี้ความเสียหายของป่าไม้ ซึ่งบางที
 เจ้าหน้าที่ป่าไม้ก็มีส่วนร่วมในการที่ได้รับประโยชน์ กรรมไค้คิดว่ากฎหมายฉบับนี้ผู้ที่เสีย
 ประโยชน์คือเจ้าของสัมปทาน ผู้ที่เสียประโยชน์คือนายทุน ผู้มีอิทธิพลในทางการเงิน
 ได้พยายามที่จะหาวิธีเพื่อจะปิดปากกรรมไค้หลายครั้ง เมื่อสมัยที่ที่แล้วกรรมไค้เองได้เสนอ
 กฎหมายอีกฉบับนี้มา ก็ถูกวิ้งเต้นจากพ่อค้าและนายทุนหลายคน กรรมไค้เสนอกฎหมาย
 อีกฉบับหนึ่ง เพื่อเป็นการตัดตอนยิ่งกว่าฉบับนี้ คือกฎหมายให้เลิกสัมปทานป่าไม้ ซึ่ง
 ท่านประธานก็ยังไม่อนุญาตให้บรรจุ กรรมไค้อยากจะเรียนเพิ่มเติมในข้อนี้ว่าการที่กรรมไค้ -
 เสนอกฎหมายฉบับนี้มา ปรากฏว่ามีบริษัทป่าไม้จังหวัดหลายจังหวัดได้รวมทุนกัน เพื่อที่จะ
 มาหาวิธีเพื่อประกบตัวล้มล้างไม่ให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านออกไป ฉะนั้นกรรม
 ขอดฝากข้อคิดนี้ไว้กับเพื่อนสมาชิก โปรดนึกถึงประชาชน โปรดนึกถึงประเทศชาติ
 โปรดนึกถึงความเสียหายทางค่านเศรษฐกิจและความเจริญพัฒนาของประเทศ โปรดให้การ
 สนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ด้วย โดยเฉพาะอีกอันหนึ่ง โดยเฉพาะกรรมไค้กำหนดไว้ว่า
 ผู้ที่รับสัมปทานป่าไม้หรือผูกขาดทำป่าไม้นั้น จะต้องทำการประกอบการทำไม้ด้วยเครื่องมือ
 เครื่องใช้ และสัตว์พาหนะหรือเครื่องจักรกลใด ๆ ของตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากปรากฏว่า
 ในสมัยก่อน ๆ รัฐบาลอาจจะมีส่วนร่วมโดยผู้มีอิทธิพลในรัฐบาล หรือว่านายทุนหลายคน
 ได้รวมกันขออนุญาตสัมปทานป่าไม้จากรัฐบาลแล้ว แต่แทนที่จะไปทำเองก็เอาไปขายไป
 สัมปทานนั้นแก่ผู้อื่นให้มีการเช่าช่วงในการทำต่อไป ผู้ที่เช่าช่วงในการรับสัมปทานนั้นก็

๓๕๐

บังอาจไปทำการให้เสียหายแก่ต้นไม้และอย่างอื่นอย่างมากมาย ท่านประธานครับ
 โดยเฉพาะกระแหมกกำหนดคือกว่า ผู้ที่ได้รับสัมปทานป่าไม้หรือใบอนุญาตผูกขาดทำป่าไม้จะคง
 มีหน้าที่ปลูกไม้ชนิดเดียวกันที่โคโกลนหรือตัดลงทุกคน และจะคงบำรุงรักษาต้นไม้ที่ปลูกนั้น
 ให้อยู่ในสภาพอันดีตลอดอายุของสัมปทานหรือใบอนุญาตของการผูกขาดทั้งนี้เพื่อประโยชน์
 หากว่าผู้สัมปทานได้ตัดไม้สักหรือไม้กระยาเลยจะโดยกี่คนก็ตามคงปลูกขึ้นทดแทนเป็นการที่
 ให้รัฐบาลได้ไม้คง เป็ต้องงบประมาณในการจะเอาเงินงบประมาณไปปลูกต้นไม้สัก และ
 ไม้กระยาเลยต่อไป กระแหมจะชี้แจงให้เห็นว่าในงบประมาณปี ๒๕๑๔ ปรากฏว่า ทาง
 รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณในการปลูกไม้สักไว้จำนวนถึง ๒๕ ล้านบาท ป่าไม้กระยาเลยตั้งไว้
 ถึง ๑๕ ล้านบาท รวมในปี ๒๕๑๔ ตั้งงบประมาณสำหรับการปลูกป่าไม้สัก และป่าไม้
 กระยาเลยถึง ๔๕ ล้านบาท ในปี ๒๕๑๕ งบประมาณการปลูกป่าไม้สักจำนวน ๒๕ ล้านบาท
 ป่าไม้กระยาเลยจำนวน ๑๕ ล้านบาท รวมเป็นเงินประมาณ ๔๕ ล้านบาท รวม ๒ ปี
 ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกที่รัก ปรากฏว่ารัฐบาลจะคงนำเงินภาษีอากร ซึ่งราษฎร
 เป็นผู้เสียสละมาควยหยาดเหงื่อ ไปทำการปลูกไม้สักและป่าไม้กระยาเลย จำนวนถึง ๔๕
 ล้านบาทเศษ หากว่าคิดง่าย ๆ ปีหนึ่งประมาณ ๕๐ ล้านบาท ซึ่งรัฐบาลจะคงนำเงินไป
 ชดเชยในการปลูกป่าไม้สัก ๑๐ ปีเป็นเงิน ๕๐๐ ล้านบาท เราจะผลักรถในการปลูก
 ต้นไม้สักและไม้กระยาเลยนี้กลับไปที่ผู้รับสัมปทาน อันนี้แสดงให้เห็นว่าจะ เป็นประโยชน์แก่
 ประเทศชาติและประโยชน์แก่ประชาชนเป็นอย่างดี กระแหมจึงวิงวอนขอ เพื่อนสมาชิกและ
 ทางรัฐบาลได้โปรดพิจารณาว่าพระราชบัญญัติของ กระแหมด้วยความรอบคอบ เพื่อเป็น
 ประโยชน์แก่ประชาชนในโอกาสต่อไป กระแหมขอขอบคุณครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ เมื่อเช้านี้ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องป่าไม้ในระเบียบวาระที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕
 ก็ผ่านไปด้วยความเสียสละของกระแหม เพราะว่าโคตั้งใจไว้ว่าอยากจะอภิปรายในเรื่องนี้
 เพราะฉะนั้นก่อนที่กระแหมจะอภิปรายนั้นก็อยากจะขอเรียนฝากทางคณะรัฐบาลว่า สมมติว่า
 ท่านจะขอรับไปพิจารณาอีกในฉบับนี้ ขอได้โปรดให้ท่านอย่าไ้มีวีรณะครับ อย่าให้เสีย
 เวลาในการอภิปรายมากจนต้องใช้เวลาจนเกินไป เสร็จแล้วท่านก็มาขอรับไปพิจารณา
 เรื่องก็เสียหายไปเฉย ๆ ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ได้เสนอ

เขามานั้น ก่อนที่จะอภิปรายเรื่องนี้กระผมอยากจะชี้แจงให้ท่านประธาน ได้เห็นสักนิดหนึ่ง
 ครับว่า ร่างพระราชบัญญัติส่วนใหญ่ท่านสามารถอยู่ในคณะรัฐบาลเป็นผู้เสนอและก็ได้ผ่านทาง
 สหพรรคมาแล้ว ที่นี้พอมาถึงสภาได้มีการอภิปรายทั้งขัดแย้งทั้งโจมตี บางครั้งก็ทำให้
 รู้สึกว่าเป็นการ เสนอกฎหมายต่าง ๆ นั้นเข้ามา เพื่อที่จะเจาะจงโจมตีบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
 หรืออาจจะ เป็นไปในทำนองว่าอาจจะ เป็นการ เสนอร่างพระราชบัญญัติ กระผมคง
 ขอประทานโทษที่ไรคำว่า กล้าย ๆ กับเป็นการ เพื่อที่จะให้เสียผลประโยชน์นั้นเอง เคนอันนี้
 กระผมก็อยากจะขอฝากท่านไว้วควย ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติที่ท่านผู้เสนอ
 ผ่านไปเมื่อคืน

(นายสุทิน ใจจิต ไคยกมือและยืนขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวนะครับ มีคนประท้วงครับ คุณสุทิน ครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต

ส.ส. ยโสธร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอประท้วงก็คือว่า ท่านประธานปล่อยให้ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อกันพูดเป็นทำนองเสียชื่อเสียงผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะ
 ที่กระผมเป็นผู้เสนอด้วยคนหนึ่ง การที่ท่านผู้อภิปรายบอกว่า คนเสนอนี้มีความประสงค์
 ที่จะให้เสียผลประโยชน์แก่คนเหล่านั้น กระผมคิดว่าเป็นการเสียชื่อเสียง อาจจะสร้างความ
 ไม่เข้าใจเป็นผลเสียหายกับผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ มีคุณสันติ เทพณี คุณเทอดพงษ์ ไชยนิรันดร์
 กระผม สุทิน ใจจิต คุณทวีศักดิ์ เหมะภักดิ์ คุณสงสุข ภัคเกษม คุณเพ็ญ ทันบรรจง คุณวินัย
 นามเสถียร กระผมคิดว่าคนเหล่านั้นคงจะไม่มีใครกล้าเอาประโยชน์มาให้ และการเสนอนี้
 เราก็เสนอด้วยเจตนาบริสุทธิ์ใจ การเสนอกฎหมายนั้นท่านเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยมันก็
 เป็นเรื่องของท่าน ไม่ใช่ว่าท่านไม่เห็นด้วยละก็ถ้าขึ้นออกมาละก็บ้านเมืองมันจะฉิบหาย
 เรามักจะมีความรู้สึกอย่างนี้ หรือกฎหมายใครเสนอเข้ามา ถ้าผู้เสนอเขาไม่เห็นด้วยละก็
 บ้านเมืองมันจะฉิบหายหมดแล้ว กระผมขอให้ออนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณสุทินครับ ก็อย่างนั้นะครับคุณสุทินประท้วง
 ก็มีเหตุผล เพราะว่าขอบังคับก็เขียนไว้ชัดว่าการอภิปรายนั้นห้ามมิให้แสดงกิริยา หรือใช้
 วาจาอันไม่สุภาพ ใสร้ายหรือเสียชื่อเสียงบุคคลใด ซึ่งถ้าจะฟังว่าการเสนอนั้น เพื่อให้มีการ

๓๔๒

วิ่ง เต้นอะไรนี่ก็เป็นลักษณะใสร้ายเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อมีผู้ประท้วง ประชาชนก็ขอความกรุณาขอให้คุณเฉลิมพลถอนเสียนะครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุครธานี) : ถ้าอย่างนั้นกระผมขอชี้แจงอีกนิดหนึ่งครับ การที่กระผมได้กล่าวไปอย่างนั้นกระผมก็กล่าวตามผู้เสนอแนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็ขอขอบคุณครับคุณเฉลิมพล ถ้าไม่มีเจตนาอย่างนั้นก็ขอถอนเสียเถอะนะ จะได้เป็นแบบอย่างที่ดีภาพต่อไปในการประชุมของเรา

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุครธานี) : ครับ กระผมก็ขอถอนครับ แท้ว่าเกรง ๆ ไควยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอขอบคุณครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุครธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้วก็พอคิดมีการทักท้วงก็เลยต้องหยุดชะงักไปนิดหน่อย ในร่างพระราชบัญญัติที่เสนอเรื่องนี้ขึ้นมา นั้น กระผมเห็นด้วยกับผู้เสนอในลักษณะที่ต้องการอยากจะทำให้มีการกำจัดผู้ล้มปทานหรือเรียกว่าเสี้ยนอนกิ้น ที่มีปัญหาของมันไม่ได้อยู่ที่ตรงนี้ครับ ปัญหาส่วนใหญ่ของมันที่ก่อ เป็นเสี้ยนอนกิ้นบ้าง หรือว่าเป็นการพยายามที่จะหาผลประโยชน์โดยตัวเองนั้น ไม่ได้ออกแรงเท่าที่ควรนั้น กระผมอยากจะมองไปในแง่ว่า มันขึ้นอยู่กับกฎกระทรวงมากกว่า กฎหมายที่จะออกมาเพื่อที่จะตัดทอนการให้ล้มปทานแก่ผู้รับล้มปทานนั้น มันก็มองได้ ๒ แง่ แง่ที่ ๑ ก็คล้าย ๆ กับเป็นการคัดสิทธิสำหรับผู้ซึ่งมีทุนไม่เพียงพอ ที่นี้ในขณะที่เกี่ยวกับกระผมก็ต้องขอกราบอภัยอีกทีหนึ่งครับ มันก็เป็นผลอย่างที่ดีตามมาแล้วว่าจะทำให้เกิดการวิ่ง เต้นอะไรต่าง ๆ นานา ในที่สุดภาพพจน์ของผู้คน ชาวบ้านก็เกิดมองภาพไปในแง่ว่ามีการที่จะกระทำในสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมา เพื่อให้ผลร้ายและผลเสียแก่ผู้รับล้มปทานไปอีก และอีกอย่างหนึ่งนั้น ถ้าทางรัฐบาลให้ล้มปทานใครไปแล้ว ถ้าสมมุติว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วก็ไม่ใคร่ระบุไว้ว่าล้มปทานที่ใครรับนั้นจะคัดสิทธิไปหรืออย่างไร ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ใดล้มปทานซึ่ง เสียเงินทองไปแล้วนั้นต้องเสียผลประโยชน์ และในที่สุดก็จำเป็นต้องมีการวิ่ง เต้นกันอีก อย่างไรก็ตาม กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนให้รัฐบาลได้พิจารณาถึงว่ากฎหมายต่าง ๆ ที่จะออกมานั้น ขณะนี้ก็เป็นแต่เพียงอภิปราย ที่มีปัญหาใหญ่

ของมันเห็นว่าเมื่อกฎหมายผ่านไปแล้วนั้นทางรัฐบาลจะสามารถควบคุมให้ข้าราชการต่าง ๆ นั้นปฏิบัติไปตามกฎหมายได้หรือไม่ เช่นอย่างมีการทำลายล้างป่า ที่ได้อภิปรายกันมานานมานั้น ไม่ใคร่ขึ้นอยู่กับร่างพระราชบัญญัติโดยตรงครับ แก่นมันเป็นข้อเท็จจริง ชั้นตอนหลายทอดหลายต่อ ทำให้ชาวบ้านไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ เมื่อชาวบ้านไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ เพราะมีระเบียบยุ่งเยิ่นเกินไป พอชาวบ้านไปติดต่อผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ทำไปนั้นก็ถูกตำรวจจับ ทีนี้ถ้าตำรวจไม่จับก็เพราะ ชาวบ้านได้ทำผิดมันก็เลยเกิดเป็นปัญหาอยู่อย่างนี้ ธรรมดาอยากจะขอถือโอกาสย้อนคืนไปอีกคนหนึ่งว่าอยากจะขอฝากรัฐบาลไว้ ถ้ามุมมองกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว มันก็จะมีคนอยู่ ๓ กลุ่มครับ ที่เกี่ยวข้องกัน กลุ่มที่ ๑ ก็ทางฝ่ายกรมป่าไม้ กลุ่มที่ ๒ ก็ทางฝ่ายกรมการปกครองซึ่งแบ่งออกเป็นสองพวก คือ พวกที่คิดกับพวกฝ่ายนายอำเภออันหนึ่ง ๓ กรมนี้ไม่ได้สัมพันธ์กัน เวลาออกกฎหมาย ทางที่คิดก็ออกอีกแบบหนึ่ง ก็ควบคุมไปเฉพาะในเรื่องการจับจองที่ดินแล้วพอป่าไม้ออกมาที่พยายามที่จะสงวนและรักษาพันธุ์ไม้ ทางฝ่ายนายอำเภอพอราษฎรตัวเองถูกจับก็พยายามที่จะต้องช่วยเหลือทางราษฎรของตัวเอง เพราะฉะนั้นกฎหมายใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องป่าไม้นั้นจะต้องควบคุมไปถึงที่ดินด้วย และก็จะต้องไปตลอดถึงฝ่ายปกครองด้วย อันนี้ซึ่งธรรมดาอยากจะกราบฝากทางรัฐบาล ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วมันจะต้องไปเกี่ยวข้องกับบรรดา ๓ กรมนี้สัก แฉกก็ถ้าหากว่า ๓ กรมนี้ไม่สัมพันธ์กัน ราษฎรก็จะ เป็นผู้ที่ได้รับกรรมสิทธิ์อย่างเต็มที่ ธรรมดาขออภิปรายขอ ๆ เท่านั้นครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เขยคำแหง (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ธรรมดา นายสมศักดิ์ เขยคำแหง ผ.ส. อุดรธานี พรรคเกษตรสังคม ธรรมดาฟังการอภิปรายเรื่องป่าไม้นั้น ธรรมดาที่มีความเห็นว่ายังไม่เป็นการถูกต้อง เพราะกฎหมายฉบับนี้ยังให้สิทธิรับรองต่อผู้ได้รับสัมปทานป่าอีกต่อไป ธรรมดาอยากจะชี้ให้ท่านเห็นว่า ขณะนี้ไม่ในป่าที่เราเคยมีอยู่นั้นได้ถูกผู้ได้รับสัมปทานทำลายไปจนเกือบจะหมดสิ้นแล้ว ธรรมดาอยากจะยกตัวอย่างให้เห็นว่าในจังหวัดอุดรธานีของธรรมดา นั้น ก็ที่อำเภอเมือง และกิ่งอำเภอกุดจับ อำเภอหนองวัวซอ กิ่งอำเภอสุวรรณคูหา ตลอดจนอำเภอต่าง ๆ ผู้ได้รับสัมปทานป่าขณะนี้ได้เข้าไปทำลายไม้จนหมดสิ้น ๆ ทั้ง ๆ ที่ตามเวลาสัมปทานนั้น

๓๔๔

เขาควรจะทำไปสัก ๕ ปีหรือ ๑๐ ปี แต่ขณะนี้ เพื่อความรวดเร็วของเขาเขาได้พยายาม ทำลายป่าตัดไม้ เหลือแต่ท่อนไม้ซุงกองไว้เป็นหมื่น ๆ ตัน และแสน ๆ ตัน โดยได้รับความร่วมมือจากข้าราชการกรมป่าไม้ หรือได้รับความร่วมมือจาก อ.อ.ป. หรือ อ.ผ.ศ. ที่เป็นเพื่อนสนิทอยู่ทุกวันนี้ กระผมเห็นว่าถ้าหากเราจะให้มีการให้สัมปทานป่าไม้อีกต่อไปแล้ว ประเทศชาติของเราคงจะหาป่าไม้ไม่ได้ และก็คงจะไม่มีต้นไม้พอที่จะให้เป็นที่พักพิงในการรมเย็บหรือ เป็นธรรมชาติอันสวยงามของประเทศชาติของเราต่อไป กระผมจึงอยากจะขอเรียนว่า การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอกฎหมายฉบับนี้มาว่า ควรจะกำหนดเวลาให้เหลือเพียง ๑๕ ปีนั้น กระผมเห็นว่ากำหนดเวลาให้เหลือ ๑๐ ปีหรือ ๕ ปีก็ไม่ได้มีความสำคัญ เพราะผู้ได้รับสัมปทานป่าไม้นั้น เขามีเครื่องมือเครื่องมือที่เขาพร้อมที่จะทำลายป่าจะเป็นที่หมิ่นไรหรือจะเป็นที่แสนไร เขาอาจจะทำให้หมดเกลี้ยงไปไ้ภายในระยะ ๒ - ๓ เดือนเพราะเดี๋ยวนี้เครื่องมือเครื่องมือเหลือเกินต้นไม้ต้นหนึ่ง ต้นซุงใหญ่ ๆ เขาสามารถเลื่อยให้เสร็จได้ภายใน ๑๕ นาที อย่างเช่นจังหวัดอุดรธานีนี้ ไ้มีพ่อค้าไม้ หรือผู้ได้รับสัมปทานอยู่ที่แท้จริงก็มีอยู่สัก ๒ - ๓ คน แต่เขาเหล่านั้นได้สร้างความร่ำรวยขึ้นมาอย่างทันตาเห็น ท่านประธานที่เคารพ เขาเหล่านั้นไม่ได้คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติ เขาพยายามจะกอบโกยที่สุดเท่าที่จะกอบโกยได้ หากเรายังเปิดโอกาสให้สัมปทานป่าไม้ต่อบคคลเหล่านั้นไปแล้ว ท่านลองคิดถึงเถอะครับว่า ป่าไม้ของเราจะเหลือได้อย่างไร และสิ่งที่ร้ายแรงที่สุดก็คือป่าไม้นั้น เมื่อถูกทำลายลงมาแล้ว แทนที่ทางราชการจะพิจารณาถึงกิ่งไม้ หรือว่าปลายไม้ หรือคอกไม้ ให้ประชาชนนี้ไ้มีโอกาสได้ไปนำมาเพื่อใช้สอย หรือว่านำมาเพื่อทำสิ่งประดิษฐ์กรรมสำเร็จรูป หรือเอามาเพื่อเป็นพื้นไฟสำหรับทางคานอุตสาหกรรมนี้เขาก็ไม่ยอม คือทางป่าไม้เขามีระเบียบกฎหมายมากมายเหลือเกินที่ใครจะไปเอาแม้กระทั่งกิ่ง เอาแม้กระทั่งกาน หรือคอกที่เขาไม่ใช้แล้วนั้นเอามาใช้ก็ไม่ได้ อันนี้กระผมจึงมีความคิดเห็นว่า เราควรที่จะยกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั้งประเทศ โดยสงวนป่าของเราไว้ช่วงระยะหนึ่งจะเป็น ๒๐ ปี หรือ ๓๐ ปี ก็แล้วแต่เราคงจะไม่เดือดร้อนมากนัก และกระผมก็ขอวิงวอนว่าจงอย่าสนับสนุนการทำลายป่าไม้ไปในลักษณะอย่างนี้อีกเลยครับ กระผมเห็นใจและสงสารประชาชนจริง ๆ นะครับว่าป่าเดี๋ยวนี้มันถูกทำลายเกลี้ยงไปแล้ว และกระผมคิดว่า กฎหมายของพรรค-

เกษตรสังคมที่เสนอต่อสภานี้เพื่อไทยกเลิกสัมปทานป่าทั้งหมดก็กำลังเสนอไปสู่อานาประธาน
ก็ขอฝากไว้ว่าจงสงวนป่าเพื่อเป็นทรัพยากรของชาติต่อ/ กระผมขออภิปรายแก่นี้ครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต
พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดยโสธร กระผมขอเปิดอภิปรายเพิ่มเติมในฐานเสนอกฎหมาย
ฉบับนี้ตามที่ขอให้มีการแก้ไขมาตรา ๑๑ ทวิ คือสัมปทานทำไม้ให้มีอายุไม่เกินสิบปี ส่วน
ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ไม่ให้เกินสามปีนั้น ก็เพราะว่าเท่าที่ปรากฏ และเพื่อนสมาชิกได้
อภิปรายแล้วว่าการตัดไม้ทำลายป่ามีมาก การที่ให้เวลานาน ๆ เช่นบางแห่งถึง ๓๐ ปี
ก็ทำให้เป็นภาระผูกพันคนที่ได้ป่าไปก็ไปเป็นจำนวนมาก บางทีก็เป็นหมื่นไร่ เป็นอำเภอ
บางทีก็ ๒ อำเภอ ยากที่จะควบคุมให้การตัดไม้ นั้น เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่ทาง
ฝ่ายกรมป่าไม้ควบคุมอยู่ นอกจากนั้นก็เป็นที่ทราบทั่วกันว่าเจ้าหน้าที่ป่าไม้บางท่านที่ไม่เห็นกับ
ประโยชน์ส่วนรวมกลับไปร่วมมือกับพ่อค้าไม้ เจ้าของสัมปทานป่าไม้ทำลายป่าเพราะฉะนั้น
การที่กำหนดอายุให้ลดลงก็จะ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้กระทรวงเกษตร ฯ หรือกรมป่าไม้
ได้มีโอกาสได้ควบคุม ถ้าหากว่าใครได้สัมปทานป่าไม้ไปแล้วทำไม้ถูกของหรือไม่เอาใจใส่
ให้สภาพของป่าเป็นไปตามกำหนดกฎเกณฑ์ก็จะได้เปลี่ยนตัวบุคคลได้ นี้ ๓๐ ปี อย่างนี้ครับ
ป่านี้หมายความว่า เป็นของเจ้าของแล้วก็ตลอดเวลา ๑๐ ปี ๒๐ ปี ไม่ใช่เวลาเที่ยวเที่ยว
บ้านเมือง เปลี่ยนแปลงไปสภาพความเป็นอยู่ เรียกว่า เป็นมรดกตกทอดกันไปถึงลูกถึงหลาน
คนอื่นไม่มีโอกาสเลย เพราะฉะนั้นก็จึงขอแก้ไขมาตรา ๑๑ ทวิเพิ่มขึ้นมา ส่วนบริเวณป่าไม้
ที่จะได้สัมปทานที่มีเนื้อที่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ ไร่ แล้วก็ตามผูกขาดทำไม้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ไร่
ตามเหตุผลที่กระผมได้เรียนจนจบมาแล้ว เพราะว่าในประสบการณ์ที่กระผมไปติดต่อ -
เจ้าหน้าที่ป่าไม้หลายแห่ง หลายอำเภอ หลายจังหวัด บอกว่ามีเจ้าหน้าที่ไม่ว่าถึงไม่
สามารถจะควบคุมได้ หวัง ๆ ที่ สัมปทานป่าไม้ในจังหวัดนั้นก็ยังมีเพียง เจ้าของคนเดียวนอกจาก
นั้นก็ยังมีเจ้าหน้าที่ช่วยอย่าง เช่น ที่อำเภออุทุมพร ป่าที่แล้วถึงกับมีผู้บังคับกองคนหนึ่ง
ถูกดำเนินคดีเรื่องตัดไม้พะยุงศาลตัดสินจำคุกไป คดีก็ยังไม่อยู่ในระหว่างต่อไปอีก อย่างนี้
เป็นต้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าวิธีการจำกัดเวลาเงินไขเวลาลง จะเป็นวิธีป้องกันได้
วิธีหนึ่ง สำหรับมาตรา ๔ ที่ให้เพิ่มเติมข้อความเป็นมาตรา ๑๑ กรณีแห่งพระราชบัญญัติป่าไม้
พุทธศักราช ๒๔๘๔ คือผู้ได้สัมปทานทำไม้ หรือใบอนุญาตผูกขาดทำไม้ต้องประกอบการ

๓๘๖

ทำไมโดยไซ้เครื่องมือเครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ซึ่ง
 คนเป็นเจ้าของและต้องรับผิดชอบด้วย อันนี้รับกระผมพูดคุย ๆ เมื่อกี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 จากจังหวัดอุดรธานี ไก่กลาวแฉวว่าบางแห่งนั้นมีเครื่องจักร เครื่องมือมากมายกายกอง เหลือ
 เกิน ทั้ง ๆ ที่เวลาไปขอทำอนุญาตนั้น อย่างขนาดของโรง เลื่อยสมมุติว่าให้ขนาดไป ๕๐
 แรงม้า หรือ ๑๐๐ แรงม้า เวลาทำจริง ๆ นั้นไปเพิ่มเติมเป็นพัน ๆ แรงม้า เพราะฉะนั้น
 มันก็ควบคุมไม่ได้ ตักมาเท่าไร ก็เลื่อยหมดครับ ตักมาเท่าไรเลื่อยหมด รถชนนี่มากมาย
 กายกอง เมื่อรถไปเขามาบางทีก็ถูกจับ ถูกจับก็เป็นปัญหาทางกฎหมายวิ่งไปบ้าง
 และผู้เสียหายก็คือเจ้าของรถ และกับบุคคลอื่น เช่นคนขับคนที่เบ็นกุ๊สำหรับเอาไม้ขึ้นอะไร
 ต่าง ๆ เหล่านี้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเจ้าของไม่รับผิดชอบเอง ไม่มีกฎหมายเขียน
 บัญญัติไว้ มันก็เป็นปัญหาเวลาขึ้นโรงขึ้นศาล อันนี้จะปรากฏบ่อย ๆ โดยเฉพาะท่านผู้เคย
 เป็นผู้แทนราษฎรก็คงจะเคยประสบปัญหานี้ คือราษฎรเค็ดครอน บางทีต้องไปปรับจำงทำไม
 แยกปรากฏว่ารถนั้นเป็นรถที่เขาไป แต่จุดมุ่งหมายในมาตรานี้ก็คือว่า จะจำกัดให้ทาง
 กรมป่าไม้หรือเจ้าหน้าที่สามารถควบคุมดูแลให้ทั่วถึง ไม่ใช่จะไปจำงรถคันใดคันหนึ่งมา
 หรือเป็นสิบ ๆ รอย ๆ คันเขาไปชนไม้ไปป่า ๑๕ วัน พอดักรวจจับ หรือเจ้าหน้าที่ป่าไม้
 ไปก็ทิ้งรถไป แล้วก็หาผู้รับผิดชอบไม่ได้ แต่ไม่ทั้งป่าหมดไปแล้ว เพราะฉะนั้นการที่เพิ่ม
 ให้เป็นมาตรา ๑๑ ตรี แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้นี้ กระผมก็คิดว่า จะมีประโยชน์ในคาน
 การควบคุม เพราะว่าถ้าใครไม่ปฏิบัติตามนั้น รัฐมนตรีซึ่งสามารถจะ เพิกถอนสัมปทาน
 หรือใบอนุญาตที่ออกไว้ได้ ส่วนมาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ จัตวา
 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๕ คือให้เพิ่มว่า "ผู้ได้รับสัมปทานทำไม้หรือ
 ใบอนุญาตผูกขาดทำไม้มีหน้าที่ปลูกไม้ชนิดเดียวกันแทนไม้ที่โค่นตัดขึ้นหรือโค่นลงทุกต้น และ
 จะต้องมีบำรุงรักษาไม้ที่ปลูกนั้นให้อยู่ในสภาพอันดีตลอดอายุของสัมปทาน"
 ท่านประธานที่เคารพ ปัจจุบันนี้มีการให้ปลูกทดแทนกันเหมือนกัน แต่ความมันไม่ทดแทน
 หรอกครับ เพราะเวลามันนานพอทำไม้เสร็จแล้วก็เลิกไป ที่นี้ถ้าใครไม่ปลูกทดแทน
 เจ้าหน้าที่บางทีก็ไม่ได้ลงโทษอะไรกัน ไม่ได้ลงโทษหรือไม่ก็เอาใจใส่ทะนุบำรุงไม้ไปป่า
 มันจะหมดลงไปทุกวัน เกิดปัญหาขึ้นมากมาย เพราะฉะนั้นมาตรานี้มันก็จะไปปรับกันที่ว่า เรา
 ให้อายุสัมปทานน้อยลง เมื่ออายุสัมปทานน้อยลงแล้ว เราก็มีโอกาสที่จะ เลิกสัมปทานได้

ถ้าเขาทำไม่ถูกต้อง สมบัติไม่ถูกต้องแทน ไม่บำรุงรักษาป่า หรือว่ามีพฤติการณ์ไปในทางที่
ทำลายป่าอย่างน้อยมากกว่าเล็กโดยคำสั่งไม่ได้ เมื่อหมดสัมปทานเพียง ๓ ปี บุคคลตัด
ทำไม้นี้เราก็ไม่ให้ตัดอีก หรือ ๑๐ ปีหมดสัมปทานป่าไม้เราก็ไม่ให้ทำอีก อันนี้จะเป็น
ช่องทางอันหนึ่งในการที่จะขจัดปิดป่าการทำลายป่าไม้ ซึ่งมีเกือบทั่วประเทศไทย
ถึงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใคร่ถามมาแล้ว ก่อนที่จะจับนี้ กระผมในฐานะที่ร่วมเสนอร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า ในการเสนอนี้เราเสนอขึ้นมาด้วยความ
ความเห็นที่เคยประสบการณ์ว่าป่าไม้นั้นถูกทำลายมากแล้วก็มีเจตนา กฎหมายนี้อาจจะมีการ
แก้ไขเปลี่ยนแปลง รัฐบาลอาจจะรับหลักการไปแล้วก็ไปยกร่างมาใหม่อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น
ทางผู้เสนอก็นับถือครับ แต่เราขอยืนยันว่าเราเสนอกฎหมายนี้ ด้วยเจตนาที่จะควบคุมไม่ให้
เจ้าของสัมปทานป่าไม้หลักเลียงทำลายป่าต่อไป แล้วผู้เสนอทั้งหมดก็คงจะไม่มีใครครับ
ที่จะเสนอเพื่อจะทำให้เจ้าของโรงเลื่อยหรือว่าพวกเจ้าของสัมปทานทั้งหลายมาวิ่งเต้น ถึง
วิ่งเต้นเท่าไรก็คงจะไม่สำเร็จหรอกครับ เพราะกฎหมายนี้เข้าสภาแล้วคงจะไม่มีใครยอมให้
ไม้มันโกงคนไหนจะทำดังที่ท่านสมาชิกบางท่านอาจจะเข้าใจผิด ขอขอบคุณครับ

พันโท บุญจง รัชมี (สกลนคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันโท
บุญจง รัชมี ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสกลนคร พรรคกิจสังคม มีท่านสมาชิกที่เคารพที่ได้
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ว่าขอให้ท่านที่สนาตรงนี้
ครับ พบบริษัทยุททิต์พิศทำลายป่า ค้ารวนและป่าไม้รวม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กุดบุญจงครับ

พันโท บุญจง รัชมี (สกลนคร) : อันนี้ของจริงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อภิปรายอย่างเกี่ยวจะครับ อย่าใช้วิธีอะไร

หรือเอาอะไรมาอ่านเลยครับ

พันโท บุญจง รัชมี (สกลนคร) : คือผมต้องเอามาอ้างอิงด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วคนอื่นเขาอาจบางได้ครับ เชื่อมผมเถอะครับ

ขออภิปรายต่อไปเถอะครับ

๘๘

๓๔๔

พันโท บุญจาง รักมี (สกลนคร) : อันนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยนะครับ เจาะป่านี้
ชัยภูมินี้เขาตัดกันมา ๒ ปีแล้วครับ เพราะว่าวาระผมปกติในสมัยต้นคานชอบนิยมไฟร กระทบ
เขาไปเที่ยวเจาะไปในตรงที่เขาตัดนี้ เขาเอารอดแทรกเตอร์ ๒ คัน ก็ ๘ นี้ ไต่บน
หลังเขา เกือบร้อยกิโลเมตรคันไปเรื่อยไปตรงนั้นไม่มีคันเรื่อยไปหมด ไม่แดง ไม่ประกู
ขนาดใหญ่ ๆ ทั้งนั้นไม่มีตราที่ลงมาหลายหมื่นคน ๒ ปีแล้วครับเจ้าหน้าที่ไปหลับตาอยู่ที่ไหน
เจ้าหน้าที่ป่าไม่มีทั้งป่าไม้เขตและป่าไม้จังหวัดไปหลับตาอยู่ที่ไหน ๒ ปีแล้ว และตำรวจด้วย
ตำรวจป่าไม้ไปหลับตาอยู่ที่ไหน ท่านเสนอเมื่อก่อนว่า ลดจาก ๓๐ ปี มาเหลือ ๒๐ ปีถ้าท่าน
จะเหลือก็ป่าก็ตาม แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ มันยังไม่รับผิดชอบในหน้าที่นี้ขอเท็จจริง กระทบก็
อยากพูดตรงนี้ ถึงเจ้าหน้าที่ออกไปก็ไปชุกครึ่ไปไหนไปรวมกันกับพวกสัมปทาน และยังมีอีก
อันหนึ่งครับ คือองค์การเตือนอนถิ่น คือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เช่นไม้ยาง ไม้
สัมปทานถึง ๔๐ - ๕๐ ป่า ทั้งประเทศมีตัดที่ไหนก็ตาม คิดละ ๓๐๐ บาท คงให้หาไว
ขอโทษนะครับ เพราะว่าวาระผมไปเห็นมารัฐมนตรีจะตัดไม้ไปสร้างบ้านเรือนลำบาก มี
ผู้ใดบ้างกับบัญชาของกรมถูกจับ เขามาหลายสิบราย เรื่องเล็กน้อยแต่ทำไมไม่นายทุน
มาตัดไม้ในที่นั่นเขาก็แก่งจับหาว่าอันนี้เป็นคอมมิวนิสต์ เพราะมันอยู่ในเขตแทรกซึม
โค่นซอหางาย ๆ ครับ และเจ้าหน้าที่ที่จับมา มาซึ่งคุกเสียประมาณหนึ่ง หรือ ๒ เดือน
ออกไปตัดเรียบนี้แหละครับ เพราะความไม่เป็นธรรมในสังคม คือว่าท่านจะได้ลดลงมาแค่
๕ ปี หรือ ๑๐ ปี ก็ตาม แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ยังไม่เอาไหนแล้ว ป่าไม้ของชาติก็ถูกทำลาย
เรื่อยไป เวลานี้ไม่จะมีหมกป่าอยู่แล้วเดี๋ยวนี้เอง กระทบก็เคยไปเที่ยวหลายป่าในเมืองไทยนี้
เพราะนิสัยมันชอบนิยมไฟรมาตั้งแต่เป็นร้อยตรีครับ ๒๐ กว่าปีแล้วอนาใจครับบนยอดเขา
ก็ไม่เหลือ นี้แหละครับ เพราะว่ากฎหมายของเรามีช่องโหว่ ออกกฎหมายไป แต่คนเรา
ไม่อบรม เราไม่พยายามที่จะฟื้นฟูคนสำคัญที่คนครับ เวลานี้บ้านเมืองจะฉิบหายก็ที่นี่แหละ
วันวายทุกวันนี่เพราะคนเห็นแก่ตัวเห็นแก่พรรคพวก เช่นป่าไม้ชัยภูมินี้ก็มีพรรคการเมือง
พรรคหนึ่งเขาไปร่วมมือด้วย พรรคไหนท่านก็คงจะอ่านหนังสือพิมพ์แล้ว เพราะท่านไม่ให้
กระทบไร้วาระผมก็ไม่ไร้วครับ เมื่อพรรคการเมืองเขาไปยุ่งแล้ว ป่าไม้ของชาติ
ท่านจะให้เหลือ ๑๐ ปี ๕ ปี มันก็ฉิบหายทั้งนั้นแหละครับ ทำไม่ถึงเป็นอย่างนั้นครับ
เราก็เป็นพรรคการเมืองซึ่งว่าจะทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง กระทบเห็นด้วยครับในหลักการ

เห็นด้วยว่าจะทำประโยชน์ให้แก่ประเทศไทย เพื่อราษฎรจะได้มีไม้ใช้สอย เพื่อลูกหลาน
 ของเรารีกินกันครับ และมีอีกเรื่องหนึ่งกระผมจะเล่าเรื่องให้ฟังเกี่ยวกับคางคก คาง
 คอกทอง เฉพาะคางคกทองและคางคกนี้ บริษัทจังหวัดสกลนครนี้ครับ รับเหมาได้ถึง
 ๓๐ ปี เขาตัดไม้มา แต่เวลานี้ตัดไม้ไม่ได้แล้ว คางคกนี้ตัดไม้ไม่ได้แล้ว เพราะอะไรครับ
 ประชาชนเขาพร้อมใจกันแล้ว เวลานี้รักษาป่าแล้วไม่ยอมให้บริษัทจังหวัดและนายทุนเขาตัดไม้
 ถ้าตัดเขายิงและจะเผาถ อย่างนี้ครับ แต่ว่าเสียค่าย ที่ทางราชการไปมองประชาชน
 พวกนี้หว่านเป็นพวกผูกถการร้ายไป เขารักษาป่า เพื่อเขาจะไร่ไม้ปลูกบ้านให้ลูกหลานเขา
 นี้ครับขอให้เราพิจารณาประชาชนช่วยกันรักษาป่าไว้ในเขตนั้น กระผมเมื่อเดือนตุลาคม
 ปีที่แล้ว ได้เดินทางกับคณะผู้สื่อข่าวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปงานที่สวนป่าแม่เมาะ
 จังหวัดลำปาง และหลาย ๆ แห่ง เห็นว่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่ปลูกป่า แคววปลูกโค
 นิคหนอย ที่ทานบอกว่าจะให้ตัดต้นหนึ่งปลูกแทนต้นหนึ่งนั้นมันสุควิสัยครับ เองาย ๆ ถ้าตัด
 ๑๐๐ ต้น ปลูกต้นหนึ่งใหม่ได้เออะครับ เพราะเราตัดทุกวัน ตัดทุกเดือน ตัดทุกปี ไม้
 ก็เสกีสถานต้นที่ปลูกไปเท่าไรครับ แต่การทำงานที่ปลูกป่าทุกวันนี้ พุงาย ๆ ขอโทษครับ
 ทานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ฯ กระผมขอวิจารณ์ครับ ด้วยความเป็นจริงเป็นผักชี
 ไรยหน้า กระผมไปดูมาแล้วและป่าที่แม่เมาะนั้น ปลูกนิคหนอยเพียงจะไร่ไร่กว้างประเทศ
 หรือพวกข้าราชการเรา แต่ส่วนใหญ่สร้างพลับพลาขึ้นมา หรือว่าสร้างศาลาขึ้นมา
 เพื่อเป็นที่พักผ่อนของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงเกษตร ฯ เท่านั้น ไร่ไร่จะปลูกป่า
 ให้ทั่วประเทศอย่างที่ว่า กระผมไปเห็นมาแล้วครับ แม้ทั้งราษฎรเอารถไปชนมาเขาอยู่นั้น
 ก็ไร่ไร่เขาจะเบิกบานชอบใจเมื่อไร อันนี้กระผม ได้ไปเห็นมากับตา และหลังจากนั้น
 ก็จะไปเอาดงอ้อม่าง ในเขตอำเภอดอน ฯ ของกระผม เพื่อทำเป็นป่าปลูกสร้างสวนป่า
 อีกเป็นป่าไม้กระยาเลย แต่เมื่อเอา ส. ไปร่อนดูแล้วมีพื้นที่ทำนาของชาวนาน ทั้งป่าก็เลย
 เล็กโครงการไป กระผมก็เห็นด้วย เพราะเมื่อจะไปแย่งที่ราษฎรมาทำแบบนั้นมันเคือกร่อน
 เพราะเมื่อเอาชาวนานไปอยู่แคววห้ามเลี้ยงสัตว์ห้ามเลี้ยงวัวเลี้ยงควาย เพราะว่าจะ
 ไปกินไม้เขา ราษฎรต้องจำยอมอยู่เป็นลูกจ้าง มีที่ดินแค่ ๒ ไร่ นี้แหละครับกระผมเห็นเป็น
 ผักชีไรยหน้าทำไม่ได้ครับ แต่ตัดไม้เสือนอนกินมีสัมปทานทั้ง ๕๐ ป่า ๕๐ ป่า ทั่วประเทศ

๓๕๐

ไม่ยั้งคิดละ ๓๐๐ บาท ฉันทองรับประทาน กระผมเคยไปขอไม่เคยไปวิ่งเต้นขอจนกระผม
ต้องเลิกเพราะระยะปีกลายนี้ กระผมไม่ได้ผู้แทนลงไปวิ่งคุุไม่ได้แต่ว่าพวกเขาพุงกาย ๆ
ครับ ผู้ที่ทำลายป่าอีกพวกหนึ่งคือพวกเจ้าหน้าที่ป่าไม้มันเองครับ จะออกสำรวจป่าทุก ๆ
ป่าให้โรงเลื่อย แล้วก็ตัดไม้ให้โรงเลื่อยด้วย จ้างคนตัด ประชาชนตัดไม่ได้ ตัวป่าไม้
จังหวัดนี้สำคัญที่สุด ตัวสำคัญตัวแสบ จ้างพวกชาวบ้านออกสืบหมตทุกป่าว่ามีไม้แดงไหม
ไม้ประดู่ตรงไหนมีราคาบ้าง กระทั่งไม้ชิงชันหรือไม้พยุงฉันจะได้เอาเข้าโรงเลื่อยละและ
โรงเลื่อยทุกโรงทำไม่ถึงกระทำให้ผิดกฎหมายได้ถึงมีไม้ป้อนโรงเลื่อย เพราะโรงเลื่อยแต่ละ
โรงเขามีผู้เชี่ยวชาญป่าไม้คนหรือสองคนตำแหน่งนี้จะ เก่งกว่าป่าไม้ด้วยจะ เก่งกว่าเจ้าหน้าที่
ป่าไม้ด้วย รัฐบาลของทาง นี้ครับกระผมก็ขอเตือนสังวรให้รัฐบาล เมื่อจะออกกฎหมาย
เมื่อได้รับหลักการอะไรก็ขอให้คิดด้วย เพราะว่ากระผมเห็นมากับตา เห็นมาด้วยของจริง
และกระผมขอปรบมือให้แก่วรรณชาวสกลนครของกระผมที่รักษาป่าอยู่ได้เวลานี้ ๔ - ๕ ปี
ซึ่งเป็นป่าดงดิบขนาดใหญ่อุดมที่สุดคือป่าดงหม้อทอง ดงดาลาค และดงพันนา
ดงพระเจ้า ซึ่งเขารักษาไว้ได้เท่าทุกวันนี้ นายทุนไม่สามารถเข้าไปได้ และโอกาสหน้า
กระผมจะขอยกเลิกสัมปทาน ซึ่งทางจังหวัดนี้ทำไว้ถึง ๓๐ ปีออกเสีย กระผมขอเท่านั้นครับ

นายสมาน ขมภูเทพ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน กระผม
สมาน ขมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน ความจริงกระผมตั้งใจที่จะพูดตั้งแต่เข้าเกี่ยวกับปัญหา
เรื่องชลประทานย่อย แต่บังเอิญว่าเรื่องป่าไม้นี้ก็เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่เกี่ยว โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งในจังหวัดลำพูนก็ ในจังหวัดภาคเหนือส่วนใหญ่ป่าไม้เป็นหัวใจ ปัญหาหน้าท่วมก็
ปัญหาอะไรก็ ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานของคนทางภาคเหนือ ท่านประธานที่เคารพครับ
สำหรับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ ความจริงกระผมเองก็ได้ เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น
หนึ่งก็เกี่ยวกับการยกเลิกสัมปทานป่าไม้ แต่เมื่อมีเพื่อนผู้ที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น
เกี่ยวกับการขอลดจำนวนอายุของผู้ที่ได้มีสิทธิสัมปทานป่าไม้ กระผมเองในวันนี้กระผมตง
นั่งพิจารณาอยู่ด้วยตัวเองว่า หากว่ากระผมเองรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไป ก็เท่ากับว่า
กฎหมายที่กระผมจะเสนอมานี้ ซึ่งกระผมก็เสนอไปแล้ว ปรากฏว่าขณะนี้อยู่ที่ไหนก็ยังไม่ทราบ
ถ้าหากว่าเข้าบรรจุกฎหมายของกระผมอาจจะตกไปก็ได้ เพราะเราถือว่ากฎหมายฉบับนี้
เรายอมรับแล้วทำให้เรามีสัมปทาน ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลที่กระผมขอทูลขอให้

ยกเล็ก ซึ่งกรรมก็มี บังเอิญถึงแม้ว่าจะ เป็นฝ่ายค้าน ผู้ที่ได้พูดไปเมื่อกัน กรรมจะไม่ขอ
 เอยนาม ท่านก็บอกว่าจะใครขอให้การยกเล็กสัมปทานป่าไม้ประมาณสัก ๑๐ ปี
 หรือ ๒๐ ปี เพื่อเป็นการพุงป่าไม้ เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ กรรมมา
 พิจารณาแล้ววว่า ถ้าหากว่ามีทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายเสนอได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ หรือร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา กรรมก็คิดว่าผลประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้ อาจจะได้รับการ
 การสนับสนุนจากรัฐสภา ท่านประธานครับ เหตุผลที่กรรมไม่อยากจะสนับสนุนกฎหมายฉบับ
 นี้ก็เกรงว่ากฎหมายของกรรมจะตกไปตั้งกล่าว ท่านประธานต้องยอมถึงภาพพจน์ว่า
 ในจังหวัดทางภาคเหนือซึ่งมีป่าไม้ ยกตัวอย่าง เราจะเห็นได้ชัดว่าเราพุงกันอยู่ตลอดเวลา
 เวลา เจ้าหน้าที่ของเรามีส่วนร่วม เห็น เจ้าหน้าที่มีใครบ้าง ๑. ป่าไม้ ๒. รดประธาณ
 ๓. ทิศิน ๔. ธรณีวิทยา จำนวน ๔ เสนอแต่ละครับ เป็นตัวกำหนดว่า จะให้หรือไม่ให้
 ป่าทั้งป่าทั้งนี้จะไหม้หมดจะลายหรือว่าจะไหม้หมดจนจบไปเลย จะเป็นทะเลทรายไปหรือไม่
 ก็ตัวกำหนด ๓ ท่านหรือ ๔ ท่านนี้แหละ ถ้าหากว่าผ่านทั้ง ๔ ท่านนี้แล้ว ผู้ที่ลอสัมปทาน
 ท่านก็บอกว่าจะได้มาถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ยกตัวอย่างที่อำเภอลี้ ยกตัวอย่างว่า มีป่า
 แมระงอง ผู้ที่ได้สัมปทานครับท่านประธานที่เคารพ ให้ถึง ๓๐ ปี แต่การทำลายป่าของ
 ท่านเอง ท่านบอกมีคนทำลายแล้ว หมายความว่าตัดต้นไม้ไปแล้ว วิธีตัดนะครับ ตัดต้นไม้ใหญ่ ๆ
 เป็นซุกแรก เสร็จแล้วเขาบอกว่าภายใน ๓๐ ปีนี้ เขาจะตัดต้นไม้ไปอีก แต่ไม่เป็นเช่นนั้น
 ตัดภายในปีเดียวนี้โดยที่เครื่องมืออุปกรณ์พร้อมตัดต้นไม้ใหญ่ไปแล้ว ต้นเล็ก ๆ ที่ตามนะครับ
 เช่นอาจจะไม้เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณสัก ๖ นิ้ว ก็ตัดไปหมดทำเป็นเตาเข้มน เอาออกส่งมา
 ขายทองตลาด หมายความว่ามิลิทธิที่จะผูกขาดทำลายป่านี้ตลอดภายใน ๓๐ ปี แต่ประธาน
 ตาคำ ๆ ทำอะไรไม่ได้ แต่ขอสำคัญกันยิ่งกว่านั้น ท่านผู้เป็นประธานครับหลังจากทำลายป่า
 เสร็จแล้วเขาจะต้องมีการปลูกป่าชดเชย เมื่อปลูกป่าชดเชยขึ้นมาอย่างนี้ท่านผู้เป็นประธาน
 ความมั่งงายของผู้ที่ได้รับสัมปทานป่าไม้ แทนที่จะไปปลูกในป่าตามที่ตัวเองไปตัดไว้ไม่ทรอก
 ครับท่านผู้เป็นประธาน ท่านงานเอาหน้าเหมือนกัน ไปปลูกต้นไม้ชดเชยในที่ทำกินของ
 ชาวบ้าน ซึ่งกรรมเคยได้กราบเรียนวันนั้นแล้วว่าที่ทำกินของชาวบ้านนอกเขตเข้มนเดี๋ยวนี้เรา
 ยอมรับกันว่าเรายังไม่มีโฉนดไม่มี น.ส. ๓ ไม่มีใบอะไรเกี่ยวกับการทำมา หรือว่าการ

๕๓

๓๕๒

จับจองที่ดินทำกินอยู่ แต่แล้วมันเป็นการครอบครองที่ดินนี้ มาเป็นเวลาดังแต่พอปู่ย่าตายาย
กันมานานแล้ว หากินกันมาอย่างนี้และไม่มีใบอนุญาตทางการแต่เมื่อถือว่าที่ทำกินของชาวป่า
ชาวเขาเหล่านั้นเป็นป่าสงวนก็ไปปลุกที่ที่ทำกินเขา แล้วพวกนี้เขาจะทำอย่างไร เค้าครับ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคเหนือครับท่านผู้เป็นประธาน เป็นชาวป่าชาวเขาเป็นส่วนใหญ่
เขาก็ทำกินตามป่าตามเขา ชาวป่าชาวเขาเหล่านั้นแหละครับ ในเมื่อเขาไม่มีที่ทำกินแล้ว
เราจะต้องมองถึงระยะทางไกลต่อไปอีกว่า คนเหล่านั้นเราจะทอดทิ้งเขาไม่ได้ ขอประทาน
โทษเถอะครับ คนเหล่านี้กระหม่อมของเราทรงโปรดคนกว่า ชาวป่าชาวเขาที่เราจะต้อง
ช่วยเขา แต่ความบรรดาพวกนายทุนทั้งหลายนี้เขาเข้าไปทำลายจิตใจ เขาไปเบียดเบียน
ชาวบ้านหลังจากมีการปลุกต้นไม้ไปทับที่ทำกินของชาวบ้านเขาแล้ว ไปอ้างโดยที่นั่นคือ
ป่าสงวนเขาจะไปหาที่ที่ไหน ทางป่าไม้ก็บอกว่าเป็นไร ชาวบ้านพวกนี้ทำลายป่า แต่ว่า
ทางบริษัทที่ได้สัมปทานป่าไม้นั้นไม่ได้นึกหรือว่าเป็นการทำลายป่าบางหรือ ขอนี้แหละครับ
ท่านผู้เป็นประธาน คนไม่คนหนึ่งนี้ใหญ่ครับ ศึกษาระยะเวลาแค่ ๓๐ นาที แต่เราปลุก
ต้นไม้ทดแทนนี้ครับ ๓๐ ปีก็ยังไม่มีโอกาสจะโคเทากับต้นไม้ต้นนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ขึ้นมาปัญหา
ของอำนาจการผูกขาดอย่างนี้ขึ้นมาเราจะทำอย่างไร ก็มีอยู่ทางเดียวเพื่อให้ความเป็นธรรม
เกิดขึ้นกับบ้านเมืองหรือตัวบทกฎหมาย จริงอยู่เราจะมองภาพพจน์ว่า กฎหมายนี้เข้ามา
ขณะปัจจุบันนี้เขาเรียกว่าเป็นกฎหมายเพื่อผลประโยชน์ของนายทุน ถ้ากระผมพูดอย่างนี้
ละก็ท่านผู้เป็นประธาน จะไปมองภาพพจน์ว่าเราโจมตีนายทุนคือพวกนั้นแหละ เป็นคอมมิวนิสต์
ไม่ใช่ออย่างนั้น ผลประโยชน์ของประเทศชาติและบ้านเมืองกฎหมายออกมา เขาเรียกว่า
ทุกคนอยู่ใต้บังคับกฎหมาย ขอประทานโทษเถอะครับภาษาต่างประเทศ เขาเรียกว่า
เอฟเวอริบอดี้ อาร์ อันเดอร์ เดอะ ลอว์ (everybody are under the laws)
หมายความว่าทุกคนใต้กฎหมาย แต่กฎหมายนี้ออกมาในทำนองที่ว่า เพื่อผลประโยชน์ของ
นายทุน แต่ประชาชนตากำ ๆ ครับท่านผู้เป็นประธาน ไปตัดไม้ขนาดไม้ที่มันโถงแล้วแต่เป็น
ไม้สักก็เพื่อจะเอามาครับท่านผู้เป็นประธานจะเอามาเพื่อมาแกะสลักเป็นตุ๊กตา หรือว่าเป็น
ช่างอะไรก็ตามแต่ เอามาคนหนึ่งเพื่อจะเอามาขายเอามาเลี้ยงลูกเต่า ไม่มีข้าวจะกิน
ถูกตำรวจจับ กรณีนี้ออกรูปป่าไม้เขาทำการตัดป่าไม้เป็นไอ้ไรครับ อดช่างลากมาเป็น
จำนวนมหาศาลแล้ว ทำไมเขาไม่ผิดกฎหมายแล้วเขาพวกนั้นเขาไม่ถือว่าเป็นการทำลายป่า

ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อเป็นอย่างนี้เราจะให้ความเป็นธรรมแก่ประเทศชาติ และบ้านเมือง
 ดังที่เราจ้องมองเปลี่ยนแปลงจนเสียใหม่ว่ากฎหมายอย่าให้ได้เป็นผลประโยชน์แก่พวกนายทุน
 เพื่อจะให้ความยุติธรรมแก่บรรดาประชาชนตาต่ำ ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ขึ้นมาแล้ว ท่านผู้เป็น
 ประธานครับ เราต้องมองดูสิครับบรรดาเจ้าหน้าที่ผู้รักษาผลประโยชน์ทางด้านกฎหมายใน
 ปัจจุบันนี้ ธรรมดาจะขอยกตัวอย่างตามที่ธรรมดาเห็นมา อย่างในจังหวัดลำพูนของธรรมดา
 ไม่เชื่อ ท่านก็ลองไปมองดูว่าจะมีศาลตรวจไม่อยู่ และที่อำเภอดี สำหรับบรรดาพวก
 นายทุนที่ขโมยไม่มา ทางตำรวจซึ่งมีตำรวจป่าไม้ และที่ตำรวจทางจังหวัดตรวจอยู่ด้วย
 ไม่ต้องการจับ แลดูหากว่าชาวบ้านไปขโมย ซึ่งไม่ใช่เป็นไม้ที่ได้ไปลากไปจูงมา
 หรอกกลับ แต่ว่าไปซื้อบ้านเก่า เป็นเรือนเก่าของเขาซึ่งอายุเกิน ๕ ปี ๖ ปีแล้ว หรือว่า
 ๑๐ ปีแล้ว พอผ่านเข้ามาเขานับเป็นวงดอกรับท่านผู้เป็นประธาน วงดอละ ๑,๐๐๐ บาท
 ถ้า ๔ ดอ ๔,๐๐๐ บาท ถ้า ๑๐ ดอ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่มันยังไม่พอจะรับท่านผู้เป็นประธาน
 ธรรมดาไม่ทราบว่าจะมีบัญชีทางตำรวจที่จังหวัดลำพูน หรือทางภาคเหนือหลาย ๆ
 ท่านลองดูว่าลูกน้องโตบ้างกับบิดาของท่านในขณะนี้กำลัง เป็นเสือนอนกิน หรือว่าบรรดา
 เสือเขม็อบ เขาเรียกว่าดามบก ทำการตรวจจับรถไปเรื่อยไปเห็น ถ้าหากว่าเป็นไม้
 ท่านจะคุมรถไม่มาที่เดียว ถ้าหากผ่านด่านตรงนั้น ๆ ท่านเองเป็นคนคุมไปในตัวเสร็จแถม
 ยังไม่พอยังไม่ไรอยู่ประเภทดามบก เป็นส่วนทั่วเลยครับ เป็นพวกจำจับรถเก่งเลยที่เดียว
 ธรรมดาไม่ทราบว่ายังมีกับบิดาและญาติกับทางเชียงใหม่ ทางภาคลำพูน หรือว่าที่ไท
 รับทราบหรือเปล่าไม่ทราบ ทำการคุมรถมาเลยครับ คุมท่านเองจะไปข้างหน้าจับรถเก่งไป
 เลย ถ้าหากผ่านด่านตำรวจกันเข้ามาเอาเงินเอาทองให้กันไป และอย่างนี้หรือครับ
 เป็นลักษณะเป็นการที่กระทำโหดฆ่าตายป่า เมื่อเป็นเช่นนี้ขึ้นมากฎหมายมัน เราจับ
 ใดอย่างไรในเมื่อเรามีกฎหมายนี้เป็นของไหว้ให้ ก็มิอย่างเดียวกันคือเล็กสัมปทานไม่ให้
 สัมปทานขึ้นมา เพราะฉะนั้นในวันนี้ถ้าหากธรรมดาจะขอขึ้นขันเส็ดท่ายว่า คนที่ทำลายป่า
 ในภาคเหนือในขณะนี้ ผลที่ได้รับก็คือบรรดาประชาชนตาต่ำ ๆ ยกตัวอย่างท่านผู้เป็น
 ประธาน นำทวมในจังหวัดทางภาคเหนือ ทางภาคเหนือจะได้รับความเสียหายขึ้นมาทั้งหมด
 รวมมาถึงทางภาคกลางด้วย เพราะอะไร ก็เพราะเนื่องจากว่าคนไม่แพ้ใครครับ ใ้ดู

๓๕๔

หรือทำลายกันไปหมดแล้ว แต่หากกระผมยกเลิกกฎหมายไม่ใหม่สัมปทาน โดยที่ว่ามี การ
ผูกขาดจากระบบนายทุน หรือบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งแล้วเราก็ยังสามารถที่จะให้ผลประโยชน์
ได้อีกโดยที่ไม่ให้กาภาษีหรือการรายใดของรัฐคงสูญเสียหายไป เราจะเสนอร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับใหม่ขึ้นมาในทำนองที่ว่าให้เป็นพระราชบัญญัติ โดยที่ประชาชนมีส่วนร่วมที่จะ
เข้าร่วมด้วย เพื่อให้ประชาชนคัดค้าน ๆ นี้มีโอกาสเข้าไปคัดค้านได้ เพื่อมาปลุกบ้าน
เพื่อมาประกอบอาชีพทำมาหากินเป็นเครื่องแกะสลักก็ตามแต่ นี่แหละครับท่าน เป็นประธาน
เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว กระผมขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า กฎหมายฉบับนี้กระผมไม่
สามารถที่จะรับได้ แล้วถ้าหากว่ากระผมจะเสนอกฎหมายยกเลิกไปตั้งที่กระผมได้ให้ขอชี้แจง
และขอคิดเห็นให้กับท่านผู้เป็นประธานทราบไว้แล้ว สวัสดิ์ครับ

นายวินัย นามเสถียร (เจียงราย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และ
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวินัย นามเสถียร ผู้แทนราษฎรจังหวัดเจียงราย พรรค
ประชาธิปัตย์ เป็นคนหนึ่งที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากกระผมเห็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เสนอขึ้นมาเพื่อจะได้ควบคุมผู้ได้รับสัมปทานทั้งหลายเท่าที่กระผม
ทราบมาผู้รับสัมปทานพอได้รับสัมปทานแล้วปรากฏว่าบริษัทเหล่านั้นจะไม่ได้ทำอะไรด้วยตนเอง
จะให้ผู้อื่นหนึ่งมารับทำไม่ ทั้งนี้กระผมจะกล่าวถึงวิธีการทำไม่ของบริษัทเหล่านี้ ท่านประธาน
ที่เคารพ วิธีการทำไม่ของพวกบริษัทเหล่านั้นนี้ ไม่ในเขตสัมปทานแปลงนั้น ๆ ที่ได้รับ
สัมปทานนั้นปรากฏว่าผู้ได้รับสัมปทานเหล่านั้นทำไม่ในแปลงยังไม่พอ เอาไม่นอกแปลงเอา
กระผมจะกราบเรียนท่านประธานว่า สมมุติว่าตัดไม้ในแปลงได้ ๑๐ ทอน แต่ไปตัดไม้
นอกแปลงมาอีกประมาณ ๕๐ ทอน ความจริงไม้ในแปลงต่อนึงจะตัดไม้ได้เพียง ๒ ทอน
แต่เอามาต่อเป็น ๕ ทอน ๖ ทอน ๗ ทอน ๘ ทอน ๙ ทอน ๑๐ ทอน เนื่องจากไปเลือกเอาไม้ที่มีลักษณะ
ใกล้เคียงกันเอามา ถ้าหากว่าเราไม่ออกพระราชบัญญัติควบคุมเขตตัด วิธีการทำก็
ก็อย่างที่ท่านสมาชิกได้อธิบายว่าป่าของเราจะต้องหมดไปนั้นเป็นความจริง และ
อีกประการหนึ่ง ใบขนไม้หรือว่าใบเบิกทาง ท่านประธานที่เคารพเวลาผ่านด่านนั้นเขาจะ
รู้กับนายด่าน คือใบเบิกทางจะระบุว่าใบเบิกทางนี้ใช้ได้ ๗ วัน แต่เวลาผ่านด่านแล้ว
ไม่ให้เจ้าหน้าที่เซ็นไม่ต้องเซ็นผ่านด่าน เอาใบเบิกทางนี้กลับมามาก เอามาชนไปอีกครั้ง

ท่านประธาน เพราะฉะนั้นเราจะต้องออกพระราชบัญญัติคุ้มครองการทำไม้ต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทาน และเกี่ยวกับโรงเลื่อยเคลื่อนที่อยู่ในป่าขององค์การป่าไม้ก็ดี เราจะเห็นได้ว่าเวลาไปตัดไม้ในป่าแล้ว เลื่อยเป็นจุด ๆ ครบท่านประธาน ย้ายไปตลอดอย่างนี้ครับเพราะฉะนั้นต้องมีขอบเขตว่าสัมปทานนั้นจะได้เขตขนาดไหน เราจำกัดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นใครขอประทานโทษท่านสมาชิกขอความสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ผ่านสถานี ขอขอบคุณครับ

จาสิบตรี อนันต์ เรื่องกฎ (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอนันต์ เรื่องกฎ ส.ส. สงขลาเรื่องกฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นว่าเป็นกฎหมายของจตุรพรรคกระผมเห็นว่าในพรรคคงจะประชุมกันมาก่อนแล้วว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ กระผมเห็นว่าถ้าพูดไปกันในเรื่องกฎหมายฉบับนี้แล้วก็เป็นโยบายแก่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ แต่กระผมว่าถ้าพูดไปขึ้นรับหลักการ สมมุติว่ารัฐบาลรับหลักการ แล้ววาระที่ ๒ วาระที่ ๓ อาจจะตกไปกระผมหายไปนะครับ ที่นี้พูดถึงว่านโยบายของกฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นด้วยกับเจ้าของร่างอย่างมากครับ เพราะจะเป็นนโยบายแก่ประเทศชาติของเราที่จะไม่ให้ผู้มีอิทธิพลในด้านการเงิน ตักไม้ทำลายป่าโดยเฉพาะภาคของกระผมก็ภาคใต้ครับ ถ้าท่านได้เคยเดินทางไปจังหวัดภาคใต้ทั้ง ๒ ภาคถนนเพชรเกษมจะมีป้ายเขียนว่า "ป่าสงวนแห่งชาติ" ตั้งแต่จังหวัดสงขลาไปถึงจังหวัดปัตตานี จากจังหวัดปัตตานีไปถึงจังหวัดนราธิวาส มีป้ายอย่างนั้นแต่ว่าไม่ใคร่มีแต่ป้ายอย่าง เดียวผู้มีอิทธิพลได้ตัดไม้ทำลายป่าอย่างหมดสิ้นเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราออกกฎหมายไปแต่ละฉบับ เมื่อเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองไม่ปฏิบัติตามป่าไม้จังหวัดก็ดี ป่าไม้อำเภอก็ดี ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการตัดไม้ทำลายป่าไม่เคยปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งทางรัฐบาลได้ออกกำหนดกฎเกณฑ์ไว้ว่า จะให้ตัดกันเท่าไร และเมื่อตัดไปแล้วก็มีกฎหมายระบุไว้ให้ปลูกป่าทดแทนในทางจังหวัดภาคใต้ มีน้อยมากครับแทบจะไม่มีเลยครับเรื่องปลูกทดแทน แะตัดกันทุกวันครับ โรงเลื่อยแต่ละโรงเลื่อยมีไม้กอง เป็นพะเนินตีตราบ้างไม่ตีตราบ้าง ส่วนที่ตีตรากองไว้ที่หน้าโรงเลื่อย ที่ไม่ตีตราเอาไว้ในโรงเลื่อยแล้ว เลื่อยกันทั้งกลางวันกลางคืน เรื่องนี้ขนาดเหลือเกินครับ เมืองไทยเราเป็นเมืองที่ได้ชื่อว่านับถือศาสนาพุทธ แต่การโกหกต่อแหลของเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองมีมากเหลือเกิน ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถจะหยิบยื่นหรือแก้ไขได้ว่าเป็นอยู่อย่างนี้กฎหมายของเราที่ออกไปปฏิบัติจะเป็นหมันหาประโยชน์ไม่ได้เลย แล้วเรามาเถียงกันทั้งวัน

๑๕๖

ทั้งคนกฎหมายออกไป เมื่อปฏิบัติไม่ปฏิบัติแล้วประโยชน์จะเกิดขึ้นแก่ประชาชนซึ่งมีรายได้
 น้อยหรือผู้ยากจนนั้นไม่เกิดขึ้นเลยครับ มีอย่างเดียวกันนายทุนชนชั้นทั้งหลาย หรือพวกมี
 อิทธิพลทั้งหลาย เหล่านี้ที่จะมีประโยชน์แก่กฎหมายฉบับนี้ ออกกฎหมายมาเท่าไร
 พวกมีอิทธิพลก็วิ่งเต้นมากเท่านั้น การวิ่งเต้นมันเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็น
 อย่างมาก ถ้าสมมุติว่าบ้านรัฐบาลหวงห้ามใครจะเข้าไปตัดไม้ได้ แต่เมื่อเงินละครับ
 เงินอย่างเดียวกันที่เข่ามันคาดให้บ้านนี้ของราพณาสรไปได้ก็ช่วยเงิน การวิ่งเต้นติดคอ
 กันทำให้เกิดการกัดไม้ทำลายป่าขึ้นได้ กระผมจึงขอร้อง และวิ่งวอนต่อเพื่อนสมาชิกว่า
 ถ้าสมมุติว่าเราจะรับหลักการแห่งกฎหมายฉบับนี้ ขอเถอะครับ พวกเราซึ่งเป็นสมาชิก
 ส่วนมากมาจากประชาชนที่ยากจนหรือยากไร้ทั้งนั้น ได้ช่วยกันผลักดันให้กฎหมายฉบับนี้ผ่าน
 วาระที่ ๒ ที่ ๓ ไปให้ได้ ไม่ใช่ผ่านวาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ตก กระผมคิดว่า
 กฎหมายฉบับนี้จะ เป็นกฎหมายฉบับวิ่งเต้นอีกฉบับหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

นายวัชรินทร์ เกตะวันดี (เคย) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมเห็นด้วย เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกผู้มี
 เกียรติได้เสนอมา ความจริงตั้งแต่เรากระผมก็มีความเห็นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓
 ฉบับ แต่ก็ไม่มีโอกาสได้พูด ท่านประธานที่เคารพขอเท็จจริงในปัจจุบันนี้ป่าไม้ของเมืองไทย
 ถูกทำลายจนจะหมดอยู่แล้วครับ ในขณะที่กระผมรับราชการอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการนั้น
 กระผมได้มีโอกาสเดินทางไปจังหวัดต่าง ๆ ทั้ง ๗๖ จังหวัดทั่วประเทศไทย ได้เห็นป่าไม้
 ในเมืองไทยถูกทำลายจนจะหมดสิ้นอยู่แล้วครับท่านผู้เป็นประธาน กระผมคิดว่าถ้าป่าไม้
 ในเมืองไทยมันหมดได้มันคงจะร้องไห้ไปแล้วครับ ท่านประธาน กระผมอยากจะกราบเรียน
 ให้ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เดินทางไปดูที่จังหวัดเลยในท้องที่อำเภอปากชม
 ในท้องที่อำเภอเมือง ๆ ไปเห็นมาแล้วน่าอเนจอนาถครับ ท่านผู้เป็นประธาน ป่าไม้ต่าง ๆ
 เหล่านี้ถูกทำลายโดยผู้มีอิทธิพลคือโรง เลื่อยและบริษัทป่าไม้จังหวัด ท่านประธานที่เคารพ
 อย่าไปหวังเลยครับว่าป่าไม้ที่ถูกทำลายไปนั้นที่จะเกิดจากน้ำมือของประชาชน ประชาชน
 ส่วนใหญ่ยังไม่มียานจะอยู่อาศัย กระผมเคยไปหาเลี้ยงที่บ้านเลย บางไร่ อำเภอวังสะพุง
 ประชาชนเป็นผู้เผ่าป่าไม้ไม่ใหญ่ ๆ นานาพันธุ์ชนิดไม่ละค่าเลย ไม่ระคุเคย ไม่แดงเคย
 ทั้งหลายหมด แต่ความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอย่างไรครับท่านผู้เป็นประธาน ทองอาศัย

ไม่ได้มาจัดตะ มีบ้านผู้ใหญ่มาเพียงหลังเดียวที่กินผาควยไม้กระดาน กระจกมุงสาร
 ประชาชนเหลือที่สุด ท่านผู้เป็นประธานครับ เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกคนใด หรือกลุ่มใดที่
 เสนอกฎหมายออกมาเพื่อจะเป็นการชะลอการทำลายป่า กระจกมุงผาควย และยี่นกีที่จะ
 สนับสนุน ท่านประธานที่เคารพ ทุกวันนี้ฝนฟ้าในเมืองไทยมันแห้งแล้งก็มีมดเห็ดมาจากป่าถูก
 ทำลาย เมื่อปีที่แล้วน้ำท่วมกรุงเทพมหานครนั้น ท่านทั้งหลายก็คงจะได้เห็นสภาพแล้วเป็น
 อย่างไร มดเห็ดที่น้ำท่วมกรุงเทพมหานครนั้น ก็เนื่องจากว่า น้ำไหลมาจากทางภาคเหนือ
 ของประเทศไทย เนื่องจากไม่มีต้นไม้ที่จะช่วยสกัดกั้นการไหลสายของน้ำ อันนี้แหละครับ
 ท่านผู้เป็นประธาน กระจกมุงผาควยในความเห็นด้วยในกฎหมายทุกฉบับที่เสนอมานี้ และโดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งกฎหมายที่ว่ามีสมาชิกผู้เสนอที่จะให้เลิกสัมปทานป่าไม้ได้นั้น กระจกมุงผาควยเห็นว่าทางสภา
 แห่งนี้และบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ควรจะยอมรับ ขอให้รับไปเถอะครับ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระจกมุงผาควยเห็นไว้แต่เพียงเท่านี้แหละครับท่านผู้เป็นประธาน

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ขอบคุ้เคารพท่านประธาน กระจกมุง
 นิสิต เวทย์ศิริยานันท์ พรรคพลังประชาชน จากจังหวัดศรีสะเกษ ผมได้นั่งฟังการอภิปราย
 ถึงปัญหากฎหมายป่าไม้ ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้นมาเป็นเวลานานพอสมควรส่วนมากนั้น
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ก็มีเจตนาที่จะสงวนป่าไม้นี้ไว้ด้วยกันทุกคนแต่ก็เป็นที่น่าเสียดาย
 ที่กฎหมายฉบับแรกนั้นเราได้ผ่านไป คือกฎหมายเกี่ยวกับการส่งไม้ออกนอกนั้น ยังสร้าง
 ความสะเทือนใจให้แก่ผมน้อย แต่ว่าในการที่เราได้มีกฎหมายมาอีกหลายฉบับ เพื่อที่จะ
 สงวนป่าไม้นี้ไว้ให้แก่คนรุ่นหลังของเรา ว่าพวกเรานั้นไม่ใช่บุคคลผู้ที่จะมาช่วยเขาทำลาย
 ป่าและก็เป็นที่น่าเสียดายต่อไปว่า ถ้าหากเรายอมรับความจริงว่า ป่าไม้ของเรานั้นได้ถูก
 ทำลายไปเหลือเพียง ๓๘ เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นสถิติที่ทางราชการได้ยื่นเข้ามา ผมเชื่อว่า
 บรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งรัฐสภานี้ก็คงจะได้อ่านรายงานนั้นด้วยทุกคน จะอย่างไร
 ก็ตามท่านประธาน ผมมีความหวังใจว่าถ้ายานเมืองของเราเราเชื่อว่าอะไรมันผิด แต่
 พวกเราก็งงมึนใจทำ จะมึนใจเพราะเห็นว่าเป็นพรตเดียวกันหรือจะ มึนเพราะว่าเรา
 กอง เคารพมติของพรรคพวกออกมาอย่างนี้ แต่เราไม่ได้คำนึงถึงความเสียหายอันจะเกิดขึ้น
 ในอนาคต ผมก็รู้สึกเสียใจอย่างยิ่ง ผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ที่มีส่วนในการชะลอ

๓๕

แต่ว่าการชะลอนั้นเป็นการ เพียงพอหรือไม่ นี่แหละครับท่านประธาน ผมจึงไม่สามารถที่จะ ยกมือให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านไป ผมมีความเห็นคัดค้านด้วยเหตุผลว่ากฎหมายฉบับนี้ก็จะ เป็น กฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ซึ่งอาจจะ เป็น เลื่อยฟันเหล็ก เล็กหนอยที่เรียกว่า เลื่อยคนไม่ซาหนอย กฎหมายที่แล้ว ๆ มานี้ อาจจะ เป็นกฎหมายที่ฟัน เลื่อยโตหนอย ทำให้ไม่เราต้องถูกทำลาย มากขึ้น ในการอภิปรายคราวที่แล้วนั้น ผมจำได้ อย่างแม่นยำว่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ นั้นเป็นแหล่งทำลายป่าและทรัพยากรธรรมชาติอย่างร้ายแรง ทำไมจึง เป็นเช่นนั้น เพราะความจริงมันได้ปรากฏออกมาทุกแห่งที่มีการคัดค้านไม่ ไม้เคยปรากฏจับผู้คัดค้านนี้ ได้แม้แต่ในนอกสัมปทานที่ลาก เขามาในไม้สัมปทานมีแต่คนต่อ แต่ตอนนั้นมาอยู่ในอีก เขต หนึ่งนี้ เราจะปรากฏในข่าวหนังสือพิมพ์หรือข่าวรายงานจากป่าไม้อยู่ตลอดเวลาเสร็จแล้ว ไม้มันก็ถูกขายให้ใคร เป็นอันดับแรก ก็คือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จุดแก้มันอยู่ตรงนี้ แต่เรามาแก้ที่ปลายเหตุ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมแม่จะ เห็นด้วยในการ ที่บอกว่า เป็นการชะลอ คือลดจำนวน ๓๐ ปี ลงมาเป็น ๒๐ ปีก็ตาม แก้นั้นมันไม่ช่วยให้ ป่าไม้ไม่ถูกทำลาย ในสมัย เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมาพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งนั้น อำนาจของ สภา เวลานั้นได้อนุมัติให้ป่าไม้จังหวัดไปจัดกัน เสร็จแล้วปรากฏว่าผู้จัดจริง ๆ นั้นก็กลายเป็นผู้ได้สัมปทานไปซื้อกิจการหรือว่าได้ทำแต่ในนามของผู้ที่ใดเท่านั้น แต่ตัวผู้ใดจริงนั้น เป็นสมาชิกสภาจังหวัดบ้าง บางท่านก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งรัฐสภาในวัยขณะนั้นและ ตัวเองไม่ได้ทำอะไรเลยครับ ไร้ทำแต่ในนามเท่านั้น ผมไม่อยากจะ เอยชื่อท่านประธานที่เคารพ เพราะวาก็รัก ๆ ชอบ ๆ กันทั้งนั้นละ ที่นี้ทำไมเราต้องหนีความจริงกัน ในเมื่อเรายอมรับ ว่าประชาชนนั้นแม่เขาจะปลุกอยู่ที่ไม้ก็ด้วยไม้ มีแต่ไม้เรียงลำ บ้านผมเขาเรียกไม้ เรียงลำครับ คือต้นไม้ทอนเล็ก ๆ เอามาเรียงกันแล้วเอามาปูเป็นฝาเป็นฝา หรือไม้ ตรงไหนที่เป็นไม้ไผ่ก็มาสานเป็นฝาเป็นฝากอย่างนี้ ในสภาพของสังคมไทยเรา คนส่วนใหญ่ต้องอาศัยบ้านที่ทรุดโทรมอยู่ ไม่ต้องพูดถึงเรื่องการศึกษา เอาแค่ว่าที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในส่วนจำเป็นของชีวิต เรายอมรับอยู่แล้วว่า ความจำเป็นของชีวิตนั้น ในความเป็นคนไทยของเรา นั้นมีอยู่ ๔ อย่าง ยารักษาโรค อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ของฝรั่งก็เพิ่มคำว่า เซ็กส์ (SEX) เข้าไปด้วยคำหนึ่ง ผมก็ไม่อยากอภิปราย

เพราะเราเป็นคนไทย เอากันแค่ ๔ อย่างนี้ก็พอแล้ว ที่นี้เราชาคอยแล้ว เคี้ยวบ้วนว่าที่อยู่
 อาศัยเรานั้น เราจะเห็นว่าพวกเรายูกันอย่างไร ผมเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่ง
 รัฐสถาน ท่านประธานที่เคารพ เชื่อว่าได้เห็นสภาพนั้นคำหาคยทุกคน แต่ทุกคนก็ยังเป็นใจพูด
 ไปได้ว่าควรจะให้รางวัลพระราชมัญญูที่ผ่านไป ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งตำแหน่งที่
 พูกว่าโดยธาตุแท้และใจจริงแล้ว อยากจะเสนอกฎหมาย หรือว่าเขาเสนอไว้แล้วด้วย
 ที่บอกว่าควรจะให้ยกเลิกสัมปทานสักชั่วเวลาสัก ๑๐ ปี ไม่ให้มีการเกิดขึ้นใหม่ แล้วเอาโทษตัด
 แกมตัดกันนั้น ควรจะเป็นเช่นนั้นมากกว่า ท่านประธานที่เคารพ นี่แหละครับเราพยายาม
 ที่จะหนีข้อข้อเท็จจริงสภาพของสังคมไทยเรา เราไม่ได้พยายาม เราเห็นแก่บุคคลนายทุน
 ส่วนหนึ่งได้กอบโกยผลประโยชน์ เสร็จแล้วเรากลับไปเป็นเครื่องมือของเขา ผมเชื่อว่า
 ท่านสมาชิกรัฐสภาทุกท่านที่ได้ไปวาระทั่วๆ เข้ามารับใช้ชาติบ้านเมืองนั้น มีเจตนาตรงกัน
 เหลือเกินว่าเราจะคงช่วยพุงฐานะของคนที่อยู่ในชาติของเราให้ดีขึ้นให้กินคืออยู่ที่ ใ้พ้ที่อยู่
 อาศัยให้มีอาหารดี ให้มีการศึกษาดี นี่คือการต้องการของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติรวมทั้งท่าน
 ประธานที่นั่งอยู่ขณะนี้ด้วย เพราะฉะนั้นผมขอกราบปวารณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ อยาได้รับ
 รางวัลพระราชมัญญูที่ฉบับนี้เลย ก็โดยเหตุผลว่า อยากให้พวกเราจะเป็นใครก็ได้ หรือแม้ม
 เอง ผมก็คิดว่าผมจะคงเสนอกฎหมายฉบับหนึ่งขึ้นมาใหม่ คือให้มีการเลิกสัมปทานทั้งสิ้น
 แล้วไปทำไมเราได้มีการเก็บโทภายใน ๑๐ ปีข้างหน้า เราคอยมาว่ากันใหม่ คืออย่างน้อย
 คงจะให้ระยะเวลาเรามีโอกาสให้ราษฎรของเราได้ใช้ไม่ พอลกฎหมายเมื่อเขานี้
 ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเปรียบเทียบครบพอจะสงวนในป่าสงวนให้ประชาชนได้กัดไม้ทำ
 บายทำของเราไม่ยอมผานให้เขา แต่พอจะให้สัมปทานกลับให้ ท่านลองคิดก็คิดรับ
 ไลลดสัมปทานจาก ๓๐ ปี เป็น ๒๐ ปี ท่านกลับยอม แต่เสร็จแล้วจะให้ชาวบ้านได้กัดไม้
 ในที่ดินของตัวเพื่อจะเอาไปทำบ้านทำเรือนไม่ยอม ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า
 เจตนาจริงของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เสนอนั้นมีเจตนาประการใด ผมขอสรุปว่าผมไม่
 สามารถที่จะยกมือให้แกมที่จะไปทำลายประชาชนของผมนั้นได้ ขอขอบพระคุณมาก
 ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสงสุขครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านประธาน ขอประท้วงนิดหนึ่งครับ ท่านผู้

เป็นประธาน กระผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน กระผมขอประท้วงหน่อยครับ คือท่านผู้มีเกียรติที่นั่งลง เมื่อกี้เอง ไ้กล่าวออกทางไมโครโฟนไปว่า พวกสหพรรคหรือว่า จตุรพรรคนี้มีการตกลงประชุมกันมาแล้วว่าให้มีการยอมรับอย่างนั้น กระผมรู้สึกว่าจะทำให้ ภาพพจน์สภาประชาชนท่านเองที่พวกเราเนี่ยกลายเป็นแค่กิจการในรัฐสภา เราไม่มีการตกลง อันใดทั้งสิ้นเกี่ยวกับคำว่า จะตกลงว่าจะรับหรือไม่รับ อย่างกระผมเองทั้ง ๆ ที่เป็นฝ่าย รัฐบาลเพื่อนของกระผมกับคุณสันติ เทพณดี เสนอมา กระผมก็ยังไม่เห็นด้วย อันนี้ก็แสดงถึง ว่านี่อาจจะฟรีโหวต เพราะฉะนั้นกระผมขอได้โปรดเข้าใจความนี้ด้วย

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธาน สมาชิกผู้มีเกียรติ

กระผม สงสุข ภัคเกษม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่ กระผมเป็นผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคนหนึ่ง กระผมใคร่ที่จะขอทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกที่ได้ อภิปรายจบลงไปเมื่อสักครู่นี้ ขอประท้วงโทษ คือคุณนิสิต ที่ได้วิงวอนขอร้องต่อสภาแห่งนี้ ไม่ให้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องการที่จะให้มีการ เสนอกฎหมาย ฉบับใหม่เข้ามาถือการ เลิกสัมปทานทั้งหมด กระผมเห็นด้วยครับ กระผมเห็นด้วยในข้อเสนอ ของคุณนิสิต แต่ขั้นตอนการปฏิบัติกันในขณะที่ในฐานะที่กระผมเป็นผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราช- บัญญัติฉบับนี้ ก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติข้อฉบับหนึ่ง เข้าสภาไปแล้วเพื่อขอให้เลิกสัมปทาน ทั้งหมด เราทำเป็น ๒ ขั้นตอน ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนั้นเข้าบรรจุในระเบียบวาระก่อนเรา ก็จะทำอย่างนั้น แต่ฉบับนี้บรรจุในระเบียบวาระก่อนเราก็จะทำเช่น ฉบับนั้นเข้ามาเราก็จะ เลิกสัมปทานทั้งหมด เป็นที่รู้ ๆ กันว่าสัมปทานป่าไม้ทั้งหลายที่ใดกัน ไ้กันมาโดยอภิสิทธิ์ ไ้กันมาโดยอภิสิทธิ์พลทางการ เมือง ซึ่งเผด็จการกำลังปกครองประเทศอยู่ สังคมนี้ไม่ได้ ทำมาหากินด้วยความยุติธรรม คนขึ้นไปเสวยอำนาจ พอใดคนหนึ่งเอาอกสมตัว สมตัวว่า ตัวเองเข้ามาจากอะไร พอมีอำนาจก็ให้อภิสิทธิ์แก่ลูกสมัน ที่เห็นว่าจะ เป็นมหาสถางค์ ให้อภิสิทธิ์แก่ตัวเองได้ เพราะฉะนั้นเมื่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้เป็นสภาประชาชนเลือกขึ้นมา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็อภิปรายกันคนแล้วคนเล่าบอกว่า อภิสิทธิ์ชนทั้งหลายนั้นได้ เขาไปโค่นล้มทางปากคนนำข้าราชการสุญเสียหมดพลัดงานแห่งชาติ ทรัพย์สินของชาติต้อง

สูญสลายไป กลับไปก่อความมีศรีสุขให้กับชนกลุ่มน้อยกลุ่มหนึ่ง แต่ประชาชนชาวบ้าน
เพียงแต่ต้องการที่จะได้ไม้มาปลูกบ้านก็ไม่สามารถจะทำได้ เจามาปลูกเป็นเสาเรือนก็ต้อง
รอดแล้วถูกจับเข่าถูกเข่าระวางไป อันนี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นมานานนมแล้ว
ครึ่งแล้วครึ่ง เขาจากสภาชุดแล้วชุดเล่าไม่มีการที่จะแก้ไขได้ แล้วไม่มีใครที่จะให้ความ
คุ้มครองแก่ประชาชนผู้ยากไร้ เหล่านั้นได้ แต่ปรากฏว่าบรรดาอภิสิทธิ์ชนซึ่งเป็นลูกน้องลูกสมุน
ของทรราชของเผด็จการที่เคยปกครองบ้านปกครองเมืองมา ขึ้นไปนั่งเก้าอแล้วล้มตัว
กลับได้เสวยลูกกลับโคผดประโยชน์ เพราะฉะนั้นเป็นการที่ค่อนข้างยิ่ง ถ้าสภาแห่งนี้จะ
พิจารณาถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่า ในขั้นตอนนี้ขอให้เรามาตกลงกันแก่นักก่อน ถ้าร่าง
ใหม่เข้ามาคือร่างที่จะให้เลิกสัมปทานทั้งหมดนั้น กระผมก็เชื่อนั่นว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ทั้งหลายก็คงจะสนองต่อคำวิงวอนและ เรียกร้องของประชาชน ที่โควิงวอนที่โคเรียกร้อง
ขอให้เราให้ความคุ้มครองแก่เขา ขอให้เจ้านายบ้านเมืองได้มองถึงความทุกข์ยากของเขา
เขาเดือดเราเข้ามาด้วยความหวังอันนี้ เพราะฉะนั้น การที่ใครจะไปคุ้มครองประโยชน์
ของอภิสิทธิ์ชน ไปคุ้มครองประโยชน์ของพวกเขาที่อาศัยจังหวัดหางการ เมือง ที่จะเอา
อำนาจประโยชน์อันเนื่องมาจากเขาไปอยู่ที่ใกล้ชิดกับคนที่หลงล้มตัว มันเป็นการที่เราจะ
ไปให้ความคุ้มครองกับคนพวกนี้เท่านั้นเอง ท่านประธาน และสมาชิกผู้มีเกียรติ
ประชาชนชาวบ้านไม่มีที่จะทำกิน ร้องขอที่ทำกินเขาไปอยู่ในที่ทำกินบอกว่า เป็นป่าสงวน
ทั้ง ๆ ที่ป่าเหล่านั้นเป็นป่าที่เสื่อมโทรม สันสภาพไม่ใช้คนนำล่าสัตว์ ในคราวที่กระผมเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๑ เดือน ๑๔ วันในคราวที่แล้ว กระผมได้ติดต่อกับทางราชการ
ขอให้จัดป่าสงวนซึ่ง เป็นป่าเสื่อมโทรมและไม่ใช้คนนำล่าสัตว์จำนวนเกือบ ๒ หมื่นไร่
ในเขตเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่ของกระผม ให้ประชาชนผู้ทุกข์ยากให้เขาทำกิน
ก็ปรากฏว่าได้รับความสนับสนุนจากกระทรวงเกษตร ฯ ได้รับความสนับสนุนจากกรมป่าไม้
ด้วยดี เพราะฉะนั้นคณะรัฐมนตรีแห่งการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงทัศนคติต่าง ๆ
ที่เคยเป็นมานั้นได้ไปสู่วางที่ดีขึ้น ประชาชนผู้ยากไร้ได้รับความสนใจจากเจ้านายบ้านเมือง
มากยิ่งขึ้น มันก็มาเหลืออยู่ที่ว่าสภาแห่งนี้จะสนองต่อคำวิงวอนร้องขอของประชาชนได้
อย่างไรอภิสิทธิ์ชนเหล่านั้นมีความหวังว่าเมื่อเขาได้สัมปทานป่าไม้ไป ไม่ว่าจะป่าไม้นั้น
จะเป็นต้นนำล่าสัตว์ ไม่ว่าจะชาวไร่ชาวนาจะขาดแคลนน้ำ ไม่ว่าจะชาวไร่ชาวนาโดยเฉพาะ

๓๖๒

ในภาคเหนือ เมื่อเขาไม่ได้พูดถึงเรื่องน้ำ จะลำบากยากแค้นอย่างไร ในเมื่อป่าถูกโค่น
ถูกล้ม พอลดถึงหน้าชลประทานเหมืองฝายพังทลายหมด เพราะป่าถูกพวกนายทุนเหล่านี้
ไปโค่นไปถาง พอลดถึงหน้าแล้งภาคเหนือ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร เป็นแหล่งพลังงานของชาติ
เป็นแหล่งทรัพยากรของชาติ คนภาคเหนือไม่มีน้ำแม่แต่หยดเดียว ที่จะใช้ในการเกษตรใน
ฤดูแล้ง ทั้ง ๆ ที่ภาคเหนือมีแหล่งต้นน้ำลำธารที่ส่งน้ำมาปั่นกระแสไฟฟ้าให้คนในเมืองหลวง
เมืองใหญ่ ๆ ได้เปิดโทรทัศน์สีดูกัน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพราะฉะนั้นกระผมขอวิงวอน
และขอกราบกรานว่า ได้โปรดอย่าคัดค้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วบังเอิญกระผมเพิ่ง
จะไปทราบมาเมื่อสักครู่นี้เองว่า รัฐบาลจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณา กระผม
เพิ่งทราบมา เลยขอโอกาสขอพระคุณท่านรองนายกรัฐมนตรี ในฐานะเป็นรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ที่ได้กรุณาใช้ระยะเวลา ที่จะให้กระผมในฐานะผู้เสนอ
ร่างนี้ด้วยหนึ่ง ได้มีโอกาสพูดในสภาแห่งนี้ ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผม
ถูกข้ามชื่อไปแล้ว ประธานไม่ข้ามชื่อไปแล้ว แต่กระผมได้รับความกรุณาจากท่าน
รองนายกรัฐมนตรี ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ขอขอบพระคุณ
อย่างสูง ขอขอบคุณครับ

พลตรี ประมาณ อภิเรกสาร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์) :

ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม พลตรี ประมาณ อภิเรกสาร รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ขึ้นมา และได้มีท่านผู้มีเกียรติได้อธิบายไปในทางที่เป็นประโยชน์แก่ผมเป็นอันมากที่จะได้
รับความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ในเรื่องการสัมปทานที่ได้มีให้ถึง ๓๐ ปีนั้น ในทางหลักวิชาการ
ก็ได้มีการโต้เถียงกันมามาก แต่ก่อนนั้นก็มีการให้สัมปทานเป็นรายปีบ้างเป็นอะไรบ้าง แต่
พอมาถึงเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ก็ได้มีการพิจารณาเรื่องนี้ เพราะจากผลของการให้สัมปทาน
แต่ละคราวแต่ละครั้งหรือแต่ละโอกาสนั้น ก็อย่างที่ท่านสมาชิกว่า บางครั้งมันก็ไม่เป็นผลหรือ
ไม่เป็นผลดีขึ้นมา ก็ได้มีการพิจารณาในเรื่องนี้กันมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วผลสุดท้าย
ก็ได้มายุติกันเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยทางหลักวิชาการแล้วเห็นว่า
ควรจะให้ได้มีการสัมปทานถึง ๓๐ ปี เพราะเกี่ยวกับวงรอบในการปลูกต้นไม้ต่าง ๆ เมื่อ
ได้ตัดฟันไปแล้ว นี่เป็นหลักวิชาการแล้วทางกระทรวง เกษตร ๆ ก็ได้ถือหลักอันนี้เข้ามาปฏิบัติ

จากที่ผมได้ฟังท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายถึงเรื่อง เนื้อหาต่าง ๆ ตลอดจนกระทั่งในวิธีการต่าง ๆ นั้น ทำให้ผมรู้สึกว่าคุณได้ให้ความรู้อันเป็นประโยชน์อย่างมาก แต่เวลานั้นแหละครับ ถ้าจะให้ตอบรับกันในขณะนี้ ผมรู้สึกว่ามันจะเป็นการอาจจะไม่รอบคอบ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลจึงคิดว่าถ้าจะได้รับความหมายฉบับนี้ไปพิจารณาให้มันรอบคอบว่า จากการที่เราเคยให้สัมภาษณ์ไปแล้วนั้น ถ้าจะตกลงมาจนถึงกล่าวหรือแม้ว่าจะเลิกต่อไป ก็ยังมีท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้ล่วงหน้านั้นก็ถาม มันจะมีผลดีผลเสียอย่างไรและจะกระทำร่วมกันได้เพียงใด เพราะฉะนั้นในโอกาสอันนี้ผมก็ต้องขอประทานโทษ ท่านสมาชิกอีกครั้งหนึ่งว่า รัฐบาลจะขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการครับ ผมขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลได้แสดงความประสงค์ จะขอรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ สภาจะกำหนดเวลาหรือไม่
คุณสฤษดิ์ครับ

นายสุพวิช สุพรรณ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุพวิช สุพรรณ ส.ส. อุบลราชธานี ขอแสดงข้อคิดเห็นให้รัฐบาลรับไปพิจารณาเพียง ๓๐ วันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายอื่นรับรอง)

นายสุ่ม โทธิเสน (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุ่ม โทธิเสน ส.ส. จังหวัดหนองคาย ขอเสนอ ๒๐ วันครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายอื่นรับรอง)

นายญาติ ไหวคี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวคี ผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ ดังกัศพรภคสังคมก้าวหน้า คือก่อนที่รัฐบาลจะรับไปพิจารณานี้ กระผมขอกราบเรียนอะไรสักเล็กน้อย เพื่อเป็นการพิจารณาของรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็อย่างนี้ครับ ถ้าจะไปกราบเรียนเพื่อการพิจารณานี้ไม่ได้แล้ว

นายญาติ ไหวคี (สุรินทร์) : ถ้าอย่างนั้นกระผมขออย่างนี้ครับ เพราะกระผมยกมือจะค้านกฎหมายฉบับนี้อยู่แล้ว ที่รัฐบาลจะรับไปพิจารณานั้น กระผมไม่เห็นชอบด้วย คือเนื่องจากว่า

๑๐๕

๓๖๔

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : ขอความกรุณาท่านประธานฟังกระผมก่อน มันเป็นเรื่องสำคัญนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือกรุณาคงญาติ คนอื่นเขาเหยียบผมแน่ครับ ...

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : มีใครครับ คือรัฐบาลได้แถลงต่อสถานที่ได้รับความไว้วางใจไปเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายนแล้วว่า จะยกเลิกสัมปทานด้วยการผูกขาดทั้งหมด แล้วทำไมจะมาชะลอการ เกิดอะไรอย่างนี้ มันใช่ไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับคงญาติครับ มีผู้เสนอ ๓๐ วันแล้ว...

นายญาติ ไหวติ (สุรินทร์) : หน้าทีของรัฐบาลไม่ใช่รับไป เลิกเลยครับ หรือเสนอเลิกเลยจึงจะถูกต้องท่านประธาน กรุณาคุณโยบายของรัฐบาล ขอ ๓

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เชิญคุณบุญจงครับ

พันโท บุญจง รัชมี (สกลนคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม พันโท บุญจง รัชมี ผู้แทนราษฎรจากสกลนคร พรรคกิจสังคม เพื่อไม่ให้มันเย็นเยื่อ ให้มันรวดเร็วทันอกทันใจหน่อย ผมขอ ๑๕ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

จาสิบ เอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทรงธรรม บัญญัติ ส.ส. เชียงราย ขอเรียนหารือกับท่านประธานนิดนะครับว่าการที่รัฐบาลรับร่างนี้ไปพิจารณาถ่วงหนักรับหลักการนี้เป็นอภิสิทธิ์หรือเปล่า กระผมไม่ได้เปิดข้อบังคับ ถ้าไม่เป็นอภิสิทธิ์กระผมอยากจะให้โหวต ให้มันรู้แล้วรูดไป เพราะถ้าอย่างนั้น ต่อไปรัฐบาลก็จะเก็บกฎหมายของพวกเขาไปแช่ เย็นอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ ถ้าเป็นอภิสิทธิ์ กระผมก็ขอทราบอภัยด้วย กระผมไม่ทันเปิดข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือตามข้อบังคับ ถ้ารัฐบาลขอรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการก็ให้สถานีรอกการพิจารณาไว้ก่อน หมายความว่าเรื่องนี้ก็มีโอกาสจะได้พูดกันอีก บัญญัติที่จะทำต่อไปก็คือว่าสถานีจะกำหนดเวลาให้รัฐบาลด้วยหรือไม่ก็ได้มีผู้เสนอกำหนดเวลา ๓๐ วันท่านหนึ่ง ๒๐ วันท่านหนึ่ง ๑๕ วันท่านหนึ่ง จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ คุณสมาน

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน กระผม
 สมาน ชมภูเทพ พรรคธรรมสังคมนั้น กระผมใคร่ขอปรึกษาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
 และสหกรณ์ในฐานะที่ท่านเป็นฝ่ายรัฐบาล กระผมจะไม่เสนอ กระผมจะขอเรียนถาม
 ท่านว่าเนื่องจากว่าท่านมีงานมาก ท่านจะสามารถเอาเวลาสักเท่าไร กระผมขอให้ท่าน
 ประธานกรุณาขอให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่าท่านจะมีกำหนดเวลาได้สักเท่าไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเวลานี้ผมว่าอยู่ที่สภา หรือยังคิดใจที่จะถาม
 ท่านรัฐมนตรี

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ถ้ามครับ

พลตรี ประมาณ อภิเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : แล้วแต่สภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

นายสิงห์โต จางตระกูล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมเห็นว่า
 เมื่อเขานี้รัฐบาลก็ได้รับหลักการ เกี่ยวกับกฎหมายป่าไม้มีกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน
 ผมก็ขอสนับสนุนอย่างที่สุดสัทธิขได้เสนอมาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ผมก็จะขอมติต่อที่ประชุมนี้ คือมีกำหนด
 เวลาที่ผมเสนอมา ๓ เวลาด้วยกัน คือ ๓๐ วัน ๖๐ วัน และ ๑๕ วัน ผมจะถามมติต่อที่
 ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณา
 ก่อนรับหลักการภายใน ๑๕ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้รัฐบาลรับร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณา ก่อนรับหลักการภายใน ๖๐ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้รัฐบาลรับร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณา ก่อนรับหลักการภายใน ๓๐ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๗ คน)

๑๐๓

๓๖๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มติให้รัฐบาลรับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการภายใน ๓๐ วัน
ต่อไปผมขอให้ที่ประชุมนี้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติ
ป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายยิ่ง สิทธิธรรม เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

สมควร เพิ่มบทบัญญัติว่าด้วยการจัดสรรไม้ให้กับราษฎร

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบัน การกำหนดจำนวนไม้ ซึ่งจะอนุญาตให้ตัดไถ่นั้น
เมื่อกำหนดแล้วไม่จำนวนดังกล่าวมิได้จัดสรรให้แก่ราษฎร ไปตกถึงมือโรงเลื่อย
หมด เห็นสมควรให้มีคณะกรรมการจัดสรรขึ้นโดย เฉพาะ ไม่จำนวนดังกล่าวจะได้
ถึงมือของราษฎร จึงสมควรตรากฎหมายฉบับนี้

๓๖๘

ร่าง
พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป่าไม้

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติป่าไม้

(ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เป็นผู้พิจารณาจัดสรรไม้ตามที่
พนักงานเจ้าหน้าที่ได้กำหนดจำนวนไม้ที่จะตัดได้ เพื่อให้ใช้สอยส่วนตัว หรือ
เพื่อการกุศล หรือเพื่อสาธารณประโยชน์ให้แกราษฎร คณะกรรมการคณะ
นี้ประกอบด้วย พนักงานป่าไม้อำเภอเป็นประธาน กำหนดผู้ใหญ่บ้านในเขตอำเภอ
นั้น ๆ เป็นกรรมการ

เมื่อมีมติของคณะกรรมการอย่างไรแล้ว ให้ป่าไม้อำเภอปฏิบัติตามมติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ลงชื่อ) ยี่ง สีทธิธรรม ผู้เสนอ
(นายยี่ง สีทธิธรรม)

(ลงชื่อ)

๑. สุชน ชันสมจิตต์	๒. จานงค์ ศรีวรรณ
๓. ประมวล กุดมากย์	๔. ประชา บุญเนตร
๕. สุชน ชามพูนท	๖. ร.ศ. ชรรณบุญ กัณหะเคมีย์
๗. ไพฑูรย์ วงศ์วานิช	๘. จริญญา วัฒนากร
๙. อุกุร คันทิสุนทร	๑๐. ประวิทย์ วอนเพียร
๑๑. บงกชพร คันทิวิยะกุด	๑๒. ภิญช อังกนิษนท
๑๓. ร.ฉ. ละเมียน บุญมาน	๑๔. วีรพร สิทธิธรรม
๑๕. โกศล มารมย์	๑๖. เถติม สุขเสริม
๑๗. มานิกย์ พรหมมานนท	๑๘. สุกิจ ศรีสาคร
๑๙. ไพฑูรย์ โทกระไวศยะ	๒๐. กิตปรัย นัยปรี

(ผู้รับรอง)

๓๗๐

นายยิ่ง สิริธรรม (อุบลราชธานี) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผมต้องขอกราบเรียนขอขานผู้ศักดิ์คุณเปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติด้วยครับ เปลี่ยนเป็น "ร่างพระราชบัญญัติจัดสรรไม้ไซ้สอย" แล้วก็ขอเปลี่ยนแบบฟอร์มโดยในบรรทัดที่ ๕ เป็นว่า "โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรไม้ไซ้สอยให้แก่ราษฎร" ทั้งนี้กระผมมีเหตุผลว่าบรรดาเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายถึงร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับนี้เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะในกฎหมายป่าไม้ไว้แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียงวนะครับ กุญแจครับก่อนที่จะอภิปรายประกอบคุณเสนอผู้พิชิตขอเปลี่ยนชื่อของผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกยื่นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็จะขอมติต่อที่ประชุม เนื่องจากเจ้าของร่างขอเปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติและแบบฟอร์มตามที่ได้นำเสนอมาเมื่อก่อน ท่านผู้ใดเห็นด้วย ตามที่เจ้าของร่าง เสนอขอเปลี่ยน ขอได้โปรดยกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้เปลี่ยนชื่อร่าง และแบบฟอร์มตามที่เจ้าของร่าง เสนอมา เชิญคุณยิ่ง เสนอหลักการและเหตุผลได้เลยครับ

นายยิ่ง สิริธรรม (อุบลราชธานี) : กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กรุณาให้กระผมเปลี่ยนร่างพระราชบัญญัติจากร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ เป็น "ร่างพระราชบัญญัติจัดสรรไม้ไซ้สอย" และก็เปลี่ยนแบบฟอร์มเป็นว่า "โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรไม้ไซ้สอยให้แก่ราษฎร" โดยกระผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ตั้งแต่เข้ามาจนถึง เมื่อเวลาใกล้ที่กระผมจะได้อภิปรายนี้เพียงเล็กน้อยก็ได้มีท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้อภิปราย เพื่อเป็นประโยชน์แก่ประชาชนที่ได้รับความทุกข์ทรมาน เพราะตัวเองได้เข้าป่ามาเป็นเวลาสิบ ๆ ปี แต่ตัวก็ต้องอยู่กระต๊อบ ทั้งนี้กระผมยังรู้สึกว่า จะเป็นการสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ถ้าหากว่าเราจะได้มีการจำกัดอำนาจของ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการที่จะพิจารณาให้ราษฎรได้ไม้ไซ้สอย ตาม

วัตถุประสงค์ของสภาแห่งนี้ เป็นเวลามานานแล้วที่สภาของเรา มีความต้องการที่จะให้
 ราษฎรซึ่งเป็นเจ้าของประเทศได้มีโอกาสได้มีบ้านอยู่อย่างสบาย แต่ทว่าตลอดเวลา
 ที่เราได้โตโตเดียวกันมานับเป็นเวลา ๑๐ ปีนั้น ราษฎรผู้ยากจนก็ไม่มีโอกาสที่ได้มีอำนาจ
 ในการที่จะจัดสรร หรือไม่มีอำนาจในการที่จะบงการชีวิตตัวเองให้มีความสุขตามสมควร
 แก่สภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับป่าไม้ ทั้งนี้ก็เพราะว่ากฎหมายทั้งหลาย ทั้งปวงที่
 เราได้มีขึ้นมาในประเทศไทยนั้น ส่วนมากก็มักจะให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ ซึ่งเจ้าหน้าที่
 บางคนที่ไม่สุจริตก็รวมกับประชาชน ก็ได้เอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่ผู้หนึ่งคั้ง เท่านั้น
 ที่จะได้รับประโยชน์จากกฎหมาย อันนี้กระผมก็เข้าใจดีว่า ท่านผู้เป็นสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ที่ได้รับเลือกมาจากประชาชนทั้งหลายก็จะตระหนักในข้อนี้ดี จึงได้พยายามแก้ไขกฎหมาย
 ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน กระผมอยากจะขอออกนอกประเด็นสักนิดหนึ่ง -
 กราบเรียน อาณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่า ร่างพระราชบัญญัติของ
 กระผมที่เสนอ เขามานี้เป็นหลักการที่แตกต่างจากร่างพระราชบัญญัติที่ผู้คุมมาตั้งแต่ เขากะผม
 อยากจะกราบเรียนไว้ว่า ถ้าหากเป็นไปได้ก็ขอรุณาอย่าได้เพิ่งรีบไปพิจารณา ก่อนรับ
 หลักการ เพราะไม่เกี่ยวกับสิ่งที่ท่านได้เข้าใจ อย่างที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า
 กฎหมายทั้งหลายทั้งปวงที่มีอยู่ในบ้านเราขณะนี้มากมายจนราษฎรเอง ก็ไม่ทราบว่
 กฎหมายฉบับไหนเป็นอย่างไร แต่สรุปแล้วว่กฎหมายทั้งหลายทั้งปวงที่มีนี้ ได้ให้อำนาจแก่
 เจ้าหน้าที่อย่างมากมาย จนกระทั่งทำให้ความสุขของราษฎรที่จะได้รับตามสมควรแก่สภาพ
 หรือ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้นหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ เราจึงได้มีการแก้ไขมา
 ตลอดเวลา ป่าไม้เป็นสิ่งที่ธรรมชาติได้ให้มาคู่กับมนุษย์ มนุษย์ก็เกิดมาโดยธรรมชาติ
 เพราะฉะนั้นป่าไม้นี้ก็ควรจะเป็นทรัพย์สินสมบัติของประชาชนโดยส่วนรวมไม่ควรที่จะ เป็นของ
 ใครผู้ใดคนหนึ่งแม้ว่าผู้นั้นจะได้มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ตามกระผมเองก็อยากจะ
 ให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ซึ่งก็หวังดีต่อบ้านตอ เมืองใดตระหนักว่าบัดนี้อำนาจของเจ้าหน้าที่
 ทั้งหลายซึ่งได้เอื้ออำนวยประโยชน์เฉพาะผู้หนึ่งคั้งนั้นควรจะได้ออกไปบ้าง โดยเฉพาะ
 อย่างนี้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของไม้ใช้สอย ซึ่งกฎหมายได้กำหนดไว้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่
 ประชาชนโดยตรงแก่ประชาชนผู้ยากไร้นั้น ได้ถูกละเลยมาตลอดเวลา ดังจะเห็นได้จาก
 ตัวอย่างว่า โลกคาไม้ ซึ่งทางการได้กำหนดไว้ให้กับประชาชนแต่ละอำเภอได้ใช้สอยนั้น

๓๗๒

เป็นเวลาหลายปีที่ราษฎรไม่ได้รับทราบโดยตรง จะทราบก็เมื่อเวลาของการขอโควตานี้
 จวนจะหมดทุกที แล้วเดี๋ยวเห็นของเจ้าหน้าที่จะเอาอำนาจประโยชน์ ให้แก่ผู้มีเงินมาก
 ผู้มีอำนาจมาก ก็ให้ช่วยให้มีเงินผู้มีอำนาจนั้นได้เอาไม่ไ้สอย ๑๕ เปอร์เซ็นต์ของ
 ประชาชนไปมอบให้แก่เขา เหล่านั้นเพิ่มพูนความร่ำรวยเขาไปความทุกข์ยากของประชาชน
 ก็มีมากขึ้น กระผมจึงได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา เพื่อคัดค้านอำนาจของเจ้าหน้าที่ที่ไม่
 เห็นแก่ประชาชนทุกข์ยากและอำนาจที่กระผมคัดค้านลงไปในนั้น กระผมก็ขอมอบให้แก่
 ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศ โดยการให้ทานเหล่านั้นได้มีส่วนร่วม เห็น ได้มีส่วนร่วมรับทราบ
 และมีส่วนร่วมอำนาจในการจัดสรรไม่ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เพื่อเป็นประโยชน์โดยตรงแก่
 ประชาชน ดังความในมาตรา ๓ กระผมได้เขียนไว้ว่า

มาตรา ๓ "ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เป็นผู้พิจารณาจัดสรรไม่ตามที่พนักงาน
 เจ้าหน้าที่ได้กำหนดจำนวนไม่ที่จะตัดได้ เพื่อให้สอยส่วนตัว หรือเพื่อการกุศล หรือเพื่อ
 สาธารณประโยชน์ให้แก่ราษฎร คณะกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย พนักงานป่าไม้อำเภอ
 เป็นประธาน กำหนดผู้ใหญ่ว่านในเขตอำเภอ นั้น ๆ เป็นกรรมการ

เมื่อมีมติของคณะกรรมการอย่างไรแล้ว ให้ป่าไม้อำเภอปฏิบัติตามกตินั้น"

อันนี้กระผมหมายถึงว่า กำหนดผู้ใหญ่ว่านนั้นจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับราษฎรมากที่สุด เพราะ
 โดยกฎหมายแล้วก็จะให้เฉพาะเจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีอำนาจ แต่เจ้าหน้าที่ทั้งหลายนั้นไม่ใคร
 ไม่ได้ทราบ ไม่ได้เห็น และไม่ได้เอาใจใส่ถึงความทุกข์ยากของประชาชนที่ได้รับที่ไม่มีไม่
 ที่จะปลูกบ้าน เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภา และ
 กระผมหวังใจเป็นอย่างยิ่งว่า รัฐบาลซึ่งมีนโยบายที่จะช่วยให้ประชาชนได้มีความสุขสมควร
 กับอัตราภาษี คงจะได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้ ให้รับหลักการก่อนที่รัฐบาลจะรับไปพิจารณา
 ก่อนรับหลักการ กระผมขอบพระคุณครับ

นายไพฑูรย์ ไทระไวศยะ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
 สมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ไพฑูรย์ ไทระไวศยะ ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี
 พรรคชาติไทย กระผมได้ยื่นมาตั้งแต่แล้ว เรื่องร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับนี้ ซึ่ง
 กระผมเองก็คิดว่าทุกท่านที่เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้เข้าสู่สภานี้ เป็นเจตนาอันดี
 อันบริสุทธิ์ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้มีความตั้งใจที่จะช่วยประชาชนในชนบท ซึ่งไม่มี

โอกาสที่จะใช้ไม้ไผ่ในที่ของคน และก็เพื่อรักษาทรัพยากรของประเทศชาติ เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ ซึ่งกรรมเองก็ตระหนักดีในเจตนารมณ์ที่ดีของท่านทุกท่าน แต่กรรมซึ่งอยู่ในชนบทเองมีความเข้าใจในเรื่องปัญหาที่ราษฎรได้รับความเดือดร้อนในเรื่องไม้มาตลอดเป็นเวลาสิบ ๆ ปี เนื่องจากราษฎรนั้นเป็นผู้ที่คล้ายๆ กันว่า ปู่เฒ่าเฝ้าทรัพย์ โคกแลแพที่รักษาเหล่าไมตาง ๆ ของเขาในที่ดินของเขาตลอดมา แต่เขาไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้ไม้ของเขาเลย ซึ่งมีอยู่ในสมัยหนึ่ง กรรมเองได้เป็นกำนัน และมีความสมัครนหทัยและขมขื่นเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าไมตาง ๆ ที่เขารักษามานั้นได้มีบุคคลพวกหนึ่งได้เขาไปตัดโดยใช้อำนาจว่าที่กินนั้น กฎหมายไม่ให้ไม้รวมด้วย ให้มีแต่เฉพาะที่ดินไม้ไผ่นั้นเป็นของกรมป่าไม้ ซึ่งเจ้าของที่ดินเหล่านั้น เจ้าของไม้เหล่านั้น ได้นั่งดูด้วยสายตาละห้อยที่เห็นบุคคลกลุ่มหนึ่งได้เขาไปตัดไม้ไผ่ในที่ของเขา ซึ่งสิ่งเหล่านี้แหละครับเป็นข้อเปรียบเทียบ ซึ่งทำให้ราษฎรในชนบทผูกใจแค้นมีความไม่พอใจและโกรธแค้น กรรมเองทราบข้อนี้ เพราะว่าถาราษฎรเองแล้วทำไมถึงไม้ได้ใช้ ทั้ง ๆ เขาเฝ้ามาตั้งแต่ปู่ย่าตาทวดแต่บุคคลอื่นซึ่งมาอยู่ชั่วครั้งชั่วขณะ ทำไมเขาจึงมีอภิสิทธิ์ที่จะเขาไปตัดไม้ไผ่ในที่ของเขาเอง ซึ่งต่อมาปัญหาเหล่านี้ก็แก้ไขในรัฐบาลต่อมา กรรมถ้าจะจำไม่ผิด คงจะเป็นสมัยรัฐบาลจอมพล ถนอม แก้ไขให้เจ้าของที่ดินที่มี น.ส. ๓ หรือมีโฉนด มีสิทธิที่จะตัดไม้หัวไร่ปลายนาในที่ดินของเจ้าของใช้ได้ นอกจากไม้สักและไม้ยาง ซึ่งจะต้องขออนุญาตต่อทางอำเภอ และทางจังหวัดให้เป็นผู้อนุมัติ นี่ครับท่านผู้เป็นประธาน ปัญหาที่แหละครับเป็นปัญหาที่ราษฎรมีความหนักอกหนักใจ ทางราชการประกาศบอกว่าไม่เป็นไรเราให้ท่านใช้อยู่ไม่ว่าขออนุญาต แต่ท่านประธานที่เคารพ ราษฎรได้ขออนุญาตไปแล้วไปอีก คิดโน่นคิดนี่ เคี้ยวก็ไปทางจังหวัดไม่อนุมัติไม่พิจารณาอะไร ท่านประธานที่เคารพท่านคิดดูครับ คิดถึงใจคนบ้านนอกดู เคนทางมาระยะทางตั้ง ๓๐ - ๔๐ กิโลเมตร มาขออนุญาตตัดไม้จะปลูก บานปลูกเรือมาขอแล้วขอเล่าก็ไม่ได้รับความสะดวก นี่ครับ ซึ่งทำให้เขาเกิดความท้อแท้ และในที่สุดเขาก็เลยเกิดความเปรียบเทียบ อย่างที่ท่านผู้ทรงเกียรติที่แล้วโลกกล่าวไป เกิดความเปรียบเทียบเราเป็นอย่างไรเขาเป็นอย่างไร นี่แหละครับเป็นปัญหาหนึ่ง และต่อมาก็มีอีกปัญหาหนึ่งอย่างที่ว่า ประธานโทษครับ กรรมต้องขอเอนามคือคุณยิง ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา นี้ก็เช่นเดียวกันโควตาไม้ ๑๕ เพอร์เซ็นต์

๑๑๒

๓๓๔

ที่ทางราชการประกาศให้ราษฎรในชนบทใช้ไม้จำนวน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แต่เราไม่มีโอกาสที่จะได้ใช้ เพราะว่าอะไรครับ ในการประกาศที่จะให้ราษฎรไปขอโควตาไม้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์เพื่อใช้สอยนั้น พอประกาศปื้บหมคปื้บเลยครับท่านครับ ประกาศปื้บหมคปื้บแล้วที่นี้โควตาที่เราจะได้นั้นไม่มีโอกาสที่จะได้เลย ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีครับ เพราะว่าก้านไม้ใหญ่บ้านหรือราษฎรกรมการสภาตำบลที่อยู่ในเขต ๆ นั้น เขาจะใคร่รู้จักว่า ในปื้บนี้ทางราชการได้ประกาศให้โควตาเพื่อให้ราษฎรได้ใช้ไม้เพื่อใช้สอยส่วนตัวนั้น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ มีไม้อะไรบ้าง จำนวนเท่าไร ๆ เขาจะได้มีโอกาสได้ใช้บ้าง กระผมคิดอยู่แล้วมันไม่เป็นธรรมแก่ราษฎรเลย ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความไม่สบายใจตลอดเวลา ทำอย่างไรเราจะทำให้กฎหมายเป็นกฎหมายมันอยู่ที่ตรงนี้ ถ้าเราสามารถทำกฎหมายให้เป็นกฎหมายได้แล้ว กระผมว่าพี่น้องชาวไทยเราทุกคนคงจะมีความร่มเย็นเป็นสุข มันอยู่ที่ตรงนี้ครับ อยู่ที่ว่าทำอย่างไร เราจะทำให้กฎหมายเป็นกฎหมายได้ อยู่ตรงนี้แหละครับ ขอขอบคุณครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตาก พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการจัดสรรไม้ใช้สอยให้กับราษฎร ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ในปัจจุบันนี้ราษฎรไม่สามารถจะหาไม้ที่ถูกกฎหมายได้ ไม้ต่าง ๆ อยู่ในเขตสัมปทานเป็นอันมากรวมทั้งพ่อค้านายทุนเป็นจำนวนมาก เข้าไปตัดไม้ทั้งในและนอกเขตสัมปทาน กฎหมายต่าง ๆ ที่ออกมาท่านประธานที่เคารพ ก็เท่ากับบังคับให้กับราษฎรจะต้องทำผิดกฎหมายอยู่ตลอดเวลา - กฎหมายไม่ได้เอื้ออำนวยต่อราษฎรอย่างแท้จริง กฎหมายต่าง ๆ ที่ออกมาเท่ากับสนับสนุนนายทุนหรือว่าสนับสนุนคนร่ำรวย ไม่ได้สนับสนุนราษฎรที่ยากจนเลย แต่ก่อนมีครับไม้โอเนกประสงค์ที่จัดสรรให้ราษฎร ราษฎรเป็นจำนวนมากเคยมาบอกกับกระผมเคยมาคุยมาชี้แจงให้กระผมฟัง ไม้โอเนกประสงค์นั้นส่วนใหญ่จะอยู่ไกล ส่วนใหญ่จะเอายากแล้วก็จะต้องนำเจ้าหน้าที่ไปตีตราซึ่งเป็นการยากลำบากที่ราษฎรจะไปนำไม้โอเนกประสงค์ตามที่ทางการกำหนด ราษฎรไม่สามารถจะใช้ไม้เหล่านั้นได้รวมทั้งราษฎรจะต้องถูกนำชื่อไปใช้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็น่าจะแก้ไขกันในระบบราชการ ท่านประธานครับ กระผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะสอดคล้องกับกฎหมายที่จะยกเลิกสัมปทานป่า ที่ท่านสมาชิกหลายคนเตรียม

จะเสนอเข้าสภา ก็ถ้ามีการเลิกสัมปทานป่า แล้วก็จัดสรรไม้ให้กับราษฎรใช้ กระทบ
 เชื่อว่าราษฎรก็คงจะได้ใช้ไม้ที่ดี ๆ กันในโอกาสนี้ ซึ่งในปัจจุบันนี้ไม้ที่ราษฎรใช้นั้น
 ไม่สามารถจะหาไม้ที่ดีได้ ไม้ที่ดีส่วนใหญ่ก็ตกไปอยู่กับเจ้าของโรงเลื่อยบ้าง เจ้าของ
 สัมปทานป่าบ้าง แล้วการให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน การให้พนักงานป่าไม้อำเภอ เป็นกรรมการ
 กระทบก็เห็นควย เพราะในอนาคตกำนันผู้ใหญ่บ้านในอนาคตอันใกล้นี้ กำนันผู้ใหญ่บ้านก็จะ
 มีการเลือกตั้ง คนที่เลือกมาจากประชาชนก็คงจะเห็นความเดือดร้อนของประชาชนอย่าง
 แท้จริง กระทบเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้จะเอื้ออำนวยให้กับประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ท่าน
 ประธานครับ แต่ก่อนมีคำกล่าวของทางกรมป่าไม้มองว่า "ป่าไม้เป็นทรัพยากรของชาติ
 ผู้ใดทำลายป่า ผู้นั้นเป็นผู้ทำลายชาติ" อันนี้กระทบคิดว่าการทำลายป่าไม่ได้อยู่ที่
 ราษฎรเลย การทำลายป่าส่วนใหญ่อยู่ที่พ่อคานายทุน รวมทั้งกฎหมายรวมทั้งราชการ
 รวมกันทั้งหมดที่ทำลายป่า ราษฎรเผาป่าแล้วก็ไม่สามารถจะนำไปใช้ได้ เพราะฉะนั้น
 กฎหมายฉบับนี้กระทบเชื่อว่าประโยชน์จะตกแก่ราษฎร เป็นส่วนใหญ่ และก็ในอนาคตถ้ามี
 กฎหมายยกเลิกสัมปทานป่าควย กระทบเชื่อและก็หวังเป็นอย่างยิ่ง ราษฎรที่เดือดร้อน
 ในเรื่องไม้ ในเรื่องการปลูกสร้างบ้านเรือน คงจะได้ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้
 กระทบขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ครับ

นายคำรงค์พันธุ์ อสุณี ณ อยุธยา (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
 คำรงค์พันธุ์ อสุณี ณ อยุธยา ส.ส. จังหวัดนครสวรรค์ พรรคไทยสังคม ท่านประธานครับ
 พ.ร.บ. ฉบับนี้ผมก็สนับสนุน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นรู้สึกว่าเป็นฉบับที่ ๕ พ.ร.บ. ทุกฉบับโดย
 ทั่วไป ท่านสมาชิกก็เป็นห่วงเรื่องการทำลายป่า การทำลายป่านี้เนื่องจากรัฐบาลไม่ใส่ใจ
 หรือไม่สนใจเท่าที่ควร ท่านลองคิดซิครับป่าไม้ทั้งป่าเป็นพัน ๆ ไร่หายไป ไม่นับหนึ่ง
 อย่างน้อยเป็นพัน ๆ ก็โลกกลมไม่รู้ว่าหายไปไหน เจ้าหน้าที่รักษาป่า มีป่าไม้อำเภอ
 ป่าไม้จังหวัด ป่าไม้เขต อธิบดีกรมป่าไม้ พร้อมทั้งกรมป่าไม้ ไม่ทราบว่ามีป่าสงวนทั้งป่านะ
 ไม่นับหายไปไหน ไม่มีใครรับผิดชอบ ร้านทองในเยาวราชถูกปล้น ตำรวจวิ่งเต้นกันทั้ง
 เมืองครับ หนังสือพิมพ์ก็ข่าวโครม ๆ เป็นเดือน ๆ จับตัวไม่ได้ จับตัวเรียกค่าไถ่ตำรวจ
 สามารถจะจับได้ ไม่ทั้งป่าหายไปไม่มีใครสนใจ แล้วเราก็มารออกกฎหมาย ๆ แต่ไม่มี
 ใครใช้กฎหมาย เรามีป่าไม้อำเภอ ท่านประธาน ป่าไม้จังหวัด ไม่รู้ว่าไม่หายไปไหน

๑๑๔

๓๗๖

ไม้มันก็อยู่ตามอำเภอ อำเภอมีป่าไม้อำเภอมีนายอำเภอรักษาอยู่มีกำนันผู้ใหญ่บ้านรักษาอยู่
ถ้าเราจะรักษาป่าไม้มันกันอย่างแท้จริง ให้ป่าไม้อำเภอแจ่มมาซื้อครับ ป่าสงวนนี้มีไม้ยางอยู่
ก็กิน ถั่วเฉลี่ยแล้วขนาดเท่าไร มีไม้อะไรอยู่เท่าไรตั้งไว้ ป่าไม้เขตรับผิดชอบไม่หาย
ไปไหน พิจารณาความดีความชอบกับเขา นี่มีแต่ไม้หาย ๆ แต่ไม่มีใครรับผิดชอบ เป็น
พัน ๆ ล้านบาทนะครับท่านประธาน ใครรับผิดชอบ กรมป่าไม้มีทั้งกรม อธิบดีกรมป่าไม้
ไม่มีปฎิบัติรักษาป่าสงวนได้ ไล่ออกไป เอาคนดี ๆ เข้ามาทำงานอันนี้ผมว่าไม่ว่าทั้งประเทศ
ไทยต้องอยู่ครับ กฎหมายเรามีอยู่แล้ว เคี้ยวนี้สัมปทานที่มีอยู่ไม่คงไปเลิกครับ ท่าน
ประธาน ไซ้กฎหมายให้มันเป็นกฎหมาย ให้เขาตัดไม้ในป่าที่เขาได้รับสัมปทานอยู่ แต่
ปัจจุบันนี้หาเป็นเช่นนั้นไม่ ไม้ทั้งป่าหายไปโดยไม่มีใครรู้ โดยไม่มีใครสืบเสาะ ให้ป่าไม้
เขตเขารับผิดชอบซึ่ง เป็นหน้าที่ของเขาคือ แล้วใครละรับผิดชอบ ท่านประธาน ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านลองสังเกตดูพนักงานป่าไม้ซื้อครับ ไม่ต้องชันตรี ชันจั่วว่าท่าน
มีบ้านราคาเป็นล้านอยู่ อธิบดีกรมป่าไม้ไม่ต้องพูดถึง ว่ารวมมหาศาลมาจากไหน ก็มาจาก
ไม้ในป่าสงวนของเราที่หายไป โรงเลื่อยแต่ละโรงเลื่อยท่านไปดูซื้อครับไม้เต็มกองพะเนิน
เทินเทือก จริง ๆ แล้วถ้าเราใช้กฎหมายให้เป็นกฎหมาย พ.ร.บ. ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ต้อง
ออกมาหรอกครับ ป่าไม้เราต้องอยู่ โจรจับคนไปเรียกค่าไถ่คนหนึ่ง ตำรวจเคื่อครอนกัน
ทั้งโรงพัก ตั้งแต่อธิบดีกรมตำรวจลงมาและรัฐมนตรี แต่ป่าไม้สงวนของรัฐบาลหายทั้งป่า
เป็นป่า ๆ นะครับ ไม่ใช่ป่าเดียว ไม่มีใครรับผิดชอบ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วถ้าเราจะรักษา
ป่า ป่าไม้ของเราให้อยู่เพื่อกองไว้ซึ่งคนน้ำ หรือให้ฝนฟ้าตกถูกต้องตามฤดูกาล อำเภอ
แต่ละอำเภอซึ่งป่าไม้เป็นผู้รักษาเป็นผู้ควบคุมแจ่มมายังกระทรวง หรือแจ่มมายังจังหวัดว่า
อำเภอนี้มีไม้ที่อยู่เท่าไร ถั่วเฉลี่ยขนาดไหน ไม้อะไรบ้าง ถ้าเขาจะย้าย หรือเรามี
กรรมการไปตรวจสอบ แล้วดูซิว่าไม่หายไปอย่างไร ให้เขารับผิดชอบไป ป่าไม้เขตนั่งอยู่
แต่ในบาน ไม่หายเขาไม่รู้อะไรกับท่านประธาน ต้องให้เขารับผิดชอบ ต้องให้เขารู้อะไร
อันนี้เป็นทรัพยากรของชาติ ผมว่าเช่นนั้น กฎหมายท่านสร้างออกไป ท่านออกไปแล้ว
ท่านไม่ใช่ไม้ไซ้สอยในเมื่อ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา ทางรัฐบาลให้ไม้ไซ้สอยแก่ข้าราชการ
ชั้นนายพล ชั้นเอก ชั้นโท ให้ไป แต่สรุปแล้วข้าราชการไม่มีโอกาสได้ไม้ไซ้สอย ท่าน
ประธานไปอยู่กับนายทุนหมด เขาซื้อ เขาซื้อเป็นโควาค้า อันนี้ก็เหมือนกัน พอออกมาอีก

มันก็เข้านับเก้าอีกนั่นแหละครับ ไปตามท่านอง เก้า แต่ถ้าวเราจะรักษาป่าให้อยู่ได้
รักษาไม่ให้อยู่ได้ กำหนดผู้ใหญ่บ้านก็เป็นลูกน้องของอำเภออยู่แล้ว เขารูกรับในป่าสงวนนี้
ไม่ยางมีก็คน ไม่สักมีก็คน ไม่ประคู้ ไม่ตะแบกมีก็คนให้เขาทำรายงานมาครบท่านประธาน
ทำรายงานมายังอำเภอ อำเภอถึงจังหวัด จังหวัดถึงกรมป่าไม้ แล้วลองดูซิว่าไม้นั้นจะ
หายไปไหน คนหนึ่งเป็นพันกิโลกรัมท่านประธาน เข้าโรงเลื่อยหมด ราษฎรไม่มีปัญญาไป
ขโมยไม้พวกนี้ใครหอกครับ ไม่มีปัญญาจะเลื่อย ในป่ากำแพงเพชรป่าสงวน ในป่าจังหวัด
นครสวรรค์ อำเภอตากยาว ท่านประธานลองไปดูก็ได้ ไม่มีไม้ครับ ป่าสงวนไม่มันหาย
ไปไหน แล้วกระผมไม่เห็นมีรัฐบาลไหนซึ่งจะรับผิดชอบ ไม่เห็นมีกรมป่าไม้หรือป่าไม้เขต
ป่าไม้อำเภอไปดูว่า ไม่นั้นมันหายไปไหนไปสอบสวนดูซิ ตำรวจป่าไม้ไม่มีไม้มีใครสนใจกับ
ทรัพยากรของชาติอย่างแท้จริงครับท่านประธาน กระผมขอฝากรัฐบาลนี้ และท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โปรดให้เจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบในป่า ๆ นี้
และขอให้รัฐมนตรีควรจรรยาป่านี้มันมีไม้ก็คน ไม้อะไรบ้าง เมื่อเขาจะย้ายเมื่อเขาจะไป
ให้สอบดูว่าไม้นั้นหายไปไหน ราษฎรเขาไปมันก็ไม่เท่าไรครับท่านประธาน กระผมขอฝาก
ไว้เท่านั้นแหละครับ ไม่ต้องตอบกระผม ขอให้รู้ว่าไม่จังหวัดนครสวรรค์ ป่านี้ไม่ขนาดนั้น
มีเท่าไร จังหวัดกำแพงเพชรมีเท่าไรทั่วทั้งประเทศมีเท่าไร เราจะมีไม้อยู่เท่าไร
แล้ว แล้วมันหาย หายไปไหน เขตไม่สามารถจะรักษาป่าสงวนได้ พิจารณาความชั่ว
ความดีก็ว่ากันไป อันนี้เราอยู่ได้ครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

พันโท บำเพ็ญ คชวัฒน์ (ฉะเชิงเทรา) : ท่านประธานที่เคารพ และบรรดา
สมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผม พันโท บำเพ็ญ คชวัฒน์ ส.ส. จังหวัด
ฉะเชิงเทรา พรรคชาติไทย คือกระผมได้ฟังมาตั้งแต่เขาแล้ว เรื่องป่าไม้นี้ คนนั้นก็
กฎหมายคนนั้นก็กฎหมาย คือวางหลักเกณฑ์ทั้งนั้น ฉะนั้นกระผมว่ากฎหมายนี้เขาวางไว้ดีแล้ว
กระผมขอพูดสรุปสั้น ๆ คือไม่ต้องไปแกอะไรอันหอกครับแกอยู่ที่คนเท่านั้นครับ ถ้าแกคน
ปฏิบัติความระเบียบ วางมาตรการ ควบคุมความระเบียบตามกฎหมายได้ กระผมว่าป่าไม้
จะอยู่นิ่งไปอีกนาน ฉะนั้นกระผมว่ากฎหมายเขาอะไรดีหมดแล้ว แกที่คนเท่านั้นครับ
กระผมขอพูดเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นาย เซวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย เซวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี สังกัดพรรค ประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ตามที่คอมิ่ง สอิทธิธรรม ขอประทานอภัยที่กล่าวนาม ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับนี้ขึ้นมา กระผมเห็นด้วย ที่กระผมเห็นด้วยนั้น ก็เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง พิจารณา ในการจัดสรรไม้ใช้สอยและ เพื่อการกุศลให้แก่ประชาชนก็แสดงว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นองค์กรอันหนึ่งหรือ เป็นเครื่องมืออันหนึ่งของรัฐบาล ที่จะได้ทำหน้าที่ควบคุมการใช้ อำนาจของฝ่ายบริหาร ให้ได้มีการจัดสรรไม้ใช้สอยและไม่เพื่อการกุศล ให้แก่ประชาชน อย่าง เป็นธรรมและรอบคอบ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เท่าที่มีปัญหาในการที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ในการจัดสรรจำนวนไม้ให้ ประชาชนนั้น ก็คือการใช้ อำนาจดุลพินิจของ เจ้าพนักงานป่าไม้อำเภอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อำนาจใช้ดุลพินิจนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เป็นอำนาจที่พนักงาน ป่าไม้อำเภอมีอยู่โดยชอบด้วยกฎหมาย แต่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ยังไม่มีกฎหมาย มาตราใด หรือกฎหมายฉบับใดที่จะแทรกซอนเข้าไปควบคุมการใช้ อำนาจนี้ เพราะฉะนั้น เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้เข้ามา กระผมเห็นว่า เป็นโอกาสดีที่ประชาชนทั่วประเทศจะได้รับผล ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ เพราะจะทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับความ เป็นธรรมเพราะ คณะกรรมการซึ่งมีป่าไม้อำเภอ มีกำหนดให้หมู่บ้าน เป็นกรรมการนั้น ย่อมจะทราบความ เดือดร้อนและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงและใกล้ชิด เพราะฉะนั้น กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ที่มีหน้าที่จะมา เป็นปาก เป็นเสียงแทน ประชาชนในรัฐสภา กระผมเห็นว่า เมื่อมีโอกาสดังนี้จะมีร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับนี้เข้ามา แล้วก็เห็นว่าเป็นการสมควร เหลือเกินที่สภาแห่งนี้ ซึ่งเป็นสภาของประชาชน จะได้ให้การ สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับนี้ให้ผ่านพ้นไป หรือจะให้ทางรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรี รับผิดชอบพิจารณา ก็เป็นการ เหมาะสมแล้ว เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ กระผมเห็นว่า ผู้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์ที่จะช่วยเหลือ หรือพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของ ประชาชนอย่างแท้จริง กระผมขอออกความคิดเห็นเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณท่านประธาน

นายอนุวรรณ วัฒนพงศ์ศิริ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม คอกเตอร์ อนุวรรณ วัฒนพงศ์ศิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการ-
กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ กระผมอยากจะกราบเรียนสมาชิกผู้มีเกียรติอย่างนี้ว่าสำหรับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญอยู่ ๓ ข้อ คือ

ข้อที่ ๑ ปัจจุบันนี้ทางคานบริหารนั้นได้มีคณะกรรมการจัดสรรไม่อยู่แล้ว โดยมี
ปลัดจังหวัดเป็นประธาน

ข้อที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสนอไว้คือ ให้ป่าไม้อำเภอ เป็นประธาน
คณะกรรมการ ซึ่งป่าไม้อำเภอนั้น เป็นผู้ที่อำนาจที่จะพิจารณาอนุญาตการให้ไม้ในอำเภอ
โดยนายอำเภอ เป็นผู้อนุญาต แต่ว่าเวลาพิจารณานั้นพนักงานป่าไม้อำเภอ เป็นผู้พิจารณา

ข้อที่ ๓ เมื่อมีการอนุญาตแล้ว พนักงานป่าไม้อำเภอนั้นแต่ละเป็นผู้ที่ไปประทับตรา
ตรวจวัดและคำนวณค่าภาคหลวง

ควยเหตุผลอันนี้กระผมคิดว่า คณะกรรมการที่เสนอมานั้น อาจจะต้องไปพิจารณา
กันอีก คณะกรรมการที่มีอยู่ในร่างพระราชบัญญัติ กระผมก็ใครจะขอรับไปพิจารณา
ก่อนรับหลักการ และก็ขอเวลา ๓๐ วันให้เหมือนกับร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ฉบับอื่น ๆ
เท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือรัฐบาลท่านขอรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการและ
กำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม มานิตย์ พรหมมานนท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
สังกัดพรรคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมเองก็เป็นผู้รับรองในร่าง แต่
ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์มารับร่างไปเสียก่อน เพราะว่า
ประเด็นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีประเด็นสำคัญอยู่ ก็น่าจะเปิดโอกาสให้แก่ท่าน
สมาชิกได้มีโอกาสอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง เพื่อจะรักษาป่าไม้ไว้หลงอยู่อีก ประการที่

- และประการที่ ๒ ไม่ทั้งหมดนี้มีอยู่ ๓ ประการด้วยกัน ๑. ไม่สัมปทาน
๒. ไม่โอนแก่ประสงค์ให้ราษฎรไปสอย ๓. ไม่ที่อยู่ในที่คินกรรมสิทธิ์ของราษฎร ทั้ง
๓ ประการนี้ ท่านประธานที่เคารพ ไม่ได้เปิดโอกาสให้สมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปราย

๓๘๐

เพื่อจะเปิดให้ราษฎรมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและต้นไม้ที่เกิดขึ้นในที่ดินของเขาได้ใช้สอยโดยถูกต้อง ปัญหาข้อกฎหมายที่มันเกิดขึ้นด้วยประการทั้งปวงนี้ไม่ได้เกิดอยู่ ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายฉบับนี้ มีกฤษฎีกาตาม ทานประธานที่เคารพ แมว่าสัมปทานท่านจะให้ ๒๐ ปี ๓๐ ปี มันเหลือ ๑ ปี ๒ ปีก็ตาม หรือ ๑ วันก็ตาม ไม่ก็ยังไม่ถูกทำลายอยู่เช่นเดียวกัน ปัญหาอยู่ที่องค์กรของรัฐ แต่ว่ารัฐบาลไม่ได้เปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกใครๆขอเสียให้รัฐบาลใคร คนหนึ่งจะรับไปพิจารณาจนรับหลักการอยู่ตลอดเวลา เช่นนี้เหมาะจะทำให้สมาชิกมันป่วนท่านประธาน คุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ มันตะวางอยู่นะครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานิตย์เชิญนั่งครับ ขอให้พิจารณา กำหนดวัน นะครับ ทางรัฐบาลเสนอ ๓๐ วัน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ผมเสนอ ๓๐ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่เห็นเป็นอย่างอื่นครับ

นายอุวง เอี่ยมสีดา (อุตรธานี) : ท่านประธานครับ ผมไม่ไ่ไหนก็ว่า กฎหมายฉบับนี้รัฐบาลจะรับไปพิจารณา ผมก็ว่าน่าจะไปลงโหวต แต่ว่าเป็นสิทธิของ รัฐบาล ฉะนั้นผมขอความกรุณาต่อรัฐบาลเองโปรดอย่าเอา ๓๐ วันเลยครับ ขอ ๑๕ วันเถอะครับ ขอต่อรองสักครั้งหนึ่ง ขอท่านรัฐบาลโปรดยกสัก ๑๕ วันเถอะ กฎหมายฉบับนี้ ผมขอเสนอ ๑๕ วัน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสุ่ม โปธิเสน (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุ่ม โปธิเสน ส.ส. จังหวัดหนองคาย ซึ่งร่างพระราชบัญญัติที่ได้นำเข้าสู่สภานี้ ก็รู้สึก ว่า รัฐบาลก็ได้รับไปพิจารณาหมด ถ้าหากว่าในการที่รับไปพิจารณานี้ก็คงจะเป็นเวลาอันไม่เพียงพอ กระผมจึงขอเสนอเป็น ๖๐ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ

(ไม่มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ถือว่าผู้คัดค้านไป จะมีท่านผู้ใดเสนอ เป็นอย่างอื่นอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก เสนอ เป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่ามีเวลา ๒ ระยะเวลา ที่จะตัดสินใจคือ ๑๕ วัน กับ ๓๐ วัน ผมจะขอลามติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นควยที่จะให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการภายใน ๑๕ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควยที่จะให้รัฐบาลรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการภายใน ๓๐ วัน ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติกำหนดเวลา ให้รัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ไปพิจารณา ก่อนรับหลักการภายใน ๓๐ วัน

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา เป็นผู้เสนอ)

นายทองคำ บาคาล (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอประท้วง ขอให้ท่านประธานปฏิบัติตามข้อบังคับข้อ ๙๐ ด้วยครับ เพราะว่าเมื่อวานนี้กระผมได้เสนอญัตติความขึ้นมา มีผู้รับรองถูกต้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือญัตติของคุณทองคำ บาคาล ว่าเสนอแล้ว ก็ประท้วงผมนั่น ก็มีอยู่ว่า คุณทองคำ บาคาล เคยตั้งกระทู้ถามมากถามรัฐบาล เกี่ยวกับเรื่องการจัดซื้อเครื่องบินเพื่อการเกษตรเป็นกระทู้ถาม เมื่อรัฐบาลยังไม่ได้แจงมาทางสภา ผมก็ยังไม่ได้บรรจุเข้าในระเบียบวาระ คุณทองคำ บาคาล ก็เสนอญัตติมาว่าทำไมไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ผมขอเรียนให้ทราบเมื่อเช้านี้พูดไปครั้งหนึ่งแล้ว เรื่องกระทู้ถามผมไม่ได้นั่งนอนใจ เพราะฉะนั้นถ้าพูดขึ้นมา ก็เหมือนกัน ผมขอถือโอกาสหารือเสียเลย คราว ๆ นะครับ ขอหารือที่ประชุม ขอเรียนให้ทราบว่า เรื่องกระทู้ถามทางสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเองก็ถือว่าเป็นหัวใจที่สภานี้จะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ เพราะเป็นความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของราษฎร ปัญหาเรื่องกระทู้ถามนี้มีแล้ว ๒๕๗ กระทู้ มากมาย ทยอยกันมา ก็นี้ว่ามีความเดือดร้อนอันมหาศาล กำลังคืออยู่แทบทุกลมหายใจของ ผมว่า ทำอย่างไรความเดือดร้อนเหล่านี้จะไ้เข้ามาพุกกันภายในสภาให้หมดไปให้รับทราบกันทั่วถึง

๓๘๒

วันนี้เองผมได้ร่างหนังสือยังไม่ได้ส่งไป ไปขอความร่วมมือทางรัฐบาลว่า ให้กรุณาสอบข้อเท็จจริงในกระทู้อีก แล้วกรุณารีบแจ้งมาทางสภา วันหนึ่งสภาเราบรรจุกระทู้อีก อาจจะได้แค่ ๔ หรือ ๕ กระทู้ แต่สำหรับผมเมื่อมารับตำแหน่งหน้าที่นี้ ก็พยายามอย่างยิ่งที่จะให้ความเคื้อคร้อนของราษฎรนั้นได้รับทราบอย่างทั่วถึง ได้รับการปฏิบัติ และได้รับตรวจสอบจากรัฐบาล ผมคิดอยู่ในใจแต่ยังไม่ได้พูดให้สมาชิกทราบเพราะจนกว่าจะได้พบกับหัวหน้าพรรคการเมืองแล้ว คือผมมีความคิดในใจว่า จะเชิญหัวหน้าพรรคการเมืองทุกพรรคมาหาหรือเฟื่องงานของสภาเรา ผมยังคิดในใจว่าจะใช้อำนาจพิเศษของประธานสภาที่ตามข้อบังคับว่า ประธานมีอำนาจที่จะเรียกประชุมกรณีพิเศษได้ ผมคิดว่าสักเดือนละครั้งนี่ครับ ผมจะเรียกประชุมกรณีพิเศษ เพื่อให้ตอบกระทู้ โดยเฉพาะเอาความเคื้อคร้อนเฉพาะหน้าได้มาพูดคุยกันในสภา ซึ่งเมื่อถึงวันนั้นก็ขอความร่วมมือมาให้ครบองค์ประชุมหน่อยนะครับ รับรองว่ากระทู้อีกเราจะได้พูดคุยอย่างทั่วถึงและความเคื้อคร้อนจะได้สมเจตนาารมณ์ของราษฎรที่เลือกเรามา ผมก็หวังอย่างนั้นแหละหรือไว้อย่างนั้นก็แล้วกัน ตอบคำถามของคุณทองคำได้ว่า เมื่อรัฐบาลยังไม่แจ้งมาตามธรรมเนียมปฏิบัตินี้ ถ้าผมได้เข้าไปแล้วพอไปถึงกระทู้คุณเขาไม่พร้อมจะตอบมันก็ไม่ได้ ตอบมันก็เสียเวลาในการจะใส่เข้าไป นี่แหละครับถึงเรียนชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบอย่างนี้ ขอคุณครับ เชิญคุณสมาน ครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน กระผมสมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน สังกัดพรรคธรรมสังคม กระผมรู้สึกว่าคุณประธานเปิดช่องทางและก็ได้เปิดโอกาสให้ความเป็นธรรมแก่รัฐบาลแล้ว ซึ่งเราก็คอยฟ้าฝนมาเป็นเวลานาน แต่ที่นี้ถ้าในฐานะที่ท่านมาศึกษาในรัฐสภา ที่นี้กระผมก็ขอให้การชี้แจง หรือว่าเป็นการให้ข้อคิดเห็นว่าเกี่ยวกับกระทู้นี้ ท่านผู้เป็นประธานสำหรับกระทู้นี้ขอให้พวกเราบรรดาท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวพันทุกท่านว่าเวลาเราบรรจุเข้าวาระการประชุม เราไม่จำเป็นที่จะต้องถือว่าเป็นการประชุม หมายความว่าเราไม่จำเป็นจะต้องครบองค์ประชุมก็ได้ ไม่ใช่กระทู้นี้เราคุยว่าทุก ๆ ครั้ง โปรดเข้าใจว่าเวลาเราประชุมขึ้นมา ถ้ามีกระทู้นี้ขึ้นมาเจ้าตัวคือว่าคนพูด ถ้าพูดก็พูดไป แต่ว่าระเบียบที่แท้จริงเรื่องของกระทู้นี้ไม่จำเป็นจะต้องครบองค์ประชุมตามหลักของสากลเขา ที่นี้กระผมอยากจะให้ข้อคิดเห็นต่อไปอีกว่า ท่านผู้เป็นประธานถ้าหากท่านอาจจะสามารถนำเอากระทู้นี้มาพิจารณาอย่างครั้งที่แล้ว ท่าน

ผู้เป็นประธานมีถึง ๓๐๐ กว่ากระทู้นี้มีค่ามากกว่า

(นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ ไต่ถามมือและยื่นขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียงวนะครับ คุณสมานครับ คุณปิยะณัฐ ประท้วงอะไรครับ

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผม ปิยะณัฐ วัชรภรณ์ จากศรีสะเกษ กระผมอยากจะขอร้องให้ท่านประธาน ช่วยกรุณาดำเนินการประชุมไปให้เรียบร้อย เสียหน่อย ท่านปล่อยให้ละเลย เหลือเกิน ระเบียบวาระการประชุมมันจะไม่เสร็จครบวันนี้นั้นก็ค่ามากแล้ว รู้สึกว่าเอาเรื่องที่เป็นเรื่องมาพูดกันจะดีกว่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณ คุณปิยะณัฐ ครับ ที่หวังก็คือสถาบันก็คืออย่างนั้นะครับคุณปิยะณัฐ ไม่ใช่ผมปล่อยให้ประชุมไม่เรียบร้อย เมื่อคุณทองคำนี้เขาเสนอผู้ศึกษาความประท้วงขึ้นมาปรึกษาความนี้ ผมก็ถือโอกาสหรือเรื่องกระทู้นั้นเอง เป็นอำนาจประธานที่จะหารือได้ พอดีคุณสมานก็จะแนะนำอะไรบางอย่างที่เป็นประโยชน์ก็เป็นเรื่องความเดือดร้อนซึ่งกระทู้นี้ก็เดือดร้อนหัวใจด้วยกันทุกคนที่เสนอกันมา ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องเกะกะสภาอะไรหรอกครับ คุณสมานเอาให้จบรวบรัดหน่อยนะครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ครับ ขอบคุณมากครับท่านผู้เป็นประธานสำหรับถ้าท่านประธานจะให้มีการช่วยเหลือบรรดาผู้ที่เสนอกระทู้ ยกตัวอย่างว่ากระทู้ใดซึ่งเป็นประจำท้องถิ่นอาทิเช่นว่า อาจจะมีเรื่องอย่างพารา ซึ่งทางภาคเหนือเราไม่มีพาราส่งออกหรือไม่มีสินค้าอะไร ที่นี้ถ้าหากว่าทางท่านประธาน ก็จะนำเอากระทู้นี้ให้คณะรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบตอบไปยังท้องถิ่นของตัวเอง ซึ่งอาจจะมีสถานีวิทย์กระจายเสียงตอบไปถือว่าเป็นการช่วยเหลือ ซึ่งสามารถอาจจะสู่ บัณฑิต (Public) ได้ อย่างทางภาคเหนือเหมือนกันอย่างในปัญหาเรื่องของกระเทียมก็ขายราคาไม่ได้ ทางคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องอาจจะตอบไปยังท้องถิ่น ซึ่งเราไม่จำเป็นที่จะต้องนำมาพูดในสภา ต้องทำให้เสียเวลาอย่างนี้แต่ละครั้งท่านผู้เป็นประธาน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า ท่านประธานสามารถจะทำได้ถึงขนาดที่ว่ากระจายไปสู่ท้องถิ่นด้วย และประการต่อไปถ้าหากว่าท่านประธานสภาจะทำถึง ๒ ครั้ง พวกเราก็ยังไม่รังเกียจเลยครับ

๑๒๒

๓๘๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เราพอจะได้ความแล้ว นี่ประธานก็เพียงแต่หารื้อคร่าว ๆ ไว้เท่านั้นครับ เชิญคุณทองคำ ครับ

นายทองคำ บาคาด (ภาพสีนู้) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทองคำ บาคาด ส.ส. จังหวัดกาฬสินธุ์ แห่งพรรคชาติไทย กระผมขอทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกบางคนด้วยครับที่ว่ากระผมเอาเรื่องไม่เป็นเรื่องเข้ามา เพราะเรื่องนี้กระผมอยากจะเรียนสภานี้ว่ามันเกี่ยวกับการเงินของประชาชนเกี่ยวกับการเงินของประเทศชาติ ได้มีการทุจริตเกิดขึ้น ขอให้ทุกคนจำไว้ด้วย เพราะว่าการซื้อเครื่องบิน ๕ เครื่องนี้ ได้มีการสอทุจริตอย่างร้ายกาจที่สุดในประวัติศาสตร์ อย่าถือว่าเป็นเรื่องเล็ก ฉะนั้นขอให้ทุกคนเข้าใจด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เข้าใจกันแล้วละครับ

นายทองคำ บาคาด (ภาพสีนู้) : ขอให้เข้าใจด้วยครับ อย่าคิดว่ากระผมเอาเรื่องเหลวไหลเข้ามาครับ กระผมไม่ใช่เอาเรื่องเล็ก ๆ เข้ามา เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ขอให้เข้าใจด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละคุณทองคำ ขอบคุณมากครับ ต่อไปผมเสนอให้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๘ รัฐมนตรีไกรสร ประทวงอะไร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานครับ และเพื่อนสมาชิกที่เคารพ ผมไม่ได้ประท้วง เพื่อจะทำความเข้าใจกับท่านผู้เสนอญัตติคือคุณทองคำ บาคาด คือเรื่องที่คุณทองคำต้องการให้รัฐบาลตอบกระทู้ในกรณีทุจริตซื้อเครื่องบินนั้น ท่านรัฐมนตรีก็ดี คุณอนุวรรตน์ รัฐมนตรีช่วยก็ดี ผมก็ดี เพิ่งเข้ามารับตำแหน่ง และการซื้อเครื่องบินมันเกิดขึ้นสมัยก่อนมีรัฐบาลชุดนี้ เพราะฉะนั้นถ้าจะให้รัฐมนตรีมาตอบกระทู้เราต้องศึกษาข้อเท็จจริงก่อนว่า มีการทุจริตตามข้อกล่าวหาของท่านจริงหรือไม่ ถ้าจริงก็จะบอกในสภาว่ามันจริง เพราะฉะนั้น ขอโอกาสหน่อยให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้ศึกษาข้อมูลอะไรต่าง ๆ และอีกประการหนึ่งระหว่างที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกฎหมายป่าไม้ ๔ - ๕ ฉบับ มีท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดถึงเจ้าพนักงานมีการทุจริต โรงเลื่อยทุจริต ทำสิ่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น

๑๒๓

๓๘๕

ปัจจุบันผมไม่ได้รับมอบหมายให้ดูแลกรมป่าไม้ ไม่ได้ดูแลกรมชลประทาน แต่พร้อมที่จะรับ
คำร้องทุกข์ของท่านผู้แทนราษฎรทุกท่านที่จะกล่าวหา แต่ขอใ้หลงชื่อนามสกุลจริงเท่านั้นผม
ขอเวลาเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบขอบคุณครับ ต่อไปนี้ผมขอให้พิจารณา
ระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ....
(นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา เป็นผู้เสนอ) ขอเชิญผู้เสนอครับ

๑๕๘

๓๘๖

วันที่ ๑๒๕๑/๒๕๑๘ วันที่ ๒๓ เม.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๒๓ เมษายน ๒๕๑๘

เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้มา เพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
พิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการ และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับ
หนังสือแนบแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เปรม มาลากุล ณ อยุธยา

(นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี

๑๕๗

๓๖๓

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การของรัฐ

พ.ศ. ๒๕๕๖

เหตุผล

เห็นควรให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมีอำนาจควบคุม และสั่งการองค์การ
รัฐวิสาหกิจนั้น ๆ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การแต่ละองค์การ สำเร็จลุล่วงไป
ตามเป้าหมายตามนโยบายของรัฐบาล และมติของคณะรัฐมนตรี

(ลงชื่อ)	ประมวล กุณมาภย์	จำนงค์ ศรีวรรณ
	อัมพล จันทระเจริญ	สุชน ชื่นสมจิตต์
	อารีย์ วีระพันธุ์	สิงห์โต จ่างตระกูล
	แนบ นองแนว	จารุบุตร เรื่องสุวรรณ
	โกศล แวงวรรณ	ดวง เอี่ยมศิลา
	สงสุข ภักเกษม	จาสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี
	วุฒิชัย แสนประสิทธิ์	วิจิตร ยืนนาน
	แคล้ว นรปติ	ประยูรศักดิ์ ชลาชนเกษะ
	เปลื้อง พลโยธา	ญาติ ไหวดี
	สมพร จุริมาศ	นิยม วรปัญญา

ผู้รับรอง

ร่าง
พระราชบัญญัติว่าด้วยความยกย่ององค์การของรัฐ (ฉบับที่ . . .)

พ.ศ.

ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๔ องค์การ ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตาม ความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ฐานะ เป็นนิติบุคคล</p>	<p>มาตรา ๔ องค์การซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตาม ความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ฐานะ เป็นนิติบุคคล ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่รักษาการ ของแต่ละวิชาสังกัด เป็นผู้อำนวยการควบคุมและ สั่งการ เพื่อให้เป็นไปตามการนั้น ๆ</p>	

๑๒๔

๓๕๑

(นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา ผู้เสนอไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . ผู้เสนอไม่อยู่แล้วก็ไม่ได้มอบหมายท่านผู้ใดไว้
ตามข้อบังคับก็ถือว่าเป็นอันตกไป ก็เป็นอันวางพระราชบัญญัติฉบับนี้ตกไป

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และ
หนี้สิน พ.ศ. (พันเอก สมคิด ศรีสังคม และนายโรน่าน อรุณรังษี เป็นผู้เสนอ)

ขอเชิญคุณสมคิดครับ

๓๔๒

วันที่ ๑๓๕๕/๒๕๑๕ วันที่ ๓๐ เม.ย. ๒๕๑๕

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๓๐ เมษายน ๒๕๑๕

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและ
เหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์
และหนี้สิน พ.ศ. ฉบับนี้มา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎร
พิจารณา ไ้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ มาพร้อมกับ
หนังสือแนบนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พันเอก สมคิด ศรีสังคม

(สมคิด ศรีสังคม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ
แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

พ.ศ.

หลักการ

เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีบทบัญญัติให้ตรากฎหมาย เพื่อให้รัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แสดงสินทรัพย์และหนี้สินของตน ต่อประธานสภาตามรายการ วิธีการและกำหนดเวลาที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบเป็นสำคัญ และโดยที่ยังมีบุคคลอีกหลายประเภทที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งอาจแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบได้เช่นเดียวกัน ซึ่งได้แก่ข้าราชการ และผู้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งผู้บริหารท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีมาตรการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบให้ได้ผลในวงกว้างยิ่งขึ้น จึงสมควรตราพระราชบัญญัตินี้ไว้

๑๖๕

๓๕๔

ร่าง

พระราชบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และ

หนี้สิน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ
แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า รัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร ข้าราชการ ผู้ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ในหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ
และรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เฉพาะผู้มีรายได้จาก
การดำรงตำแหน่ง หรือหน้าที่ใดจะตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทขึ้นไป

"รายได้" หมายความว่า เงินเดือน ค่าจ้าง หรือเงินประจำตำแหน่ง
หรือรายได้โดยอื่นที่ได้รับเนื่องจากการดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ของ
รัฐยื่นบัญชีสินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต่อผู้บังคับบัญชา
หรือผู้กำกับหรือผู้ควบคุมตามลำดับชั้น เพื่อเสนอต่อไปยังคณะกรรมการตามแบบทนาย
พระราชบัญญัตินี้ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ไทยนตอประชาชนรัฐสภา

สินทรัพย์และหนี้สินของภริยาหรือสามีแล้วแต่กรณีและของบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
ให้ถือว่าเป็นของข้าราชการนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๕ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือวันที่มีคำสั่ง
ให้ได้รับรายได้ปีละครั้งแห่งหนึ่งมาขึ้นไป เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องยื่นบัญชีสินทรัพย์และ
หนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันเข้าดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือวันที่มีคำสั่งให้ได้รับรายได้ปีละ
หนึ่งแห่งมาขึ้นไปแล้วแต่กรณีไว้เกี่ยวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีแต่ละปี เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องยื่นบัญชี
สินทรัพย์และหนี้สินของตนที่มีอยู่ในวันสิ้นปีนั้น เปรียบเทียบกับสินทรัพย์ และหนี้สินที่มีอยู่ในวัน
สิ้นปีก่อนดัดขึ้นไป วิธีเกี่ยวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ และจะต้องยื่นบัญชีสินทรัพย์ที่ไ้
และหนี้สินที่เกิดขึ้นในระหว่างปีทีล่วงมาด้วยตามแบบทนายพระราชบัญญัตินี้ สินทรัพย์ที่ไ้
ในระหว่างปีไม่รวมค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าเช่าบ้านที่ทาง
ราชการหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจจ่ายให้

มาตรา ๗ สินทรัพย์ที่มีอยู่ซึ่งจะต้องทำบัญชียื่นตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ และ
มาตรา ๖ นั้น ได้แก่

- (๑) เงินสดและเงินที่มีอยู่ในธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น ไม่ว่าจะ เป็นในรูป
เงินฝาก เงินฝากยืม หรือตั๋วเงินหรือตามสัญญาอื่นใด
- (๒) หนี้เงินฝากยืมหรือตามสัญญาอื่น
- (๓) ที่ดิน
- (๔) อาคารบ้านเรือนรวมทั้งโรงงานและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น
- (๕) รถยนต์

๓๘๖

- (๖) เรือยนต์
- (๗) พันธบัตร
- (๘) หนี้ในบริษัทหรือนิติบุคคลอื่น รวมทั้งหุ้น
- (๙) ทองคำ
- (๑๐) เพชรนิลจินดา

มาตรา ๘ สินทรัพย์ที่ไ้มาในระหว่างปี ซึ่งจะต้งทำบัญชีตามมาตรา ๖
 ใดแก่สินทรัพย์ตามมาตรา ๗ เว้นแต่เงินที่มีอยู่ในธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่นใด
 ยกเงินที่นำส่งหรือนำเข้าธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น

มาตรา ๙ ในการยื่นรายการตามมาตรา ๖ ถ้าปรากฏว่า สินทรัพย์ในวันสิ้นปีที่
 ล่วงมาห้กัควหนีสินมีจำนวนมากกว่าสินทรัพย์ในวันสิ้นปีก่อนถ้คืนไปห้กัควหนีสินก็ค้ หรือ
 สินทรัพย์ที่ไ้มาในระหว่างปีมีมูลค่าเป็นเงินหรือคิดเป็นมูลค่าตามที่เป็จริงเกินกว่ารายได้
 ก็ค้ ผู้ยื่นรายการจะต้งแสดงที่ / ของสินทรัพย์ส่วนที่เกินนั้นด้วย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจสอบบัญชีสินทรัพย์และหนีสิน ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นตามมาตรา ๘

มาตรา ๕ และมาตรา ๖

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ยื่นรายการหรือบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชีสินทรัพย์
 และหนีสิน มาให้ถ้อยคำหรือส่งบัญชี เอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การตรวจสอบมา
 เพื่อประกอบการพิจารณา หรือแจ้งให้บุคคลใด ๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร
 หรือวัตถุใด ๆ ที่จำเป็นแก่การตรวจสอบแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือ เพื่อการนั้น
 ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓) ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลวินิจฉัยสั่งว่า ทรัพย์สินของ
 เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๑

(๔) มีอำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ว่าด้วยการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตและการประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๑๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่มาชี้แจงหรือแสดงหลักฐาน หรือทำคำชี้แจง
 ความที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่สมารถนำหลักฐานมาแสดงได้ว่า สิ้นทรัพย์สินที่เกิน
 ตามมาตรา ๕ นั้นตนได้มาโดยชอบ ให้ถือว่าสิ้นทรัพย์สินที่เกินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เจ้าหน้าที่
 ของรัฐผู้นั้นได้มาโดยใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและเป็นทรัพย์สินที่ร่ำรวยขึ้นโดยผิดปกติ ซึ่ง
 ของตก เป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ
 มิชอบในวงราชการ ในกรณีเช่นนี้ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้ศาลวินิจฉัย
 ตั้งว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงให้ศาลเห็นว่าตนได้ทรัพย์สินนั้นมาโดย
 ชอบ ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ทรัพย์สินต่อไปนี้ไม่ถือว่าได้มาโดยชอบ

- (๑) เงินที่มีอยู่ในธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นที่ผู้นำเข้าในนามของเจ้าหน้าที่
 ของรัฐหรือของภริยาหรือสามีหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น โดย
 ไม่ปรากฏชื่อของผู้นำเงินเข้า
- (๒) ทรัพย์สินที่ผู้ยกให้โดยเสนาหาโดยมิใช่เป็นการอุปการะในหน้าที่ทางธรรมจรรยา
- (๓) ทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่มีค่าตอบแทนตามสมควร เฉพาะส่วนที่ไม่มีค่าตอบแทนตาม
 สมควร

มาตรา ๑๓ ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไม่ตรง
 ต่อความจริง คณะกรรมการมีอำนาจทำหรือแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้น
 ตามหลักฐานที่ตรวจสอบได้ และให้ถือว่าบัญชีที่ทำหรือแก้ไขเพิ่มเติมนั้นเป็นบัญชีที่ผู้นั้นทำยื่น

มาตรา ๑๔ ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ หรือ
 จงใจยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไม่ตรงกับความจริงของระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน
 หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดไม่มาให้อัยการหรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่เรียกให้
 ส่งตามมาตรา ๑๐ หรือจงใจให้อัยการที่ไม่เป็นความจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
 หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๖๗

๓๕๘

มาตรา ๑๖ ให้นำกรัณฺตนตรีกัษาการตามพระราชาบัญญัตินี้

.....

.....
(ลงชื่อ) สมคึก ศรีสังคม ไร่นาน อรุณรังษี ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุชน ชันสมจิตต์ จำนงค์ ศรีวรชาน

บรม ทันเถียร โกศล แวงวรรณ

ญาทิ ไหวติ แคล้ว นรปติ

ทองหยด จิตตวิระ สิงห์โต จางตระกูล

อนันต์ สุขสันต์ ชะโลม รัตนเสถียร

สอาด ปิยวรรณ คำรณพันธ์ อสุนี ณ อุชฺษา

จารุมิตร เรืองสุวรรณ ทรงธรรม ปัญญาติ

สันติ เทพมณี เปรม มาลากุล ณ อุชฺษา

กระแส ชนะวงศ์ สุทิน ใจจิต

ประเทือง วิจารณปรีชา ยุพา อุดมศักดิ์

ผู้รับรอง

๑๗๐

๓๔๕

บัญชีสินทรัพย์และหนี้สิน

ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕

วันที่

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัดหน่วยงาน กอง กรม กระทรวง

ขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสินทรัพย์และหนี้สินในวัน ดังนี้

สินทรัพย์

อันดับ	รายการ	มูลค่าเป็นบาท	หมายเหตุ
๑	เงินสด		
๒	เงินในธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น		
๓	หนี้เงินกู้ยืมหรือตามสัญญาอื่น		
๔	ที่ดิน (ราคาปานกลาง)		
๕	อาคาร โรงงานหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น (ราคาโดยประมาณ)		
๖	รถยนต์ (ราคาขอ)		
๗	เรือยนต์ (ราคาขอ)		
๘	พันธบัตร		
๙	หุ้นและหุ้นกู้ (ราคาตามมูลค่า)		
๑๐	ทองคำ (ราคาโดยประมาณ)		
๑๑	เพชรนิลจินดา (ราคาโดยประมาณ)		
	รวม		

๑๗๑

๔๐๐

หนี้สิน

อันดับ	รายการ	มูลค่าเป็นบาท	หมายเหตุ
๑	หนี้เงินกู้ยืม		
๒	เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร		
	รวม		

ลงชื่อ

๑๗๒

๕๐๑

บัญชีสินทรัพย์และหนี้สินเปรียบเทียบ

ตามมาตรา ๖

วันที่

ข้าพเจ้า ตำแหน่ง

สังกัดหน่วยงาน กอง กรม กระทรวง

ขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสินทรัพย์และหนี้สินในวันสิ้นปี

วันสิ้นปี ดังนี้

สินทรัพย์

อันดับ	รายการ	มูลค่าเป็นบาท	
		วันสิ้นปี	วันสิ้นปี
๑	เงินสด		
๒	เงินในธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น		
๓	หนี้สินใหญ่หรือตามสัญญาอื่น		
๔	ที่ดิน (ราคาปานกลาง)		
๕	อาคาร โรงงาน หรือสิ่งปลูกสร้างอื่น (ราคาโดยประมาณ)		
๖	รถยนต์ (ราคาซื้อ)		
๗	เรือยนต์ (ราคาซื้อ)		
๘	พันธบัตร		
๙	หุ้นและหุ้นกู้ (ราคาตามมูลค่า)		
๑๐	ทองคำ (ราคาโดยประมาณ)		
๑๑	เพชรนิลจินดา (ราคาโดยประมาณ)		
	รวม		

๑๗๓

๑๐๒

หนี้สิน

อันดับ	รายการ	มูลค่าเป็นบาท	
		วันสิ้นปี	วันสิ้นปี
๑	หนี้เงินกู้ยืม		
๒	เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร		
	รวม		

ลงชื่อ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุครธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

สมคิด ศรีสังคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุครธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ตามระเบียบวาระที่ ๕ ที่ท่านประธานสภาได้กรุณาเสนอร่างพระราชบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินนี้ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนชี้แจงโดยย่อ ๆ เพื่อให้ไม่เสียเวลาของสภา เมื่อสัปดาห์ที่แล้วท่านประธานสภาได้กรุณาเสนอร่างพระราชบัญญัติของกระผม ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และรัฐมนตรี แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน แล้วก็ในขณะเดียวกันรัฐบาลก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่หลักการทำนองเดียวกัน แต่ว่าได้นำเอาหลักการ ซึ่งมีลักษณะเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินซึ่งบรรจุไว้ในระเบียบวาระที่ ๕ ของวันนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้ที่บรรจุไว้ในระเบียบวาระในวันนี้ก็ไปพ้องกับบทบัญญัติที่กล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล ซึ่งได้ผ่านสภาไปแล้วในระหว่างนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว หลักการอย่างเดียวกัน คือความประสงค์ของกระผมที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ก็มีความประสงค์จะให้ราชการประจำได้แสดงสินทรัพย์และหนี้สิน เพื่อประสงค์ที่จะหาทางป้องกันมิให้เกิดการคอร์รัปชันขึ้นในวงราชการอย่างที่ปรากฏกันอยู่ทั่วไปทุกวันนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว กระผมเห็นว่าหลักการอย่างเดียวกันนี้ ได้ไปบรรจุอยู่ในร่างพระราชบัญญัติซึ่งได้ผ่านสภาไปแล้ว เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กระผมจึงขอกราบเรียนต่อสภานี้ขอถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ แล้วก็ขอให้สภานี้ได้โปรดพิจารณา ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือคุณสมคิดได้ชี้แจงให้ทราบแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเจตนาคือให้ราชการแจ้งสินทรัพย์ แล้วก็กฎหมายซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในชั้นกรรมาธิการแล้ว คุณสมคิดก็ขอถอนร่างนี้ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้คุณสมคิดถอนร่างพระราชบัญญัติตามระเบียบวาระที่ ๕ นี้

สำหรับวันนี้ผมขอขอบคุณครับ ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๓ นาฬิกา

ผู้ช่วยงานการประชุม

สุจิตรา เจริญศิริ
 พัทธนี คล้ายสุวรรณ
 สันธิชัย ช่อสตัยคี
 กรองกาญจน เภาจินดา
 สัมฤทธิ์ คงเลิศ
 มาลี เหมือนรัตน์
 นงเยาว์ วานะรินทร์
 พรรณบุบผา วิไลวงษ์
 นิภา ภาณุกุล
 กรรณิการ์ สิงหะผลิน
 ประเสริฐ ปันสิน
 ภูษงค์ เอกบุตร
 กรรณา พิมพ์สุวรรณ
 สมชาย คาวอุดม
 อารมณ์ พงษ์นาค
 เรณู อรัญญิก
 สมศรี ใจอ่อนนอม

ฉันทนา ชานป้อม
 สายสุนีย์ พันธนะ
 สุรีย์ ภูจินดา
 จำรงค์ ใจอ่อนนอม
 รัชณี ชันธิโชคิ
 กัลยา สำนัญศิลป์
 กาญจนาดักษณ์ อุแก้ว
 ชลอดักษณ์ ธรรมผล
 อุษา ชุณหภัณฑิศา
 ไพลิน จิรศักดิ์กุล
 พิลาศ จารุณี
 โฉมเฉลา สีพลากร
 ลัดดาวลดี มิตรโสภณศิริ
 มาลี อำไพลำเลิศ
 เปรมจิต บุญหล่อ
 ทิพพร นุ้ยเปี่ยม

คณะกรรมการพิจารณาการตรวจรายงานการประชุม

สิงห์โต จางตระกูล
 บงกช ทัตติริยะกุล
 ไพศาล แสนใจงาม
 ไโรนาน อรุณรังษี
 แนบ ผ่องแผ้ว
 สุรพันธ์ ชินวัตร
 นิกร นนทวงศ์
 สุนัย พงศ์อารยะ
 อำนวย สุวรรณศิริ
 ประสิทธิ์ จิตต์อารีย์

ตรวจแล้ว วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๑๕

สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ ๑/๒๕๑๕ (สามัญ สมัยที่สอง)

อุทัย พิมพ์ใจชน
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร